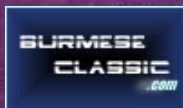

ဝမ်းသာစရာ

ချမ်းသာစေမည့် လက်တွေ့နည်းလမ်းများ

ဒို့တာဝန်အရေအတွက်

ပြည်ထောင်စုကြီးဝေး

ထိုင်းနိုင်ငံသားအဖြစ်အသိပေးကြေညာချက်

အချက်အခြာအာဏာပိုင်တို့နိုင်ငံခြား

ဒို့အရေး

ဒို့အရေး

ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ထောင်စုအဆင့်ရှိ အဆင့်မြင့်ဝိသိများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ပျက်စီး သူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သောပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဏုကသမားများအား ထုံစန့်လှူဒါန်း သတ်မှတ်ချက်များကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး
- အဓိကအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းရေး
- နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေအရ ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တစ်ရပ်တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ရော့ကွက်စီးပွားရေးရပ် ဖွံ့ဖြိုးစွာဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှအတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ စိတ်ချစွာစီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကိုဖန်တီးနိုင်စွမ်းအားမည့် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ ထက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြှင့်တင်ရေး
- အမျိုးသား၊ ဓာတ်ပုံဆွဲမြင်ပေးရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ ထိန်းသိမ်းရေး၊ လက်မှုအားများ ထိန်းသိမ်းရေးအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- ချစ်ခင်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး တွန့်ဆောင်နိုင်ရေးနှင့် ပညာရပ်မြှင့်တင်ရေး

ချမ်းသာစေမည့် လက်တွေ့နည်းလမ်းများ

စွမ်းထက်အောင်

ပုံနှိပ်မုတ်တမ်း

- စာပေစုစုံပြုချက်အမှတ် - ၄၀၁၂၀၅၁၁၁၀
- မျက်နှာစာစုစုံပြုချက်အမှတ် - ၄၀၁၂၄၄၁၁၁၀
- အုပ်စု - ၅၀၀ အုပ်
- တန်ဖိုး - ၅၀၀ ကျပ်
- ထုတ်ဝေသည့်နှစ် - ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
- အစားဒီစိုင်း - မြင့်စိုး (လင်း)
- အတွင်းဖလင် - A-7 Group (Asia Plaza)
- ကွန်ပျူတာစာစီ - A-7 Group (Asia Plaza)
- စီစဉ်သူ - မျိုးညွန့် (ပိတ်ကြိုက်စာပေ)
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးချစ်ညွန့် (၀၄၀၀၄)၊
ဇင်ရတနာစာစာပေ၊
၂၀၅က/၄-လမ်း၊ မြို့သစ်
(က+ခ)ရပ်ကွက်၊ အင်းစိန်။
- မျက်နှာစာစုစုံအတွင်းပုံနှိပ် - ဦးအောင်မြင့်သိန်း (မြ-စစ်၃၆၄)
အင်ကြင်းမြိုင်ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် - ၁၄၇၊ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- စာအုပ်ချုပ် - ပန်းဝေဝေ

၈၀၈.၈၄

စွမ်းထက်အောင်

ချမ်းသာစေမည့် လက်တွေ့နည်းလမ်းများ / စွမ်းထက်အောင်၊ ရန်ကုန်။
ဇင်ရတနာစာစာပေ၊ ၂၀၁၀။

၁၉၉-စာ : ၁၁.၅ x ၁၆.၅စင်တီ။

(၁) ချမ်းသာစေမည့် လက်တွေ့နည်းလမ်းများ

မာတိကာ

- ၁ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းမြစ်ဖျားခံရာ ၁
- ၂ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းအတွက် နည်းလမ်း(၁၂)ချက် ၈
- ၃ အပြုစိတ် ရှင်သန်စေရန် လေ့ကျင့်နည်း ၁၈
- ၄ အနစ်နာခံပြီး ဆောင်ရွက်ပါ ၃၄
- ၅ အောင်မြင်မှုများကို လက်တွေ့ကွင်းဆင်းလေ့လာခြင်း ၅၁
- ၆ ယုံကြည်မှုစွမ်းအင် ၆၇
- ၇ ဆွဲငင်မှု ၈၂
- ၈ အတ္တစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ခြင်း ၉၈
- ၉ စနစ်တကျ ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအင် ၁၂၉
- ၁၀ သောကဆိုတာ ၁၄၈
- ၁၁ ချမ်းသာခြင်းသည် သင့်ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရှိသည် ၁၆၆
- ၁၂ မိမိစိတ်ကို ဝေဖန်သုံးသပ်ခြင်း ၁၈၃

ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းဖြစ်ဖျားခံရာ

သူနာမည်က အင်ဒရူးကာနေဂျီ။

သူဟာ သံမဏိနဲ့ ပတ်သက်တဲ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ စကရာစ် တစ်ယောက်လို လွမ်းမိုးချုပ်ကိုင်ထားနိုင်တဲ့သူဖြစ်တယ်။ သူ့အနေနဲ့ ဒေါ်လာကုဋေပေါင်းများစွာ ဖိုင်ဆိုင်ကြွယ်ဝခဲ့သူ တစ်ယောက်ပါပဲ။ သူဟာ အတွေးအခေါ် အမြော်အမြင် အင်မတန် ကောင်းတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း အခုလို ကုဋေကုဋာချီပြီး ချမ်းသာ လာခဲ့တာပါ။ နိုင်ငံတကာမှာ ရှိရှိသမျှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေ အားလုံးက လေးစားခြင်းကို ခံခဲ့ရသူဖြစ်တယ်။ စီးပွားရေးလောက ကို ခါးစောင်းတင်နိုင်တဲ့ အရည်အသွေး အမြင့်မားဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ် နေလို့ပါပဲ။

အင်ဒရူးကာနေဂျီဟာ သူ့လုပ်ငန်းကို အောင်မြင်စွာနဲ့ အထွတ် အထိပ်ရောက်နေချိန်မှာပဲ အနားယူလိုက်တယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ သူ ဘာကြောင့် ချမ်းသာလာရတယ်၊ ဘယ်လို တွေးခေါ်မြော်မြင် လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်မှုတွေကြောင့် ကြွယ်ဝလာရတယ်ဆိုတာတွေကို ပြန်လည်သုံး သပ်ကြည့်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ တခြားလူတွေကိုလည်း သူ့လိုပဲ ချမ်းသာကြွယ် ဝစေချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် လုပ်ငန်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကို အရင်းတိုင်း ပြန်လည် ဖော်ထုတ် လက်ဆင့်ကမ်းဖို့အတွက်

မွန်မြတ်တဲ့စေတနာကို အရင်းခံ ပြီး ကြံစည်ခဲ့တာပါပဲ။ အဲဒီအတွေ့အကြုံတွေကို စနစ်တကျ ရေးသား ပြုစုနိုင်မယ့် လူတစ်ယောက် လိုလာပြီ။

အင်ဒရူးကာနေဂျီရဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန် ဆိုလိုရင်းကို...ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရေးသားဖော်ပြနိုင်ဖို့က အင်မတန်အရေးကြီးပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီစာအုပ်ကို စတင်ဖတ်ရှုနေတဲ့ လူတစ်ယောက် ဟာ အမှန်တကယ် ချမ်းသာကြွယ်ဝချင်လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီစာအုပ်ကို ကျေကျေညက်ညက် ဖတ်ရှုလို့ ပြီးဆုံးသွားတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက်တည်း ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုရဲ့ အခြေခံသဘောတရားဟာ သူဦးနှောက်ထဲမှာ စိမ့်ဝင်စွဲမြဲသွားစေရမယ်။ နောက်ပြီး အဲဒီအခြေခံသဘောတရားကို သူ ကိုယ်တိုင်လက်တွေ့အကောင်အထည် ဖော်ကြည့်လိုတဲ့ ဆန္ဒတစ်ခုဖြစ်ပေါ်လာရမယ်။ ဆန္ဒပြင်းပြမှုကို မထူထောင်ထားပြီး လှုပ်ရှား လုပ်ကိုင်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အဆင်ပြေ ချောမွေ့အောင်မြင်နေစေရမယ်။ အဲဒါဟာ အင်ဒရူးကာနေဂျီရဲ့ ဆန္ဒဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ပြီး သံမဏိလုပ်ငန်းပိုင်ရှင် သူကြွယ်ကြီး အင်ဒရူးကာနေဂျီဟာ သူတစ်ယောက်တည်းရဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု သဘောတရားတစ်မျိုးတည်းမဟုတ်ဘဲ သူထက်စောပြီး စီးပွားရေးလောကကို ကိုင် လှည့်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေရဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကိုပါ အလျဉ်းသင့်သ လို ဖော်ပြခဲ့ပါသေးတယ်။

အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေထဲမှာ ကမ္ဘာကျော်ဟင်နရီဖွဲ့လည်း တစ်ယောက် အပါအဝင်ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဟင်နရီဖွဲ့လည်း အင်မတန်ဆင်းရဲ နဲ့ချာလှတဲ့ဘဝနဲ့ ကြီးပြင်းခဲ့ရသူပါ။ ကျောင်းစရိတ်မတတ်နိုင်လို့ ကျောင်းရဲ့ဆေးယျာဝစ္စတွေကို ပင်ယန်းကြီးစွာလုပ်ကိုင်ပြီးမှ အဲဒီ လုပ်အားခကို စာသင်ဖို့စရိတ်အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့တာပါ။ အင်မတန် ချမ်းအေးတဲ့ ရာသီဥတုဒဏ်ကို မီးလွှဲဖို့ ကျောက်မီးသွေးဖိုး မတတ်နိုင်တဲ့အတွက် သူတစ်ကိုယ်လုံးခိုက်ခိုက်တုန်နေတာကို လက်ဖဝါး

တွေနဲ့ နာနာပွတ်ပြီး အချမ်းမြေခဲ့ရသူပါ။ ကျန်တဲ့ ကျောင်းသားလေးတွေက ဓကြည်ရက်လို့ တစ်ချိန်မှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ ဟင်နရီဖွဲ့ဒ်ဖြစ်လာမယ့် ကောင်လေးကို ဝိုင်းပြီးကူညီပံ့ပိုးပေးကြရတယ်။

အဲဒီအချိန်တုန်းက သူဟာအချမ်းဒဏ်ကို ခံနိုင်ဖို့ အနွေးထည်ဝယ်ဖို့မပြောနဲ့ တစ်နေ့တစ်နေ့ သူများလွှင့်ပစ်ထားတဲ့ အာလူးအပုပ် အရိတွေကနေ ပုပ်တဲ့ရိတ်နေရာကို လှီးဖြတ်ပြီး ကျန်တဲ့အာလူးသားကို မီးဖုတ်ပြီး သူဝမ်းဗိုက်ကို အနိုင်နိုင်ဖြည့်ခဲ့ရသူပါ။

အဲဒီလို ငတ်တစ်လှည့်ပြတ်တစ်လှည့် ဘဝနဲ့ ကျင်လည်ခဲ့ရ တဲ့ ဟင်နရီဖွဲ့ဒ်ဟာ တစ်ခေတ်တစ်ချိန်ခါမှာ မော်တော်ကားလောကကို ဦးဆောင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် စာဖတ်သူရဲ့ လက်ရှိဘဝပေးအခြေအနေကို ဟင်နရီဖွဲ့ဒ်ရဲ့ ငယ်စဉ်ကအခြေအနေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လိုက်ပါ။ ဘယ်နည်းနဲ့မဆို စာဖတ်သူက ဖွဲ့ဒ်ထက် သာလွန်နေမှာ အမှန်ပါပဲ။ ဒါကြောင့် ဖွဲ့ဒ်ဘယ်နည်းနဲ့ ဘယ်လိုကြိုးစားတယ်၊ ဘယ်လို အတွေး အခေါ်တွေကြောင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝလာတယ်ဆိုတာကို သဘော ပေါက်ဖို့ပဲ လိုအပ်ပါတယ်။ ဒါဆိုရင် စာဖတ်သူဟာ သူလိုပဲ စီးပွားရေးလောကမှာ တိုးတက်အောင်မြင်လာဖို့ ရာနှုန်းပြည့်သေချာနေပါပြီ။

နောက်တစ်ယောက်က အက်ဖ်ဒဗလျူဂျူးလ်ဝေါ့သ် ဆိုတဲ့လူ ပါပဲ။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးရဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုသဘောတရားတွေဟာ အခြေအနေမှ ဘဝကနေ ရုန်းကန်ကြိုးပမ်းမှုနှင့်အတူ ရရှိလာတဲ့ တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုတွေကြောင့် နိုင်ငံတကာရဲ့ မြို့ကြီးပြကြီးတွေမှာ ဖွင့်လှစ် ထားတဲ့ ဂူးလ်ဝေါ့သ် စတိုးဆိုင်ကြီးတွေ ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ စတိုး ဆိုင်ဆိုလို့ ပေါ့ပေါ့တန်တန် စတိုးဆိုင်မျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ အထပ်ပေါင်း များစွာရှိပြီး ကျယ်ပန့်တဲ့ အရောင်းခန်းမတွေနဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ အရောင်းခန်းမတွေမှာ လူသုံးပစ္စည်းမျိုးစုံကို လိုလေ သေးမရှိ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကြက်၊ ဝက်၊ သားငါး၊ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်တွေ၊ စည်သွတ်ဘူးတွေ၊ ဟင်း ချက်စရာ သီးနှံတွေ၊ အဝတ်အထည်တွေ၊ အထည်အလိပ်တွေ၊ အလှ ပြင် ပစ္စည်းတွေ၊ စက်မှုပစ္စည်းတွေ စတဲ့...ဘာမဆို လိုချင်တာ အားလုံးအပြည့်အစုံ ရောင်းချပါတယ်။ ဝူးလံဝေါသ် လို့ အမည်တပ်ထားတဲ့ စတိုးဆိုင်ထဲ ရောက်သွားတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် အရောင်းခန်းမ အဆောင်ဆောင်ဟာ စာဖတ်သူရဲ့ ဝယ်လိုစိတ်ကို ဖမ်းစားညှို့ယူနိုင် စွမ်း ရှိတဲ့ မွမ်းမံပြင်ဆင်မှုတွေကြောင့် တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုကိုတော့ ဝယ်ဖြစ်သွားတော့မှာ သေချာပါတယ်။

အပ်လောက် သေးမွှားတဲ့ပစ္စည်းကအစ၊ ကြီးမားတဲ့ စက်မှု ပစ္စည်းအထိ 'မရှိကူး' ဆိုတဲ့ စကားကို ပြောလို့ မရလောက် အောင် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရောင်းချနိုင်တဲ့ စတိုးဆိုင် ဖြစ်ပါတယ်။

သောမတ်စ်အေအယ်ဒီဆင် ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ လျှပ်စစ်လော ကကို စတင် တီထွင်ခဲ့သူပါ။ သူဟာ ဆိုးဆိုးရွားရွား ငတ်မွတ်ခေါင်း ပါးတဲ့ ဘဝကနေ အစပြုခဲ့ရာက ကြိုးစားအားထုတ်မှုကြောင့် အောင် မြင်မှုပန်းတိုင်ကို ဆုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။

ဟာဗေးဖိုင်းယားစတုံး အပါအဝင် စီးပွားရေးလောကမှာ 'စံ' ထားလောက်တဲ့အထိ အောင်မြင်မှုသရဖူ ဆောင်းနေကြတဲ့ အချို့ပုဂ္ဂိုလ် တွေရဲ့ (ပဓာန အကျဆုံး) ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကျင့်သုံးခဲ့တဲ့ သဘောတရား တွေကိုပါ စုစည်းဖော်ပြဖို့ အင်ဒရူးကာနေဂျီက ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် သူ့အနေနဲ့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေကို သွားရောက်တွေ့ဆုံ မေးမြန်းပြီး အချက်အလက် စုဆောင်းဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။ အဲဒီ အချိန်မှာ သူဟာ အသက်(၇၀)ခန့်ကျင် ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒါကြောင့် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွစွာနဲ့

သူ လိုချင်တဲ့ အချက်အလက်တွေကို အာရုံစိုက် အချိန်ယူပြီး စုဆောင်းနိုင်မယ့် လူရွယ်တစ်ယောက် လိုအပ်လာပါတယ်။

အင်ဒရူးကာနေဂျီဟာ သူ လိုချင်တဲ့ အရည်အချင်းပြည့်ဝ 'စံ' မီတဲ့ လူရွယ်တစ်ယောက် ရဖို့အတွက် စာနယ်ဇင်းထဲမှာ ကြော်ငြာ ထည့်လိုက်ပါ တယ်။ လျှောက်ထားသူ(၂၅၀)ကျော်ကို အင်ဒရူးကိုယ် တိုင် အင်တာဗျူးလုပ်ခဲ့ ပါတယ်။ အဲဒီလူတွေထဲမှာ စိတ်တိုင်းကျဖြစ်မယ်လို့ ယူဆရတဲ့ လူတစ်ယောက် ကို ရွေးချယ်လိုက်ပါတယ်။

အရွေးချယ်ခံလိုက်ရတဲ့ လူရွယ်က နပိုလီယံဟေးလ် ဖြစ်ပါ တယ်။ အင်ဒရူးကာနေဂျီဟာ နပိုလီယံဟေးလ်ကို သူ့အောင်မြင်မှုတွေ နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖော်ထုတ်ပြောဆိုခဲ့တယ်။

နိုင်ငံတကာမှာ အဲဒီလိုမျိုး အောင်မြင်နေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ချင်းစီရဲ့ လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်လို့ရမယ့် အတွေးအခေါ်၊ အမြော်အမြင်တွေကို စုဆောင်းဖို့အတွက် လူကိုယ်တိုင် သွားရောက် တွေ့ဆုံရမယ့် အကြောင်းကိုပါ ပြောပြခဲ့တယ်။

တစ်ဦးချင်းအလိုက် အောင်မြင်မှုသရဖူ ဆောင်းပြီး ချမ်းသာ ကြွယ်ဝ သူတွေထဲက အချက်အလက်တွေ စုဆောင်းဖို့ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့ပေးမယ့်အကြောင်း နဲ့ အဲဒီအဖွဲ့ထဲမှာ ပါဝင်မယ့် အဖွဲ့ဝင်တွေကို ဦးဆောင်ပြီး လုပ်ငန်းအောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်တဲ့အထိ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း ရှိ၊မရှိကို မေးမြန်းလိုက်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ နပိုလီယံဟေးလ် ဆိုတဲ့ လူရွယ်က အင်ဒရူးကာနေဂျီ ဖြစ်စေချင်တဲ့ သဘောတရားကို စိတ်ဝင်စားတဲ့အတွက် အဲဒီလုပ်ငန်းအောင်မြင်စွာ ပြီးစီး တဲ့အထိ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း ဝန်ခံကတိပေးလိုက်တယ်။

အဲဒီ ရည်မှန်းချက်တိကျမှုဟာ အင်ဒရူးကာနေဂျီ လိုသပ်နေတဲ့ အချက်ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ထပ်မေးခွန်းတစ်ခုကို နပိုလီယံဟေးလ်က အင်ဒရူးကား
နေဂျီကို ပြန်မေးပါတယ်။

“ဒီလောက်ကြီးကျယ်တဲ့ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုကို လုပ်ကိုင်ရ
မယ့်ကိစ္စမှာ ဘာကြောင့် ငွေပေးဖို့ တဲ့ဆိုင်းရသလဲ”

လှိုဆိုတော့ အင်ဒရူးကားနေဂျီက...

“ငွေမပေးချင်လို့ မဟုတ်ကြောင်းနဲ့ လုပ်အားခမရတဲ့ ဘယ် လောက်
အတိုင်းအတာအထိ အနစ်နာခံပြီး လုပ်နိုင်မလဲဆိုတာ သိချင် လို့” ဖြစ်ကြောင်း
ပြောတယ်။ ကာနေဂျီက ဆက်လက်ပြီး...

“သူပေးတဲ့ တာဝန်ကို ဆောင်ရွက်ရင်းနဲ့ စီးပွားရေး၊ အရင်းရှင်တွေ၊
ထိပ်တန်းစက်မှုလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေဆီက ရလာမယ့် လစာငွေထက်
အဆပေါင်းများစွာ ပိုမိုဖြစ်ထွန်းလာနိုင်ကြောင်း၊ ပစ္စက္ခ ကာလမှာ စီးပွားရေး
မအောင်မြင်ဘဲ ချွတ်ခြံကျနေသူတွေဟာ အဲဒီ အချက်အလက် အတွေ့အကြုံ
တွေ ရေးသားပြုစုထားတဲ့ စာအုပ်ကိုဖတ် ပြီး သူတို့ကိုယ်တိုင် ကြိုးစားအား
ထုတ်ချင်စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင် ကြောင်း၊ အနာဂတ်ကာလမှာ ဆက်လက်
ထွန်းကားလာမယ့် လူငယ် လူရွယ်တွေဟာလည်း ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းနည်း
လမ်းတွေကြောင့် စာကျိုးတရားတွေ ရရှိလာနိုင်တဲ့အတွက် အဲဒီလူတွေ
အားလုံးကို နပိုလီယံဟေးလ်က အကျိုးပြုရာရောက်ကြောင်း”

ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှင်းပြလိုက်တယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး နပိုလီယံဟေးလ်ဟာ အင်ဒရူးကားနေဂျီ
ပေးအပ်လိုက်တဲ့ တာဝန်ကို ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ခဲ့တယ်။ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်
ကြာတဲ့အခါမှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ အောင်မြင်မှုနည်းလမ်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
ကျမ်းစာအုပ်တစ်အုပ် အောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီကျမ်းမှာ အတွဲရှစ်တွဲ ပါဝင်ပါတယ်။

အဲဒီ ကြီးပွားချမ်းသာရေးကျမ်းကို နိုင်ငံတကာမှာ ဘာသာ မျိုးစုံနဲ့
အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ပြန်ဆိုရေးသား ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့တဲ့အတွက် စောင်ရေ
သန်းပေါင်းများစွာ ပျံ့နှံ့သွားပါပြီ။ အဲဒီ ကျမ်းကိုဖတ်ရှုပြီး လက်တွေ့ လိုက်နာ
ကျင့်သုံး အကောင်အထည်ဖော် အားထုတ်လုပ် ကိုင်ကြသူတွေဟာလည်း
ထမ္ဘာပေါ်မှာ အနုမတဂ္ဂ တိုးတက်ကြီးပွား ချမ်းသာနေကြပါတယ်။

နပိုလီယံဟေးလ်ဆိုတဲ့လူရွယ်ဟာ ပထမဆုံး အတွေ့အကြုံနဲ့
စတ်သက်တဲ့ချမ်းသာကြွယ်ဝစေတဲ့သဘောတရားစာအုပ်ကို ထုတ်ဝေ
ဖြန့်ချိခဲ့သေးတယ်။ အဲဒီခေတ်က ရောင်းအကောင်းဆုံး စံချိန်တင်ခဲ့ပြီး
အသားတင်အမြတ်ငွေအဖြစ် (ပထမအကြိမ်ထုတ်)အတွက် အမေရိကန်
ဒေါ်လာသန်းပေါင်း(၃၀)ကျော် ရရှိခဲ့ပါတယ်။

အခုအချိန်မှာ အဲဒီစာအုပ်တစ်အုပ်တည်းကိုပဲ အကြိမ်ပေါင်း
တစ်ဒါဇင်ထက်မနည်း ပြန်လည်ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့ရာမှ ... အမေရိကန်
ဒေါ်လာသန်းပေါင်း(၅၀၀)ကျော်တဲ့အထိ အမြတ်ငွေရရှိခဲ့ပါပြီ။

ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းအတွက် နည်းလမ်း(၁၂)ချက်

၁။ စိတ်ကောင်းထားခြင်း

ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတိုင်းဟာ ချမ်းသာချင်တဲ့စိတ်ကို အခြေခံနေတာအနှံ့ပါပဲ။ ချမ်းသာချင်စိတ်ရှိသူဟာ ချမ်းသာအောင် လုပ်ဖို့ အာရုံစိုက်ရမှာ သေချာနေပါတယ်။ ချမ်းသာဖို့ အာရုံစိုက်လိုက်တဲ့အခါမှာ တခြားအာရုံတွေဆီကို လွင့်ပျံ့မသွားအောင် ထိန်းချုပ်လုပ်ကိုင် ရပါတယ်။

လူသားတွေရဲ့ထူးခြားတဲ့ စွမ်းရည်ဟာ စိတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ကို ဦးနှောက်ရဲ့ ဗဟိုချက်မ တစ်နေရာမှာ စုစည်းလိုက်ပြီးမှ မိမိလိုအပ်တဲ့နေရာကို တွန်းပြုလိုက်တဲ့ သဘောမျိုးပါပဲ။ အဓိကအရေးကြီးတာက စိတ်နေသဘောထားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါက လူသားတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ရှိ ဘဝပေး အခြေအနေမှာ မျှော်မှန်းချက် ပန်းတိုင်တို့ ရောက်အောင် တွန်းပို့နိုင်မယ့် အကြောင်းရင်းဖြစ်နေပါတယ်။

စိတ်သဘောထား ထားရမှာက အပြုစိတ်သဘောထား ဖြစ် ရပါ မယ်။ ဒါဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု မှန်သမျှရဲ့ ရပ်ဝိုင်းနှင့် စိတ်ဝိုင်း နှစ်မျိုးစလုံးနှင့် ပတ်သက်ဆက်နွှယ်နေပါတယ်။ မိတ်ဆွေ အဆစ်အမှန်များ ရရှိလာခြင်း၊ နောင်ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် အကျိုးတရားအတွက် ကြိုတင်ဝမ်းမြောက်ရခြင်း...စတဲ့ ခံစားမှုတွေဟာ 'အပြုစိတ်' သဘောထားကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

အပြုစိတ် သဘောထားနိုင်သူအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိရှိ သမျှ အရာခပ်သိမ်း ကြည်နူးစရာတွေသာ ဖြစ်နေမှာပါ။

ချမ်းသာစေမည့်လက်တွေ့နည်းလမ်းများ

■ သွားကိုယ်ကြွိုင်ရေး

ခန္ဓာကိုယ် ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးအတွက် အာဟာရဖြစ်စေနိုင်တဲ့ အစားအစာကို လိုအပ်တဲ့ အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ စားသောက်ရ ပါမယ်။ ဒါမှသာ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်စွာနဲ့ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်တဲ့အထိ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

■ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးအဆင့်မြှင့်ခြင်း

လူတိုင်းနဲ့ ဆက်ဆံပေါင်းသင်းတဲ့အခါမှာ အဆင်ပြေပြေ ဆက်ဆံနိုင်တဲ့ လူတွေဟာ အောင်မြင်နေကြသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အိမ်လုပ်ငန်းအောင်မြင်ဖို့ရာ အဆင်ပြေပြေ ဆက်ဆံမှ ဖြစ် မှာပါ။

■ စိုးရိမ်စိတ်တင်းကြပ်ခြင်း

ချမ်းသာချင်တဲ့ လူဟာ လူဝ ဖိုးရိမ်သောက မရှိရပါဘူး။ စာကယ်လို့ ဖိုးရိမ်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာရင်လည်း ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ အခြေခံ အကြောင်းတရားကို ခြုံငုံဆန်ဆန် ဖျောက်ပစ်ရမှာပါ။

စိုးရိမ်သောက အမျိုးအစားတွေကတော့...

ဆင်းရဲမှာကို စိုးရိမ်ခြင်း

သူများက အပြစ်ပြောမှာကို စိုးရိမ်ခြင်း

မကျန်းမာဖြစ်မှာကို စိုးရိမ်ခြင်း

သူများ မုန်းမှာ စိုးရိမ်ခြင်း

လွတ်လပ်မှု မရရှိမှာ စိုးရိမ်ခြင်း

အိုမင်းသော အရွယ်ကို ရောက်တော့မှာ စိုးရိမ်ခြင်း

သေဆုံးရမှာကို စိုးရိမ်ခြင်း...

ဆိုတဲ့ စိုးရိမ်သောက ခုနစ်ချက်ရှိပါတယ်။ အဲဒီ စိုးရိမ်စိတ် တွေကြောင့်သာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို မရရှိနိုင်ပါဘူး။ ဘာဖြစ် လို့လည်းဆို ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ကိုယ်ရော စိတ်ပါချမ်းသာမှုကို

ဆိုလိုပါတယ်။ စိုးရိမ်စိတ် ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့သူဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ စိတ်ချမ်းသာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် စိုးရိမ်စိတ် လုံးဝကင်းမဲ့အောင် ပျောက်ပစ်ရပါမယ်။

၅။ အောင်မြင်တော့မယ့်အလားအလာအတွက်မျှော်မှန်းခြင်း

လူတိုင်းအတွက် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှု အမျိုးမျိုး ရှိကြတယ်။ နောင်တစ်ချိန်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာတော့မယ့် အောင်မြင်မှုအတွက် ကြိုတင်ပီတိ ဖြစ်ရခြင်းလောက်ကောင်းတာ မရှိပါဘူး။ ကုန်လွန်ခဲ့တဲ့ အချိန် က ပျက်စီး ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာတွေကို တာသသ ဖြစ်နေတာဟာ လုံးဝအကျိုးမရှိပါဘူး။

၆။ ယုံကြည်ချက်၏အတိုင်းအတာ

ယုံကြည်ချက်ဆိုတာဟာ အသိစိတ်နဲ့ အသိဉာဏ်ကို ပေါင်းစပ်ထား ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ကူးဉာဏ်ကို အကောင်အထည် ဖော်ပေးနိုင်တဲ့ အတိုင်းအတာလည်း ဖြစ်နေတယ်။ ယုံကြည်ချက်ကို ကြိုးပမ်းအားထုတ် ဆောင်ရွက်မှုနဲ့ တွဲဖက်လိုက်တဲ့အခါမှာ ချက်ချင်း လက်ငင်း အသိဉာဏ်တစ်ခုနဲ့ ဆက်သွယ်မိပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ အသိဉာဏ်ဟာ လူတွေအတွက် ချမ်းသာကြွယ်ဝ စေမယ့် အကျိုးတရားဖြစ်လာပါလိမ့် မယ်။ ဒါဟာ ယုံကြည်ချက်ရဲ့ အကျိုးပြု အတိုင်းအတာတစ်ရပ်ပါပဲ။

၇။ စေတနာအားဖြင့်

ချမ်းသာကြွယ်ဝသူဟာ တခြား ချီငဲ့နှိမ်းပါးနေကြသူတွေ အပေါ်မှာ စေတနာထားတတ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ကိုယ့်လိုပဲ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝစေချင်တဲ့ စေတနာသဒ္ဓါတွေဟာ ကိုယ့်ကိုပြန်ပြီး အကျိုးပေး မှာ မလွဲပါဘူး။ “စေတနာကောင်းရင် ကံကောင်းတယ်” ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်အတိုင်းပါပဲ။ တကယ်လို့သာ ကိုယ့်ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို တခြားသူတွေအပေါ်မှာ ပြန်လည် အကျိုးရှိအောင် မလုပ်ဘဲ နေခဲ့ရင်တော့ အဲဒီ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုဟာ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။

၈။ လုပ်အားတိုချစ်ခြင်း

မိမိလုပ်ငန်းမှာ စိတ်ရော ခန္ဓာပါ အားကြိုးမာန်တက် လုပ်နေ သူဟာ စိတ်ချမ်းသာနေပါတယ်။ အလုပ်ထဲမှာ နှစ်မြှုပ်လုပ်ကိုင်တာ ဟာ သူ့အတွက် ထိထိရောက်ရောက် အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းပါပဲ။ လုပ်အားကို ချစ်မြတ်နိုးတဲ့အတွက် တိုးတက်အောင်မြင်မှုကို ရရှိပြီး ကျေနပ်အားရမှုကို ခံစားရမှာဖြစ်ပါတယ်။

၉။ အရာရာတိုတွင်လင်းပါ

ဟန်ဆောင်မှုကင်းတဲ့ ဖွင့်လင်းတဲ့သူအတွက် အရာရာဟာ ကြည်လင် နေပါတယ်။ ဒါမှသာ ချမ်းသာကြွယ်ဝနိုင်တဲ့ နေရာကို အမြင်ရှင်းရှင်းနဲ့ လွှဲမသွေ ရောက်နိုင်မှာပါ။

၁၀။ ပီပီတိုက်တိုထိန်းသိမ်းခြင်း

ချမ်းသာကြွယ်ဝချင်သူဟာ မိမိစိတ်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ဖို့ အရေးကြီးပါ တယ်။ အဲဒီလို ထိန်းသိမ်းနိုင်မှသာ ကိုယ်မျှော်မှန်းတဲ့ ပန်းတိုင်ကို မှချ လောက်မှာပါ။ နောက်ပြီး အောင်မြင်မှု လမ်းစပေါ်ကို လျှောက်နေချိန်မှာ မောက်မောက်မာမာ မပြောဆိုမိဖို့ အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ တတ်နိုင်သမျှ တိုက်စိတ်နှလုံးကို ထိန်းသိမ်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၁။ ချစ်တမ်းအင်္ဂါနားလည်နိုင်ရန်အတိုင်းအတာ

သူတစ်ပါးရဲ့ အမူအကျင့်စရိုက်တွေကို သဘောပေါက် နား လည်ထားရပါမယ်။ လူတွေဟာ ပနေကျတဲ့ အချက်အလက်တွေပေါ်မှာ နှုတ်ညှိပြီး ပြုမူဆောင်ရွက်ကြပါတယ်။

အဲဒီ အချက်တွေကတော့...
‘မေတ္တာရဲ့ ခံစားမှု၊ ဖို၊မ ခံစားမှု၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းကို ပိုင်ဆိုင် ချီးမွမ်း ဆန္ဒထိန်းသိမ်းဆောင့်ရှောက်လိုမှု၊ စိတ်နှုတ်ရှုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လွတ်လင်းလိုမှု၊ စိတ်နှုတ်ရှုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဆန္ဒထုတ်ဖော်လိုမှု၊ သေလွန် ပြီးသည့်အောက်ပိုင်းမှာ

ဘဝကို အဆက်မပြတ် တည်ရှိရန်၊ ဒါသ ခံစားမှုနှင့် ကြောက်စိတ်ခံစားမှု ...တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ပဓာန အကျဆုံးသဘောတရားကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အရင်ဆုံး နားလည်ထားရပါမယ်။ ဒါမှသာ သူများတွေ အပေါ် နားလည်နိုင် ပါလိမ့်မယ်။

၁၂။ စီးပွားရေးလုံခြုံမှု

ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်း(၁၂)ရပ်ထဲမှာ အဓိကကုန်တဲ့ အချက် တစ်ချက် ကတော့ စီးပွားရေး လုံခြုံမှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေကြေးပိုင်ဆိုင်မှုဟာ စီးပွားရေး လုံခြုံစိတ်ချရတယ်လို့ ကွက်ကွက်ကလေး ပြော လို့ မရပါဘူး။

အကုန်အကျ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခြင်း ရှိနေမှသာ လုံခြုံစိတ် ချရတဲ့ စီးပွားရေး ဖြစ်တည်နေမှာပါ။ အဲဒီ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်မှုမှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု မပါဘဲနဲ့လည်း လူတွေအတွက် အကျိုးစီးပွားကို ဖော်ဆောင်နိုင်ပါတယ်။

ဟင်နရီနိုဒ် ဆိုတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်ဟာ သူ့ရဲ့ စီးပွားရေး လုံခြုံစိတ်ချမှု တစ်ခုတည်းကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ အမျိုးသမီးတွေ၊ အမျိုးသား တွေအတွက်လည်း ဝန်ထမ်းတွေ လုပ်သားတွေဖြစ်လာ အောင် အကျိုးဆောင် ရွက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ သူ့ကုမ္ပဏီက ထုတ်လုပ် ရောင်းချခဲ့တဲ့ မော်တော်ကားတွေ ဟာလည်း လူတွေကို သယ်ယူပို့ ဆောင်ပေးနိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် လွယ်ကူချောမွေ့ စွာ သွားလာနိုင်ခဲ့ပါတယ်။အဲဒီ အကျိုးပြုချက်တွေကြောင့် သူ့အတွက် စီးပွားရေး ခိုင်မာတောင့် တင်းလာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ငွေကြေး ချမ်းသာကြွယ်ဝစေမယ့် နည်းလမ်းကောင်းများကို စာဖတ်သူအတွက် ဆက်လက်ဖော်ပြတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ စာဖတ်သူ က ပထမဦးဆုံး ကြိုတင်ပြင်ဆင်ဖို့တော့ လိုပါလိမ့်မယ်။ အဲဒါက တော့...ဆက် လက်ဖော်ပြမယ့် နည်းစနစ်တွေကို လက်တွေ့အသုံးပြု ပြီး အကောင်အထည် ဖော်ဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရမှာပါ။

အပင်မစိုက်ခင် စိုက်ပျိုးမယ့် မြေကို ပထမဆုံး ကြိုတင်ပြင် ဆင်တဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ ထွန်ယက်ခြင်း၊ မြေဆွဲခြင်းတို့ကို မလွဲမသွေ လုပ်ရပါ လိမ့်မယ်။ ဒါမှသာ အောင်မြင်တဲ့ အသီးအနှံတွေ အလျှံပယ် ဖြစ်ထွန်းလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီနည်းအတိုင်း ...

ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အသီးအပွင့်တွေ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းလာ ချိန်တိုက် မြေကိုကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားသလို စာဖတ်သူရဲ့စိတ်ကိုလည်း ရှင်းရှင်း ဆင်းလင်းနဲ့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ထားလိုက်ပါ။

နောက်ပြီးတော့ ...

ဘယ်လို ကြိုးစားအားထုတ်လုပ်ကိုင်မယ်ဆိုတာကို ယတိ ခြိတ်ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ပါ။ ဒါဆိုရင် ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းဟာ သင့်ရှေ့ နောက်ကို မလွဲမသွေ ရောက်လာပါလိမ့်မယ်။

ဖြစ်ချင်လျှင် တကယ်လုပ်၊ အဟုတ်ဖြစ်ရမည်။ လိုအပ်ချက် နဲ့ အဲဒီလိုအပ်ချက်ကို ရရှိအောင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု စပ်ကြားမှာ ကြားကာလတွေ နီးကပ်တတ်ပါစေ။

နဂိုလီယံပေးလ်ရဲ့နည်းလမ်းတွေဟာ ကနဦးအစမှာ ကွင်း အိမ်တစ်ခုကို ရောက်ရှိသွားသလို ဖြစ်လေ့ရှိပါတယ်။ ဒါဟာ တိုးတက်မှုအရှိန် အဟုန်ကို နှေးကွေးစေသလို ဖြစ်နေပါတယ်။

လိုအပ်ချက်တိုင်းဟာ အကြောင်းမဲ့သက်သက် ဖြစ်ပေါ်လာ တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကြားကာလမှာ ခြားနားချက်တွေ ရှိနေပါလိမ့် မယ်။ အဲဒီခြား နားချက်ကို သဘောပေါက်ရင် အကျိုးတရားကို မူချ ခံစားခံစားရမှာအမှန်ပါ။

ဒါကြောင့် နဂိုလီယံပေးလ် တင်ပြမယ့် အတွေးအခေါ် သဘော အရာအသစ်အတွက် စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး လက်ခံဖို့ တိုက်တွန်းလိုက်ပါတယ်။

များပြားတဲ့ ချမ်းသာစရာတွေရရှိဖို့ဆိုရင် “ဖြစ်မှဖြစ်ပါ့မလား” ဆိုတဲ့ သံသယစိတ်ကို ပထမဦးဆုံး ဖယ်ရှား ပစ်လိုက်ပါတော့။

ဆက်သွယ်ရေးစနစ် တီထွင်ခဲ့တဲ့ ဆယ်မျှယ်စီဝါဘစ်။ နောက်ပြီး အဲဒီနည်းစနစ်ကို အခြေခံပြီး ကြေးနန်းစနစ် တီထွင်ခဲ့သူ၊ ပြီးတော့ ... လျှပ်စစ်မီးလုံး တီထွင်ခဲ့တဲ့ အယ်ဒီဆင်။ မော်တော်ကား လုပ်ငန်းကို စတင်ခဲ့တဲ့ ဖို့ဒ်။ လေယာဉ်တီထွင်ခဲ့တဲ့ ချိုက်စ်ညီနောင် စတဲ့ တီထွင်သူတွေဟာ ကွင်းစိမ်းတစ်ခုတည်းကို ရောက်သွားကြတာ ပါပဲ။

အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ “ဒါ ... ဖြစ်မှ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား” ဆိုတဲ့ ကြွယ်ဝမှု၊ ဥစ္စာဓန အလျှံပယ်ပေါများမှုနည်းလမ်းကို အာရုံစိုက် ပြီးတော့ ဆောင်ရွက်ပါ။ သူ လမ်းညွှန်ထားတဲ့အတိုင်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ပါ။ အဲဒီနည်းလမ်းတွေဟာ သူ့အတွက် အမှန်တကယ် အကျိုးဖြစ်ထွန်းခဲ့ပါတယ်။

စာဖတ်သူလည်း သူ့လိုပဲ မလွဲမသွေ အကျိုးကျေးဇူး ခံစား ရမှာပဲလို့ စိတ်ချလက်ချ ယုံကြည်လိုက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

“ရောင်ပြန်ဟပ်မှု နိဿာမ” အရ နဂိုလီယံပေး ဟေးလ်က ဝေငှ ပေးလိုက်တဲ့အတွက် အဲဒီအကျိုးတရားကို စာဖတ်သူ ခံစားခံစားရမှာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီအတိုင်းလည်း စာဖတ်သူကို ဝေငှပေးလိုက်တဲ့ နဂိုလီယံပေးလ်မှာလည်း ပတ်သက်ဆက်သွယ်မှုအရ ခံစားရပါလိမ့်မယ်။

ကမ္ဘာလောကကြီးမှာ ကိုယ့်အတွက် အကျိုးကျေးဇူး မရရှိဘဲ သူများအကျိုးအတွက်ကိုသာ ဆောင်ရွက်တဲ့သူ အင်မတန်ရှားပါးနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် အိမာဆန် ဆိုတဲ့ပညာရှင်က “ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သင့်အနေနဲ့ တစ်စုံတစ်ခုကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်လိုက်ပါ။ ဒါဆိုရင် အဲဒီလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် မှုစွမ်းအင်ကို သင် တစ်ထစ်ချ ရရှိပါလိမ့် မယ်” လို့ ပြောခဲ့တယ်။

ဓနဥစ္စာပေါများ ချမ်းသာကြသူများဟာ အခြားသူများရဲ့ ကူညီဆောင်ရွက်မှုများ မပါဘဲနဲ့ ဖြစ်လာနိုင်ကြပါသေး။ တကယ်တော့ အဲ

ထူချမ်းသာတွေဟာ လက်နှစ်ဖက်ကို အသုံးပြုပြီး လေ့ကျင့်နဲ့ တက်ခဲ့ကြပါတယ်။ သူ လက်တစ်ဖက်ဟာ အပေါ်ကို ရောက်နေနှင့် တဲ့လူကို ထုမ်းဆွဲပြီး အထက်ကို ဆက်တက်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တဲ့ သူထက်တစ်ဖက်ကတော့ မိမိနည်းတူ အောက်က တက်လာတဲ့လူကို ထုမ်းဆွဲပြီး ကူညီပေးပါတယ်။

အဲဒီနည်းလမ်းကို အသုံးပြုသူတိုင်းဟာ နဂိုလီယံပေးလ် တွေ့ခဲ့သမျှ ဓနဥစ္စာချမ်းသာကြွယ်ဝနေသူတွေသာ ဖြစ်တယ်လို့ အခိုင်အမာသုံးသပ်ဆုံးဖြတ် လိုက်ပါတယ်။

ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်း လမ်းမပေါ်ကို ရောက်သွားတဲ့အခါ အထူးသတိပြုရမှာက တစ်စုံတစ်ယောက်ဆီက အကူအညီရဖို့နဲ့ တစ်စုံ တစ်ယောက်ကိုလည်း ကူညီဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ တခြားလူတွေကို အကူအညီ ပေးဘဲနဲ့ ခိုင်မာတဲ့ဓနဥစ္စာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို ရနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု ဖြစ်စေမယ့်အမှန်တရားကို စတင်ဖော်ပြလိုက်ပါပြီ။

အဲဒီကူညီမှုကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ဖို့အတွက် သင့်ရဲ့ စိတ်နေသဘောထားကို ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရပါတော့မယ်။

ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတိုင်းဟာ သူတစ်ပါးရဲ့အကူအညီ၊ အထောက် အပံ့တွေကို ရရှိခဲ့လို့ပဲဆိုတာ ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ နဂိုလီယံပေးလ်နဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့တဲ့ အဆာမတန်ချမ်းသာကြွယ်ဝနေကြတဲ့ လူတွေဟာ အဲလိုမျိုး ချမ်းသာကြွယ်ဝဖို့ အတွက် ထားရှိရမယ့်စိတ်နေသဘောထားနဲ့ပတ်သက်ပြီး အရေးပါဆုံး အချက် (၈)ချက် ရှိပါတယ်။ အဲဒီအချက်(၈)ချက်ကို နဂိုလီယံပေးလ်က မင်းသား(၈) ထောက်လို့ တင်စားဖော်ပြထားပါတယ်။

အဲဒီအချက်(၈)ချက်ကို လိုက်နာထိန်းသိမ်းလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် နိုင်ငံသာာကတွေ၊ မစ္စရိယ မနာလိုစိတ်တွေ၊ လောဘ၊ သံသယ၊ ဝေခွဲမရမှု၊

အလုပ်တာဝန် အချိန်ရွှေမှုငွေ ဖြစ်ပေါ်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါတင်မက
သေဘဲ ကိုယ့်စွမ်းရည်တွေကို အသုံးပြုနိုင်ဖို့၊ စိတ်ကူးဉာဏ် ကွန့်မြူးလာစေဖို့၊
စိတ်ထက်မြက်ဖို့၊ မူလရည်မှန်း ထားတဲ့အတိုင်း မုချဖြစ်လာရမယ်ဆိုတဲ့
ယုံကြည်သက်ဝင်စိတ်တွေကို ရရှိလာစေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ ... လိုရင်းကို
ပြောရရင် အပြုစီတံ ရှင်သန်စေတဲ့အချက်(၈)ချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအချက်(၈)ချက်ကတော့ ...

- (၁) ဥစ္စာဓန ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုဖြစ်စေခြင်း၊
- (၂) ခန္ဓာကိုယ် ကြံ့ခိုင်ကျန်းမာခြင်း၊
- (၃) စိတ်သာယာ ချမ်းမြေ့မှု ဖြစ်စေခြင်း၊
- (၄) မျှော်လင့်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခြင်း၊
- (၅) မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှု ပိုမိုခိုင်မာစေခြင်း၊
- (၆) သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော မေတ္တာထားတတ်ခြင်း၊
- (၇) စိတ်ကို အစဉ် နုပျိုလန်းဆန်း တက်ကြွစေခြင်း၊
- (၈) အရာခပ်သိမ်းကို နှိုင်းယှဉ်ချင်ချိန်စေခြင်း ...

စတဲ့ အကြောင်းအချက်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ(၈)ချက်က
သင့်အတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းလာအောင် ဆောင်ရွက်ရမယ့် နည်းလမ်း က
မခက်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ကြီးပွားတိုးတက် ချမ်းသာကြွယ်ဝချင်သူ မှန်သမျှ
ရိုးရိုးသားသား မှန်မှန်ကန်ကန် ယုံကြည်မှုအပြည့်အဝနဲ့ လိုက်နာရပါမယ်။

တိတိကျကျ ကျင့်သုံးဖို့လည်း လိုပါလိမ့်မယ်။

ချမ်းသာကြွယ်ဝချင်သူမှန်သမျှ ကိုယ့်စိတ်နေသဘောထားကို
ပြုပြင်နိုင်ခြင်းရှိမရှိ ဆန်းစစ်ဖို့တော့ လိုပါလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ စိတ်ဓာတ်က
စရာဖြစ်လာခဲ့ရင် ရှေးဦးတီထွင်သူတွေဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့ ဖို့ဒီအပါအဝင် တီထွင်သူတွေ

အပေါ်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်က ဘယ်လိုဆန့်ကျင် ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်ရွတ် ချခဲ့တယ်
ဆိုတာတွေကို စဉ်းစားကြည့်လိုက်ပါ။

အဲဒီ ဆန့်ကျင်သူတွေကို တီထွင်သူတွေက ပမာမပြုဘဲ
သူတို့လုပ်စရာရှိတာကို တစိုက်မတ်မတ် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြတဲ့
အတွက် အခုအခါမှာ သူတို့ရဲ့ဆောင်ရွက်ချက်တွေကို ကမ္ဘာလူသားတွေ
အလုံးခံစားခံစားနေကြရပါပြီ။ ဒါဟာ သင့်ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် တကယ်လို့ သင့်အနေနဲ့ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဖြစ် လာရင်
အဲဒီ ရှေးဦးတီထွင်သူတွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး ဖြေဖျောက်နှုတ်သိမ့် လိုက်ရင်
အဆင်ပြေသွားမှာ အမှန်ပါပဲ။

အပြုမိတ် ချင်သန်စေရန် လေ့ကျင့်နည်း

- နဂိုလီယံဟေးလ်က မင်းသား(၈)ယောက်ကို တင်စားဖော်ပြထားတဲ့အပြုမိတ်ကို ရှင်သန်အောင် လေ့ကျင့်ဖို့ထောင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
- (၁) ဥစ္စာနေပေါများပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုနဲ့ ပြည့်စုံလှတဲ့ဆန္ဒရှိသူဟာ သူ့ရဲစိတ်ကို ဆန္ဒအတိုင်း ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အကြောင်းတရားကိုသာ တစိုက်မတ်မတ် အာရုံပြုထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆန့်ကျင်ဘက် အတွေးအခေါ်ဖြစ်တဲ့ ဆင်းရဲမှု၊ ဆန္ဒမပြည့်ဝမှုတို့ကို လုံးလုံးလျှားလျား ထည့်သွင်းစဉ်းစားဖို့ မလိုပါဘူး။
 - (၂) ခန္ဓာကိုယ် ကြံ့ခိုင်ကျန်းမာစေမယ့် နေထိုင်မှု၊ စားသောက် မှု၊ ရာသီဥတုနဲ့ သင့်တော်တဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုတို့ကိုသာ ပြုလုပ်ရပါမယ်။ ကိုယ်ခန္ဓာ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်မှသာ စိတ်သွား တိုင်း ကိုယ်ပါမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝ ချင်တဲ့သူဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း ကြံ့ခိုင်ကျန်းမာအောင် အလေးထားနေထိုင်စားသောက်မှသာ ဖြစ်မှာပါ။
 - (၃) စိတ်ချမ်းမြေ့သာယာအောင် ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ သဟဇာတ ဖြစ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါမှသာ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်မှုတွေ

- မရှိဘဲ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို သောကကင်းစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။
- (၄) ချမ်းသာကြွယ်ဝချင်တဲ့ဆန္ဒရှိသူဟာ သူ့ကိုယ်တိုင် လှုပ်ရှား အကောင်အထည်ဖော်နေရတဲ့ ဆောင်ရွက်မှုအပေါ်မှာ အကျိုး ဖြစ်ထွန်းတော့မယ့် အလားအလာတွေကို ကြိုတင်မျှော်လင့် ထားမှသာ အဲဒီဆောင်ရွက်မှုဟာ ရာခိုင်နှုန်းပြည့် ဖြစ်ပေါ် လာမှာ သေချာပါတယ်။ ကိုယ်လုပ်ရမယ့်အလုပ်၊ ဒါမှ မဟုတ် လုပ်နေတဲ့ အပေါ်မှာမှ မျှော်လင့်ချက် မထားရင်တော့ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် မျှော်လင့်မှုကို ဖြစ်ပေါ်နေစေရပါမယ်။ ကိုယ့်အတွက် အကျိုးသက်ရောက်စေမယ့် အလုပ်ကို လုပ် နေရတာဖြစ်တယ်။ အဲဒီအလုပ်ကို ငါ မချအောင်မြင်ရမယ်။ အဲဒီအလုပ် ပြီးပြည့်စုံတဲ့အခါမှာ ငါ့အနေနဲ့ မလွဲမသွေ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှုတွေကို ပိုင်ဆိုင်ရမှာ သေချာတယ်ဆိုတဲ့ မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှုကို ပိုမိုခိုင်မာသည်ထက် ခိုင်မာအောင် မြဲမြံစွဲစွဲ ဆုပ်ကိုင်ထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှု မရှိတဲ့ လူအတွက် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုဟာ လုံးဝ ဖြစ်မလာနိုင် ပါဘူး။ ဒါကြောင့် မိမိ လုပ်တော့မယ့် ဒါမှမဟုတ် လုပ်နေတဲ့ အလုပ်ကို ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်တဲ့အထိ လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု ခိုင်မာရပါမယ်။
 - (၆) ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်၊ ကိုယ့်လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေနဲ့ ကိုယ့် လုပ်ငန်းနဲ့ပတ်သက်ဆက်သွယ်နေသူမှန်သမျှအပေါ်မှာ စိတ် ကောင်းစေတနာကောင်း အမှန်အကန်ထားပြီး မေတ္တာပွား များပါ။ ဒါဆိုရင် အဲဒီသန်စွမ်းတဲ့မေတ္တာကြောင့် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှု လုပ်ကိုင် နေတဲ့ သင့်လုပ်ငန်းပါ လွယ်ကူချောမွေ့စွာ အောင်မြင်မှာ ကျိန်းသေ

ပါတယ်။ တကယ်တော့ မေတ္တာဆိုတာ ထုထည်အလျားအနံ့ မရှိပေမယ့် အသွားအပြန်တော့ ရှိပါတယ်။ သန့်စင်တဲ့မေတ္တာထားသူကို ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကလည်း မေတ္တာရောင်ပြန်ဟပ်နေမှာ သေချာပါတယ်။ ဒါဟာလည်း ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု လုပ်ဆောင်ရာမှာ မေတ္တာ စိတ်ဟာ အရေးအကြီးဆုံး တစ်ချက်ဖြစ်ပါတယ်။

(၇) အသက်ဟာ စက္ကန့်ပိုင်း၊ မိနစ်ပိုင်းနဲ့အမျှ တစ်စတစ်စ ကြီး နေတာ အမှန်ပါ။ ဒါကို ဘယ်သူမှ ဟန့်တားပိတ်ဆို့ဖို့ မရပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အစဉ်သဖြင့် မိမိစိတ်ကို နုပျိုတက်ကြွ လန်းဆန်းနေအောင် နေတတ်ရပါမယ်။ ဒါမှသာ ပျော်ရွှင်စွာ နဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု ပန်းတိုင်ကို ရောက်သွားမှာပါ။

(၈) တစ်ချိန်က မှားယွင်းမှုကြောင့် ဆုံးရှုံးခဲ့ဖူးတဲ့ ဆောင်ရွက်မှု တွေကို သင်ခန်းစာအဖြစ်ထားပြီး အခု လုပ်နေတဲ့လုပ်ငန်းနဲ့ ချိန်ထိုးနှိုင်း ယှဉ်ကြည့်တတ်ဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို နှိုင်းယှဉ်ချင်ချိန်တဲ့အခါမှာ မှန်မှန်ကန်ကန် သုံးသပ်ဆုံးဖြတ် ပြီး မမှားမယွင်းရအောင် မဆုံးရှုံးအောင် ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအချက်(၈)ချက်ကို မမေ့မလျော့ မပေါ့ဆဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အတွေ့အကြုံဗဟုသုတတွေနဲ့ အသုံးပြုခဲ့တဲ့ လူတိုင်းဟာ ချက်မှောက်ခေတ် ကမ္ဘာပေါ်မှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝဆုံး သူကြွယ်ကြီး တွေ ဖြစ်နေကြပါပြီ။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ချိုးစလုံး ကြွယ်ဝချမ်းသာသူတွေဆီက ဖြန့်ဝေပေးလိုက်တာကို လက်ခံရရှိတဲ့ နပိုလီယံဟေးလ်ဟာ အဲဒီအချက်(၈) ချက်ကို နိုင်နိုင်မြဲမြဲ ဆုပ်ကိုင်ထားသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့လည်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သွားပါတယ်။ သူ့ကို ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေ ပေးဝေလိုက်တဲ့လူတွေရော၊ အဲဒီလူတွေ ကျင့်သုံးခဲ့တဲ့နည်းလမ်းတွေကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်တူ

အကောင်အထည်ဖော်ပြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ နပိုလီယံဟေးလ်ရော ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ ဖြစ်နေပါပြီ။

အခုအချိန်မှာ သင့်လက်ထဲကို ရောက်ရှိနေတဲ့ ကြွယ်ဝ ချမ်းသာ စေတဲ့နည်းလမ်းတွေဟာ ... နပိုလီယံဟေးလ်ကိုယ်တိုင် ဆည်းပူးခဲ့တဲ့ ဆောင်မြင်စွာ လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့တဲ့ နည်းလမ်းတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီနည်းလမ်းတွေကို ရရှိလုပ်ကိုင်နိုင်ဖို့အတွက် ကမ္ဘာ့သန်းကြွယ်သူဌေးစာရင်းဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဆီက နှစ်ရှည်လများ စုဆောင်း ခဲ့ရတဲ့ အချက်အလက် အပိုင်းအစ တစ်ခုချင်းကို နပိုလီယံဟေးလ်က ဆက်ဆံပေါင်းစပ်ပြီး ဖော်ပြတင်ပြခဲ့ပါတယ်။ အခုဆိုရင် သင့်အတွက် အဆင့်သင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

အဲဒီနည်းလမ်းတွေကို သင်လုပ်နိုင်ဖို့ မခဲယဉ်းပါဘူး။ ယုံကြည်စိတ်ချစွာနဲ့ အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ပဲ လိုပါတယ်။

စိတ်ချမ်းသာသူတစ်ယောက်ရဲ့ ဆန္ဒသဘောထား

တကယ်လို့သာ သူတစ်ယောက်တည်း စိတ်ချမ်းသာနေပြီး သူပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိရှိသမျှ ပတ်သက်ဆက်သွယ်နေသူအားလုံး စိတ်ဆင်းရဲနေကြမယ်ဆိုရင် သူစိတ်ချမ်းသာမှုဟာ ရာခိုင်နှုန်းပြည့်ဖြစ်တည် နေမှာ ဟေ့တယ်ဘူး။ ပတ်ဝန်းကျင် စိတ်မချမ်းမြေ့မှုရဲ့ ရိုက်ခတ်မှု ကြောင့် သူပျော်ရွှင်မှုကို အထိုက်အလျောက် ထိခိုက်ခံစားစေမှာ အမှန်ပါပဲ။

ဒါကြောင့် သင့်ပတ်ဝန်းကျင်၊ သင်နဲ့ ပတ်သက်သမျှလူတွေ ကို သင့်လိုပဲ စိတ်ချမ်းသာမှုရရှိအောင် စေတနာထားပြီး ညွှန်ပြပါ။ သူတို့အားလုံး စိတ်ချမ်းသာနေကြတဲ့အခါမှာ သင့်ညွှန်ပြမှုကြောင့် ဖြစ်နေတဲ့အတွက် သင်ကိုယ်တိုင်လည်း သူတို့နဲ့အတူ ရောပြီး စိတ်ချမ်း သာလာရမှာ သေချာပါတယ်။ စိတ်နှင့်ရုပ် ပေါင်းစပ်နေကြတဲ့လူသားတွေ ဖြစ်နေကြပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေးချင်မှု ရရှိစေဖို့ တတ်နိုင်
တဲ့အတိုင်းအတာအတွင်း စားသုံးရပါတယ်။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အတွက် သောက
မှန်သမျှ နည်းပါးအောင်၊ ဖြစ်နိုင်ရင် သောကကင်း စားအောင် နေထိုင်ကျင့်သုံး
ရပါတယ်။ စိတ်သောကဆိုတာဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုဆောင်ရွက်ရာမှာ
ကြီးမားတဲ့အတာအဆုံးဖြစ်နေပါ တယ်။ ဒါကြောင့် သောကကို ယယ်ဖျောက်ပါ။

သင့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေရတဲ့ လူတွေကို
ဒေါသစိတ်၊ မစ္စရိယစိတ်တွေနှင့် မကြည့်ပါနဲ့။ စစ်မှန်တဲ့ မေတ္တာတရား
ထားရှိပါ။ မိမိလုပ်ငန်းကိုလည်း လေးစားသလို၊ ကိုယ်ခန္ဓာကျန်းမာရေး
ကိုလည်း ဂရုစိုက်ပါ။ ဒါမှသာ အစဉ်တက်ကြွလန်းဆန်းပြီး အကြံသစ်
ဉာဏ်သစ်တွေ ပွားများလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ အကြံဉာဏ်သစ်တွေ
ကိုလည်း ပြီးမြောက်အောင်မြင်နိုင်တဲ့အထိ အကောင်အထည်ဖော်ရမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။ လူတန်းစား အမျိုးမျိုးက မွေးဖွားလာကြတဲ့ လူတွေထဲမှာ
အောင်မြင်ကျော်ကြားလာတဲ့ လူကို လူအများအပြားက ကြည်ညို
လေးစားကြပါတယ်။ အဲဒီလို ရည်မှန်းချက်အတိုင်း အောင်မြင်လာကြ တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းမှာ တိကျတဲ့ ရည်မှန်းချက်ရှိတာ သေချာပါတယ်။

ရည်မှန်းချက် မတိကျသူတွေဟာ အမြဲတမ်း ဆုံးရှုံးမှုနဲ့သာ
ရင်ဆိုင်ရလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီလို ဆုံးရှုံးတဲ့ လူတွေထဲမှာ တချို့ကတော့
ပန်းတိုင်မရောက်ခင် အချိန်ကာလမှာ တွေ့ကြုံရတာတို့ သာမန်အခက်
အခဲတွေကို အားသွန်ခွန်စိုက် မဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြပါဘူး။ အဲဒီ အခက်အခဲ
အတားအဆီးကြောင့် ရပ်တန့်သွားတတ်ကြပါတယ်။ တစ်ခါတစ်လေ
သူလုပ်ဆောင်မှုကို ဆန့်ကျင်ဖက် ပုတ်ခတ် အပြစ်ပြောသူတွေနဲ့ တွေ့ ကြုံရလို့
စိတ်ဓာတ်ကျသွားတဲ့ လူတွေလည်း ရှိပါတယ်။

ဥပမာပြောရရင် တစ်ချိန်က လေယာဉ်ပျံဖြစ်လာဖို့ ကြိုးပမ်း
အားထုတ်တီထွင်ခဲ့ကြတဲ့ ရွှံ့ကန်ညီနောင်ကို ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ရပ်လုံးက
ပုတ်ခတ်အပြစ်တင်ကြပါတယ်။

‘ဘုရားသခင်ဟာ လူကို လေထဲမှာ ပျံသန်းနိုင်ဖို့ အတောင်ပံ
တွေ မဖန်ဆင်းခဲ့ဘူး၊ ငှက်တွေကိုသာ လေထဲမှာ ပျံဝဲနိုင်အောင် အတောင်ပံတွေ
ဖန်ဆင်းခဲ့တာပါ။ သူတို့ညီနောင်ဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်ကို
ဆန့်ကျင်သူတွေ ဖြစ်တယ်’ လို့...

ပစ်ပစ်ခါခါ ကန့်ကွက်ခဲ့ကြသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ ညီနောင်
ဟာ အသက်ဆုံးရှုံးသွားချိန်အထိ အလျှော့မပေးခဲ့ကြပါဘူး။ ဆက်လက်ကြိုး
ပမ်းအားထုတ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုရဲ့ အသီး
အမြီးတွေကို မျက်မှောက်ခေတ်လူသားတွေ ခံစား စံစားနေကြရတယ်။ ဒါဟာ
ဆိုယ်တွေ့မျက်မြင် သာဓကတစ်ခုပါပဲ။

ကမ္ဘာကျော် သံမဏိလုပ်ငန်းကြီးရဲ့ ဧကရာဇ်ကြီးတစ် ယောက်လို့
ခေါ်ဝေါ်ပေးခံရတဲ့ ကုဋေကြွယ်သူဌေးကြီး အင်ဒရူးကာနေဂျီ ဟာ သူ့လုပ်သား
တွေကို အနစ်နာခံနိုင်မှု ရှိ၊မရှိ စစ်ဆေးလေ့ရှိပါတယ်။ နောက်ပြီး သေချာခိုင်မာ
တဲ့ ရည်မှန်းချက် ရှိ၊မရှိကိုလည်း စစ်ဆေးပါသေးတယ်။ နောက်ဆုံးအချက်က
အဲဒီရည်မှန်းချက်အတိုင်း ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်တဲ့အထိ ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့
မြဲတင်ပြင်ဆင်ထား၊ မထား ဆန်းစစ်ပါတယ်။

အဲဒီ အချက်တွေနဲ့ ညီညွတ်ပြည့်စုံနေသူကိုသာ အင်ဒရူးကာ နေဂျီက
အောင်မြင်ပေးပါတယ်။ နောက်ပြီး အနစ်နာခံ ကြိုးစားလုပ် ကိုင်သူတွေကို
အပြစ် သုကြေး များများစားစား ပေးလေ့ရှိပါတယ်။

တိကျတဲ့ ရည်မှန်းချက်တော့ ရှိပါရဲ့...
ဒါပေမယ့် အဲဒီရည်မှန်းချက် ပြီးပြည့်စုံတဲ့အထိ ဆောင်ရွက်ဖို့
မြဲတင်ပြင်ဆင်မှု မရှိတဲ့လူဟာ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်အထိ မရောက်

နိုင်တော့ပါဘူး။ လမ်းခုလတ်မှာတင် လမ်းကြောင်းပျောက်ပြီး မရေ မရတာဝန် နိဂုံးချုပ်လေ့ရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့် ခိုင်မာတိကျတဲ့ ရည်မှန်းချက် ရှိရုံနဲ့ မပြီးသေးပါဘူး။ အဲဒီ ရည်မှန်းချက်အရောက် သွားနိုင်အောင် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှု ရှိလည်း လိုအပ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အင်ဒရူးကာနေဂျီဟာ တစ်ဦး ချင်း ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အောင်မြင်နေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဆီက အကြံဉာဏ်ကို လေ့လာဆည်းပူးဖို့အတွက် နဂိုလီယံဟေးလ်ဆိုတဲ့ လူရွယ်တစ်ယောက်ကို စိတ်တိုင်းကျ ရွေးချယ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ နဂိုလီယံဟေးလ်နှင့်အတူ တွဲဖက်လုပ်ကိုင်ဖို့ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုကိုလည်း ဖွဲ့ပေးခဲ့ပါသေးတယ်။

ဒါဟာ အင်ဒရူးကာနေဂျီအနေနဲ့ တိကျတဲ့ ရည်မှန်းချက်ရှိသူ တစ်ယောက် ဖြစ်ရုံသာမက အဲဒီ ရည်မှန်းချက် လုပ်ငန်းကြီးပြည့်စုံအောင်မြင်တဲ့အထိ ဆောင်ရွက်နိုင်မယ့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း အဲဒီလုပ်ငန်းကြီး အောင်မြင်ခဲ့တာပါ။

အင်ဒရူးကာနေဂျီဟာ မိနစ်နဲ့အမျှ ငွေတွေ တိုးပွားနေတဲ့ သံမဏိလုပ်ငန်းကြီးကြောင့် အလျှံပယ် ချမ်းသာကြွယ်ဝနေသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့နဲ့ခေတ်ပြိုင် ချမ်းသာကြွယ်ဝနေကြတဲ့ မစ္စတာဖို့ဒါ၊ မစ္စတာဂူးလ်ဝေါ့သ်တို့ကိုလည်း အလေးအနက် သတိပြုမိပါတယ်။ တခြား ဆင်းရဲချို့တဲ့ နှမ်းပါးသူတွေကို အင်ဒရူးကာနေဂျီက ဘယ်လိုစိတ်နေသဘောထားမျိုးထားပြီး ဘယ်လို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရင် သူလိုပဲ ချမ်းသာကြွယ်ဝနိုင်တယ်လို့ အကြံဉာဏ် ဝေငှပေးချင်တယ်။

သူ့ရဲ့နည်းလမ်းသာမက တခြားသူလိုပဲ ချမ်းသာကြွယ်ဝ နေသူတွေဆီက နည်းလမ်းကောင်း သဘောတရားအစစ်အမှန်တွေကိုပါ ပေါင်းစပ်စုစည်းပြီး ဝေငှပေးချင်တယ်။

အဲဒါဟာ သူ့ရဲ့ တိကျသေချာတဲ့ ရည်မှန်းချက်ပါပဲ။

နည်းလမ်းတူညီလက်တွေ့နည်းလမ်းများ

အဲဒီ ရည်မှန်းချက်ကို ပြီးပြည့်စုံအောင်မြင်တဲ့အထိ ဆောင်ရွက်ဖို့ နဂိုလီယံဟေးလ် ဦးဆောင်တဲ့အဖွဲ့အစည်းနဲ့ စူးစမ်းလေ့လာခဲ့ တဲ့အတွက် ကြွယ်ဝချမ်းသာစေတဲ့ နည်းလမ်းများ” လို့ ခေါင်းစဉ် တပ်ထားတဲ့စာအုပ် ဖြစ်လာတယ်။

အဲဒီစာအုပ်ဟာ အခု သင့်လက်ထဲ ရောက်နေတဲ့စာအုပ်ပါပဲ။ ဒါကို သဘောပေါက် ကြေညက်လာတဲ့အထိ အချိန်ရတိုင်းဖတ်ပါ။ မှတ်ပါ။ အဲဒီ စာအုပ်ထဲက လမ်းညွှန်တဲ့အတိုင်း မလွဲမသွေလုပ်ပါ။ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ဆန့်ကျင်မှုတွေကိုလည်း တွေ့ချင်တွေ့ရလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် စိတ်ဓာတ်မကျဘဲ ခြိမ်းခြောက်သွားတာနဲ့ တစ်ဖြိုင်နက် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုပန်းတိုင်ဟာ သင့်ရဲ့ ချစ်တမ်းကမ်း အတိုင်းအတာ ထွင်းမှာ ရောက်နေပါလိမ့်မယ်။ မကြာခင် နောင်တိုင်နိုင်ပါပြီ။

သင့်လက်ထဲ ရောက်နေတဲ့ပန်းတိုင်ဟာ သင်မျှော်မှန်းထားခဲ့ တဲ့

နည်းလမ်းကြွယ်ဝမှုတွေပါပဲ။

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

ဖြူစင်သောမေတ္တာတရား၏အရောင်ပြန့်ပွားမှု

ဖြူစင်သန့်ရှင်းတဲ့မေတ္တာတရားဆိုတာဟာ တဏှာနဲ့ပတ်သက်တဲ့အရာကို လုံးဝဆန့်ကျင်နေပါတယ်။ သန့်စင်တဲ့မေတ္တာတရားဟာ ခြေလှမ်းမြေတယ်။ ရမ္မက်ဆန္ဒက ပူလောင်ပြင်းပြတယ်။ ဒါတင်မက ခြေလှမ်းတဲ့မေတ္တာတရားဟာ တစ်စုံတစ်ခုကို မျှော်မှန်းတောင့်တမှု လည်း မပါဝင်ပါဘူး။ မိဘမေတ္တာနဲ့ နှိုင်းယှဉ်လို့ ရနိုင်ပါတယ်။

မိခင်ဟာ သားသမီးဆီက တုံ့ပြန်မှုကို ရလိုတဲ့ဆန္ဒနဲ့ မွေးဖွားတဲ့အရာတောင့်တမှု မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါဟာ ကြည်လင်အေးမြတဲ့ မေတ္တာသက်သာချက်ပေးတဲ့ အရာပဲ။ အဲဒီလို တုံ့ပြန်မှုကို မမျှော်လင့်ပေမယ့် တစ်ချိန်ချိန်မှာတော့ အလိုအတျောက် ပြန်လည်အကျိုးပေးတတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဥပဒေသတစ်ခုအနေနဲ့ ဖော်ပြရမယ်ဆိုရင် အမှန် တကယ် အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်၊ ဒါမှမဟုတ် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ ဖြစ်ဖို့အတွက် လူအများအပေါ်မှာ သန့်စင်တဲ့ မေတ္တာတရား ထားရပါလိမ့်မယ်။

တစ်ခါတုန်းက ပစ်ခတ်ဘက်မြို့တော် ကုန်တိုက်တစ်ခုထဲကို အိုမင်း တဲ့အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက် ဝင်ရောက်လာတယ်။ သူမကအရောင်း ကောင်တာတစ်ခုပြီးတစ်ခု လျှောက်ကြည့်နေတယ်။

အဲဒီကောင်တာတွေနောက်မှာ ရှိနေကြတဲ့ အရောင်းဝန်ထမ်း တွေက အမျိုးသမီးကြီးရဲ့ပုံစံကို ကြည့်ပြီး လုံးဝအထင်မကြီးကြဘူး။ သာမန်လမ်းကြူလို့ ဝင်လာပြီး ဟိုပစ္စည်း၊ ဒီပစ္စည်း လျှောက်ကြည့်နေတာလို့ပဲ ယူဆထားကြတယ်။

ဒါကြောင့် အမျိုးသမီးကြီးရောက်လာတဲ့ကောင်တာက အရောင်း ဝန်ထမ်းတွေဟာ မသိမသာ မျက်နှာလွှဲထားကြတယ်။

တစ်ခုခုတော့ စပ်စုတော့မှာပဲ ... ဆိုတဲ့ အမြင်မျိုးနဲ့ပေါ့။

ဒါပေမယ့်အရောင်းကောင်တာတစ်ခုက အရောင်းစာရေး လူငယ် တစ်ယောက်ဟာ အမျိုးသမီးကြီးကို အပြုံးနဲ့ နှုတ်ခွန်းဆက်တယ်။

“ကျွန်တော် ဘာများ အကူအညီပေးနိုင်ပါ့မလဲခင်ဗျာ”

လို့ လူငယ်က ဖော်ဖော်ရွေရွေ မေးလိုက်တယ်။

အမျိုးသမီးကြီးက ...

“ကိစ္စမရှိပါဘူးကွယ်၊ ကျုပ်က အပြင်မှာ မိုးရွာနေလို့ ကုန်တိုက်ထဲ ဝင်ပြီး မိုးခိုရုံသက်သက်ပါ”

လို့ အမျိုးသမီးကြီးက ပြန်ဖြေတယ်။

သာမန်ဝယ်သူမဟုတ်တဲ့အတွက် ဆက်ပြီးမေးစရာ မလိုတော့ တဲ့အခြေအနေမျိုးဖြစ်နေပါပြီ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအရောင်းစာရေးလူငယ်က အမျိုးသမီးကြီးအတွက် ထိုင်ဖို့ ကုလားထိုင်တစ်လုံးချပေးတယ်။ အဲဒီ အမျိုးသမီးကြီးကို ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်နဲ့ထိုင်ခိုင်းတယ်။ အပြင်မှာ မိုးခဲတော့

အမျိုးသမီးကြီးဟာ ထိုင်ရာက ထပြီးပြန်ဖို့ပြင်တယ်။ အရောင်းစာရေး လူငယ်က အမျိုးသမီးကြီးရဲ့လက်မောင်းကို ကြင်ကြင်နာနာ ယုယုယယ နဲ့တွဲတိုင်ပြီး စတိုးဆိုင်အပြင်ဘက် ပလက်ဖောင်းအထိ လိုက်ပို့ပေးခဲ့တယ်။

ကျောက်တော့ ချိန်ချိန်သာသာ နှုတ်ဆက်လိုက်ပါသေးတယ်။

ဒါဟာ သန့်စင်တဲ့မေတ္တာသက်သက်ပါ။

ဒီအမျိုးသမီးကြီးဆီက ဘာကိုမှ ပြန်လည်တောင့်တမှု မရှိပါဘူး။

အောင်ကိုလည်း ထပ်ပြီးတော့ ကြုံဆုံစရာအကြောင်း ရှိချင်မှ ရှိတော့မှာပါ။

ဒါပေမယ့် အဲဒီအမျိုးသမီးကြီးက အရောင်းစာရေးရဲ့ နာမည်နဲ့လိပ်စာကို တောင်းသွားခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့လအနည်းငယ်ကြာသွားတဲ့အခါမှာ ပစ်ခတ်ဘက်မြို့တော်ရဲ့ ကုန်တိုက်ပိုင်ရှင်ဟာ စာတစ်စောင်လက်ခံရရှိပါတယ်။ အဲဒီစာထဲမှာ ရေးသား ထားတာက ... အဆောက်အအုံတစ်ခုကို မွမ်းမံပြုပြင်ဖို့ အတွက် အရောင်း စာရေးလူငယ်ကို စေလွှတ်ပေးဖို့ အရောင်းစာရေး လူငယ်ရဲ့နာမည်နဲ့ဖော်ပြခဲ့တယ်။

တကယ်တော့ အဲဒီလူငယ်ဟာ အိမ်မွေးမိပြင်ဆင်တဲ့လုပ်ငန်းနဲ့ သယ်လိုမှ မပတ်သက်ပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ ပတ်သက်တဲ့တခြား လူငယ် တစ်ယောက်ကို စေလွှတ်ပေးပါမယ်လို့ ကုန်တိုက်ပိုင်ရှင်က အကြောင်းပြန် စာရေးလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလူငယ်ကလွဲပြီး တခြားဘယ်သူ့ကိုမှ စေလွှတ်ဖို့ စာပြန်လာတယ်။

အဲဒီစာကို ရေးလိုက်တဲ့လူဟာ အင်ဒလူးကာနေဂျီဖြစ်ပါတယ်။

ပြုပြင်မွမ်းမံခြယ်မှုန်းရမယ့် အဆောက်အအုံဆိုတာကလည်း တော့တလန်ကရဲတိုက်ကြီးဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီရဲတိုက်ကြီးဟာ သန်းပေါင်း များစွာ တန်ဖိုးရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်ကို ဖြူစင်တဲ့မေတ္တာနဲ့ အကူအညီပေးလိုက်တဲ့စာရေးဝန်ထမ်းလူငယ်ဟာ တန်ဖိုးရှိတဲ့အလုပ်တစ်ခုကို အောင်မြင်တဲ့ လက်ခံရရှိလိုက်ပါတယ်။ ဒါတင်မကသေးပါဘူး။ အဲဒီလူငယ်

အလုပ်လုပ်တဲ့ကုန်တိုက်ကြီးမှာလည်း အမျိုးသမီးကြီးက အစုရှယ်ယာဝင်လိုက်သေးတယ်။ အဲဒီအစု ရှယ်ယာရဲ့ အမျိုးအစားအရ ကုန်တိုက်ကရရှိမယ့် အကျိုးအမြတ်ထဲက ငါးဆယ်ရာခိုင်နှုန်းကို အရောင်းစာရင်းလုပ်ငန်းလေးအား ခွဲဝေပေးခဲ့တယ်။

အဲဒီအမျိုးသမီးကြီးကတော့ သံမဏိသုဋ္ဌေးကြီးအင်ဒရူးကား နေဂျီရီအမေဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ မမျှော်လင့်ဘဲဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ သာမန် ကိစ္စတစ်ခုကို အခွင့်အရေးလို့ သဘောမထားဘဲ သန့်စင်တဲ့မေတ္တာတရားအရ ကူညီလိုက်တာပါ။ အဲဒီလို အခွင့်အရေးပေါ်လာပေမယ့် အလေးအနက်ထားပြီး မဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ အရောင်းစာရင်းတစ်ယောက် အကြောင်းလည်း ရှိပါသေးတယ်။

အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ နယူးယောက်မြို့တော်မှာရှိတဲ့ မော်တော်ကား အရောင်းပြခန်းထဲကို လူကြီးတစ်ယောက် ဝင်လာတယ်။ သူ့ လက်ထဲမှာ လမ်းလျှောက်ရင်းကိုင်တဲ့ ကြိမ်တုတ်လေးတစ်ချောင်းလည်း ပါသေးတယ်။

သူက မော်တော်ကား တစ်စီးပြီးတစ်စီး လျှောက်ကြည့်ရှုတယ်။ အဲဒီ အရောင်းပြခန်းမှာရှိတဲ့ အရောင်းဝန်ထမ်းဟာ အဲဒီလူကြီးကို အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ သဘောထားပြီး သတင်းစာတစ်စောင်ကို ထိုင်ဖတ်နေတယ်။

ကြိမ်တုတ်နဲ့ လူကြီးက ကားတစ်စီးဝယ်မယ့်အကြောင်း ပြောတော့ အရောင်းဝန်ထမ်းဟာ ပျာပျာသလဲဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီ လူကြီးက ကားတစ်စီးကို ချက်လက်မှတ်နဲ့ ပေးချေပြီး သူ့ရွာချယ်ခဲ့တဲ့ကားကို နောက်တစ်နေ့မှာ သူ့အိမ် ပို့လိုက်ဖို့ မှာကြားခဲ့တယ်။ လူကြီး ကားတစ်စီးပေးချေသွားတဲ့ ချက်လက်မှတ်ပေါ်က နာမည်ကို ကြည့်လိုက်တော့မှ အဲဒီလူကြီးဟာ နာမည်ကျော် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်တာကို သိလိုက်ရတယ်။ တကယ်လို့သာ အရောင်းဝန်ထမ်းအနေနဲ့ စကတည်းက မော်မော်ရွှေရွှေ ဆက်ဆံခဲ့ရင် အဖိုးတန်ဇီဝိဒ်ကားတွေဟာ ဒါထက်ပိုပြီး အရောင်းစွဲနိုင်မယ်။

အလားအလာ ရှိပါတယ်။ သူ့အတွက်လည်း အဲဒီလို ထင်ရှားကျော် ကြားတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးနဲ့ သိကျွမ်းခွင့်ရနိုင်ပါသေးတယ်။ အဲဒီ လူကြီးရဲ့ နာမည်က ဟယ်ရီဝီမ်းဝစ်တန်ဖြစ်ပါတယ်။ အခုလို ပေါ့ပေါ့ဆဆ နေလိုက်တဲ့အတွက် သူရမယ့်အခွင့်အရေးတစ်ခု ဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရတာပါ။

ဥပဒေသကတော့၊ အသိပညာ မရှိသူဟာ ဘယ်လို အခွင့်အရေးမဆို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးမှာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကုန်တိုက်ကြီးက အရောင်းစာရေးနဲ့ ကားပြခန်းက အရောင်းစာရေးတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့် ဖျော်မယ်ဆိုရင် သင့်အတွက် အဖြေတစ်ခုရမှာပါ။ ဝူးလ်ဝေါ့သ် စတိုးဆိုင်ကြီး တွေဟာ အင်္ဂလန်နဲ့အမေရိကန်နိုင်ငံသာမက နိုင်ငံတကာမှာ အင်မတန် ထင်ရှားအောင်မြင်နေတဲ့ ကုန်တိုက်ကြီးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ ကုန်တိုက်ကြီးတွေ ဖြစ်ပေါ်လာခင် လွန်ခဲ့တဲ့အနှစ် လေးဆယ် ထောက်က ကုန်တိုက်တစ်တိုက်ထဲမှာ နှစ်ချို့ကုန်ပစ္စည်းတွေ စုပုံနေပါတယ်။ လူငယ်တွေဟာ ပစ္စည်းမျိုးစုံ ပါဝင်နေပါတယ်။ ဒါတွေ ကြောင့် ကုန်ပစ္စည်းအသစ် တွေကို ထပ်တင်ဖို့ နေရာမရှိတော့ပါဘူး။ ဂိုဒေါင်ကြီးတွေထဲ ထည့်ပိတ်ထား ခဲ့တာ။ ဒါမှမဟုတ် အမှိုက်ပုံမှာ စွန့်ပစ်ရမယ့် အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒါကို သတိပြုမိတဲ့ အရောင်းဝန်ထမ်းတစ်ဦးဟာ စတိုးဆိုင်ရဲ့ ထယ်တစ်နေရာမှာ စားပွဲကြီးတစ်လုံးချပြီး ရောင်းမစွဲတဲ့ပစ္စည်းတွေကို အထူးလျှော့ဈေးအနေနဲ့ တန်ဖိုးလျှော့ချကဒ်ပြား ချိန်ဆွဲထားလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလျှော့နှုန်းချထားတဲ့ အထူးလျှော့ဈေးနဲ့ ရောင်းချလိုက်တာဟာ နေ့ဝက် တွင်း အဲဒီရောင်းမစွဲတဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေအားလုံး ဝယ်သူတွေလက်ထဲ ရောက်သွားကြတယ်။ ဆိုင်မှာလည်း တစ်ခါမှ မကြုံဖူးတဲ့ အဖြစ်မျိုးနဲ့ ချစ်သောပြောင်သွားတော့တာပါပဲ။ အဲဒီ အကြံအစည်ကို အကောင်အထည် ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အရောင်းစာရေးဟာ ဝူးလ်ဝေါ့သ် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီနောက်ပိုင်းကျမှ ဒါတွေကို နမူနာယူပြီး ဂုံးလဲခေါ်သံကုန် တိုက်ကြီးတွေ ဖြစ်ပေါ်လာရတာပါ။ အဲဒီ ကုန်တိုက်ကြီးတွေဟာလည်း အဲဒီနည်းကို ဆက်လက်အသုံးပြုနေတဲ့အတွက် ရောင်းမစွဲတဲ့ ပစ္စည်းရယ်လို့ မရှိတော့ပါဘူး။ အရောင်းဝန်ထမ်းဘဝကနေ အမြော်အမြင် တစ်ခုကို အရင်းပြုပြီး ဆောင်ရွက်လိုက်တဲ့အတွက် သန်းပေါင်းများစွာ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ သူကြွယ်ကြီးဘဝကို ရောက်ရှိသွားပါတယ်။

သံမဏိနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စက်မှုလုပ်ငန်း အကျော်အမော်ဖြစ်နေ တဲ့ အင်ဒရူးကာနေဂျီဆီကို သတင်းစာတိုက်တစ်တိုက်က လူငယ် သတင်း ထောက်တစ်ယောက်စလွှတ်ပြီး အင်တာဗျူးခိုင်းလိုက်ပါတယ်။ တကယ်တော့ ကာနေဂျီရဲ့ ထူးခြားတဲ့အောင်မြင်မှု ဖြစ်တည်လာရခြင်း အတွေ့အကြုံကို သတင်းစာထဲမှာ ရေးသားဖော်ပြဖို့ အတွက်ပါ။ အဲဒီလိုဗျူးနေတဲ့ အခိုက် အတန့်မှာပဲ ကာနေဂျီက လူငယ်သတင်းထောက်ကို ‘မင်း ငါ့ထက်ပိုပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝလာအောင် လုပ်နိုင်ပါ့မလား၊ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ် အချိန်ပေး လိုက်မယ်’ လို့ သွေးတိုးစမ်းလိုက်တယ်။

သတင်းထောက်က ခေါင်းညှိတ်လိုက်တယ်။

အဲဒီ လူငယ်သတင်းထောက်ဟာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်အတွင်းမှာ အင်ဒရူးကာနေဂျီနဲ့ တခြား ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ ထင်ရှားအောင်မြင်သူတွေ ဘယ်လို ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသလဲဆိုတဲ့ နည်းလမ်းတွေကို မေးမြန်း စုစည်းပြီး စာအုပ်စာတမ်းအဖြစ်နဲ့ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးကို ဖြန့်ချိခဲ့ပါတယ်။

သတင်းထောက်ကလေးဟာ အကြီးအကျယ် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝ သူတစ်ယောက် ဖြစ်သွားပါတယ်။ တခြား သန်းကြွယ်သူဌေးတွေထက် ပိုပြီး စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှု ရရှိခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပြီး တခြား သူကြွယ်ကြီးတွေနဲ့ စိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းဖြစ်ခဲ့ရတဲ့အတွက် လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ရာမှာလည်း အကူအညီတွေရရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သတင်းထောက်ကလေးဟာ နှစ်ပေါင်း

နှစ်ဆယ်ကြာတဲ့အခါမှာ အင်ဒရူးကာနေဂျီလို ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ ဖြစ်ရုံသာမက စိတ်ချမ်းသာမှုမှာ သတင်းထောက်ကလေးက ပိုပြီးသာခဲ့ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အခွင့်အလမ်းဆိုတာဟာ တခြား လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက် တွေထက် နည်းနည်းလောက်ပိုပြီး အပင်ယန်းခဲ၊ အနစ်နာခံလိုက်တာနဲ့ ဖော်ပြလို့ မနိုင်လောက်အောင် များပြားတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေကို မချခံစားရမှာ အမှန်ပါ။

နောက်ထပ် သံမဏိလုပ်ငန်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သူဌေးကြီးတစ် ဦးဖြစ်တဲ့ ချားလ်အမ်ရှစ်ဟာ သူရဲ့ ကိုယ်ပိုင်မီးရထားနဲ့ ပင်ဆယ်လ် နီးယားမှာရှိတဲ့ သံမဏိစက်ရုံကို သွားခဲ့ပါတယ်။ သူ့ကိုယ်ပိုင် မီးရထားဟာ သူ့ပိုင်တဲ့ သံမဏိစက်ရုံရဲ့ဘေးဘက်ကို ရောက်ရှိရပ်တန့်လိုက်ပါတယ်။

သူဟာ ရထားပေါ်ကဆင်းပြီး စင်ကြိုပေါ်အရောက်မှာ ဝန်ထမ်း တစ်ယောက်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရတယ်။ နှင်းထူထပ်စွာကျနေတဲ့အချိန် ဖြစ်နေ ထယ်။ အဲဒီဝန်ထမ်းရဲ့ လက်ထဲမှာ မှတ်တမ်းစာအုပ်ကလေး ကိုင်ထားတာကို တွေ့ရတယ်။

အဲဒီဝန်ထမ်းက မစ္စတာရှစ်အနားကို ချဉ်းကပ်လာပြီး ‘ကျွန် တော် ခင်မောင်ရဲက စတီနိုဂရပ်ဟာ ဖြစ်ပါတယ်၊ တကယ်လို့ လူကြီးမင်းအနေနဲ့ ကြေးနန်းရိုက်စရာရှိရင်ရိုက်နိုင်ဖို့ ကျွန်တော်စောင့်နေပါတယ်’ ...လို့ ပြောပြ ထယ်။

‘မင်းကို ငါနဲ့ တွေ့ဖို့ ဘယ်သူက လွှတ်လိုက်တာလဲ’

ရှစ်က ပြန်မေးတယ်။

‘မစ္စတာရှစ် ရောက်မို့ ကြေးနန်းကို ကျွန်တော် အရင်ဦးသုံး ကိုင်ခဲ့ရပါတယ်၊ ဒါကြောင့် မစ္စတာရှစ်အတွက် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ခုခု ချုပ်ကိုင်ဖို့အတွက် ကျွန်တော့်မှာသာ လာစောင့်နေတာပါ’

တကယ်တော့ စတီနိုဂရပ်ဖာ (လက်ရေးတို လက်နှိပ်စက်) စာရေး
တစ်ယောက်ဟာ သူ့ကို ဘယ်သူမှတကယ်တန်မပေးဘဲနဲ့ သူ့သဘောနဲ့သူ
ကြိုတင်အမြော်အမြင်ရှိလို့ လာစောင့်နေတာပါ။

မစ္စတာဂျွန်က 'ကျေးဇူးတင်ကြောင်းနဲ့ လောလောဆယ် ဘာမှ
ခိုင်းစရာမရှိကြောင်း' ပြောပြီး...အဲဒီ စာရေးလေးရဲ့နာမည်ကို မေးမြန်း
မှတ်သားလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဌာနကို ပြန်သွားခဲ့တယ်။

စာရေးလေးရဲ့နာမည်က ဝီလျံ ဖြစ်ပါတယ်။

ညဖက်ကျတော့ နယူးယောက်ကို ဦးတည်ခတ်မောင်းနေတဲ့
အမြန်ရထားကြီးပေါ်မှာ လိုက်ပါသွားတဲ့ မစ္စတာဂျွန်ကို တွေ့လိုက်ရ တယ်။
ဂျွန်ရဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ခုံနေရာမှာ ထိုင်လျက်သားနဲ့ လိုက်ပါလာသူကတော့
ဝီလျံဆိုတဲ့ စာရေးလေးပါပဲ။

နယူးယောက်မြို့တော်မှာ ဖွင့်လှစ်ထားတဲ့ မစ္စတာဂျွန်ရဲ့ ရုံးခန်း
အဆောက်အဦကြီးမှာ ဝီလျံကို သူ့လက်အောက်မှာ အမှုထမ်းဖို့ ခေါ်သွားခဲ့
တာပါ။ ဝီလျံဟာ အပင်ပန်းခံပြီး ရှိသားကြိုးစားစွာနဲ့ နှစ်အတော်ကြာကြာ
အမှုထမ်းခဲ့ပါတယ်။

သူ့ကို မစ္စတာဂျွန် အယုံကြည်ဆုံး၊ စိတ်အချရဆုံးအဖြစ် ရာထူးတိုး
ပေးခဲ့ရာက နောက်ဆုံးမှာ ဝီလျံဆိုတဲ့ သာမန်စာရေးလေးဘဝ ကနေ သံမဏိ
သူဌေးကြီး မစ္စတာဂျွန်ရဲ့ ကိုယ်တော်အတိုင်ပင်ခံ အရာရှိ ဖြစ်သွားတော့တာပါပဲ။

ဒါဟာလည်း ဝီလျံဟာ သူ့ရဲ့ တခြားလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ ထက်
နည်းနည်းလောက်ပိုပြီး အနစ်နာခံ၊ အပင်ပန်းခံလိုက်တဲ့အတွက် အံ့ဩစရာ
ကောင်းလောက်အောင် တိုးတက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်သားရမယ့် ဥပဒေသက အနစ်နာခံပြီး ကြိုးစားသူရဲ့ နောက်
ကွယ်ရာမှာ အခွင့်အရေးက အရိပ်ပမာ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာ စမြဲဖြစ်
တယ်။

အီမာဆန်က...

“တစ်စုံတစ်ခုကို...မဖြစ်မနေ ကြိုးစားအားထုတ်လုပ်ကိုင် ပါ။

ဒါဆိုရင် အဲဒီအရာကို လုပ်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့ အလေ့အကျင့်တစ်ခုကို ရရှိပါလိမ့်မယ်”

ဆို... ပြောခဲ့တယ်။

ဒါကြောင့် တစ်ခုခုကို လုပ်ကိုင်နိုင်စွမ်း ရှိပြီအတွက် မဖြစ်မနေလုပ်တဲ့

အခါ အခွင့်အလမ်းတစ်ခု ပွင့်သွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရှင်းရှင်းပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ...

“ဘာမှ မလုပ်ရင် ဘာမှဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး”

ဆိုတဲ့စကားလို မဖြစ်ရလေအောင် ...

အမြော်အမြင်နဲ့ ကြံစည်ပြီး အကောင်အထည်ဖော်ရပါမယ်။

အနစ်နာခံပြီး ဆောင်ရွက်ပါ

သက်တံရောင်စုံရဲ့ အစွန်းတစ်ဖက်မှာ ရွှေအိုးများ မြှုပ်နှံထား တယ် ဆိုတဲ့ အဆိုအမိန့်ဟာ ပုံပြင်ထဲက ဖြစ်ရပ်မဟုတ်ဘဲ၊ တကယ်တမ်း အနစ်နာခံ ဆောင်ရွက်ခြင်းဆိုတဲ့ သက်တံအစွန်းတစ်ဖက် ရောက်ခဲ့သူတိုင်း မြှုပ်နှံထားတဲ့ ရွှေအိုးကို ရရှိခံစားနိုင်ပါတယ်။

အနစ်နာခံပြီး မဆောင်ရွက်တတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်အတွက် ရွှေအိုးမြှုပ်နှံထားတဲ့ သက်တံအဆုံးကို ရောက်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ရွှေအိုးကိုရရှိဖို့ မဆိုထားနဲ့ မြင်ဖူးဖို့တောင် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ရွှေအိုးဆိုတာ အခွင့်အလမ်းတွေပါပဲ။

မစ္စတာဒူးရန်ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ လုပ်ငန်းပိုင်ရှင် တစ်ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ ဘဏ်တိုက်ကို အချိန်နောက်ကျပြီး မှ ရောက်သွားတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘဏ်ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်က သူ့ကို အကူအညီပေးပြီး အနစ်နာခံ ဆောင်ရွက်လိုက်တဲ့အတွက် မစ္စတာဒူးရန်ဟာ ငွေထုတ်လို့ အဆင်ပြေပြေ ရသွားတယ်။ ဒါဟာ သိပ်ထူးခြားတဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခု မဟုတ်ပါဘူး။ သာမန် အားဖြင့် ဘဏ်ပိတ်ချိန်မတိုင်မီ ငွေထုတ်အသွင်း စာရင်းကို တစ်နာရီလောက် ကြိုတင်ပြီး စာရင်းပိတ်လေ့ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကာရိုးလ် ဆိုတဲ့ဘဏ်ဝန်ထမ်းက

ချစ်သားမေညှိလက်တွေ့နည်းလမ်းများ

အလွယ်တကူ နဲ့ 'ဒီနေ့အတွက် ငွေသွင်းငွေထုတ်စာရင်းပိတ်ချိန် ဖြစ်သွားပါပြီ' လို့ ပြောမလွှတ်ဘဲ ငွေထုတ်လို့ရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို လုပ်ပေးလိုက်ရတဲ့အတွက် ပိတ်ပြီးဖြစ်တဲ့ ငွေစာရင်းကို ပြန်ဖွင့်ပြီး ထုတ်ပေးငွေ ဆို ထပ်ဖြည့်ပေါင်းပေးလိုက်ရပါတယ်။ ဒါဟာ ကာရိုးလ်က အနစ်နာခံပြီး အတိုးဆောင်ပေးလိုက်တာပါ။

အဲဒါ လွန်ခဲ့တဲ့(၂၅)နှစ်က ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပါ။

နောက်တစ်နေ့ကျတော့ မစ္စတာဒူးရန်ဟာ ကာရိုးလ်ဆိုတဲ့ ဘဏ် ဝန်ထမ်းကို သူ့ဆီမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ ပြောတယ်။ ကာရိုးလ်က စဉ်းစဉ်းစားစားနဲ့ ဆက်ခံပြီး ဒူးရန်ရဲ့ စီမံရေးရာဌာနမှာ အလုပ်လုပ်ရတယ်။

ပထမဆုံး အလုပ်ဝင်တဲ့နေ့မှာ ကာရိုးလ်ဟာ ရုံးတက်ချိန် အတိ အတျာရောက်လာတယ်။ ညနေ၅နာရီခွဲ ရုံးဆင်းချိန်မှာ တခြား ဝန်ထမ်းတွေ ပြန်သွားကြပေမယ့် သူ မပြန်ဘူး။ ရုံးဆင်းချိန်ပြီးလို့ ဆယ်ငါးမိနစ်အကြာမှာ မစ္စတာဒူးရန်ဟာ သူ့အတွင်းရုံးခန်းထဲက ထွက်လာတယ်။ 'ဘာကြောင့် မပြန်သေးတာလဲ' လို့ ဒူးရန်ကမေးတော့၊ 'တခြားဝန်ထမ်းတွေ အကုန်လုံး အလုပ်ဆင်းသွားပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် တကယ်လို့ မစ္စတာဒူးရန်အနေနဲ့ တစ်ခုခု ဆိုအပ်တဲ့ ကိစ္စရှိရင် လုပ်ပေး ဖို့ စောင့်နေတာပါ' လို့ ပြန်ဖြေတယ်။

ဒီလိုနဲ့ လပေါင်းအတော်ကြာချိန်မှာ မစ္စတာဒူးရန်ဟာ သူ့ရဲ့ စိတ်ရဲ့အသစ်အတွက် စက်ပစ္စည်းတွေ တပ်ဆင်ရာမှာ ကာရိုးလ်ကို ပြန်ကြပ်ရေးမှူးတာဝန်ပေးပြီး ခန့်အပ်လိုက်တယ်။ ကာရိုးလ်က စက်ပစ္စည်း တွေကို မကျွမ်းကျင်ပေမယ့် မညည်းမညျဘဲ ကြိုးစားလေ့လာဆည်းပူးပြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့အတွက် နောက်တော့ ကျွမ်းကျင်သွားတာပဲ။ စက်ရုံအသစ် တပ်ဆင်မှုလုပ်ငန်းက သတ်မှတ်ချိန်ကာလထက်စောပြီး စနစ်တကျ ပြီးစီး သွားတယ်။

ဒူးရန်က... 'စက်ရုံမှာ စက်ပစ္စည်းတပ်ဆင်တာကို မင်း အစကတည်းက တတ်ခဲ့ဖူးသလား' လို့ မေးပါတယ်။

'ကျွန်တော် လုံးဝမတတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျွမ်းကျင်သူတွေကို ရအောင် ရှာဖွေခေါ်ယူခဲ့ပါတယ်။ သူတို့ကို ဆာသေသပ်သပ်နဲ့ ပြီးဆုံးအောင် ဆောင်ရွက်စေပါတယ်။ ကျွန်တော်က မစ္စတာဒူးရန်ခိုင်း တဲ့ အလုပ်ကိုပဲ လုပ်ခဲ့တာပါ' မစ္စတာဒူးရန်ရဲ့ မေးခွန်းကို ကာရိုးလ်က ရိုးရိုးသားသား မှန်မှန်ကန်ကန် အဖြေပေးခဲ့တယ်။

'လူတော်တွေဆိုတာ နှစ်မျိုးပဲ ရှိတယ်။ တစ်မျိုးက ကိုယ်လုပ်ရမယ့်အလုပ်ကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် နိုင်နိုင်နင်းနင်း လုပ်တတ်တယ်။ နောင်တစ်မျိုးက ကိုယ်တိုင်မလုပ်တတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် လုပ်တတ်တဲ့သူကို ဆာသေသပ်သပ်နဲ့ သတ်မှတ်ကာလအတွင်း ပြီးမြောက်အောင်ခိုင်း နိုင်တယ်။ အခုဆိုရင် မင်းအနေနဲ့ လူတော်နှစ်မျိုးစလုံးရဲ့ အရည်အသွေး တွေ ပြည့်ဝသွားပြီပေါ့'

မစ္စတာဒူးရန်က အားပါးတရ ချီးကျူးလိုက်တယ်။

'ဟုတ်ကဲ့... အခုလိုချီးကျူးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ခင်ဗျာ၊ လောလောဆယ် ကျွန်တော် လုပ်စရာလေးတွေရှိလို့ ခွင့်ပြုပါ နဲ့ မစ္စတာဒူးရန်'

ကာရိုးလ်က လေးလေးစားစားပြောပြီး ဒူးရန်အနီးက ခွာထွက် ခြေလှမ်းလိုက်တယ်။

'နေပါဦးကွ၊ မင်းကို ကျုပ် ပြောစရာရှိသေးတယ်'

ဒူးရန်စကားကြောင့် ကာရိုးလ်ဟာ ခြေလှမ်းကို တုံ့ခနဲ ရပ်ပြီး ဒူးရန်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်တယ်။

'အခု မင်းကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ်ပြီး တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ စက်ရုံအသစ်စက်စက်ကြီးမှာ မန်းနေ့ဂျင်းဒါရိုက်တာအဖြစ် မင်းကို ငါ ခန့်လိုက်တာပါ'

ဒူးရန်အတွက် ဒေါ်လာငါးသောင်းက စပေးဖို့ လျာ ထားတယ်။ မင်းလုပ်နိုင်မလား ကာရိုးလ်'

ကာရိုးလ်ဟာ ဒူးရန်ရဲ့ စကားကို အလေးအနက် လက်ခံလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီနေ့ကစပြီး ဒူးရန်နဲ့ကာရိုးလ်တို့ နှစ်ယောက်ဟာ အလုပ်လက်တွဲပြီး မခွဲမခွာ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြတယ်။ ပထမဆယ်နှစ်အတွင်း မှာပဲ ကာရိုးလ်ဟာ ဒေါ်လာ(၁၂)သန်းလောက် အကျိုးအမြတ်ရရှိခဲ့ တယ်။ မှာတိုင်းမှာ သူ့အနေနဲ့ ဒူးရန်ရဲ့ အားအကူရဆုံး အကြံပေး အတိုင်ပင်ခံအဖြစ် အလုပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါတယ်။

လူအများစုဟာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အောင်မြင်မှုကိုသာ မြင်မကွက်သန့်စွာ ကြည့်ပြီး သူလိုပဲ ဖြစ်ချင်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလိုမျိုးအောင်မြင်ဖို့ ဘယ်လို ကြိုးစားပမ်းစား လုပ်ရှားလုပ်ကိုင်ခဲ့ရမယ်ဆိုတာကို သိအောင် မလေ့လာကြဘူး။ သိတဲ့တိုင်အောင်လည်း သူလိုလိုမျိုးလုပ်ဖို့ စိတ်တောင် မကူးမိကြဘူး။

ကာရိုးလ်ကို သူ့အပေါင်းအသင်း တစ်ယောက်က နှစ်ပေါင်း များစွာ ကြိုးစားအားထုတ်မှ မေးခွန်းတစ်ခု ထုတ်တယ်။

'ခင်ဗျား မစ္စတာဒူးရန်လို လူစားဆီက အဲဒီလို အခွင့်အရေး တွေ အသိလိုလုပ်ပြီး ရခဲ့တာလဲဗျ'

'အား... အဲဒီကိစ္စက သိပ်မခဲယဉ်းပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်က ဒူးရန်အား ဒူးရန်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိအောင် အမြဲတမ်းကြိုးစားခဲ့တယ်လေ။ သူတို့တော့ သူ တစ်ခုခု ခိုင်းတော့မယ်ဆိုရင် သူနဲ့ အနီးဆုံး လက်ထပ်တော့ အမြဲရှိနေတဲ့ ကျွန်တော့်ကိုပဲ ခိုင်းတော့တာပေါ့၊ အဲဒီလို ခိုင်းရင်းနဲ့ ကျွန်တော် ဖြစ်သွားတာပေါ့ကွာ'

ကာရိုးလ်က အမှန်တရားနဲ့ အနီးစပ်ဆုံး အဖြေတစ်ခုကို

ကောက်ကောင်က ဖြေလိုက်ပါတော့တယ်။ တကယ်တော့ မခဲယဉ်း တာ အမှန်ပါ။ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေ ဖြစ်လာတဲ့ အခြေခံအချက်ဟာ မိမိရရှိ ခံစားနေရတဲ့ လုပ်အားခထက် ပိုပိုသာသာ လုပ်အားပေးလိုက် ခြင်းပါပဲ။

ဘဏ်ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်သာဖြစ်တဲ့ ကာရိုးလ်ဟာ လအနည်းငယ် အချိန်အတောအတွင်း စက်မှုကြီးကြပ်သူ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ မှတ်သားလောက် အောင် အရေးကြီးတဲ့ အချက်တစ်ချက်ကား သူမကျွမ်းကျင်တဲ့ အလုပ်ဖြစ် ပေမယ့် လုံးဝ မညည်းမညျဘူး၊ ငြင်းပယ်တာလဲ မရှိဘူး။ မဖြစ်ဖြစ်အောင် ကျွမ်းကျင်သူတွေရှာပြီး လုပ်ခဲ့တယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း မျက်ခြည်မပြတ် လေ့လာဆည်းပူးတယ်။ သတ်မှတ်ထားတဲ့တာလ အတောအတွင်း(အားထုတ် ကြိုးပမ်းမှုကြောင့်)စက်ရုံအသစ်တည်ဆောက်တပ်ဆင်မှု အောင်မြင်ခဲ့တယ်။

ဒါကို သဘောပေါက်အောင် စဉ်းစားကြည့်ရင် ကာရိုးလ်ရဲ့ အောင်မြင်မှုကို အတုယူနိုင်ပါတယ်။ သူ့လို အနေအထားမျိုး မဟုတ် ပေမယ့် ဆင်တူပျိုးမှား ဆင်ပွားပြီး လုပ်ဆောင်ကြည့်ရင် အောင်မြင်မှာပါ။ စာရေးဆရာ အဲလ်ဘတ်ဟားဘတ် ရေးသားတဲ့ ဂါဆီယာသို့ စာလွှာဆိုတဲ့ ဝတ္ထုစာအုပ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့တယ်။ နိုင်ငံတကာမှာ ဘာသာအမျိုးမျိုးမှ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့တယ်။ မူရင်းစာရေး ဆရာဟာ ကမ္ဘာကျော်ဖြစ်သွားတယ်။

အမေရိကန်နိုင်ငံက မီးရထားကုမ္ပဏီကြီးတွေဟာ အဲဒီစာအုပ် တွေကိုဝယ်ပြီး သူ့ကုမ္ပဏီက ဝန်ထမ်းလုပ်သားတွေကို အခမဲ့ ဖြန့်ဝေ ပေးခဲ့တယ်။ ရုရှနဲ့ စစ်ဖြစ်ခဲ့ချိန်က ဂျပန်အစိုးရဟာ အဲဒီဝတ္ထုကို ဂျပန်ဘာသာ ပြန်ဆို ရေးသားပုံနှိပ်တယ်။ အဲဒီကာလက ဂျပန်စစ်သားတိုင်း အခမဲ့ ဖြန့်ဝေ ခဲ့သေးတယ်။ အဲဒီစာအုပ်မှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝစေတဲ့ အဓိကအချက်ပါနေတယ်။

အဲဒီအချက်က စာတ်လမ်းထဲမှာပါတဲ့ ရိုဝင်ဆိုတဲ့ စစ်သား လေးတစ်ယောက်ဟာ သူ့ကိုပေးလိုက်တဲ့ တာဝန်ကို အကောင်းဆုံး ကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ စိတ်စွမ်းအင်ကြောင့် ဘယ်လို

လုပ်အားခ အတားအဆီးဖြစ်စေ ဖြတ်ကျော်နိုင်ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးမှာ အောင်မြင်မှု ရှိပါတယ် ဆိုတဲ့အချက် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကို ဖော်ကျူး ရေးသားထားတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မီးရထားကုမ္ပဏီနဲ့အာမခံ ကုမ္ပဏီအပါအဝင် ကျွမ်းကျင်မှုက အုပ်ချုပ်သူတွေဟာ သူတို့ ဝန်ထမ်းတွေကို အဲလိုမျိုး စိတ်ဓာတ်ဖြစ်ပေါ်လာအောင် မြှင့်တင်ပေး လိုက်တာပါ။

အဆင့်အနိမ့်ဆုံး စက်ရုံလုပ်သား(၄၀)ကျော်ကို သန်းကြွယ် ကျော်ခန့်ဖြစ်တဲ့အထိ တွန်းပို့ပေးခဲ့သူ တစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ အဲဒီလူ ကတော့ အဲလ်ဘတ်ရင် အင်ဒရူးကာနေဂျီ ပါပဲ။ အင်ဒရူးဟာ အနစ်နာ ခံတတ်တဲ့ လုပ်သားရဲ့ အရည်အသွေးကို သေသေချာချာ နားလည် သဘောပေါက်ပါတယ်။

အဲဒီလို လုပ်သားတွေကို တွေ့တာနဲ့ တစ်ဖြိုင်နက် အင်ဒရူးက အဲလ်ဘတ်ကို လုပ်ငန်းရဲ့ အရေးကြီးဆုံးဌာနကို ပို့လိုက်ပါတယ်။ နောက်တော့ အဲလ်ဘတ်တိုက်တန်တန် အခွင့်အရေးပေးလိုက်တော့တာပါပဲ။ အဲဒီလုပ်သားတွေကို အဲလ်ဘတ်လုပ်စေခြင်းဟာ တွန်းအား ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတွန်းအားရဲ့ ပို့ဆောင် တိုင်း အနစ်နာခံလုပ်ကိုင်စိတ်ကြောင့် ရရှိလာတာက 'ခိုင်မာတဲ့ အကျိုး ရှာရအောင်' ဖြစ်ပါတယ်။ အကျိုးတရားဟာ အသွင်သဏ္ဌာန် အမျိုးမျိုး ရှိသေးသေးနဲ့ ဖြစ်တည်နေပါတယ်။

လုပ်သားတစ်ယောက်ဟာ လက်ရှိခံစားနေတဲ့ လုပ်အားခ ထက်ပိုပြီး လုပ်အားမပေးတဲ့အခါမှာ တကယ်လို့ သူရရှိမယ့် အောင်မြင်မှုရှိခဲ့ရင်တောင်မှ လုပ်အားခအကြောင်း မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အနစ်နာခံဘဲဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အကျိုး ဖြစ်တာဟာ ယာယီမျှသာဖြစ် ပါလိမ့်မယ်။

အနစ်နာခံတာဟာ မှန်၊မမှန်၊ တကယ်တမ်းကောင်းကျိုး ပြု၊မပြု ကိုယ်တိုင် သိချင်ရင် သင်ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့လုပ်ကြည့်မှ သိနိုင်မှာပါ။ အဲဒီလိုသိခြင်းဆိုတာက ကိုယ်တိုင်အတွေ့အကြုံနဲ့မှ သိနိုင်ပါတယ်။

စွမ်းထက်ကောင်း

အောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်စေနိုင်မယ့် နည်းလမ်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်အကြောင်းအရာတချို့ကို ဖော်ပြလိုက်ပါပြီ။ ဒါတွေကို မှန်မှန် ကန်ကန်အဆင်ပြေအောင် မိမိ ကြုံတွေ့နေရတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ လိုက် လျောညီထွေအောင် အသုံးပြုရပါတယ်။ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုနဲ့ နောက်တစ်ခု ဟာ ထပ်တူထပ်မျှ မဖြစ်တဲ့ဘဲအောင် ဆင်တူယိုးမှား ဖြစ်ရပ်တွေကို အနီးစပ်ဆုံး အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် သင် ဆန္ဒရှိတဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို ရရှိနိုင်တော့မှာပါ။

မော်တော်ကားလုပ်ငန်းပိုင်ရှင်ကြီး တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ကမ္ဘာကျော် ဟင်နရီဖို့ဒ်ဟာ သူ့လုပ်သားတွေ၊ ဝန်ထမ်းတွေအကြောင်းကို ကောင်းတောင်း ကြီး သိအောင် လေ့လာခဲ့ပါတယ်။ တခြား လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် လုပ်ကိုင်နေကြတဲ့ လုပ်သားများထဲမှ ထူးထူးခြားခြား အနစ်နာခံခြင်း နည်းလမ်းကို ကျင့်သုံး ဆောင်ရွက်တတ်တဲ့ လုပ်သားတွေကို မှတ်ထားလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီ လုပ်သား မျိုးဟာ သူ့အတွက်မရှိရင်မဖြစ်တဲ့ စံပြလုပ်သားကောင်း ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒါကြောင့် အဲဒီလုပ်သားကို မူလပေးထားတဲ့ နေ့စား (အနိမ့်ဆုံး)လုပ် အားခကို တစ်ဆတိုးမြှင့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအချက်ကိုကြည့်ရင် သင်ဟာ လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်နေခဲ့ရင် ဖို့ဒ်ရဲ့ နည်းလမ်းကို အသုံးပြုပါ။

ဒါမှမဟုတ် သင်ဟာ လုပ်သားတစ်ယောက်ဆိုရင်တော့ မရှိ မဖြစ် လုပ်သားဖြစ်အောင် ကြိုးစားပါ။ ဒါဆိုရင် သင်ဟာ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှုတွေကို ပိုင်ဆိုင်ရမယ့် လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ စပြီး လျှောက်နေပြီလို့ တစ်ယစ်မှ သတ်မှတ်နိုင်ပါပြီ။ ဖို့ဒ်ဟာ အဲဒီနည်းလမ်းတွေကို လုပ်သားအနေနဲ့ရော လုပ်ငန်းရှင်အဖြစ်နဲ့ပါ ကျင့်သုံးလိုက်တာပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူဟာ ကမ္ဘာကျော် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတွေထဲမှာ ထိပ်ဆုံးက တစ်ယောက် အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ သူ့လုပ်ငန်းကို ဦးစီးလုပ် ကိုင်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း(၅၀) ကျော်အတွင်းမှာ ဘယ်လို အလုပ်သမားပြဿနာနဲ့မှ မတွေ့ခဲ့ရပါဘူး။

နစ်နာလုပ်ငန်းလက်တွေ့နည်းလမ်းများ

သံမဏိလုပ်ငန်းပိုင်ရှင် အင်ဒရူးကာနေဂျီဟာလည်း အနစ်နာ နှစ်ဆောင်ရွက်ခြင်း ဆိုတဲ့ သဘောတရားကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ အသုံး ပြုခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ခေတ်အချိန်ကာလမှာ ကုမ္ပဏီပေါင်းများစွာ ကြွယ်ဝချမ်းသာသူတစ်ယောက် ဖြစ်သွားပါတယ်။

တချို့က အင်ဒရူးကာနေဂျီကို လုပ်ငန်းနဲ့ပတ်သက်လို့ လောဘကြီး သူလို့ သတ်မှတ်ကောင်း သတ်မှတ်ကြပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့လုပ်သားတွေ နှစ်ထမ်းတွေအပေါ်မှာ အုပ်ချုပ်မှု အတော်ဆုံးလို့ ချီးကျူးခံရပါတယ်။ သူ့လုပ်ငန်းမှာ ငွေတွေကုမ္ပဏီပေါင်းများစွာ တိုးတက်ရရှိလာဖို့အတွက် မရှိမဖြစ် လုပ်သားမျိုးကို မြေတောင်ခြောက်ပေးပြီး အနစ်နာခံဆောင်ရွက်တဲ့ လုပ်သားတွေ နဲ့ထည်း နှစ်စဉ် ဒေါ်လာများ သန်းနှင့်ချီပြီး အုပ်ချုပ်ကြေးတွေပေးခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလိုမျိုးပေးတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က သူ့လုပ်ငန်းထဲမှာရှိတဲ့ လုပ်သား တွေဟာ သူ့အတွက် အနစ်နာခံပြီးဆောင်ရွက်တတ်တဲ့ မရှိမဖြစ် လုပ်သားမျိုး တွေ ဖြစ်လာအောင် ဖန်တီးလိုက်တာပါပဲ။ အလုပ်ကို အနွံအတာခံလုပ်တဲ့ လုပ်သားတိုင်းကို အခွင့်အရေးပေးလိုက်တဲ့ သဘောမျိုးဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ပြီး အဲဒီလိုမျိုး ထူးချွန်တဲ့ လုပ်သားတွေကို သူ့လုပ်ငန်း မှာ ဆက်လက်တည်မြဲနေအောင် အမြင့်ဆုံး အခွင့်အရေး၊ လစာနဲ့ အုပ်ချုပ်ကြေး တွေကို မတန်တဆပေးလေ့ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် အနစ်နာခံပြီး လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်တတ်တဲ့ ထူးချွန်လုပ်သားတွေဟာ အင်ဒရူးကာနေဂျီရဲ့ လုပ်ငန်းကြီး အနစ်နာခံမှာ နှစ်စဉ်တိုးတက်လာတယ်။ တခြားလုပ်ငန်းရှင်တွေဆီ ပြောင်းပြီး လုပ်ကိုင်ဖို့ စိတ်မကူးကြတော့ပါဘူး။

အဲဒီလို လုပ်သားကောင်းတွေရဖို့ စွမ်းဆောင်တဲ့ လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေ နှစ်ဆောင်ဒရူးကာနေဂျီနဲ့ ဟင်နရီဖို့ဒ်ဟာ ထိပ်ဆုံးကနေရာယူ ထားကြပါတယ်။

အဲဒီလို လုပ်ငန်းရှင်မျိုးရဲ့ လက်အောက်မှာ လုပ်ရတာကို နေရာနေ ကြတဲ့ လုပ်သားတွေဖြစ်လာပါတယ်။ လုပ်သားအချင်းချင်းတွေလဲမှာ ပိုပြီး

ကြိုးစားရုံသာမက ပိုပြီး အနစ်နာခံဆောင်ရွက်တာကို အသိအမှတ်ပြု ခံရတာတွေ၊ ဆုကြေးနဲ့ လစာအဆင့်တိုးမြှင့်ခံရတာတွေဟာ လုပ်သားတွေကို ဆွဲဆောင်နိုင်တဲ့ အချက်တွေပါပဲ။

အဲဒီလို ဆွဲဆောင်နိုင်အောင် ငွေကြေးအကုန်ခံပြီး ဖန်တီးကြတဲ့ ဟင်နရီရိုဒ်နဲ့ အင်ဒရူးကာနေဂျီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေအတွက် သူတို့ လုပ်ငန်းဝင်ငွေပမာဏထဲမှာ နောက်ထပ် ကုဋေပေါင်းများစွာ ဝင်ငွေတိုးလာပါတယ်။ ဒါဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝစေတဲ့ သော့ချက်တစ်ခုပါပဲ။

နပိုလီယံဟေးလ်ဟာ ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုချင်း၊ အကြောင်းအရာ တစ်ခုပြီးတစ်ခုပြီး၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေကို ပိုင်ဆိုင်စေနိုင်တဲ့ နည်းလမ်း တစ်လမ်းဖြစ်တယ်။ စာကြောင်းတိုင်း စာကြောင်းတိုင်းမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။ ဒါတွေကို သင်လေးလေးနက်နက်ဖတ်ရှုရုံနဲ့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကြည့်ပါ။ သင့် ဦးနှောက်ထဲကို စာပုဒ်တစ်ပုဒ်ချင်း စိမ့်ဝင်သွားအောင် မှတ်သားပါ။ လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ကြိုးစားပါ။

ဒါဆိုရင် သင်ဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ သေချာနေပါပြီ။ ပေါ့ပေါ့တန်တန် စာလုံးတွေပဲ ဆိုတဲ့ ထင်မြင်ယူဆချက်နဲ့ ကျော်လွှားဖတ်ရှုသွားမယ်ဆိုရင်တော့ အချိန်ကုန်ရုံပဲ ဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ဒီစာအုပ်ကို အဖွင့် စာမျက်နှာကစပြီး နောက်ဆုံးအပိုက် စာမျက်နှာအထိ နှစ်နှစ်ကာကာ အာရုံစိုက်ဖတ်ပြီး ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပါ။ အလွယ်တကူ သဘောမပေါက်သေးရင် ထပ်ကာတလဲလဲ ပြန်ဖတ်ပါ။ တစ်စတစ်စနဲ့ သင့်ဦးနှောက်ထဲမှာ အပြေပေါ်လာမှာ သေချာပါတယ်။

ဟင်နရီရိုဒ်နဲ့ ကာနေဂျီ အပါအဝင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေဟာ လုပ်သားပေါင်းများစွာတို့ကို ဆွဲဆောင်နိုင်တဲ့နည်းလမ်းတွေနဲ့ စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒေါ်လာတွေကို သန်းနဲ့ချီပြီး အသုံးပြုလို့၊ အဲဒီ လုပ်သားတွေဆီက

ကြေးတွေကို ညစ်ထုတ်သုံးစွဲခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီ လုပ်သားတွေဟာ အရေးတွေ ပိုပိုလျှံလျှံ ရလာ ကြတယ်။

ဆုကြေးတွေ တစ်ထောင်ကြီး ပိုင်ဆိုင်လာကြတယ်။ ဒါကြောင့် တစ်ယောက်ထက်တစ်ယောက် ပိုပြီး ကြိုးစားခဲ့ကြတယ်။ အနစ်နာခံပြီး ထိုက်သင့်တာထက် ပိုစေတနာထားဆောင်ရွက်တဲ့အတွက် လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေရဲ့ ဘဏ်အပ်ငွေစာရင်းမှာ ဒေါ်လာတွေ တွေ့ရတာ တိုးလာကြတော့တာပါပဲ။

လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေက သူလုပ်သားတွေအတွက် ဆုကြေး တွေ၊ အစားအသောက် တိုးပေးလိုက်ရတဲ့ အတွက် ကုန်ကျသွားတဲ့ ငွေပမာဏထက် ပိုပြီး ဝင်လာတဲ့ ငွေကြေးပမာဏဟာ အဆပေါင်းများစွာ သာလွန်နေပါတယ်။
နည်းခြင်း

အနစ်နာခံခြင်း ဆိုတဲ့ ဖြစ်စဉ်ကို သဘောပေါက်ဖို့အတွက် သိပ်ပြီး စာလုံးပေါင်းပါဘူး။ မိမိကိုယ်တိုင် ပါးပါးနပ်နပ်နဲ့ ထက်ထက် မြက်မြက် ဆင်ခြင်တတ်ဖို့ပဲ လိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒီအချက်ကို တိတိကျကျ အသုံးပြုပြီး ဆောင်ရွက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေ မလွဲမသွေ ရရှိနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီ အနစ်နာခံခြင်းကို အသုံးပြုလိုက်ရတဲ့အတွက်သင့် အပေါင်းအသင်းတွေ၊ တခြားအပေါင်းအသင်း ဆက်ဆံရေးအသိုက်အဝန်းတွေ၊ လုပ်အားတွေ၊ နားလည်မှုရှိသူတွေ စသည်ဖြင့် အဲဒီလို ပတ်ဝန်းကျင်က အကျိုးတရား ရရှိထွန်းလာတတ်ပါတယ်။ အဲဒီ အကျိုးတရားတွေဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းပါပဲ။

တစ်ခါက ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်၊ လော့စ်အိန်ဂျယ်လိစ်မြို့တော်မှာ အသက်အာမခံ ကိုယ်စားလှယ်တစ်ယောက် ရှိတယ်။ သူဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေကို ပိုင်ဆိုင်တဲ့ နည်းလမ်း ရရှိသွားပတယ်။

သူနာပေါက်က အက်ဒဝမ် ဖြစ်ပါတယ်။ အက်ဒဝမ်ရဲ့ အသက်
အာမခံကိုယ်စားလှယ်ဝင်တွေဟာ အစတုန်းကဆိုရင် သူ့အတွက် စား
လောက်သုံးလောက်ရုံပဲ ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူဟာအပြစ်တိသဘာဝထားကို
အရင်းတည်ပြီး သူ့ကိုယ်သူ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခဲ့ပါ တယ်။

အင်ဒရူးကနေဂျီရဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်း အကြောင်းတရား
(၁၂)ချက်ကို အသုံးပြုတတ်ဖို့ စတင်ပြင်ဆင်လိုက်ပါတယ်။

အက်ဒဝမ်ဟာ တစ်စုံတစ်ယောက်အပေါ်မှာ အနှစ်နာခံပြီး ကူညီ
ဆောင်ရွက်နိုင်မယ့် အခွင့်အလမ်းကို မျှော်လင့်စောင့်စားနေပါတယ်။
သူ့စောင့်ဆိုင်းနေတဲ့ အချိန်ကာလအတွင်းမှာ အခွင့်အလမ်းတစ် ခုပေါ်လာ
တယ်။ အဲဒီအချိန်က သတ္တုသိုက်တွေ ဂျာမေးတူးဖော်နေတဲ့ အချိန်ကာလ
ဖြစ်ပါတယ်။ လူရွယ်တစ်ယောက်ဟာ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်ရဲ့
ကန္တာရထဲမှာ သတ္တုတူးဖော်ရေးလုပ်ငန်း လုပ်ရင်းနဲ့ အဆင်မပြေဖြစ်နေတယ်
နောက်ဆုံးငတ်ပြတ်ပြီး ဒုက္ခရောက်နေပါတယ်။

အဲဒီလူငယ်ကို အက်ဒဝမ်တွေ့တဲ့အခါမှာ အနှစ်နာခံပြီး ကူညီ
ဆောင်ရွက်ဖို့ အခွင့်အလမ်းပွင့်သွားပါတယ်။ အဲဒီလို ဒုက္ခရောက်ပြီး ငတ်ပြတ်
တဲ့လူရွယ်ကို အက်ဒဝမ်ကစေတနာထားပြီး အိမ်ခေါ်သွားခဲ့တယ်။ ကျွေးမွေး
ခဲ့တယ်။ အဲဒီလူရွယ်အတွက် ထိုက်သင့်တဲ့အလုပ်တစ်ခုကိုလည်း ဂျာမေးခဲ့တယ်။

ဒါဟာ အက်ဒဝမ်က တစ်ပါးသူအပေါ် အနှစ်နာခံပြီး ကူညီ
ဆောင်ရွက်ခြင်းဆိုတဲ့အချက်ကို လေ့ကျင့်အကောင်အထည်ဖော်လိုက်တာပဲ
နောက်ပိုင်း အဲဒီလူရွယ်လို ဒုက္ခရောက်နေကြတဲ့ သတ္တုတူး ဖော်ရေးသမား
တွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အက်ဒဝမ်ရဲ့ကူညီမှုကြောင့် အဆင်ပြေ
သွားကြတယ်။

နောက် သိပ်မကြာမြင့်တဲ့ အချိန်ကာလအတွင်းမှာ အပြော
အလဲတစ်ခုသိသိသာသာကြီး ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ အက်ဒဝမ်ရဲ့ အသက်အာမခံ

ပေါ်လစီ ရောင်းချနှုန်းဟာ တခြားသော အသက်အာမခံ ပေါ်လစီ ရောင်းချနှုန်း
ထက် လိုက်မမီအောင် အမြင့်ဆုံးအဆင့်ကို ရောက်ရှိသွားတယ်။ နောက်ပြီး
အမြင့်ဆုံးအဆင့်မှာ ဆက်လက် တည်မြဲနေတယ်။ ရှင်းရှင်းပြောရရင်
အက်ဒဝမ်လောက် ဘယ်သူမှ ဒီလောက်များများ အသက်အာမခံပေါ်လစီကို
အောင်မြင်ခဲ့တဲ့အဖြစ်မျိုးကို ရောက်ရှိသွားတော့တာပါပဲ။ ဒါတင် မကပါဘူး။
အဲဒီဆုံး အက်ဒဝမ်ကယ်ဆယ်ခဲ့ဖူးတဲ့ သတ္တုတွင်း အလုပ်သမားလူရွယ်ရဲ့
လုပ်ငန်းရှင်ဟာ အက်ဒဝမ်ရဲ့ အာမခံပေါ်လစီဝယ်ယူရာမှာ အာမခံတွေ အများဆုံး
ဖြစ်တာ အံ့သြစရာပါပဲ။

အက်ဒဝမ်ဟာ အဲဒီအလုပ်ရှင်ကို တစ်ခါမျှ အသက်အာမခံ ပေါ်လစီ
အကြောင်းနဲ့ စကားမစပ်မိခဲ့ဖူးပါဘူး။

အက်ဒဝမ်ဟာ ဒီအရင်တုန်းက ဆိုရင် အသက်အာမခံပေါ်လစီတစ်ခု
အောင်မြင်အတွက် လျှာထွက်မတတ် ပြောခဲ့ရပေမယ့် လက်တွေ့မှာ တစ်ဆောင်မျှ
အောင်ခဲ့ရပါဘူး။ တစ်ခါတစ်လေ ရောင်းရပြန်တော့လည်း အလုပ်ဖြစ်ရုံ
အဆင်လောက်ပဲ ရှိပါတယ်။

အခုလို သတ္တုတွင်းလုပ်သားကလေးရဲ့ ဒုက္ခကို ပထမဆုံးစပြီး
ကူညီလိုက်ရတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ အက်ဒဝမ်ဟာ အသက်အာမခံ ပေါ်လစီ
အောင်မြင်ချတဲ့လုပ်ငန်းမှာ အရမ်းအောင်မြင်ထင်ရှားလာခဲ့တယ်။

အဲဒီလို ဖြစ်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်က
အိတ်လာတွေ များများစားစား ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ လုပ်ကိုင်နေကြတဲ့ စီးပွားရေးသမား
တွေနဲ့ တခြားအရေးကြီး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဟာ အက်ဒဝမ်ကို လေးလေး
အေးအေး ခေါ်တွေ့ကြတယ်။ အသက်အာမခံ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး အက်ဒဝမ်ရဲ့
အကြံကို အလေးအနက်ထားပြီး ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြတယ်။ အက်ဒဝမ်ရဲ့
အကြံအစည်တွေကို ယုံယုံ ကြည်ကြည်နဲ့ လက်ခံကြတယ်။

ဒီလိုနဲ့ပဲ အက်ဒဝမ်ဟာ အသက်အာမခံလောကမှာ အရှိန် အဟုန်နဲ့ တိုးတက်အောင်မြင်လာခဲ့တယ်။ အသက်အာမခံပေါ်လစီ ရောင်းချရာမှာ စံသတ်မှတ်ထားတာက တစ်နှစ်အတွက် တစ်သန်းဖိုး ရောင်းချနိုင်ရမယ်။ အဲဒီလိုမျိုး သုံးနှစ်ဆက်တိုက် ရောင်းချနိုင်တဲ့သူက ရာသက်ပန်အဖွဲ့သား ဖြစ်နိုင်တယ်။ အက်ဒဝမ်ဟာ ရာသက်ပန်အဖွဲ့သား ဖြစ်သွားပါတယ်။ အဲဒီလို အဖြစ်မျိုးကို အသက်အာမခံကိုယ်စားလှယ်တိုင်း ဖြစ်ချင်လွန်းလို့ အက်ဒဝမ်ကို အားကျတယ်။ အက်ဒဝမ် ဟာ ဘာကြောင့် အဲဒီအခြေအနေမျိုး ရောက်ရှိသွား တယ်ဆိုတာကို တခြားအသက်အာမခံကိုယ်စားလှယ်တွေ သိနေကြတာပါပဲ။ ဒါပေ မယ့် သူတို့က အဲလိုမျိုး အနစ်နာခံပြီး ကူညီဆောင်ရွက်မှု မလုပ်ခဲ့ကြ ပါဘူး။ ဖြစ်ချစ်တာပဲရှိပြီး ဖြစ်အောင်လုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်မရှိ သူဟာ ခုံရင်းဘဝမှာပဲ အရိုးဆွေးတဲ့အထိနေသွားရမှာပါ။ ဒါဟာ သင်ခန်းစာတစ်ခု ဖြစ်နေပါပြီ။

အက်ဒဝမ်ဟာ သူတစ်ပါး စိတ်ချမ်းသာအောင် ကူညီအနစ် နာခံဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့အတွက် သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း စိတ်ချမ်းသာခဲ့ရပါ တယ်။ နောက်တော့ ခြောက်နှစ်အတွင်း အာမခံပေါ်လစီတွေ ဒေါ်လာ သန်းနှင့်ချီပြီး ရောင်းချလိုက်ရပါတယ်။ အက်ဒဝမ်ရဲ့ အောင်မြင်ထင်ရှားမှုက တစ်နိုင်ငံလုံး ကျော်ကြားပြီး အသက်အာမခံဌာနတွေကကျင်းပတဲ့ စည်းဝေးပွဲတွေမှာ သူ့ကို ဦးစားပေးဖိတ်ကြားခြင်းခံခဲ့ရပါတယ်။

အက်ဒဝမ်ရဲ့ ဟောပြောပွဲတွေကို အရေးကြီးပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကိုယ်တိုင် တက်ရောက်အားပေး ဆွေးနွေးကြပါတယ်။ အဲဒီအခါမျိုးမှာ သူ့ရဲ့အောင်မြင်မှုကို ဘယ်တော့မှ ထိခိုက်လွှဲပြောင်းမထားဘဲ အရင်းတိုင်း ဖော်ထုတ်ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

တကယ်တော့ လူတွေဟာ သူတို့တွေရဲ့ အောင်မြင်မှုဖြစ်စေ တဲ့ အခြေခံအကြောင်းတရားကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖော်ထုတ်ဖို့ ဝန်လေးတတ်ကြပါ တယ်။

အသက်အာမခံလက်တွေ့လမ်းညွှန်

ဒါပေမယ့် အက်ဒဝမ်ကတော့ တခြားလူတွေကိုလည်း သူ့ လို အောင်မြင်ထင်ရှား ကြွယ်ဝချမ်းသာလာစေချင်တဲ့ ဆန္ဒရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဦးစွာလင်းလင်း၊ ရိုးရိုးသားသား၊ မှန်မှန်ကန်ကန်တင်ပြခဲ့ပါတယ်။ အက်ဒဝမ် ဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းအကြောင်းတရား (၁၂)ချက်ကို အသုံးပြုပြီး ကြွယ်ဝ ချမ်းသာသွားသူဖြစ်ပါတယ်။

အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်း

ဒါဟာ အသိစိတ်ဓာတ်တစ်ခုထက် ပိုပြီး ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲလိုမျိုး ပူးတွဲဆောင်ရွက်ရာမှာ ရည်မှန်းချက်ကို တစ်သားတည်း ဆောင်ရွက်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ဖြစ်ပေါ်ဖို့ လိုပါတယ်။

မဟာရည်မှန်းချက်တစ်ခုကို အကောင်အထည်ဖော်တဲ့အခါမှာ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကောင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းထက် ညီညွတ်တဲ့ ပူးပေါင်းဆောင် ရွက်မှုဟာ မဟာရည်မှန်းချက်ဖြစ်ပေါ်လာဖို့ ပဓာနကျတဲ့အချက်ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ဓာတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တညီတညွတ်တည်း ဆောင်ရွက်ရာမှာ နော်ပြပါအချက်တွေကို သတိပြုသင့်ပါတယ်။တူညီသော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖူပေါင်းဆောင်ရွက်မှုမှာ ...

(၁) ပါဝင်သည့် လူတစ်ဦးချင်း၊ အတွေ့အကြုံ၊ လေ့ကျင့်မှု၊ ကျွမ်းကျင်မှုနဲ့ စွမ်းအားကို ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရာမှာ တစ်သားတည်း (တစ်စိတ် တစ်ဝမ်းတည်း) ဖြစ်စေရပါမယ်။

(၂) အဲဒီလို ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာတိတိကျကျ မဟာ ရည်မှန်း ချက် အောင်မြင်ဖို့အတွက် စိတ်ဓာတ်ချင်း အပြန်အလှန် ယှဉ်ကြည့် သက်ဝင်မှု နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ရှိနေရပါမယ်။ အဲလိုမျိုးစိတ်ဓာတ် ဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အကျွမ်းတဝင်ရှိနေကြတဲ့ လူအချင်းချင်း မှာ ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါတယ်။

(၃) အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဦးနှောက်ပိုင်းဆိုင်ရာ လုပ်ဆောင်မှုမှာ ပူးပေါင်းအသိစိတ်ဓာတ်က ထုတ်လွှင့်လိုက်တဲ့အရာတွေကို လက်ခံပြီး စိတ်ကူးဉာဏ် ကွန်မြူမှုကို တပေါင်းတစည်းတည်းဖြစ်အောင် ထုတ်လွှင့်ရပါမယ်။ အဲဒီနည်းလမ်းကို အသုံးပြုခဲ့ကြတဲ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေ၊ အသိဉာဏ်ရှင်တွေ အတတ်ပညာရှင်တွေအတွက် အောင်မြင်တိုးတက်ခဲ့ကြပါတယ်။ တစ်ဦးကောင်း ဆောင်ရွက်တာမျိုးထက် အခုလို မဟာရည်မှန်းချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်တဲ့အခါမျိုးမှာ အဲဒီအသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုကို အသုံးပြုကြပါတယ်။ အဲဒီအချက်ကို အသုံးပြုတဲ့အခါတိုင်း အောင်မြင် မူဟာ မချမသွေဖြစ်ပေါ်ခဲ့ကြပါတယ်။

(၄) လူ့ရဲ့စိတ်သန္တာန်မှာ မသိစိတ်နဲ့သိစိတ် နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိတဲ့ အနက် အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်း ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာ သိစိတ်ရော မသိစိတ်ပါအလိုလို ပူးပေါင်းဆက်စပ်သွားတဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာလေ့ရှိပါတယ်။ ဒါဟာ ထူးခြား ဆန်းသစ်တဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖြစ်ပေါ်မှုတစ်ခုကြောင့် အကျိုး ဖြစ်ထွန်းခြင်းပါပဲ။

(၅) ဖော်ပြခဲ့တဲ့အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်း စိတ်ဓာတ်ကို စီးပွားရေး နယ်ပယ်မှာသာမက လူမှုဆက်ဆံရေးနယ်ပယ်မှာလည်း ကျင့်သုံးနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမျိုးကျင့်သုံးခဲ့ကြလို့ အကျိုး ဖြစ်ထွန်းခဲ့ဖူးတဲ့ သာဓကပေါင်းများစွာထဲက ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုကို ဖော်ပြပါမယ်။

ကမ္ဘာကျော် တီထွင်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သွားခဲ့တဲ့ သောမတ် အယ်ဒီဆင်ဟာ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်း စိတ်ဓာတ်ကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း အသုံးချပြီး အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

အယ်ဒီဆင်အနေနဲ့ သိပ္ပံ၊ စက်မှု၊ ရူပဗေဒပညာတွေကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ မတတ်ကျွမ်းခဲ့တာ အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီပညာရှင်တွေ ကျွမ်းကျင်

သူတွေရဲ့ အကူအညီတွေနဲ့တီထွင်မှုတစ်ခုကို အကောင် အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်းကို အယ်ဒီဆင်က ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် အသုံးချခဲ့တာပါ။ မျက်မှောက်ခေတ် ပို့ဆောင်ဆက်သွယ်ရေးအိုင်နော့မှာလည်း အဲလိုမျိုး ပူးပေါင်းအသိစိတ်အကောင်အထည်ဖော်မှုတွေနဲ့ ပတ်သက်ဆက်သွယ်ပြီး အပြန်အလှန်အကျိုးပြုနေကြတာတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။

ဥပမာ ... ပို့ဆောင်ဆက်သွယ်ရေးအနေနဲ့ဆိုရင် မီးရထား ဌာနနဲ့ ဇလကြောင်းပို့ဆောင်ရေး၊ တယ်လီဖုန်းနဲ့ ကြေးနန်းဆက်သွယ်ရေး၊ ရေဒီယိုစိတ်ကြောင်းအရာတွေသာမက တခြားစီးပွားရေး လောကမှာလည်း အထူးအောင်မြင်ခဲ့ကြပါတယ်။ စက်မှုလုပ်ငန်းတွေမှာလည်း အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်း စိတ်ဓာတ်ကို အသုံးချနေကြပါတယ်။

အဲလိုမျိုး အသုံးချနိုင်တဲ့အတွက် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အကျိုးစီးပွားတွေဟာ မဟာရည်မှန်းချက်ကို ထင်ထင်ရှားရှားနဲ့ သိသိသာသာကြီး တိုးတက်အောင်မြင်စေခဲ့ကြပါတယ်။

အဲဒီအသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်းစိတ်ဓာတ်ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့တဲ့လူတွေထဲမှာ အပါအဝင်ဖြစ်တဲ့ အင်ဒရူးကာနေဂျီက သူ့ကိုယ်တိုင် ဖွင့်ဟဖော်ထုတ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုကြောင့် သူ့စက်မှုလုပ်ငန်းဟာ နိုင်ငံရဲ့ အကြီးဆုံးစက်မှုလုပ်ငန်းအဖြစ်ကို ရောက်ရှိခဲ့ကြောင်း ဝန်ခံခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလို အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုကို ဖော်ထုတ်ရာမှာ သူ လုပ်ငန်းမှာ လုပ်ကိုင်နေကြတဲ့လုပ်သားတွေဟာ အနိမ့်ဆုံးအဆင့်ကနေ အမြင့်ဆုံးအဆင့်အထိ တိုးတက်အောင်မြင်ခဲ့ကြတာကိုလည်း ဆက်လက်ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

တစ်ဦးချင်း ချမ်းသာကြွယ်ဝသူများရဲ့သဘောတရားကို စုဆောင်း ပြုစုဖို့အတွက် အင်ဒရူးကာနေဂျီက တာဝန်ပေးအပ်လိုက်တဲ့ နဂိုလီယံမားလ်ဟာ နောင်တစ်ချိန်မှာ အကျိုးအမြတ်တွေကိုထုနဲ့ ထည့်နဲ့ ရရှိခဲ့စားစံစားသွား

ရပါတယ်။ စီးပွားရေးလောကမှာ အင်ဒရူးကနေကျနဲ့ ခေတ်ပြိုင်လုပ်ငန်း အောင်မြင်သူ ပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့ တွေ့ကြုံဆုံစည်းခဲ့ရပါသည်။

အဲဒီစီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေ ကိုယ်တွေ့ကျင့်သုံးခဲ့ကြ တဲ့နည်းလမ်းတွေ သဘောတရားတွေကို မှတ်သားလေ့လာဆည်းပူး ခွင့်ရရှိခဲ့ပါ တယ်။ သူရဲရှိခဲ့တဲ့ နည်းလမ်းတွေကို ဖော်ထုတ်အသုံးပြုနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေရဲ့ အောင်မြင်မှုအတိုင်းအတာဟာ ဘယ်လောက်ကြီးမားသလဲ၊ လုပ်ငန်းချင်း မတူညီကြပါစေ၊ အောင်မြင်မှုတွေ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တဲ့ အခြေခံ အကြောင်းတရားသုံးချက်ကတော့ တစ်သမေမတိမ်း တူညီနေကြပါတယ်။

အဲဒီ သုံးချက်ကတော့ ...

- (၁) တိကျနိုင်မာတဲ့ ရည်မှန်းချက် ရှိဖို့ရယ်၊
- (၂) အနှစ်မှာခံပြီး ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့ရယ်၊
- (၃) အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်းရယ် ...

စတဲ့အချက်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီသုံးချက်ရဲ့လက်တွေ့တွေကို လေ့လာကြည့်ရပါမယ်။

အောင်မြင်မှုများကို လက်တွေ့တွင်းဆင်းလေ့လာခြင်း

မော်တော်ကား ထုတ်လုပ်ရာမှာ ပထမဦးဆုံး ဆောင်ရွက်ခဲ့ တဲ့စက်မှု လုပ်ငန်းရှင်တွေထဲက တစ်ယောက်ကို နပိုလီယံပေးလ်က သွားရောက်တွေ့ဆုံခဲ့ ခဲ့တယ်။ သူ့ကို အင်ဒရူးကနေကျနဲ့ ရွေးချယ်စေလွှတ်လိုက်လို့ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီစက်မှုလုပ်ငန်းရှင်ကတော့ ဟင်နရီရိုဒ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဟင်နရီရိုဒ်ရဲ့မော်တော်ကား ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်းထဲမှာ သုတေသန ပညာရှင်တွေ၊ ဓာတုဗေဒပညာရှင်တွေ၊ စက်ပြင်မဟူင်းနစ်တွေ၊ အင်ဂျင်နီယာ တွေ၊ ငွေကြေးနဲ့ပတ်သက်သူတွေ၊ အရောင်းကိုယ်စာလှယ်တွေ၊ နိုင်ငံတကာ မော်တော်ကားရေးကွက်ကို ကြိုတင်လေ့လာသုံးသပ်နိုင်တဲ့ ပညာရှင်တွေ အများကြီး ပါဝင်ပတ်သက် ဆက်နွယ်နေကြတယ်။ လုပ်ငန်းကြီး ညွှန်ချက်မာလာတာနဲ့အမျှ အဲဒီကျွမ်းကျင်သူတွေ အများအပြားရှိနေရမှာပါ။ ဟင်နရီရိုဒ်ဟာ အဲဒီလူတွေဆီကအသိဉာဏ် ပေါင်းစပ်ခြင်းစိတ်ဓာတ်ကို ပြည့် ဖြည့်ဝဝရရှိခဲ့ပါတယ်။

တကယ်လို့သာ သူတစ်ယောက်တည်း တစ်ဦးကောင်းတစ် ယောက် ကောင်း လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရင် သူ့လုပ်ငန်းဟာ သာမန် အဆင့်ပဲ ရှိမှာပါ။ အဲဒီအထဲမှာ ဟင်နရီရိုဒ်ဟာ မဟာရည်မှန်းချက် အောင်မြင်စေဖို့အတွက် ဘယ်လို

လူတွေကို ခေါ်ယူအသုံးပြုသင့်တယ်။ အဲဒီလိုလူတွေကို ဘယ်လို အသိဉာဏ် ပေါင်းစပ်ခြင်း စိတ်ဓာတ်ဖြစ်ပေါ်အောင် ဖန်တီးရမယ်ဆိုတာကို နားလည် သဘောပေါက်ခဲ့တယ်။

ဟင်နရီဖို့ဒ်ဟာ သူ့လုပ်ငန်းထဲမှာ ဂျိုဂျာနယ် ကျွမ်းကျင်သူတွေ အားလုံး ကိုလည်း အကျိုးအမြတ်ဖြစ်ပေါ်လာအောင် ဖန်တီးဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ရဲ့ မော်တော်ကား ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းကြီးဟာ နှစ်ပေါင်းများစွာ တည်တံ့ ခိုင်မြဲ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိနေခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်လို့ သင့်အနေနဲ့ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်း စိတ်ဓာတ်နဲ့ ဆောင်ရွက်တော့မယ်ဆိုရင် ပထမဆုံး ခိုင်မာတိကျတဲ့ ရည်မှန်းချက်ရှိရမယ် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ ရည်မှန်းချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်တဲ့အခါမှာလည်း ပူးပေါင်းပါဝင်ပတ်သက်လုပ်ကိုင်ကြမယ့် ကျွမ်းကျင်သူလုပ်သားများအတွက် အကျိုးခံစားခွင့်တွေကို သတ်မှတ်ခံစားစေရပါမယ်။

အဲဒီ လုပ်သားဧည့်သည်က အနှစ်နာခံပြီး စွမ်းစွမ်းတမ်း လုပ်နိုင်စွမ်း မရှိမဖြစ် လုပ်သားတွေရှိ၊ မရှိ ဆန်းစစ်ပြီး စံပြလုပ်သားအဖြစ် မြှင့်တင်ပေး လိုပါလိမ့်မယ်။ နောက်ပြီး ကြီးကျယ်တဲ့ ရည်မှန်းချက် အကောင်အထည် ဖော်ဖို့ဆိုရင်တော့ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်း စိတ်ဓာတ်စွမ်းအားနဲ့ မဟာရည်ရှိ ချက်ကို အောင်မြင်စေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဟာ... ခန့်မှန်းချက်မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်တမ်း လက်တွေ့ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြတဲ့ စီးပွားရေးလောကကြီးရဲ့ သမိုင်းကြောင့် တစ်လျှောက် အောင်မြင်ထင်ရှားခဲ့ကြတဲ့ သူတွေဆီကရရှိခဲ့တဲ့ အတွေ့အကြုံ တွေဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်လို့ သင်ကိုယ်တိုင်ဖော်ပြခဲ့တဲ့ နည်းလမ်းအတိုင်း လုပ်ကြ တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေလိုပဲ သင်လည်း အောင်မြင်သူတစ်ယောက် အဖြစ်နဲ့ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုတွေကို ပိုင်ဆိုင်ရမှာ မလွဲပါဘူး။

ဟင်နရီဖို့ဒ်ဟာ ကမ္ဘာကျော် မော်တော်ကား စီးပွားရေးလုပ် နေရာကြီးတစ်ယောက်၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုများကို အလုံးစုံပိုင်ဆိုင် ပြည့်စုံနေသူ တစ်ယောက်လို့ စီးပွားရေးလောကတစ်ခုလုံးက အသိအမှတ်ပြုထားကြတယ်။ သူ့မှာ ဩဇာအာဏာတွေ ပြည့်ဝနေပေမယ့် ဘယ်တော့မှ အဲဒီအရှိန်အဝါကို ငောင်းခဲ့ပါဘူး။ လူမှုသက်ဆုံးရေး ပြေပြစ်တဲ့အတွက် သူနဲ့ ခေါက်ပြိုင်ဖြစ်နေကြတဲ့ ထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွေက လေးစားကြတယ်။

စီးပွားရေးသမား အချင်းချင်း အတူတူ ဟင်နရီဖို့ဒ်ကို ပိုပြီး တော့ လေးစားကြတယ်။ သူဟာ ဥစ္စာနေ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုသာမက စိတ်ရဲချမ်းသာ ခြင်းနဲ့လည်း ပြည့်စုံသူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့မျက်နှာဟာ အစဉ်အမြဲ ငြိမ်းနေတယ်လို့ ထင်ရတယ်။ ငွေကြေး ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး စိတ်မချမ်းသာတဲ့ လူတွေဟာ သူ့လိုမပျော်ရွှင်နိုင်ကြပါဘူး။ အဲဒီလိုလူမျိုးရဲ့ မျက်နှာဟာ တင်းမာ နေလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် ညှိုးနွမ်းနေလိမ့်မယ်။ ဖို့ဒ်က အဲဒီလို လူစားမျိုးထဲမှာ မပါဝင်ပါဘူး။

တစ်ခါတစ်လေ သူပြောတဲ့စကားလုံးတွေဟာ ရယ်စရာလို့ ထင်ရ အောင်မယ့် ရယ်စရာသက်သက်မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီ ရယ်စရာထဲမှာ ဒသနတွေ ပါတယ်။ သင်ခန်းစာလည်းပါနေတယ်။ တစ်ခါက သတင်းစာတိုက်တစ်တိုက် ရဲ့ အယ်ဒီတာတစ်ယောက်နဲ့ ဖို့ဒ် ဆုံကြတယ်။

သတင်းစာ အယ်ဒီတာက...
‘မစ္စတာဖို့ဒ်ခင်ဗျား...မစ္စတာဖို့ဒ်ရဲ့သားဟာ နိုင်ငံတကာကို ချီထွက်တဲ့အခါမှာ ရောက်တဲ့မြို့တော်တွေရဲ့ အကောင်အသုံးပြုကြယ်ငါး ပွင့်အဆင့်ရှိတဲ့ ဟိုတယ်ကြီးတွေမှာ တည်းခိုလေ့ရှိပါတယ်။ မစ္စတာဖို့ဒ် ကတော့ ချီတိယတန်းစား ဟိုတယ်လောက်မှာပဲ တည်းခိုလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒါ သာကြောင့်လဲ ခင်ဗျားလို့...
လျှပ်တစ်ပြက် မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပါတယ်။

ဖို့ဒ်က စဉ်းစားမနေဘဲ ချက်ချင်း ပြန်ဖြေတယ်။

‘သူက သူဌေးသားဗျ။ ကျွန်တော်နဲ့ မတူဘူး၊ ကျွန်တော်က သူဌေးအဆင့်ပဲ ရှိပါတယ်’

ဖို့ဒ်ရဲ့ စကားကို အမှတ်တမဲ့ ကြားလိုက်ရင် ရယ်စရာပြောနေတာလားလို့ ထင်မိမှာပါ။ ဒါပေမယ့် သူဆိုလိုတာက ရှင်းရှင်းလေးပါ။

နောက်ပြီးအမှန်တရားလည်း ပါနေတယ်။

တကယ်တော့ သူဟာ သူဌေးတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့အတွက် သာမန်ထက် အဆင့်နိမ့်တဲ့ အောက်ခြေဘဝကနေ အနုစံနာမံမျှ၊ ဇွဲလဲ့လှိုရှို၊ ဝီရိယမရှိ၊ ထိုးထွင်းဉာဏ်၊ တိကျတဲ့ ရည်မှန်းချက်ဆိုတဲ့ သဘောတရားတွေနဲ့ ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားခဲ့ရသူပါ။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြိုးစား အားထုတ်ခဲ့လို့ သူဌေးဆိုတဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ ဘဝကို ရောက်ရတာပါ။

ဖို့ဒ်ရဲ့ သားကတော့ မွေးကတည်းက သူဌေးသားအဖြစ်နဲ့ ငွေခွန်းကိုကိုပြီး ကြီးပြင်းခဲ့သူဖြစ်လေတဲ့အတွက် လူမမည်ကလေး ဘဝတည်းက လက်ညှိုးညွှန်ရာ ဘာမဆိုရရှိနိုင်တဲ့ လိုတရ မင်းသားလေးတစ်ယောက် မဟုတ်ပါလား။ ဒါကြောင့် သူဌေးသားဆိုတာဟာ သူဌေးထက်ပိုပြီး စည်းစိမ်နဲ့ နိုင်သူဖြစ်တယ်လို့ ဖို့ဒ်က ဆိုလိုတာပါ။

ဟင်နရီဖို့ဒ်ဟာ အရမ်း ချမ်းသာကြွယ်ဝသူဖြစ်နေတဲ့အတွက် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိရှိသမျှ အပေါင်းအဖော်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ တွေးတာဆင်ခြင်ခဲ့တယ်။ သူ့အပေါ်မှာ အမြဲတမ်းလေးလေးစားစား ဆက်ဆံနေတဲ့ လူတွေရဲ့ စိတ်နေသဘောထား အစစ်အမှန်ကို ဆန်းစစ် သုံးသပ်ကြည့်လေ့ရှိတယ်။

သူ့ကို မဂ္ဂဇင်းပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်တစ်ဦးက ‘မစ္စတာဖို့ဒ်ကို ကျွန်တော်တစ်ခုလောက် မေးပါရစေ’လို့ စကားပလ္လင်ခံလိုက်တာနဲ့...

‘ဟာ...မေးပါဗျာ မေးနိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ဖြေဖို့ အဆင့်မီပဲ’လို့...

ဖို့ဒ်က လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ တရင်းတနီး ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

‘ကျွန်တော် သိချင်တာက မစ္စတာဖို့ဒ်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ချမ်းသာဆုံး၊ အကြွယ်ဝဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်လို့ စီးပွားရေး လောကရဲ့ ချစ်ခင်နှစ်ခြိုက်ကြီးတွေက သတ်မှတ်ထားကြပါတယ်။ ဒီတော့ မစ္စတာဖို့ဒ်မှာ ချစ်ခင်နှစ်ခြိုက်တဲ့ စိတ်ဆွေအစစ်အမှန်ရယ်လို့ ဘယ်နှစ် ယောက်ျား ရှိနေပါသလဲ’

ဖို့ဒ်မှာ တခံနုပွတ္တိဉာဏ်နဲ့ စေတနာရှိတယ်။

မေးခွန်းတိုင်းကို ချက်ချင်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါးဖြေနိုင်စွမ်းရှိတယ်။

‘ခင်ဗျားရဲ့ မေးခွန်းကို ဖြေဖို့အတွက် ကျွန်တော် ချမ်းသာကြွယ်ဝသမျှ ဒေါ်လာတွေ အားလုံးကုန်အောင် သုံးပစ်ရပါဦးမယ်။ အဲဒါ ကျွန်တော်လက်ထဲမှာ တစ်ဒေါ်လာတောင် မကျန်တဲ့အခါကျတော့မှ ခင်ဗျားရဲ့ မေးခွန်းကို ဖြေနိုင်ပါလိမ့်မယ်’

တကယ်တော့ ဖို့ဒ်ပြောတာအမှန်ပါ။ အခုလက်ရှိ သူ့အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးဟာ သူ့ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေနဲ့ အသက်ပြီး အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ပတ်သက်ဆက်သွယ်နေကြ တာပါ။ သူ့သူဟာ အစစ်အမှန်၊ ဘယ်သူဟာ အတုအယောင်ဆို ပြီး ခွဲခြားသတ်မှတ်ဖို့ ခက်ခဲသွယ်ပါဘူး။ သူ့လက်ထဲမှာ တစ်ပြားတစ်ချပ် မျှ မရှိတော့တဲ့အချိန်ကျရင် တော့ ငွေကြေး၊ အချိန်အခါ၊ ဩဇာသက်ရောက်မှုတွေကြောင့် ပေါင်းသင်း ကြုံကြုံတဲ့ မိတ်ဆွေတွေဟာ သူ့ကိုခွာ သွားကြမှာသေချာပါတယ်။ အဲဒီလို အခြေအနေ အချိန်အခါမှာ သူ့ကို အလေးအနက်ထားပြီး ဆက်လက်ပေါင်းသင်း ကူညီနေကြသူတွေ ကျန်နေခဲ့သေးရင်တော့ အဲဒီ မိတ်ဆွေအချို့အစား အဲဒီ မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေမှန် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဒါပေမယ့်...ဖို့ဒ်ဟာ အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ စက်မှုလောကမှာ အထက် အပေါင်းအသင်းဝင်ဆံ့သူဆိုလို့ တစ်ယောက်မျှ မရှိကြောင်း၊ စီးပွား

ရေးပညာကျွမ်းကျင်သူ အကဲခတ်လေ့လာရေးသမားတွေက တညီတညွတ်တည်း အနိုင်အမာ ထုတ်ဖော်ဝန်ခံကြပါတယ်။

သူ့စက်မှုလုပ်ငန်းမှာရှိတဲ့ လစာအနိမ့်ဆုံး လုပ်သားတစ်ယောက်အဆင့်ကအစ၊ နိုင်ငံမှာ အမြင့်ဆုံးနေရာမှာရှိတဲ့ လူအထိ၊ အားလုံးနဲ့အဆင်ပြေအောင် ထိတွေ့ဆက်ဆံတတ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ဆီက အကြံဉာဏ် ရရှိသွားသူတိုင်းဟာ အောင်မြင်သွားကြတယ်။ အကျိုးဖြစ်ပေါ်သွားကြတယ်။ ဒါကြောင့် သူဟာ ဆယ်စုနှစ်ပေါင်း ငါးကြိမ်ကျော်တဲ့အထိ လွှမ်းလျှမ်းတောက်ကြွယ်သက်ရောက်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ အချိန်ကာလရဲ့ နောက်ပိုင်းမှာလည်း သူ့ဆီက အကြံဉာဏ် အကူအညီယူပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝလာသူတွေဟာ အလွန်တရာ များပြားလှပါတယ်။

ဖို့ဒ်ဟာ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်း စိတ်ဓာတ်ကို ဖန်တီးတဲ့ အခါမှာ အင်မတန်ကို ညင်သာပါတယ်။ တခြားလူတွေကို သူ လိုချင်တဲ့ပုံစံ ရောက်အောင် ဆွဲဆောင်ရာမှာ ဘယ်လောက် ညင်သာသလဲဆိုရင် အဆွေခံရသူဟာ ဆွဲလို့ဆွဲမှန်း မသိလောက်အောင် ပါသွား ပါတယ်။

ရှင်းရှင်းပြောရရင်တော့ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်း စိတ်ဓာတ် အတွက်တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ဖို့ဒ်က ပူးပေါင်းအကြံဉာဏ်နဲ့ အကောင်အထည်ဖော်တဲ့အခါမှာ အဲဒီလူဟာ ဖို့ဒ်ရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း မလွဲမသွေလုပ် ရတယ်။ အဲဒီလို လုပ်ရတာကိုလည်း သူ့ဆန္ဒအလျောက် လုပ်တာလို ထင်မြင်ယူဆနေတယ်။ ဖို့ဒ်ဆန္ဒအတိုင်း လုပ်ပေးတယ်လို့တောင် မထင်မိဘူး။ အဲဒါဟာ ဖို့ဒ်ရဲ့ ပါးနပ်ကျွမ်းကျင်မှုပါပဲ။

တစ်ပါးသူကို မိမိလုပ်ချင်သလို ကိုင်တွယ်အသုံးချတဲ့အခါမှာ အသုံးချခံရသူ ကိုယ်တိုင်မသိလိုက်ဘဲ အသုံးချခံပြီးသား ဖြစ်သွားစေပါတယ်။ တကယ်တော့ ဖို့ဒ်ဟာ ရှေ့ပိုင်းမှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ တိကျ ခိုင်မာတဲ့ရည်မှန်းချက် ရှိခြင်း၊ အနစ်နာခံပြီး ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းနဲ့ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်းစတဲ့

အချက်သုံးချက်စလုံးကို ကျေကျေညက် ညက် အသုံးပြုနိုင်လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ အသုံးပြုတဲ့အခါမှာ အတိုးသက်ရောက်မှု ဖြစ်ထွန်းလာမှာ သေချာပါတယ်။ အဲဒီလိုအကျိုးသက်ရောက်မှု ဖြစ်ထွန်းဖို့အတွက် ဖောနုကျတဲ့ အချက်က တိကျခိုင် မာတဲ့ ရည်မှန်းချက်ရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အဲဒီ တိကျခိုင်မာတဲ့ ရည်မှန်းချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသူဟာ သူပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ လုပ်ငန်းလုပ်ရာမှာ ထိတွေ့ ဆက်ဆံ ရသူတွေကို လေ့လာစိစစ်သုံးသပ်ရပါတယ်။ မိမိအတောင် အထည်ဖော်တာ စတဲ့ ရည်မှန်းချက်အတွက် အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်း ဖြစ်နိုင်မယ့်လူတွေကို ရွေးချယ်ရပါတယ်။ အဲဒီလို ရွေးချယ်တဲ့အခါမှာ မှန်မှန်ကန်ကန် သဘောထားပြီး ရွေးချယ်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်လုပ်ငန်းကိုမဆို အလေးအနက် ထားတတ်သူတွေ၊ ဒေါသကိုမထိန်းနိုင်သူတွေ၊ အမူအကျင့်စရိုက်ကို ဥပေက္ခာ ပြုတတ်သူတွေကို သိမ်းသွင်းရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ပညာရှင်တစ်ယောက်ရဲ့ အဆိုအမိန့်ကို ဖော်ပြရမည်ဆိုရင်...

‘သင့်အနေနဲ့ ပေါင်စုန့်ထောပတ်သုပ်ကို ကြိုက်ပေမယ့်... သင် ငါးဗျားတဲ့အခါမှာ ငါးကျွတ်ကြိုက်တဲ့ ဝါကောင်ကို အသုံးပြုပြီး ဗျားမှ ငါးတွေ ချာပါ’ တဲ့။ အဲဒီအဆိုအမိန့်အတိုင်း လိုက်နာဆောင် ရွက်မယ်ဆိုရင် ပူးပေါင်း အသိစိတ်ဓာတ်အတွက် သင်ပါဝင်စေချင်တဲ့ လူတွေကို ရွေးချယ် နိုင်ပါပြီ။

ဘဝရဲ့အောင်မြင်မှု အစဉ်တာဝရ တည်မြဲခိုင်ခံ့ ဖိတ်ဆွဲ ကောင်း နှိုး လှိတ်တယ် ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားဟာ နေရာတိုင်းမှာ မှန်ကန် နေပါတယ်။ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ဖြစ်စေ၊ လမ်းဘေးက လက် ဖက်ရည်ဆိုင်လို နေရာမျိုးမှာဖြစ်စေ စကားတိုင်းဖြစ်ပေါ်နေမှာပါ။ တစ် ခါတစ်လေ ဖြစ်ရပ်တင်တဲ့ အပေါ်မှာ၊ စုပေါင်းဆွေးနွေးချက်တွေထဲမှာ၊ ကိုယ့်အသိဉာဏ်နဲ့ကိုယ်၊ သူ့အကြံဉာဏ်နဲ့သူ၊ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ ဆွေးနွေးချက်တွေထဲမှာ အသိဉာဏ်ချင်း

ဖလှယ်ရာရောက်တဲ့အတွက် အကျိုးအမြတ် ဖြစ်ထွန်းလာနိုင်ပါတယ်။ မိမိ သဘောမပေါက်သေးတဲ့ ဗဟုသုတတွေလည်း မိမိထက်ပိုပြီး သိနေတဲ့ လူတွေဆီက ရရှိနိုင်ပါတယ်။

အဲလိုမျိုး စုပေါင်းဆွေးနွေးကြတဲ့အခါမှာ ဗဟုသုတတွေ ရရှိရ သာမက စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ၊ တက်ကြွရှင်သန်မှု စိတ်စွမ်းအင်ကို လည်း မုချ ရရှိနေမှာဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ပေါက်ပွားပုံခြင်း ဘယ်နည်း နဲ့မှ မတူနိုင်ပါဘူး။ ပတ်ဝန်းကျင် ရိုက်ခတ်မှုချင်းလည်း မတူနိုင်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ဘဝပေးအသိဉာဏ်ချင်းမတူနိုင်တာ သေချာပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဘဝဖြစ်စဉ်ဟာ လေ့လာလို့မဆုံးနိုင်တဲ့ တက္ကသိုလ် တစ်ခုလို့ သတ်မှတ်ရင်လည်းရပါတယ်။ အသိပညာရှင်၊ အတွေး အခေါ်ပညာ ရှင်လို့ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းက သတ်မှတ်ထားတဲ့ ဆိုက်ရော့တီးစ် က 'လောကမှာ *ငါသိတာတစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ အဲဒါက ငါဘာမှ မသိသေးဘူး*' ဆိုတဲ့ အချက်ပဲတဲ့။

တကယ်လို့ လောကကို အင်မတန်ကျယ်ပြန့်တဲ့ သစ်တော အုပ်ကြီးတစ်ခုလို့ သတ်မှတ်ထားပါစို့။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝသက်တမ်း တစ်လျှောက်၊ သူ လေ့လာဆည်းပူး သိရှိနိုင်တာဟာ အဲဒီ သစ်တောကြီးထဲမှာ ကြွေကျနေတဲ့ သစ်ရွက်တစ်ရွက်ရဲ့ အတိုင်းအတာပမာဏလောက်ကိုပဲ သိနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ မသိသေးတဲ့ သစ်ရွက်ပေါင်းများစွာဟာ သစ်ပင် ပေါင်းများစွာပေါ်မှာ ကျန်ရှိနေပါသေးတယ်။

ဒါကြောင့် စုပေါင်းဆွေးနွေးခြင်းဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ် ယောက် အသိဉာဏ်ချင်း ဖလှယ်ရာရောက်တဲ့အတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းပါတယ်။

တစ်ခါတလေ မထင်မှတ်တဲ့ သာမန်လူတစ်ယောက်ဆီက ဘဝပေး အသိဉာဏ်အရ ထူးခြားပြောင်မြောက်တဲ့ ဗဟုသုတကိုရရှိနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်းအရာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုကို ဖော်ပြရမယ်ဆိုရင် ရပ်ဆဲလ်ကွန်းဝယ်လ်ဆိုတဲ့ တရားဟောဆရာ တစ်ယောက်ဟာ ကျောင်း

ကျောင်းတည်ဆောက်ဖို့ ဒေါ်လာတစ်သန်းကျော်ကျော်လောက် လိုအပ် တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ရပ်ဆဲလ်ဟာ အသင်းတော်ဝင်းထဲ ရောက်သွားတယ်။

အဲဒါက မြက်တွေကို နီဂရိုးတစ်ယောက်က ပြတ်ညှပ်နေတာတွေရတယ်။

အဲလ်က တစ်ဖက်ခြမ်းထဲကို ဖျတ်ကနဲလှမ်းကြည့်ပြီး ဟိုဘက်ခြမ်းက မိမိတွေက အသင်းတော်ခြံဝင်းထဲက မြက်တွေထက်စိမ်းနေကြောင်း ပြောလိုက် တယ်။ နီဂရိုးက ဒီခြံဝင်းထဲက မြက်တွေဟာမြင်နေကျ ဖြစ်နေပြီလေ။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ဖြစ်ပါလိမ့်မယ် လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ နီဂရိုးကသာမန် ပြောပြီးပြောစဉ် အလိုက်တာပါ။ ရပ်ဆဲလ်ရဲ့ ဦးနှောက်ထဲမှာ လင်းခနဲဖြစ်သွားတယ်။

အဲဒီ စကားလေးတစ်ခွန်းကို အရင်းတည်ပြီး ရပ်ဆဲလ်က ဆွဲဆန့် သွားခဲ့တယ်။ နီဂရိုးပြောလိုက်တဲ့ အကြောင်းအရာက တစ်ဆင့်ပွားလိုက်တဲ့ အပြောချက်ကို ရပ်ဆဲလ်က အကြိမ်ပေါင်းများစွာ အသုံးပြုခဲ့တယ်။ ရပ်ဆဲလ် ကို စိတ်ကူးဉာဏ် ကွန်မြူရှင်တဲ့ အရည်အချင်းရှိတယ်။ ဒါကြောင့် 'လူသား တစ်ယောက်ဟာ ရပ်ဝေးတစ်နေရာကိုသွားပြီး အခွင့်အလမ်း ရှာနေစရာ ရှိပါဘူး။ အဲဒီအခွင့်အရေးဟာ သူ့ခြေဖဝါးအောက်မှာပဲ ရှိနေပါတယ်။

အဲဒါက မြက်ပင်တွေဟာ သူရပ်နေတဲ့ နေရာက မြက်နဲ့ အစိမ်းရောင်ချင်း တူတူပါပဲ' လို့ ဟောပြောခဲ့တယ်။ သာမန်လူတွေက နားလည်သဘော မရှိနိုင်တဲ့ နှိုင်းယှဉ်ချက်တွေ ဖြစ်သွားတော့တာပါပဲ။

အဲဒီဟောပြောချက်တွေအတွက် ရပ်ဆဲလ်အနေနဲ့ ဒေါ်လာ တစ်သန်းမက ရရှိခဲ့တယ်။ အဲဒီဟောပြောချက်အပါအဝင် ဟောပြောချက် တွေ စုပေါင်းပြီး စာအုပ်တစ်အုပ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ စာအုပ်ဟာ နှစ်နှစ်အခွဲဆုံး စာအုပ်တစ်အုပ်အဖြစ် အောင်မြင်ကျော်ကြားခဲ့ပါတယ်။

စာအုပ်ရောင်းလို့ရတဲ့ငွေနဲ့ ပင်ဆယ်လ်ဗေးနီးယားမှာ ဇာင်ပယ်လ် ဟိုတယ်တို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါဟာ အမှတ်မထင်ရရှိလိုက်တဲ့ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုက တန်ဖိုးတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာတာပါ။

အဲဒီအဖြစ်မျိုးနဲ့ ဆင်တူယိုးမှား ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို အင်ဒရူးက နေဂျီလည်း ရရှိခဲ့ပါတယ်။ အင်ဒရူးကနေဂျီဟာ ချာလီဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ ဂေါက်သီးရိုက်နေတဲ့အချိန်မှာ ချာလီဆိုက အကြံဉာဏ်တစ်ခုနဲ့ပတ်သက်တဲ့ စကားတစ်ခွန်းကို အမှတ်မထင်ကြွေး လိုက်ရပါ တယ်။ ချာလီပြောလိုက်တဲ့ စကားတစ်ခွန်းကို အင်ဒရူးက ညအိပ်ရာဝင် တော့မှ အချိန်မှာ ပြန်စဉ်းစားသုံးသပ်လိုက်တယ်။ အဲဒီအကြံဉာဏ်ပေး ချက်ပေး အင်ဒရူးကနေဂျီရဲ့ ပဓာနရည်မှန်းချက် အဖြစ်ပြောင်းလဲ လိုက်တယ်။

ရက်သတ္တတစ်ပတ်အကြာမှာ နယူးယောက်မြို့တော်မှာ ရှိတဲ့ ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်တွေကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး ဆွေးနွေးပွဲကျင်းပလိုက်တာပဲ။ အဲဒီဆွေးနွေးပွဲက “ ယူနိုက်တက်ကစိတ်စတီးလ် ကော်ပိုရေးရှင်း ဖွဲ့စည်းဖို့အတွက်ပါပဲ။ ဒါဆိုရင် သူတို့ သံမဏိစက်ရုံတွေ အားလုံး စုပေါင်းပြီးသားဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။ အင်ဒရူးကနေဂျီအနေနဲ့လည်း ခေါ်လာတွေ့ အစုလိုက် အုပ်လိုက် လက်ထဲရောက်ပြီး အေးအေး ဆေးဆေး စိတ်ချလက်ချ အနားယူလို့ ရသွားမှာပါ။

ဒါကြောင့် အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ တခြားလူတစ်ယောက်ဆီက ရလိုက်တဲ့ အကြံဉာဏ်ကို ပေါ့ပေါ့ဆဆ သဘောထားပြီး မေ့မေ့ လျော့လျော့ နေလိုက်မယ်ဆိုရင် အဲဒီမေ့လျော့ပစ်လိုက်တဲ့လူဟာ တစ်သက်လုံးဆင်းရဲနွမ်းပါး တက်နိုင်ဖို့မလွယ်ပါဘူး။

ရက်တစ်ရက် ကြားသိလိုက်တဲ့ အကြံဉာဏ်ကို မိမိရဲ့ ပင်ကိုယ် အသိစိတ်နဲ့ ပေါင်းစပ်ပြီး အသုံးပြုလိုက်တဲ့အခါမှာ အကြံဉာဏ်သစ် တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီအကြံဉာဏ်သစ်ကို ခိုင်မာတိကျ ရှည်မှန်းချက်အဖြစ် အသွင်ပြောင်းလိုက်ရပါမယ်။ ပြီးတော့ အသိဉာဏ်

ပေါင်းစပ်ခြင်းနဲ့ အကောင်အထည်ဖော်လိုက်ရင် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုဟာ ချောချော စရာမော ဖြစ်ထွန်းလာပါတော့တယ်။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ အကြံဉာဏ်တစ်ခုတည်းကို အသုံးပြု ဆောင်ရွက်တာဟာ အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ အဆင့်တစ်ခုအထိတော့ အောင်မြင်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီဆောင်ရွက်မှုကရတဲ့ အကျိုးအမြတ်ကို ဒါထက်မက အဆပေါင်းများစွာ တိုးပွားလာစေချင်ရင်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အတိုင်းအဆမရှိ အလွှဲပယ် ချမ်းသာကြွယ်ဝဖို့ ဆိုရင်တော့ တခြားလူတွေရဲ့ အကြံဉာဏ်တွေ၊ အသိဉာဏ်ပေါင်း စပ်ခြင်းတွေနဲ့ အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ လိုအပ်နေတာ အမှန်ပါ။

အဲဒီအချက်ကို ဦးနှောက်ထဲမှာ စိန်ဝင်စွဲမြဲနေအောင် မှတ်ထား နို့အတွက် အင်ဒရူးကနေဂျီက လိုက်လံလိုက်လံ လှံ တိုက်တွန်းခဲ့ပါတယ်။

အာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အောင်မြင်မှုအတိုင်းအတာရဲ့ ထိပ်ဆုံးမှာ ရောက်ယူချင်သူမှန်သမျှဟာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုဆိုတဲ့ လုပ်ဆောင် ချက်တစ်ခုတည်းနဲ့တင် ပြည့်စုံလုံလောက်နေပါပြီ။

အများအားဖြင့် လူတိုင်းဟာ အောင်မြင်ပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝ နို့အတွက် အဝေးကြီးကိုလှမ်းမျှော်ပြီး ကြံစည်စိတ်ကူးနေကြပါတယ်။ နောက်ပြီး ကံတရားအတိုင်းပါပဲလို့ အလွယ်တကူ စိတ်လျှော့တတ်ကြတယ်။ အဲဒီအခါမှာ အကြောင်းအရာ အချက်အလက်တွေကို ယုံစားပြီး ရောနှောလုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်တတ်ကြတယ်။ အဲဒီ မမှန်ကန်တဲ့ အတွေးအခေါ်၊ အယုံအကြည်၊ အစီအမံတွေနဲ့ ဆောင်ရွက်ကြတာတွေဟာ ဘယ်တော့မှမှန်ကန်တဲ့ အကျိုး တွေးဇူးကို ခံစားခံစားကြရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

အကျိုးကျေးဇူး ဖြစ်ထွန်းနိုင်မယ့်နည်းလမ်းဟာ မိမိပတ်ဝန်းကျင် မှာရှိနေကြတဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေနဲ့ စုပေါင်းဆွေးနွေးတိုင်ပင် ရင်းနှီးလည်း အကြံကောင်းညာဏ်ကောင်းတွေ ပေါ်လာနိုင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် တရားဟောဆရာ ရပ်ဆဲကွန်းဝယ်လံရဲ့ အတွေ့အကြုံ တစ်ခုက တစ်ဆင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အကြံဉာဏ်အရ...

• ‘လူသားတစ်ယောက်ဟာ ရပ်သားတစ်ယောက်ကို သွားပြီး အခွင့်အလမ်း ရှာနေစရာ မလိုပါဘူး။ အဲဒီ အခွင့်အရေးဟာ သူ့ခြေ ဖဝါးအောက်မှပဲ ရှိနေပါတယ်’

...ဆိုတာကို သဘောပေါက်ကြပါ။

အင်ဒရူးကနေဂျီဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေကို ရရှိဖို့အတွက် တခြားဝေးလံတဲ့ နေရာဒေသတွေမှာ သွားမရှာခဲ့ပါဘူး။ သူ့မျက်စိက သံအရည်ကျိတ် မီးတောက်မီးလျှံကြီးတွေကို ကြည့်ပြီးသဘောပေါက် ခဲ့ရတာပါ။ သူ့အနေနဲ့ သံမဏိလုပ်ငန်းမှာ လုပ်သားတစ်ယောက်အနေ နဲ့ အရိုးထုတ်မယ့်အစား ကျွပ်ကိုယ်တိုင်ဦးစီးပြီး လုပ်မယ်ဆိုတဲ့စိတ် ဖြစ်ပေါ် ခဲ့ရတာပါ။ အဲဒီဖြစ်ရပ်ကို အင်ဒရူးကနေဂျီက သူ့နောက်ဆုံး ထွက်သက်အထိ မေ့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

အင်ဒရူးကနေဂျီက သူ့ရဲ့စိတ်ဆန္ဒကို စေ့ချင်းဦးနှောက်ထဲ မှာပဲ သိမ်းဆည်းထားတယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်ကူးသက်သက်ပဲ ဖြစ်နေ သေးတာပေါ့။ အဲဒီ စိတ်ကူးကို အချိန်တိုင်းမှာ သတိရနေတယ်။ ဒါဟာ အင်ဒရူးကနေဂျီဟာ သူ့စိတ်ကူးကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ထက် စိတ်ကူးက သူ့ကို ပြန်ပြီးအေး ပေးနေတယ်။

ဒါကြောင့် အင်ဒရူးကနေဂျီဟာ တိကျနိုင်မာတဲ့ ရည်မှန်းချက် ရရှိတဲ့အခါမှာ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်းဆိုတဲ့ အချက်ကို တွေ့ရှိခဲ့တယ်။ မိမိအသိဉာဏ်နဲ့ တခြားအသိဉာဏ်တွေ ပေါင်းစပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

တခြားအသိဉာဏ်ဆိုတာက သူ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေဆီက ရယူရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေရဲ့ အရည် အချင်းတွေကို တိတိကျကျ မှန်မှန်ကန်ကန်ရွေးချယ်လိုက်တယ်။

တကယ်လို့ ရွေးချယ်တာ မှားသွားရင်တော့ သူ့အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ထွန်း မှာ မဟုတ်ဘူး။ လုပ်သားတိုင်းဟာ အသိဉာဏ်ရှာဖွေတဲ့ကိစ္စကို ကိုယ့် အလုပ်ထဲမှာပဲ ရှာဖွေရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုတာ လုပ်အားခ ခြင်း တစ်ခုတည်းမဟုတ်ပါဘူး။ အလုပ်ကရလာတဲ့အတွေ့အကြုံကို ကျွမ်းကျင် စုဆင့် ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်။ လုပ်သားအချင်းချင်း အနှစ်နာခံဆောင်ရွက် ခြင်းကြောင့် ပိုမိုတိုးတက်လာစေပါတယ်။

‘အသိဉာဏ် ပေါင်းစပ်ခြင်း’ ဆိုတဲ့အချက်မှာ တကယ်လို့ မိမိမှာ အိမ်ထောင်ရှိနေရင်၊ နောက်ပြီး သားသမီးတွေရှိနေရင်၊ အဲဒီ ဇနီး၊သားသမီး တွေဟာလည်း ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်ဖို့အတွက် မိသားစုရဲ့ အသိဉာဏ်ပေါင်း စပ်ခြင်းကြောင့် စိတ်စွမ်းအင်တွေ ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ အောင်မြင်မှုအတွက် ရည်မှန်းချက်တွေ ပြည့်ဝနေပေမယ့် အိမ်ထောင်ရေးပြဿနာ ဖြစ်နေရင်သင့်ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် အိမ်ထောင်ရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်နေရင် တော့ မိမိအိမ်ထောင်စု၊ မိသားစုရဲ့ ပေါင်းစပ်မှုဘဝ သာယာချမ်းမြေ့နေရင် ရည်မှန်းချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ထိရောက်မှု ရှိမှာပါ။ ဒါပေမယ့် ‘**ရှိုင့်နှမ်းပါခြင်းက အိမ်ရှေ့ပေါက်က ဝင်လာတာနဲ့ တစ်နိမ့်တည်း အိမ်ထောင် ရေးသာယာမှုဟာ ပြတင်းပေါက်က ခုန်ချထွက်ပြေးသွားတာပဲ**’ ဆိုတဲ့စကား လို ဆင်းရဲမွဲတေနေတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဟာ မသာယာနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် တိုးတက်ကြိုးပွားဖို့ ခက်ခဲနေမှာပါ။

ဒါကြောင့်မို့ အရည်အချင်းပြည့်ဝတဲ့ အိမ်ထောင်ရှင်မဟာ အိမ်ထောင် ဦးစီးဖြစ်နေတဲ့ လင်ယောက်ျားကို အစဉ်သဖြင့် သာယာပြေပြစ်စွာ ဆက်ဆံပြီး ထိန်းသိမ်းသင့်ပါတယ်။ ဒါမှသာ လင်ယောက်ျားရဲ့ တိုးတက်အောင်မြင်မှုကို အထောက်အကူပြုရာ ရောက်ပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီ အိမ်ထောင်ရေးသာယာမှုနဲ့ ပတ်သက်လို့ အင်ဒရူးက...

“အိမ်ထောင်ရေး သာယာမှု ရှိမှသာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုတွေ ကို အလျှံပယ် ရနိုင်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့် ကိုယ်တွေ့ပါ။ ကျွန်တော့် မိသားစုအပေါ်မှာ အချင်းချင်း အဆင်ပြေအောင် စည်းရုံးနိုင်ခဲ့တဲ့ အတွက် အောင်မြင်မှုတွေ ရှိလာတာပါ” လို့ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။

ယုံကြည်ချက်

"Self trust is first the secret of success"

ဆိုတဲ့...တွေးခေါ်ပညာရှင်တစ်ဦးရဲ့အဆိုအိမ်နီးကို တင်ပြရမယ်ဆိုရင် မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်ခြင်းဟာ အောင်မြင်မှုအတွက် ပထမသောချက်ဖြစ်တယ် ဆိုတဲ့စကားပါပဲ။

ဒါဟာ အမှန်တရားပါ။ မိမိကိုယ်ကိုမှ မိမိမယုံကြည်ရင် အရာခပ် သိမ်းကို ဝေခွဲနိုင်စွမ်းရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ၊ တိုးတက်ကြီးပွားချမ်းသာဖို့ဆိုတာ ဝေလာဝေးဖြစ်နေရမှာပါ။

စီးပွားရေးလောကမှာ ထိပ်ဆုံးရောက်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ တစ်ချိန်တချိန်ရင် အင်မတန် ဆင်းရဲနွမ်းပါးခဲ့ကြတဲ့ လူတွေဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီလူတွေဟာ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ယုံကြည်မှု စွမ်းအား အပြည့်အဝနဲ့ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားခဲ့တဲ့အတွက် ကြွယ်ဝချမ်းသာ မူအလုံးစုံကို ရရှိနိုင်ဆိုင်နေကြတာပါ။

ဤလောက၌ ပြင်းပြသည့်စိတ်ဆန္ဒမရှိဘဲ ထူးခြားတောက် ပြောင်သည့် အကြောင်းအရာများကို လုံးဝ မမြဲလုပ်နိုင်။

အဲဒီအဆိုအိမ်နီးကို ပြောကြားသူကတော့ ဂျာမနီတွေးခေါ် ပညာရှင် ဟောဂယ်လ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်ချက်နဲ့ ပြင်းပြတဲ့ စိတ်ဆန္ဒကို အချိုးညီညီ ပေါင်းစပ်လိုက်ရင် ဘာမဆို ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ရှေ့ပိုင်းက တင်ပြခဲ့တဲ့ အကြောင်းအရာတွေနဲ့ ဆက်စပ်ကြည့် မယ်ဆိုရင် တိကျခိုင်မာတဲ့ရည်မှန်းချက်၊ အနစ်နာခံဆောင်ရွက်ဖို့ အသိဉာဏ်

အိမ်နီးခြင်းစတဲ့ အကြောင်းတရားတွေကို ယုံကြည်ချက် နဲ့ အတူတူလုပ်ကိုင် နေ ဖြစ်ပါတယ်။

"He who has begun half done."

... ဆိုတဲ့စကားဟာ တွေးခေါ်ပညာရှင် ကဗျာစာဆို ဂျွန်ကီ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုလိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်က “စတင်လုပ်ဆောင်သူသည် တစ်ဝက်ပြီးစီး ခဲ့ ဖြစ်သည်” တဲ့။ အဲဒါဟာ လိုရင်းတိုရှင်းပါပဲ။

ဒါကြောင့် “ဘာမှ မလုပ်တဲ့လူဟာ ဘာမှ ပြီးမှာ မဟုတ်ဘူး” လို့လည်း ထပ်ဆင့်တွေးကြည့်လို့ ရပါတယ်။

တစ်ချိန်လုံး မုတ်ဆိတ်ကလေးကို ဆွဲဆွဲကြည့်နေတဲ့လူတစ်ယောက် ကြောင်းကို စာဖတ်သူလည်း ကြားဖူးကောင်း ကြားဖူးပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ကြားဖူးသေးသူတွေအတွက် အလျဉ်းသင့်သလို ဖော်ပြပါရစေ။

ရွာတစ်ရွာမှာ လူတစ်ယောက်ဟာ သူ့မုတ်ဆိတ်ကလေးကို အားအားရှိရင် ဆွဲဆွဲကြည့်ပြီး နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း စဉ်းစားနေလေ့ရှိသတဲ့။ ဒါတို့မြင်တဲ့ ကြေးရတတ်သူဌေးတစ်ယောက်က “ဒီသူငယ်မှာ အကြံအစည် အောင်းတော့ ရှိမှာပဲ။ သူ့မှာ ငွေကြေးချို့တဲ့လို့သာ ဘာမှ အကောင်အထည် မစတင်တာဘဲ ဖြစ်ရမယ်။ ဒါကြောင့် သမီးမေးစားပြီး တိဏ္ဍာရှိတဲ့ နေအင်အား အထွတ်တိုးပွားလာအောင် အကြံ အစည် လုပ်နိုင်ဖို့ ငွေအရင်းအနှီး ထုတ်ပေးမှပဲ” လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပဲ။

သမီးနဲ့ အိမ်ထောင်ကျသွားတော့လည်း အဲဒီလူဟာ အိမ်ရှေ့ အပြင်မှာ ထွက်ထိုင်ပြီး မုတ်ဆိတ်ကလေးပဲ ဆွဲနေတုန်းပဲ။ ဒါနဲ့ ယောက္ခမကြီး က “ငါ့သား မင်း ဘာစိတ်ကူးများရှိသလဲ၊ မင်းစိတ်ကူးကို အကောင်အထည် မစတင်ဖို့ တိဏ္ဍာ ငွေအင်အား အလုံအလောက်ရှိတယ်၊ မင်း ဘာတွေ စဉ်းစားနေ သလဲ ပြောစမ်း” လို့မေးတာပေါ့။ ဒီတော့ သမက်က ပြန်ပြောတယ်။

အဲဒီအဖြေကိုကြားလိုက်ရတဲ့ သောကမကြီးဟာ ဒေါသတကြီးနဲ့ သမက်အိမ်ရှေ့ ကပြင်ကနေ ကန်ချလိုက်ပါရော။

သမက်အဖြေတ ... “ကျွန်တော် အခုဆွဲကြည့်နေတဲ့ မုတ်ဆိပ်ဟာ တကယ်လို့သာ အခုလို မေးစီအပြင်ဘက်မှာ မပေါက် ဘဲ အတွင်းဘက်မှာ ပေါက်နေရင် ဘယ်လောက် အခံရခက်မလဲ” ဆိုတာ စဉ်းစားနေတာပါတယ်။

ဒါကြောင့် စာဖတ်သူအနေနဲ့ ဒီစာမျက်နှာအထိ ရောက်အောင် ဖတ်နေပြီဆိုရင် ... မိမိရဲ့ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံပြည့်ဝစေနိုင်မယ့် သဘောတရားတွေကို အတော်အတန် သိရှိနေပြီလို့ ယူဆပါတယ်။

ဒါကြောင့် မုတ်ဆိပ်စွမ်းဆွဲပြီး စဉ်းစားနေတဲ့လူထက် အပေါင်းများစွာ အသိပညာတွေရနေပါပြီ။ ဒါကို ဆက်လက်အကောင် အထူးဖော်နိုင်ဖို့ ရှေ့ဆက်ဖတ်ဖို့လိုပါတယ်။

ယုံကြည်မှုစွမ်းအင်

တွေးခေါ်ပညာရှင်တစ်ဦးလို့ ကမ္ဘာက အသိအမှတ်ပြုထား ခြင်းခံရတဲ့ သောမတ်စ်ဟော့ဘတ်စ်က “**အချိန်နဲ့ ကြိုးစားဆဲးထုတ်မှု ဟာ နေ့စဉ် အသိအမြင်သစ်ကို ပေးတယ်**” လို့ ဆိုပါတယ်။ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ရင်းနဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အကျိုးတရားတွေကို ခံစားခံစားရမယ့် လူဟာ မိမိကိုယ်တိုင်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စာပေပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဆမ်မြူယယ်ဂျွန်ဆင်ရဲ့ သုံးသပ်ချက်တစ်ခုကို ဖြည့်စွက်ဖော်ပြရမယ်ဆိုရင် “**ပြောင်မြောက်သည့် ဆောင်ရွက်ချက်များသည် ခွန်အားဖြင့် ပြုလုပ်ခြင်း သက်သက်မျှသာ မဟုတ်ပါ။ စွဲလုံ့လ ဖြင့်လည်း ပြုလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်**” တဲ့။

ဒါကြောင့် သင့်အနေနဲ့ စပြီး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ဖို့ တိကျတဲ့ ရည်မှန်းချက်ကို လျာထားပြီးတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ရှေ့ပိုင်းမှာ ဖော်ပြထားတဲ့သဘောတရားတွေကို အလုံးချလိုက်မယ်ဆိုရင် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို တစ်စုံတစ်ခုသော အတိုင်းအတာအတွင်းမှာ ရရှိနိုင်တော့မှာပါ။

ယုံကြည်ချက်ဆိုတာ ရုပ်၊ဒြပ်တစ်ခု မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ယုံကြည်မှုစွမ်းအားဆိုတာကိုလည်း လက်နဲ့ထိတွေ့ ကိုင်တွယ်လို့ မရဘူး။ ဒါပေမယ့် လက်နဲ့ထိတွေ့ကိုင်တွယ်လို့ရနိုင်တဲ့ အရာအားလုံးထက်ပိုပြီး (အဆ

ပေါင်းများစွာ) စွမ်းရည်ရှိနေတာ အမှန်ပါ။ ထိတွေ့လို့ရတဲ့ အပ်သေးသေးမျှင်မျှင် လေးကအစ ဒုံးပျံအထိ ဖန်တီးတည်ဆောက်နိုင်တာဟာ ယုံကြည်မှုစွမ်းအင် ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို တီထွင်ကြံဆဖန်တီးတည်ဆောက်ခဲ့ကြတဲ့ပညာရှင်တွေ အနေနဲ့ သူတို့ကိုယ်သူတို့ ယုံကြည်မှုစွမ်းအင်သာမရှိခဲ့ရင် ဘာမှဖြစ်လာနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ယုံကြည်မှုစွမ်းအင်ဟာ တကယ်တော့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စွမ်းအားပါပဲ။ ဒါကြောင့်ရှေ့ပိုင်းက ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ပဓာနအကျဆုံး အချက်သုံးချက်ကို ဖွင့်ဆိုရာမှာ ...

- (၁) ကံကျနိုင်မာတဲ့ ရည်မှန်းချက် ရှိဖို့၊
- (၂) အမှန်မှာခံပြီး ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့၊
- (၃) အသိဉာဏ် ပေါင်းစပ်ခြင်းရှိဖို့

... ဆိုတဲ့ အချက်တွေကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လက်တွေ့ အထုံးချစ် တဲ့အတွက် ကြိုးပမ်းချမ်းသာနေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ထောက်ခံပြောဆိုခဲ့ ကြပါတယ်။ အဲဒီသုံးချက်ကို အသုံးပြုတဲ့အတွက် အင်မတန်ထက်မြက်တဲ့ ယုံကြည်မှုစွမ်းအင် ကို ရရှိခဲ့ကြောင်း အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဝန်ခံကြပါတယ်။

သာမန် လူသားတစ်ယောက်အဖို့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံ ကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့ဆိုရင် အဲဒီအချက်သုံးချက်နဲ့ ကင်းကွာလို့ မရပါဘူး။ မမှတားလို့လည်း မဖြစ်ပါဘူး။ အဲဒီအချက်သုံးချက်စလုံးမှာ တစ်ချက် လျော့နေလို့လည်း ပြည့်ပြည့်ဝဝ ဆောင်မြင်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် အဲဒီအချက်သုံးချက်ကို သင့်ဦးနှောက်ထဲမှာ၊ သင့်အသိဉာဏ် ထဲမှာ၊ သင့်နှလုံးသားထဲမှာ စိမ့်ဝင်နေဖို့ လက်တွေ့ဖြစ်ရပ်သာမကတွေနဲ့ တင်ပြနေတာပါ။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ရှင်းပြတာ ထက် နှစ်ကြိမ်နှစ်ခါပြောတာက ပိုရှင်းတယ်။ ဒါထက်ပိုပြီး လိုအပ်တဲ့အခါတိုင်း ကြိမ်ဖန်များစွာ သိမြင်စေရအောင် တင်ပြတဲ့အခါမှာ ကျက်မှတ်ဖို့ မလိုတော့ဘဲ ကိုယ်ပိုင်အသိဉာဏ်တစ်ခုအဖြစ် ရောက်ရှိသွားပါလိမ့်မယ်။

ယုံကြည်မှုစွမ်းအင်ဆိုတဲ့ စွမ်းအားတစ်ခုအကြောင်းကို စတော့မယ် နီရှင် ဦးဆုံးယုံကြည်မှုဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်သဘောတရားအခြေခံကို ဦးရှင်းလင်းလင်းသဘောပေါက်ထားမှဖြစ်မှာပါ။ ယုံကြည်မှုဟာ စိတ်ပိုင်းဆိုင် ရတာမဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီစိတ်မပျံ့လွင့်အောင် ထိန်းချုပ်နိုင်မှသာ မိမိလိုရာ တွေကို စွမ်းအင်တစ်ခုအဖြစ် ဖန်တီးနိုင်မှာဖြစ်တယ်။

အဲဒီလို စိတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းနဲ့ မိမိလိုရာဆန္ဒကို ဖော်ထုတ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြတဲ့လူတွေဟာ အချမ်းသာ အကြွယ်ဝဆုံးပုဂ္ဂိုလ်များအဖြစ်ကို ရောက်ရှိနေကြပါပြီ။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေထဲက ကမ္ဘာကျော် စက်မှုလုပ်ငန်းရှင် အစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ဟင်နရီနိုဒ်က ...

“စံပြပုဂ္ဂိုလ်” ဆိုသည်မှာ အခြားသူများကို ကြီးပွားချမ်းသာ ထားစေရန် အကူအညီပေးသူဖြစ်သည်လို့ ခံယူထားပါတယ်။ အဲဒီ ဆူချက်အတိုင်း အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ ဟင်နရီနိုဒ်လို့ပဲ အခြားစက်မှုလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေ အပါအဝင် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှုအလုံးစုံကို ရရှိပိုင်ဆိုင်နေသူ လူပေါင်း(၅၀၀)ကျော်ကို တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့ပြီး သူတို့ ခိုယ်တွေ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝစေတဲ့နည်းလမ်းတွေကို အရင်းတိုင်း ဖော်ပြနေ တာပါ။

အဲဒီ သူကြွယ်ကြီးတွေ၊ လုပ်ငန်းရှင်တွေကို သူတို့ရဲ့လုပ်နည်း ဆိုင်နည်း၊ လက်တွေ့သဘောတရားစတဲ့အချက်အလက်တွေရရှိအတွက် ရုရှီလီယံဟေးလ်ဟာ နှစ်ပေါင်းများစွာ လှုပ်ရှားခဲ့ပါတယ်။ ဒါတွေကို သင့်အနေနဲ့ ရှာဖွေပိုင်းအတွင်း လွယ်လင့်တကူ ဖတ်ရှုနိုင်ပါပြီ။ ဒီသဘောတရားတွေ ဖြစ်ရပ်တွေဟာ အမှန်တကယ်လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အစစ်အမှန်ကို ရရှိခံစားနေကြသူတွေက အခြားသူများကိုပါ သူတို့လို ကြိုးပမ်းချမ်းသာလာအောင်၊ အကူအညီပေးလိုက်တဲ့ လက်ဆောင် ွည်းလို့ အဘောထားရင်လည်း ရပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီသဘောတရားတွေကို ဖတ်ပြီး သဘော ပေါက်အောင် စူးစမ်းလေ့လာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သူ မရှိတဲ့လက်ထဲ ကိုတော့ ဘယ်ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းကမှ အလိုအလျောက် ရောက် လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

“တောင်ကြီးကို မိမိအများ ရောက်စေချင်ရင်တော့ တောင် ကြီးကို မိမိအများကို သာမာန်မဟုတ်ပါဘူး။ မိမိကသာ တောင်ကြီး ရှိရာသွားရှာရမိရမိပါတယ်”

ဒါကြောင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်ချင်သူ မှန်သမျှဟာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အချက်အလက်သဘောတရားတွေကို ကျေကျေ ညက်ညက်ဖြစ်အောင် ဖတ်ရှုလေ့လာ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရပါတယ်။

နောက်တစ်ဆင့်က ...

လှေကားတက်ဖို့ ကြိုးစားသူလို လှေကားတစ်ထပ်ပြီး တစ်ထပ် တက်လိုက်ရင်တော့ သင်ဟာ ထိပ်ဆုံးတစ်နေရာကို ရောက်သွားပါလိမ့်မယ်။

ဒီနည်းအတိုင်းပါပဲ။ အလွန်တရာ မြင့်မားတဲ့ တောင်ထိပ်ကို မော့ကြည့်ပြီး ငါ့ တက်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ စိတ်ပျက်အားငယ်တဲ့သူဟာ ဘယ်တော့မှ တောင်ထိပ်ကို ရောက်နိုင်စရာအကြောင်း မရှိတော့ပါဘူး။ တောင်ပေါ်ကို တက်ဖို့ ပထမဆုံးလှမ်းတဲ့ခြေလှမ်းဟာ တောင်ထိပ်ကို ရောက်အပ်ဖို့ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ စနစ်တကျ ခြေလှမ်းမှန်မှန်နဲ့သာ တက်သွားပါ။ ထိပ်ဆုံးတစ်နေရာဆိုတဲ့ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်မှာ အမှန်ပါ။

တစ်ခုသတိထားရမှာက သင့်ကို ဆန့်ကျင်သူတွေ၊ အပြစ် တင်သူတွေကြောင့် လမ်းခုလတ်မှာ ရပ်တန့်စရာ မလိုပါဘူး။ အဲလိုမျိုး အပြစ်တင်ဆန့်ကျင်သူတွေဟာ သင် ထိပ်ဆုံးရောက်သွားတဲ့အချိန်မှာ သင့်ကို အလိုအလျောက် အံ့သြချီးကျူးသြဘာပေးကြပါလိမ့်မယ်။

ယုံကြည်မှုဆိုတဲ့အချက်ဟာ အပျက်စိတ်ထားနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပါတယ်။

အားလုံးညီလာကတူနဲ့ညီလာမတူများ

ဒါကြောင့် အပြစ်တင်ထားကို ယုံကြည်မှုနဲ့ ပေါင်းသင်းဆက် နှယ်နိုင် တယ်။ ယုံကြည်မှုက အပြစ်တင်ထားကို ဆွဲငင်နိုင်စွမ်းရှိသလို အပြစ်တင် ထားကလည်း ယုံကြည်မှုကို အပြန်အလှန်ဆွဲငင်နိုင်တဲ့အတွက် ယုံကြည်မှု နဲ့အင် ဖြစ်ပေါ်လာဖို့ အထောက်အကူ ဖြစ်စေပါတယ်။

ဘဝပေးအခြေအနေအမျိုးမျိုး ရှိတဲ့အထဲမှာ မိမိအတွက်သင့် အလိုအလျောက်ပတ်တဲ့ အခွင့်အလမ်းကို ရွေးချယ်ရယူနိုင်တာဟာ ယုံကြည်မှုရဲ့ ချိတ်စီးချက်ပါ။ ယုံကြည်မှုရဲ့ အစွမ်းဟာ သင့်ဆုံးရှုံးမှုတွေကိုတောင်မှ အောင်မြင်မှုဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။

လူသားတွေအတွက် အကျိုးပြုတဲ့ တီထွင်မှုတွေဟာ ပေါင်း အင်းဆက်ဆံရေး ပြေလည်စေတဲ့အတွက် သက်သာချောင်ချိစွာနေနိုင် ပါတယ်။ ဒါတင်မကသေးဘဲ လူတစ်ယောက်ရဲ့အာရုံမှာ ဖြစ်ပေါ်စွဲလမ်းနေတဲ့ လိုအပ် မှုကို ယုံကြည်မှုက ပြည့်ပြည့်ဝဝ ဖြည့်ဆည်း ပေးနိုင်တယ်။

ဥပဒေသအနေနဲ့ ယုံကြည်မှုနဲ့ ပက်သက်တဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်တွေကို အာရုံပြတဲ့အခါမှာ လျှပ်စစ်မီးသီး စတင်တီထွင်ခဲ့တဲ့ သောမတ်အယ် ဒီဆင်၊ နိုင်ယာကြီးမပါဘဲ အသံလိုင်းပို့ဆောင်မှုကို တီထွင်ခဲ့တဲ့ မာကိုနီ... စတဲ့ သူတွေကို စံထားလေ့ရှိပါတယ်။ တကယ်တော့ အဲဒီလူတွေကို ယုံကြည်မှု ဖျက်စီးအောင်၊ တီထွင်မှုတွေ မအောင်မြင်အောင်၊ အနှောင့်အယှက် ဆန့်ကျင် မှုတွေက ဟန့်တားကြတယ်။ ဒါပေမယ့်အဲဒီ အပျက်သဘောထားတွေကို ယုံကြည်မှုနဲ့ ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့လို့လည်း အောင်မြင်မှု သရဖူကို ဆောင်းနိုင်ခဲ့ကြပါ တယ်။ ဒါဟာ လူတွေရဲ့ ပြင်းပြတဲ့ ဆန္ဒတွေကို ယုံကြည်မှုက ဖြည့်ဆည်းပေး ထိုက် နိုင်တယ်ဆိုတာ အခိုင်အမာ သက်သေပြသခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဆို သင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း နားလည်သဘောပေါက်နေပါပြီ။ ဒါကြောင့် ယုံကြည်မှုစွမ်းအင် ဖော်ထုတ်ရယူနိုင်မယ့် နည်းလမ်းတွေကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါတော့မယ်။

သင် ဘာလိုချင်တယ်၊ ဘာဖြစ်ချင်တယ်ဆိုတာကို ပထမဆုံး ရေရေရာရာ သိဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒီ လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းနိုင်ရင် သင်က ဘာဖြစ်ပေးနိုင်မလဲ၊ ဘာကို စွန့်လွှတ်နိုင်မလဲဆိုတာကို ပြတ်ပြတ်သားသား ဆုံးဖြတ်ပါ။ သင်လိုချင်တာ ဘာလဲဆိုတာ ရေရေရာရာ သိတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက်၊ သင် လိုချင်တာရနေပြီလို့ စိတ်ထဲက စွဲစွဲမြဲမြဲမှတ်လိုက်ပါ။ ယုံကြည်ချက်ဆိုတာ အတွင်းစိတ်ရဲ့ စွမ်းဆောင် မှု ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမျိုး စွမ်းဆောင်မှုဟာ အတိုင်းမသိ ကျယ်ပြန့်ပါတယ်။ အလွန်တရာ နက်ရှိုင်းပါတယ်။ အထက်မြတ်ဆုံး ထိရောက် စွဲရှိပါတယ်။ နဂိုလိယံဒကရာဇ်၊ အာဇာနည်ဟန်တလားတို့ဟာ အင်မတန် ကျော်ကြားထင်ရှားတဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေ ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။

သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံးဟာ အတွင်းစိတ်စွမ်းဆောင်မှုကို သဘောပေါက်နားလည်ကြသူတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီ စွမ်းဆောင်နိုင်မှုဟာ လက်တွေ့အသုံးပြုပြီး ထိပ်ဆုံးကို ရောက်လာခဲ့ကြသူတွေပါ။ သူတို့ နှစ်ယောက်ဟာ ခေတ်ချင်းမတူကြပေမယ့် အတွင်းစိတ်စွမ်းဆောင်မှု လေ့ကျင့်ပုံချင်း ထပ်တူထပ်မျှနီးပါး ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။

မနက်နေအရက်တက်ချိန်မှာ ရှေ့မျက်နှာမျှာ မြင်ကွင်း တစ်ခုလုံးကို အထက်စီးက မြင်နိုင်တဲ့ အမြင့်ပိုင်းမှာ မတ်မတ်ရပ်ပါတယ်။ နောက်ပြီး လေကို တစ်ဝကြီးရှုရှုလိုက်တယ်။ “ငါဟာ ကမ္ဘာကြီးကို လွှမ်းမိုးပိုင်ဆိုင်သူ ဖြစ်တယ်” လို့ ရင်ထဲက ဦးနှောက်ထဲက လိုက်လိုက်လှလှ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ရွတ်ဆိုခဲ့ကြပါတယ်။ တစ်ချိန်မှာ “သူတို့ဆန္ဒရှိတဲ့အတိုင်း ကမ္ဘာကြီးကို ထက်ဝက်နီးပါး လွှမ်းမိုးပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ နိဂုံးချုပ် မလှပပရတာက သူတို့အကြောင်းနဲ့ သူတို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အခု ဖော်ပြတာက အတွင်းစိတ်ရဲ့စွမ်းဆောင်မှုဖြစ်ပါတယ်။

အတွင်းစိတ် စွမ်းဆောင်မှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထူးခြားချက်ကို အစဉ်သဖြင့် သုံးသပ်နေရပါတယ်။ တကယ်လို့ သင့်လိုအပ်ချက်အတွက်

အကောင်းမွန်လာမယ့် စိတ်ကူးပေါ်လာတဲ့အခါမှာ အဲဒီ အကြံဉာဏ်သစ်ကို အမြဲဆုံးဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်လို့ အောင်မြင်မှု မဖြစ်ပေါ်သေး တဲ့ကာလမှာ စိတ်ပျက်အားငယ် လက်လျှော့ဖို့ လုံးဝမတွေးပါနဲ့။ သင့် ယုံကြည်မှုအပေါ်မှာ ခွဲရှုံးမရှိ မှတ်ကျောက်တင်နေတဲ့ အခိုက်အတန့် ကာလလေးတစ်ခု လို့ပဲ ပေါ့ပေါ့ဆဆ သဘောမျိုးထားလိုက်ပါ။

အဲဒီ ကာလတစ်ခုကို ပြတ်ကျော်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မြင့်မားတဲ့ အထူးထူးဆောင်ရွက်မှု တစ်ခု ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါပြီလို့ ယူဆလိုက်ပါ။ ယုံကြည်မှု ထိုမှတစ်ဆင့် ကျော်လွန်ပြီးတဲ့ အဆင့်ကို ရောက်သွားတဲ့အတွက် အောင်မြင်ရေးဟာ ထက်တစ်ကမ်းမှာ ရှိနေပြီ။ အချိန်မရွေး လှမ်းယူဆုပ်ကိုင်နိုင်တော့မယ်လို့ ထိန်းသေ ကောက်ချက်ချလိုက်ပါ။

သင့်စိတ်ဓာတ်ကို အောင်နိုင်စိတ်မွှေးမြူးပြီး ယုံကြည်မှု စွမ်းအားကို ဖျတ်စီးအားယုတ်စေအောင် ဖန်တီးတာမှန်သမျှ သင့်အတွေးအာရုံထဲမှာ တစ်နည်းအားဖြင့် သင့်ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှ အဝေးဆုံးသို့ ရောက်သွားအောင် ဖယ်ရှားပစ်ပါ။

သင့်ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ခံစားခံစား ရမယ့်အကျိုးအမြတ်တွေကို စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်မှာ ရေးချလိုက်ပါ။ အချိန်မှန် ထပ်ကာတလဲလဲ ဖတ်ပြီး အသိဉာဏ်မှာ စွဲမြဲနေအောင် ပြုလုပ်ပါ။ ဖတ်ရတာကို ငြိမ့်လွှာခံရင် .. အဲဒီ ရရှိလာမယ့် အကျိုးအမြတ်တွေကို ကက်ဆက်ခွေထဲမှာ အစအဆုံးတစ်ခေါက်ဖတ်ပြီး သွင်းထားလိုက်ပါ။ သင့်တစ်ကိုယ်လုံး အကြော လျှော့တဲ့အနေနဲ့ အိပ်ရာပေါ်မှာ လဲလျောင်းပြီး သင် သွင်းထားတဲ့စကားလုံး များကို အစအဆုံး ဖွင့်ပြီး စိတ်ပါဝင်စားစွာ နားထောင်မှတ်သားပါ။ ပြီးဆုံး သွားတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် အစထိ ပြန်ရစ်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ဖွင့်ပါ။ ဒါဟာ သင့်ရဲ့စိတ်အာရုံထဲမှာ စွဲစွဲမြဲမြဲ မပြယ်မပျက်တမ်း ထင်ရှား နေစေပါ

တယ်။ ဒါဟာ ... အောင်မြင်မှုရရှိဖို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တွန်းအားပေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ခု အရေးကြီးတဲ့အချက်က သင့်ရည်မှန်းချက် အတွက် သင့်အပေါ်မှာ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်း ရှိသူများရဲ့ ကူညီ အားပေးမှုကို ရရှိစေရန် ဆောင်ရွက်ပါ။ ပိုပြီး အရေးကြီးတာက သင့်ရည်မှန်းချက်ဆိုင်ရာ လုပ်ဆောင်မှုကို နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မပျက်မကွက် လုပ်ကိုင်အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ပါပဲ။ လက်တွေ့လုပ်ဆောင်မှုမပါဝင်တဲ့ ယုံကြည်မှုဟာ ဘယ်တော့မှ အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် လုပ်စရာရှိတာကို မပြတ်တမ်း အားကြိုးမသန်တက် နွဲ့နွဲ့လုပ်နေမှ အကျိုးဖြစ်ထွန်းလာမှာပါ။

သင့်ရည်မှန်းချက်နဲ့ပတ်သက်လို့ အတုယူစံထားလောက်တဲ့ ခံပြပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်ပါ။ တစ်နေ့နေ့တစ်ချိန်ချိန်မှာ မိမိဟာ သူထက်ကျော်လွန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်ရမယ်လို့ အစိန်အစုံပြပါ။ အဲဒီစိတ်ထားနဲ့ ဆောင်ရွက်နေတာကို သင့်ပတ်ဝန်းကျင်သိအောင် ထုတ်ဖော်ကြားဝါစရာ မလိုပါ။ လူဟာချစ်ခင်သူနဲ့ မုန်းတီးမှုများကြားမှာ ပေါက်ဖွားရတဲ့သတ္တဝါဖြစ်တဲ့အတွက် မလိုမုန်းထားသူတွေရဲ့ အတင်းအဓမ္မငြောစရာ မဖြစ်ပါစေနဲ့။

အဲဒီ အကြောင်းတရားတွေကို မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆ လုပ်မှ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ သင် ဖြစ်ချင်တဲ့အလုံးစုံ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအတွက် သင်က တန်ဖိုးတန်စရာ မလွဲမသွေ ပေးရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီတုန်းက ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အချက်အလက်များကို မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်မှုသာ မိမိ အလိုရှိအပ်တဲ့ အလုံးစုံ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းကို ပိုင်ဆိုင်မှာပါ။

“ခင်ဗျားတို့ သဘောကျသလို လုပ်ပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်ကတော့ မီးလောင်သွားတဲ့ ကျုပ်ဆိုင်နေရာမှာပစ္စည်းအစုံရတဲ့ ပဒေသာဆိုင်ကြီး တစ်ခု ဖြစ်လာအောင် လုပ်ရတော့မှာပဲ”

မာရှယ်ဖီးလ်ဟာ သူ့ယုံကြည်ချက်နဲ့ ပြောလိုက်တာပါ။ အခု ဆိုရင် နှုတ်ကြီးဟာ ချီကာဂိုမြို့ရဲ့မူလနေရာမှာ ပစ္စည်းမျိုးစုံရတဲ့ ကုန်ပဒေသာတိုက် ဖြစ်နေပါပြီ။ အဲလိုမျိုး အတွေးအခေါ်ရှိတဲ့ လူတွေဟာ မီးပွားရေးလောကရဲ့ အထင်သူတွေပါပဲ။ ရှေ့ပိုင်းကဖော်ပြခဲ့တဲ့ အကြောင်းအရာ အချက်အလက် တွေကို ကျေညက်အောင် ဖတ်ဖို့နဲ့ မှတ်စိအောင်လုပ်ဖို့က အရေးကြီးပါတယ်။ သို့သော်ပိုပြီး အရေးကြီးတာက လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ပါပဲ။

တစ်ခါက ကောလိပ်ကျောင်းတစ်ကျောင်း တည်ဆောက်ဖို့ ဆန္ဒဖြစ် သူတို့ ဖရင့်ဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ရှိတယ်။ ဖရင့်ဟာ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အရာတစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ ဖရင့်အနေနဲ့ သူ့လိုအပ်ချက် သူဖြစ်ချင်တာကို ဖြည့်နိုင်နိုင် သိထားတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ ဖြစ်ချင် တာကို အကောင်အထည် ဖော်နိုင်ဖို့ သူ့မှာ ဒေါ်လာတစ်သန်းတောင် မရှိဘူး။ ဒေါ်လာတစ်သန်းရှိမှ အကောင်းဆောက်ဖို့ မတည်ငွေရမှာ။

ဒါကြောင့် လာမယ့်တနင်္ဂနွေနေ့ကျရင် အသင်းတော် (Church) ရဲ့ သူ့ဆန္ဒကို ထုတ်ဖော်ဖို့ ခေါင်းစဉ်တစ်ကြောင်း ရေးလိုက်တယ်။ အဲဒီ ခေါင်းစဉ်အတူ တနင်္ဂနွေနေ့မနက်ပိုင်းမှာ ဟောပြောမယ့်အကြောင်း သတင်းစာ တစ်ရာ ကြော်ငြာထည့်လိုက်တယ်။

အဲဒီ ခေါင်းစဉ်က “လက်ထဲမှာ ဒေါ်လာတစ်သန်းရှိရင် ကျွန်ုပ်တို့ချင်သော အရာတစ်ခု” လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖရင့်က သူ လိုချင်တာကို ချီထွင်လိုက်လို့လဲ ဟောပြောခဲ့တယ်။ ဟောပြီးတဲ့အခါကျတော့ နားထောင် ချင်တဲ့ ပရိသတ်ထဲက လူတစ်ယောက်ထွက်လာတယ်။ ဖရင့်ရှိရာကို အညှဉ်တည့်မတ်မတ် လျှောက်လာတာပါပဲ။ အဲဒီလူကို ဖရင့်တစ်ခါမျှ မတွေ့ရဘူး။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလူက ဖရင့်ကို ဒေါ်လာတစ်သန်းပေးဖို့ ကတိပြုတယ်။ နောက်တစ်နေ့ မနက်ပိုင်းကျရင် သူ့ရုံးမှာ လာယူဖို့မှာကြားလိုက်တယ်။

အဲဒီလူဟာ ဖီးလစ် ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ ပစ္စည်းထုပ်ဝိုးရော စက်ရုံပိုင်ရှင်ပါ။ ဖရင့်ဟာ ဖီးလစ်ပေးလိုက်တဲ့ ဒေါ်လာတစ်သိန်းနဲ့ မတည်ပြီ။ သူ ဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ ကောလိပ်ကျောင်းကြီးဟာ အခုထက်တိုင် အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ ကျော်ကြားတဲ့စက်မှုလက်မှု ကောလိပ်ကျောင်းအဖြစ် တည်ရှိနေဆဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုအောင်မြင်လာတာဟာ ဖရင့်ရဲ့ ခိုင်မာတိကျတဲ့ ရည်မှန်းချက်က စတင်ခဲ့တာပါ။ အဲဒီ ရည်မှန်းချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ဖို့အတွက် အတွင်းစွမ်းအင်ကို အသုံးပြုခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

နေ့စဉ် တွေ့ကြုံနေရတဲ့အတွေ့အကြုံတွေထဲက ယုံကြည်စွာ လမ်းကြောင်းအတိုင်း ပြတ်သားစွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့လူတွေဟာ လူတော်တွေဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ အတွေ့အကြုံထဲကနေ စိတ်အနေအထားကို တဖြည်းဖြည်းချင်း ပြုစုပြီးထားပြီး အပြုသဘောဖြစ်အောင် ဖန်တီးလိုက်ကြတာပါပဲ။

လူတစ်ယောက်ဟာ ဝါရှင်တန်မြို့တော်မှာ သုတောင်းစာ အဖြစ် ဝမ်းစာရှာစားခဲ့ရပါတယ်။ သူဟာ ဘီးတပ်ကုလားထိုင် အညှစ်နဲ့ ခွက်တစ်လုံးပိုင်ဆိုင်ပါတယ်။ တစ်နေရာက တစ်နေရာ သွားလာ လှုပ်ရှားဖို့ရာ ခြေနှစ်ဖက်စလုံး မသန်တဲ့အတွက် အသုံးပြုလို့ မရပါဘူး။ ငယ်စဉ်လူမမည် အရွယ်တည်းက လေဖြတ်ခံရလို့ အောက်ပိုင်း ချည်နဲ့နေပါတယ်။ ခြေထောက်နှစ်ဖက်က လွဲရင် ဦးနှောက်နဲ့ တခြားခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းတွေအားလုံး ကောင်းမွန်နေပါတယ်။

အဲဒီ မသန်စွမ်းတဲ့လူဟာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားစရာ ဝေဒနာကို ခံစားရတဲ့ အချိန်ကစပြီး အရာရာကို ကြောက်ရွံ့စိတ်နဲ့ပဲ အထိတ် တလန့် ကြည့်တယ်။ သူ့အနေနဲ့ ဦးနှောက်ကောင်းနေပေမယ့် အသုံးမချခဲ့ရတဲ့အတွက် သုတောင်းစာဘဝနဲ့ပဲ လောကကို လျှောက်လှမ်းနေရပါတယ်။

အဲဒီ သုတောင်းစာလုပ် တခြားဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်တစ်ခုမှာ သုတောင်းစာတစ်ယောက် ရှိပါနေသေးတယ်။ အဲဒီသုတောင်းစာဟာ လည်းပထမ သုတောင်းစာလုပ် ခြေနှစ်ဖက် မသန်မစွမ်း ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒုတိယ သုတောင်းစာဟာ ဦးနှောက်ကို အသုံးပြုပြီး သူဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒကို ခြေချယ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီဆန္ဒကို ယုံကြည်မှုနဲ့ အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးကျတော့ ဒုတိယ သုတောင်းစာဟာ သမ္မတတစ်ယောက်အဖြစ် အိမ်ဖြူတော်ကို ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ ခြေနှစ်ဖက်မသန်စွမ်းတဲ့ ဘုန်းတီး မူကို ကျော်ဖြတ်ပြီး ဦးနှောက်ပိုင်းဆိုင်ရာ စိတ်ရဲ့စွမ်းအားကို အသုံးပြု နိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် အမေရိကန်နိုင်ငံရဲ့ အမြင့်ဆုံးနေရာတစ်နေရာကို ရောက်ရှိခဲ့ရတာပါ။ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့အစိတ်အပိုင်း ချွတ်ယွင်းပြီး နေအားလည်း ချုပ်ဆစ်ရတဲ့ သုတောင်းစာတစ်ယောက်ကိုတောင်မှ ယုံကြည်မှု စွမ်းအားက အိမ်ဆုံးကို ဝိုင်းပန်းနိုင်တယ်ဆိုတာ အံ့ဩစရာတော့ မရှိပါဘူး။

ဒါဟာ သုတောင်းစာနှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း သူတို့ ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်သွားကြတာပါ။

လျှပ်စစ်ဖီးသီးကို ပထမဆုံးတီထွင်ခဲ့တဲ့ အယ်ဒီဆင်ဟာ ကျောင်းချစ်စဉ်ဘဝမှာ အင်မတန်ညက်ထိုင်းလွန်းတဲ့အတွက် စာသင်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးဆိုပြီး ကျောင်းဆရာက မှတ်ချက်ရေးပေးလိုက်တယ်။ သူဟာ မိဘက ချီးမြှင့်သောကလေးတစ်ယောက်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သူဝမ်းရောအတွက် အလုပ်မျိုးစုံကို ကျွမ်းကျင် လှည့်လည်လုပ်ကိုင် ရှာဖွေစားသောက်ခဲ့ရသူ တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အလုပ်မျိုးစုံ အောက်ခြေသိမ်းလုပ်ခဲ့ပေမယ့် အယ်အလုပ်ကိုမျှ ကျွမ်းကျင်ကျင့်ကျင့် မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် အယ်ဒီဆင်ဟာ လျှို့ဝှက်စွာ ကြံစည်စိတ်ကူးချခဲ့ပါတယ်။ သူစိတ်ကူးကို တစ်ယောက်တည်းကတည်း လုပ်ကိုင်နေရင်း နဲ့ အောက်အခံအမျိုးမျိုးကို ဖြတ်ကျော်နိုင်ခဲ့တဲ့ စိတ်စွမ်းအင်ကို ရရှိသွားပါတယ်။

အဲဒီစွမ်းအင်ကို အသုံးပြုပြီး၊ သူလုပ်ငန်းကို အကောင် အထည်ဖော်လိုက်ပါတယ်။ မျက်မှောက်ခေတ်မှာ လျှပ်စစ်မီးရဲ့ အလင်း ရောင်ကိုရရှိသူတိုင်းဟာ အယ်ဒီဆင်ရဲ့တီထွင်မှုကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

လျှပ်စစ်မီးသီးကတစ်ဆင့် အခြေခံပြီး ရေဒီယို၊ ကက်ဆက်၊ ရုပ်ရှင် ပြစက်၊ ရုပ်မြင်သံကြားစက်စတဲ့ဖြစ်ပေါ်မှုတွေအားလုံးဟာ အယ်ဒီဆင်ရဲ့စိတ် စွမ်းအားက စခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်စွမ်းအားရဲ့ ထူးခြားချက်ဟာ အံ့သြစရာ ကောင်းနေပါတယ်။

လူသားတစ်ယောက်ရဲ့စိတ်ဆန္ဒမှာ စိုးမိုးနေတဲ့အကြောင်း အရာကို ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုရဲ့ ရလဒ်အဖြစ် လက်တွေ့အကောင် အထည်ဖြစ်ပေါ် လာခြင်းပါပဲ။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်လောက်တုန်းက တောမြို့ကလေး တစ်မြို့မှာ ရှိတဲ့ ကုန်စုံဆိုင်ထဲကို ကလေးငယ်တစ်ယောက် ဝင်လာ တယ်။ ကလေးငယ် ရဲ့အသက်ဟာ ကိုးနှစ်လောက်ပဲရှိတာပါ။ အခြေအနေမဲ့လူတချို့ဟာ မီးဖိုဘေးမှာ ထိုင်နေကြတယ်။ လူတစ်ယောက်က အဲဒီကလေးငယ်ကို “ကြီးလာရင် မင်း ဘာလုပ်မှာလဲ” လို့ မေးလိုက်တယ်။ ကလေးငယ်က “သိပ်တော်တဲ့ ဥပဒေအကျိုးဆောင် တစ်ယောက်ဖြစ်ချင်တယ်” လို့ ဖြေလိုက်ပါတယ်။

ကလေးငယ်တစ်ယောက်ရဲ့အဖြေကို အခြေအနေမဲ့ လူတစ်စုက ပြတ်လုံးတစ်ခုလို သဘောထားပြီး အူလိုက်သည်းလိုက် ရယ်ကြတယ်။

ကလေးငယ်ကတော့ သူဝယ်ချင်တဲ့ပစ္စည်းကို ကုန်စုံဆိုင်ထဲ က ဝယ်ပြီး ပြန်ထွက်သွားတာပါပဲ။ နောက်ပိုင်းမှာ အခြေအနေမဲ့ လူတစ်စုဟာ အခြေအနေမဲ့တနေ့ပဲ အရိုးထုတ်သွားကြရတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ လူတွေ ခိုင်းဟားခြင်းခံခဲ့ရတဲ့ ကလေးဟာ တစ်ချိန်မှာပါတရားဥပဒေဆိုင်ရာ ကိစ္စရပ်တွေမှာ အင်မတန် အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဖြစ်လာတယ်။

သူနဲ့အတူ ဥပဒေကျောင်းတက်ခဲ့တဲ့ ကျောင်းသားတွေဟာ ကျောင်းက သင်ကြားပေးလိုက်တဲ့ ဥပဒေပညာကိုပဲ တတ်သွားကြပါတယ်။ သူကတော့ အတွင်းစွမ်းအင်ကို မသင်ဘဲနဲ့ တတ်မြောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အောင်မြင်မှုလွယ်တစ်တန် ဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က အထူး အောင်မြင်ကျော်ကြားသူ ဖြစ်သွားပါတယ်။

အတွင်းစွမ်းအင်ရဲ့ သဘောသဘာဝဟာ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက နေ ထွက်ပေါ်လာတဲ့ စွမ်းအင်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်လို တားဆီး ဝိတ်ပင်မှုမျိုး စို မဆို ကျော်ဖြတ်နိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်။ မအောင်မြင်မှု ဖြစ်ပေါ်နေပေမယ့် အဲဒီ မအောင်မြင်မှုကို ဖြတ်ကျော်နိုင်တဲ့ ကြိုးစား အားထုတ်မှုကို အဆတ်ပြု ပြောင်းပိုနိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်။

အတွင်းစွမ်းအင်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် အသုံးပြုသူက နေ့စဉ်နေ့ တိုင်း အောင်မြင်မှု အခွင့်အလမ်းများကို ဆက်တိုက် ရရှိခံစားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အရင်က မအောင်မြင်မှုတွေကို လုံးလုံးလျားလျား ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီးသား ဖြစ်ပြီး ထပ်မံရရှိတဲ့ အခွင့်အလမ်းမျိုး ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် အတွင်းစိတ်စွမ်းအင်ကို စနစ်တကျ လေ့ကျင့်ပြု စုချိုးထောင်ရပါလိမ့်မယ်။ ဒါဆိုရင် ဆုံးရှုံးမှုမှန်သမျှဟာ အောင်မြင်မှု များအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားမှာ သေချာပါတယ်။ အတွင်းစိတ်စွမ်းအင်ကို ရရှိဖို့အတွက် ဝင်ကိုစိတ် ရိုးသားဖြောင့်မတ်မှုနဲ့ အပျက်စိတ်ထား ဖယ်ရှားရပါလိမ့်မယ်။

သင့်အတွက် ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု အလုံးစုံရနိုင်မယ့် အောင်မြင် နေ့ဥပဒေလမ်းတွေဟာ ထူးခြားဆန်းသစ်တဲ့ သဘောတရားတစ်ခု မဟုတ်ပါ။ အဓိကကျတဲ့ အတွင်းစိတ်စွမ်းအင်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်တာနဲ့ အောင်မြင်မှုပန်းတိုင် စို့ ဆုပ်ကိုင်နိုင်ပါပြီ။ သင်ဖြစ်ချင်တဲ့ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကိုလည်း ရရှိတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဟင်နရီဖို့ဒ်၊ အယ်ဒီဆင်... စတဲ့ ကမ္ဘာကျော်ကြီးတွေဟာ လည်တစ်ချိန်တစ်ခါကဆိုရင် မအောင်မြင်မှု၊ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပါ။ ဒါပေမယ့် သူတို့ဟာ အဲဒီ မအောင်မြင်မှုကို ယာယီ အတားအဆီးတစ်ခုရဲ့ ပဲ သဘောထားလိုက်ကြပါတယ်။

နောက်ပြီး အဲဒီ အတားအဆီးမှန်သမျှကို စိတ်တွင်းစွမ်းအား အသုံးပြုပြီး အဆင့်မြှင့်တင်ရုံနဲ့ ကျော်ဖြတ်ခဲ့တာပါ။ ကမ္ဘာစီးပွားရေး သမိုင်းကြောင်းတစ်လျှောက်မှာ အတွင်းစိတ်စွမ်းအင်ဟာ လွတ်လပ်စွာတည်ရှိနေပါတယ်။ ဒါကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားသူတိုင်းဟာ သူတို့ ဖြစ်စေချင်တဲ့နေရာကို ရောက်ဖို့အတွက် အသုံးပြုခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့အောင်မြင်မှုဟာ အတွင်းစိတ်စွမ်းအင်ကြောင့်ပါပဲ။

သင်လည်း ဒီအတွင်းစိတ်စွမ်းအင်ကို ရနိုင်သူ ဖြစ်နေပါပြီ။

ဆွဲငင်မှု

လူသားဟာ သူ့ရဲ့ပင်ကိုရှိရင်းစွဲထက် အဆပေါင်းများစွာ သာလွန်တဲ့ စွမ်းအင်ကို ဖန်တီးနိုင်စွမ်း ရှိတယ်။ အဲဒီ သဘောသဘာဝ သုံးသပ်ချက်ဟာ အစစ်အမှန် ဖြစ်ပါတယ်။ ကုန်းပေါ်မှာ ဥဒဟိုသွားနေကြတဲ့ မော်တော်ကားတွေ ထူထပ်ပြန့်နှံ့နေကြရုံနဲ့ပဲ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာထဲမှာ ခုတ်မောင်းနေတဲ့ သင်္ဘောကြီးတွေ၊ မိုးကောင်းကင်မှာ ပျံသန်းနေတဲ့ လေယာဉ်ပျံတွေကို ကြည့်ရင် သိနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီ မော်တော်ကား၊ သင်္ဘော၊ လေယာဉ်ပျံတွေ အကျိုး တရားတွေဟာ လူသားတစ်ယောက်ထက် အဆပေါင်းများစွာ သာလွန်တဲ့ စွမ်းအင်တွေနဲ့ လှုပ်ရှားသွားလာနေကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီစက်တပ်ယာဉ်တွေကို လူသားရဲ့စွမ်းရည်နဲ့ ဖန်တီးခဲ့တာပါ။ တစ်နည်းအားဖြင့် လူသားက သူ့အကျိုးအတွက် ခိုင်းစေခဲ့တာပါ။ ဝန်ချီစက်ကြီးတွေ ဖန်တီးတပ်ဆင်ပြီး လူသားတစ်ဦး သယ်နိုင်တဲ့ အလေးချိန်ထက် အဆပေါင်းများစွာကို အဲဒီ ဝန်ချီစက်နဲ့ သယ်ခိုင်းခဲ့တယ်။ မျက်မှောက်ခေတ်မှာ သံမဏိတွေကို အရည်ကျိုတဲ့အခါ အင်မတန် ပူပြင်းတဲ့ အပူရှိန်ဖြစ်ပေါ်လာပေမယ့် အဲဒီအပူရှိန်ကိုခံနိုင်ရည်ရှိတဲ့ ဖန်တီးဟည် ဆောက်ပြီး လူသားတွေရဲ့ကိုယ်စား ခိုင်းစေနိုင်ပါပြီ။

တချို့နိုင်ငံတွေမှာဆိုရင်လည်း ကျည်ဆံရထားနဲ့ တစ်နာရီပိုင်း ၆၀၀ နှုန်းနဲ့ ခရီးသွားနေကြပါပြီ။ ဒါကြောင့်ကမ္ဘာကြီးမှာ အလိုအလျောက် အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ရုပ်ဝတ္ထုတွေကို လူသားရဲ့ တွေးခေါ်တီထွင်မှု စွမ်းအားတွေ လူအကျိုး ဖြစ်ပေါ်စေဖို့ ဖန်တီး အသုံးချနေကြပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု အလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့အတွက် လူသား တစ်ယောက်ရဲ့ အသိဉာဏ်စွမ်းအင်ကို အသုံးပြုပြီး လုပ်ရမှာ သိပ်ခက်ခဲတဲ့ အကြောင်းအရာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ လောကမှာ ရှိရှိ သမျှ အရာပင်သိမ်းဟု သူသဘောသဘာဝနဲ့သူ ဖြစ်တည်နေကြ တယ်။

မျိုးစေ့က ပေါက်ပွားလာတဲ့သီးနှံပင်ဟာ အချိန်အခါအလိုက်အပင် ဖြစ်လာတယ်။ အဖူးအမြစ်ကနေ သီးပွင့်လာကြတယ်။ စားသုံးဖို့ အတွက်မူ နောက်ထပ်မျိုးဆက်သစ်အတွက် မျိုးပွားဖို့ မျိုးစေ့ကိုပါ ဖန်တီးနေတယ်။ ဒါဟာ သီးနှံပင်ရဲ့သဘောသဘာဝတစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

လူသားအနေနဲ့ကျတော့ သူ့မှာ တွေးခေါ်ကြံစည်နိုင်တဲ့ အသိဉာဏ် လာတယ်။ သူ့ရဲ့တွေးခေါ်ကြံစည်မှုအတိုင်းအတာအရ အဆင့်တစ်ခုအထိ ရောက်ရှိနေကြတယ်။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် သက်သက်သာသာနဲ့ သာမန်လောက အဆင့်အထိ ကြိုးစားတဲ့လူဟာ အဲဒီအဆင့်မှာပဲ နေရတယ်။ ဒါ့ထက်ပိုပြီး အဆင့်မြင့်မြင့်နေချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ သာမန်ရဲ့ အထက်ကို ရောက် အောင် ကြံစည်စိတ်ကူးကြတယ်။

အဲဒီကြံစည်စိတ်ကူးခြင်းကို မဖြစ်မနေ အကောင်အထည်ဖော်ကြ တယ်။ ရရှိလာတဲ့အကျိုးသက်ရောက်မှု အသီးအပွင့်ကို ရရှိခံစားနိုင်ကြတယ်။ လူသားရဲ့ဖြစ်တည်မှုချင်းကတော့ အတူတူပါပဲ။ ဘယ်သူမှ ဦးနှောက်တွေ ပိုများမနေပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကွာခြားတာက လက်ရှိအနေအထားနဲ့ ရောင်ရဲ့တစ် တစ်နေကြတဲ့လူတွေ ရှိသလို လက်ရှိအဆင့်ထက်ပိုပြီး မြင့်တဲ့အဆင့်ကို ရောက်ချင်တဲ့လူတွေ ရှိနေကြပါတယ်။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ လူသားတစ်ယောက်အတွက် ဒီအတိုင်းနေတဲ့ အခါ ဆင်းရဲနွမ်းပါးဖို့နိမ့်စက်မှုကိုသာ ထပ်ကာတလဲလဲ ဆက်လက်ခံစားသွား နေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့လူသားဟာ သူ့မှာရှိနေတဲ့ကြွယ်ဝ ချမ်းသာမှု အတိုင်းအတာကို တိုးပွားအောင် ဆောင်ရွက်ရင်နဲ့ ချမ်းသာသည် အထိ ပိုပြီးကြွယ်ဝချမ်းသာလာကြ တယ်။

အဲဒီနည်းအတိုင်းပဲ ရှုံးနိမ့်တဲ့လုပ်ဆောင်မှု စိတ်သဘောထား ဟာ နှိုးနှိုးမှုကိုပဲ ဖြစ်စေပါတယ်။ အောင်မြင်မှု လုပ်ဆောင်မှုစိတ် သဘောထားကြောင့် ပိုပြီးအောင်မြင်သည်ထက် အောင်မြင်နိုင်ပါတယ်။

အဲဒီသဘောတရားကို ဆွဲငင်မှုတရားလို့ သတ်မှတ်ယူဆနိုင် ပါတယ်။ အဆိုးဟာ ဆိုးတဲ့ဘက်ကို ဆွဲငင်သွားပြီး အဆိုးဆုံးဘဝကို ရောက်ရှိစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် အောင်မြင်တဲ့လူသားဟာ အောင်မြင်မှုကိုသာ တွေးတောကြံစည်လုပ်ဆောင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

သိသာထင်ရှားတဲ့အချက်တစ်ချက်အနေနဲ့ ဖော်ပြရမယ်ဆိုရင် ဆုံးရှုံး ရှုတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေပေမယ့် အောင်မြင်ရေးကို ရှေ့လှုပ်လိုက်သူတစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်ဆက်သွယ်မိတဲ့အခါမှာ အဲဒီအောင်မြင် သူထက် ပိုပြီးထူးထူးခြားခြား အောင်မြင် သွားလေ့ရှိတယ်။ ဘာကြောင့်လည်း ဆိုတော့ ဆုံးရှုံးခဲ့ဖူးသူဟာ ဆုံးရှုံးမှုအတွေ့အကြုံကိုခါးသီးအောင် ခံစားဖူး တဲ့အတွက် အဲဒီလို အခြေအနေမျိုးကို ပြန်ရောက်မသွားအောင် (မူလအောင်မြင် နေသူထက်) ပိုပြီး ကြိုးစားရုန်းကန်လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်လို့ပါပဲ။

အောင်မြင်သူနဲ့ ဆုံးရှုံးသူ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ပတ်သက် ဆက်သွယ်ကြတဲ့အခါမှာ စနစ်တကျဆောင်ရွက်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်စွမ်းအင် တစ်ခု ရရှိလာတယ်။ အဲဒါဟာ အောင်မြင်မှု သတိမှစိတ်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီစိတ်ဟာ အောင်မြင်နေတဲ့သူရဲ့ စိတ်ကတစ်ဆင့် ထုတ်လွှင့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ဆုံးရှုံးသူရဲ့စိတ်ထဲကို ရောက်ရှိသွားတာပဲဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအချက်ကို ရှင်းလင်းလွယ်ကူသွားအောင် ဖော်ပြရမယ် ဆိုရင် ဆုံးရှုံးနေသူဟာ နိုင်စိတ်ရှိသူနဲ့ ပေါင်းစပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ အနိုင်စိတ်ဓာတ်က သွားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အရှုံးစိတ်နဲ့ အနိုင်စိတ် နှစ်ခုပေါင်းလိုက်ကြတဲ့အခါမှာ ပိုပြီးစွမ်းအားရှိတဲ့ အနိုင်စိတ်ဘက်ကို ဆွဲဆောင်သွားတာဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ ဆွဲဆောင်မှုသဘောတရားကို ကိုယ်တွေ့ခံစားသိရှိခဲ့ကြ တဲ့ တွေက ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဖော်ထုတ်ပြောဆိုခဲ့ကြပါတယ်။ သူတို့အနေနဲ့ သိစိတ်နဲ့ဖြစ်စေ၊ မသိစိတ်နဲ့ဖြစ်စေ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့အတွက် အောင်မြင် ခဲ့တယ်လို့ မှတ်မှတ်ရရ ပြောပြပါတယ်။

မသိစိတ်ဆိုတဲ့ အသုံးအနှုန်းကို သုံးစွဲလိုက်ရတဲ့အကြောင်းကတော့ အဲဒီ စနစ်တကျဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအင်ဆိုတာက အာရုံခံစားမှုငါးမျိုး ခံစားနိုင်တာမျိုး မဟုတ်လို့ပါပဲ။ လူတွေဟာ ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့သိရှိတဲ့ အကြောင်းအရာမျိုးမဟုတ်ရင် သိပ်ပြီးလက်မခံတတ်ကြပါဘူး။ ဒါဝေဓပ အဲဒီစွမ်းအင်တွေဟာ တက္ကသိုလ်မှာ အနှံ့အပြားဖြစ်တည်နေကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဟာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အခြေခံတွေဖြစ်နေတဲ့အတွက် ဆုပ်ကိုင်ပြသလို့ မရနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် မသိစိတ်နဲ့ပတ်သက်နေတယ်လို့ ဖော်ပြလိုက်ရတာပါ။

စိတ်ဓာတ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့စွမ်းအင်နဲ့ပတ်သတ်လို့ လက်ခံနိုင် လောက်တဲ့ အခြေခံသဘောတရားကို ဖော်ပြရမယ်ဆိုရင် ကမ္ဘာကြီးရဲ့စွမ်းအား အားကို နှိုင်းယှဉ်ပြရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအတိုင်းပဲ စကြဝဠာထဲမှာရှိတဲ့ ဂြိုဟ်တွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆွဲငင်သွားလာနေကြတယ်။ အဲဒီဆွဲငင်မှုဟာ ပုံရမ်းပတကမဟုတ်ကြပါဘူး။ စနစ်တကျဖြစ်ပေါ်လို့သာ ပုံမှန်အတိုင်း လှည့် လည်သွားလာနေတာပါ။

အဲဒီသဘောတရားကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရင် လူသားတစ်ယောက်က တစ်ယောက် ဖတ်သက်ဆက်နွယ်နေကြတာတွေဟာလည်း စနစ်တကျဖြစ်ပေါ် လေ့ရှိတဲ့စွမ်းအင်ကို သဘောပေါက်ပါလိမ့်မယ်။

ဒါကြောင့် လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဘဝမှာ ကိုယ်ဖြစ်စေချင် သလို ဖြစ်တည်နိုင်တဲ့ အခွင့်အလမ်းရှိနေပါတယ်။ စနစ်တကျဖြစ်လေ့ ရှိတဲ့စွမ်းအင်ကို အိမ်ရှေ့အထိညှက်နဲ့ ဆက်စပ်ပြီး သဘောကူသလို လူနေမှုအဆင့်ကို ဖန်တီးလို့ရ တယ်။

လိုရင်းကိုပြောရရင် ဖြစ်သလိုနေတတ်တဲ့ လူတွေအတွက်ရော၊ ဖြစ်ချင်တဲ့အတိုင်း ဖန်တီးသူတွေအတွက်ရော စနစ်တကျဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအင်ဟာ သူတို့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် လူတစ်ယောက် က ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တဲ့ ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်လိုက်တာနဲ့ အတိအကျနဲ့ စနစ်တကျဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအင်ဟာ အဲဒီလူဆီကို ချဉ်းကပ် သွားပါတယ်။ အဲဒီစွမ်းအင်ဟာ ခိုင်မြဲတဲ့အလေ့အကျင့်ဖြစ်သွားအောင် တာဝန် ကျသွားမှာ သေချာပါတယ်။ ဒါ့ထက်ပိုပြီး အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မယ့် အဆင့်ကို ရောက်တဲ့အထိ ဆက်လက်ဖြစ်တည်နေမှာ အမှန်ပါ။

စနစ်တကျဖြစ်လေ့ရှိတဲ့စွမ်းအင်ကို သဘောပေါက်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်မှာ ကြားခံစားမှုတွေဖြစ်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ကမူရော အကြောင်းအရာ တွေကို အလွယ်တကူ ကျော်ဖြတ်နိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီစွမ်းအင်ကပဲ သူ့ကို အောင်မြင်မှုဖြစ်နိုင်တဲ့ အလေ့အကျင့်ထိ တွန်းပို့ပါလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်မှုကို ပဓာနထားပြီး လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်နေသူအတွက် စိတ်ဓာတ်ကမူ ရောဖြစ်ရပ်တွေကို အလေးအနက်မထားဘဲ သူလိုချင်တဲ့ပန်းတိုင်ကို ရောက် သွားမှာပါ။

ဒုက္ခဆင်းရဲဝေဒနာဖြစ်စိတ်ကို အကျယ်ချဲ့ပြီး တွေးတော ပူပန်သူဟာ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ အဲဒီဝေဒနာ၊ ဒုက္ခတွေ မလွဲ မသွေဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ အဲပေမယ့် အဲဒီလို ဖြစ်နေသူတွေကို စနစ် တကျဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်က အပြောင်းအလဲဆောင်ရွက် ပေးနိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ပဲဆိုတော့

စိတ်ကောင်းအကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို မကြာခဏတွေးနေခဲ့ရင် အဲဒီအတွေး
ထဲကတစ်ခုတစ်ခုမှာ တကယ်ဖြစ်လာလေ့ရှိပါတယ်။

ဒီအတိုင်းပဲ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအပေါင်းကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့ ထပ်တလဲလဲ
တွေးတောနေလေ့ရှိသူဟာ တစ်ချိန်မှာ သူ့အတွေးအတိုင်း ဖြစ်လာမှာ
သေချာနေပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်က ကျောက်ခဲတစ်လုံးကို အထက်သို့ ပစ်တင်လိုက်
တဲ့ ဥပမာအရဆိုရင် အမြင့်ဆုံးကို ရောက်ပြီးတဲ့အခါမှာ တစ်ရှိန်တည်း ပြန်ကျလာ
တာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒါကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်းအားဖြင့် ဆင်းရဲစွဲတော
သူဟာလည်း ဆင်းရဲစွဲတောမှုဒဏ်ကို ခံရလွန်း အားကြီးတဲ့အခါမှာ ထွက်ပေါက်
ကို ရှာကြပါတယ်။ အဲဒီ ထွက်ပေါက်ဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းပါပဲ။ အဲဒီလို
အပြောင်းအလဲဖြစ်ဖို့အတွက် စနစ်တကျဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်က
တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်သွားပါလိမ့်မယ်။

တစ်ချိန်က နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံမှာရှိတဲ့ မြစ်က နှစ်စဉ်ရေလျှံပြီး မြစ်နီးတဲ့
ကျေးရွာတွေအားလုံး ရေလွှမ်းမိုးခံရတယ်။ ကျေးရွာသူ ရွာသားတွေ အိုးမဲ့အိမ်မဲ့
အတိတ်ကဲ့ရောက်ကြရတယ်။ လူတွေရဲ့အတတ်တွေလည်း ဆုံးရှုံးကြတယ်။

အဲဒီဖြစ်ရပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ခေတ်မမီသေးတဲ့ အတွေးအခေါ် အ
မြစ်စောင့်နတ်ကြီးစိတ်ဆိုးလို့ ဒဏ်ခတ်တာလို့ ယူဆကြတယ်။ ဒါကြောင့်
မြစ်ကမ်းနီးမှာ မြစ်စောင့်နတ်ကြီးအတွက် နတ်ကွန်းတစ်ခု တည်ဆောက်ပြီး
ပူဇော်ပသကြတယ်။

ဒါပေမယ့် မြစ်ရေကတော့ မိုးရာသီရောက်တိုင်း ရေလျှံစမြဲ ပါပဲ။
ဒါဟာလည်း တစ်ခုခုအမှားအယွင်းပြုမိလို့ မြစ်စောင့်နတ်ကြီး နောက်ထပ်
စိတ်ဆိုးပြန်ပြီလို့ တွေးကြတယ်။ ဒေါသပြေအောင် တောင်းပန်ကြတယ်။
ဘယ်လိုပဲ တောင်းပန်ပေမယ့် အဆိုးဝါးဆုံး ဒုက္ခနဲ့ကြုံတွေ့နေရတုန်းပါပဲ။
နောက်ဆုံးကျတော့ အဲဒီလို နှစ်စဉ်ဖြစ်နေတဲ့အတွက် အတွေးသစ် အမြင်သစ်

အဲဒီခေါင်းဆောင်က မြစ်စောင့်ကို ပူဇော်တာ၊ တောင်းပန်တာတွေကို လျစ်လျူ
မထားဘဲ မိုးရာသီတိုင်း လူအင်အား၊ ပစ္စည်းအင်အားနဲ့ ရေလျှံတဲ့မြစ်ကမ်းခြေတစ်ခု
နဲ့ ရေကာတာတွေ တည်ဆောက်တယ်။ တစ်တွေတုပ်တယ်။ ရေနုတ်
မြှင့်တွေဟောက်တယ်။ အဲဒီလို ကြိုတင်ကာကွယ်လိုက်တဲ့အခါမှာ အဲဒီနှစ်ကစပြီး
မြစ်ရေမလျှံတော့ပါဘူး။ အဲဒီအခါကျတော့မှ အတွေး အခေါ်ကောင်းစွာခေါင်း
ဆောင်ကြီးက မြစ်ရေလျှံတာဟာ မြစ်စောင့်နတ်စိတ်ဆိုးလို့ ဒဏ်ခတ်တာ
မဟုတ်ကြောင်း၊ လူစွမ်းအားနဲ့ ရေလျှံတာကို ကာကွယ်နိုင်ကြောင်း လက်တွေ့
အာဏာပြခဲ့တယ်။

ဒီဖြစ်ရပ်ကို ကြည့်ရင် ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်လွန်းလာတဲ့အခါမှာ လူသား
ဟာ အဲဒီအခက်အခဲအကြပ်အတည်းက လွတ်မြောက်ဖို့ ထွက်ပေါက်ရှာကြတာ
ပစ္စုပ္ပန်ပါပဲ။ အမြော်အမြင်ရှိတဲ့ခေါင်းဆောင်ကို စနစ်တကျဖြစ်လေ့ရှိတဲ့
စိတ်စွမ်းအင် ဝင်ရောက်ကူညီလိုက်တာပါပဲ။ ဒါကို ပဓာနကျတဲ့အချက်သုံးချက်နဲ့
ပေါင်းစပ်ကြည့်ကြစို့။

ပထမအချက်က မြစ်ရေလျှံပြီး ကျေးရွာတွေမှာရှိတဲ့လူတွေ
ရဲ့အသက်အိုးအိမ်တွေ၊ နှစ်စဉ်ဆုံးရှုံးရတဲ့ဖြစ်ရပ်ကို ရပ်တန့်သွားစေရ မယ်ဆိုတဲ့
တိကျနိုင်မာတဲ့ရည်မှန်းချက်ရှိနေပြီ။ နှစ်စဉ် အသက်အိုးအိမ်တွေ ဆုံးရှုံးရတဲ့ကိစ္စ
ကို လက်ပိုက်ကြည့်နေရင် ဒါမှမဟုတ် ရှောင်ထွက်သွားရင် အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှာ
မဟုတ်တဲ့အတွက် အနစ်နာခံပြီး ဆောင်ရွက်ဖို့ဆိုတဲ့ ဒုတိယအချက် ပြည့်စုံခဲ့
တယ်။ တတိယအချက်ဖြစ်တဲ့ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်းအချက်ကို ကျေးရွာ
တွေမှာရှိတဲ့ လူအင်အား၊ အသိဉာဏ်အင်အား၊ ပစ္စည်းအင်အားတွေ ထပ်ဖြည့်
ပေါင်းစည်းလိုက်တဲ့အခါမှာ အလုံးစုံချစ်သာမှုကို ရရှိပွားစေခဲ့ပါတယ်။ ကျေးရွာ
သူကျေးရွာသားတွေဟာ အဲဒီခေါင်းဆောင်ကြောင့် သူတို့ရဲ့ အသက်အိုးအိမ်
ပျက်စီးမှုတွေ တည်တံ့ခိုင်မြဲရတယ်ဆိုတာဟာ သားစဉ်မြေးဆက်စွဲ၍ ဖုတ်သား
ကြတဲ့အတွက် အဲဒီခေါင်းဆောင်ကြီးဟာ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလုံးရဲ့ အကြည်ညို

အလေးစားဆုံး ဂုဏ်လုံဖြစ်သွားပါတော့တယ်။ ဒါဆိုရင် ရှေ့ပိုင်းမှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ ပဓာနကျတဲ့အချက် သုံးချက်ဟာ အလုံးစုံကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်ဆိုတာ သိသာထင်ရှားနေပါပြီ။

ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့မှုဟာလည်း တခြားလုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်များကို တက်တက်ကြွကြွ မလုပ်နိုင်အောင်၊ အကျိုးစီးပွား ပျက်ပြားအောင် ဖန်တီးလေ့ရှိပါတယ်။ ငါ... ဝေဒနာဖြစ်ပြီး၊ ရောဂါဘယ ခွဲကပ်နေပြီဆိုတဲ့ အကျယ်ချုပ် ထင်မြင်ယူဆနေသူဟာ ထင်ယောင်ထင်မှားအဖြစ်ကနေ တစ်နေ့နေ့မှာ တကယ်ဖြစ်သွားလေ့ရှိပါတယ်။ ဒါဟာ ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့ အစွဲအလမ်းကြောင့် ဥပဒ်ရောက်ဆိုတဲ့အတိုင်း ဘေးဥပဒ် ဖြစ်သွားတာပါ။

လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုအတွင်းမှာဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရတဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုကို သာဓကဖြင့် တင်ပြရရင်တော့ အင်မတန်တိုးတက်နေတဲ့ ဂျပန်နိုင်ငံနဲ့ မြို့ကြီးပြကြီးတွေမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ အိမ်ရှင်မရာခိုင်နှုန်း (၉၀)လောက်ဟာ ရောဂါဝေဒနာတစ်ခု ကူးစက်ပျံ့နှံ့သလိုမျိုး ဖြစ်ခဲ့ကြရပါတယ်။ ခေါင်းကိုက် သလိုလို၊ ငိုက်အောင်သလိုလို၊ ခြေတွေလက်တွေ မသယ်နိုင်သလိုလို လှုပ်ရှားမှု နှေးကွေးလေးကန့်လာကြတယ်။

စိတ်အနေနဲ့လည်း အရာရာကို ပြီးငွေ့လာကြတယ်။ ပျော်ရွှင်မှု ဆိတ်သုဉ်းပြီး အမြဲတမ်း စိတ်တိုလာကြတယ်။ အဲဒီဖြစ်ရပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အကျွမ်းကျင်ဆုံး သမားတော်ကြီးတွေနဲ့ သွားတွေ့ကြ တယ်။ သမားတော်ကြီး တွေဟာ အဲဒီအိမ်ရှင်မတွေကို နဖူးဆံစပ်ကနေ ခြေဖျားအထိ ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း အပြင် သေဆေးချာချာ စစ်ဆေးပြီး ရောဂါရှာဖွေကြတယ်။

ဒါပေမယ့် ဘာရောဂါ ဝေဒနာတစ်ခုခုမှမဖြစ်ကြောင်း သိရတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအိမ်ရှင်မတွေ ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာကတော့ ပျောက်မသွားဘူး ဖြစ်မြဲပါပဲ။

ဒါနဲ့နောက်ဆုံးတော့ တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုနဲ့ ဆုံးဖြတ်တတ်တဲ့ အချက်က အဲဒီအိမ်ရှင်မတွေကို အနည်းဆုံး ခြောက်လတစ်ကြိမ် ဒါမှမဟုတ် တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် အိမ်ရှင်မ နေထိုင်ရာအိမ်နဲ့ အတော်ဝေးဝေးကို (ဥပမာ... အောင်မြေလိုနေရာမျိုး၊ စမ်းရေစီးနေတဲ့ တောအုပ်လိုနေရာမျိုး၊ ယာခင်း ရွာရွာတွေနေရာမျိုး) ခရီးထွက်ခိုင်းတယ်။ အဲဒီလို နေရာဒေသတွေမှာ တစ်ပတ် အတော် သွားရောက်အနားယူပြီး ပြန်လာတဲ့အခါမှာ အဲဒီအိမ်ရှင်မတွေအားလုံး ပြန်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာတွေဟာ ယူပစ်သလို လုံးဝကင်းစင်ပျောက်သွားခဲ့ တယ်။ ဒါဟာ သူတို့နေထိုင်ရတဲ့ အိမ်အတွင်းအပြင်ဝန်းကျင်ကို နေ့စဉ်နဲ့အမျှ တွေ့နေရတဲ့အတွက် ပြီးငွေ့မှုဟာ မသိစိတ်မှာ ခွဲကပ်ပြီး ဖြစ်ရတဲ့ ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် မြင်ကွင်းအပြောင်းအလဲလုပ်လိုက်တာနဲ့ အဲဒီ ဝေဒနာ ပျောက်သွားတော့တာပါပဲ။ အဲဒီဝေဒနာကို "Home Fever" လို့ ခေါ်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့် ဝေဒနာတစ်ခုဖြစ်တယ်လို့ ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်နေရင် အကျယ်မချဲ့ပါနဲ့။ ငါ့ကျန်းမာသန်စွမ်းနေတုန်းပဲ အားတင်းလိုက်ရင် အလိုလို ပျောက်ကင်းသွားမှာပါ။

ဒါမှသာ ချမ်းသာမှုအပေါင်းကို ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်မှာပါ။ စနစ်တကျ ယုံကြည်မှုစွမ်းအင်နဲ့ပတ်သက်လို့ ချမ်းသာမှု အလုံးစုံကို ပြီးဆုံးနေကြရာမှာ သူတို့ရဲ့ ပညာအရည်အချင်းကြောင့် ဒါမှမဟုတ် ပင်ကိုယ် စွမ်းရည်ကြောင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းမဟုတ်ပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ပညာတတ်တွေ ဖြစ်ပေမယ့် ဆင်းရဲနေတဲ့ လူတွေရှိနေကြပါတယ်။

နောက်ပြီး ပင်ကိုစွမ်းရည်ရှိပြီး ကြိုးစားအားထုတ် လုပ်ကိုင်ခြင်း မရှိတဲ့အတွက် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအလုံးစုံကို မရရှိကြတဲ့ လူတွေ တင်ပို့ တစ်ခေါင်းကြီးပါ။ ဒါကြောင့် ပင်ကိုစွမ်းရည်တွေ မှီတက်လျက် ပျက်ပွင်းနေ ခဲ့တယ်။

လူသားတွေဟာ အများအားဖြင့် လက်ရှိနေထိုင်စားသောက်နေရတဲ့ အဆင့်ကို တော်လောက်ပါပြီဆိုပြီး အဲဒီအဆင့်မှာပဲ ကျောက်ချ နေလေ့ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီဘဝထက်ပိုပြီး အဆင့်မြင့်မြင့်ဖြစ်ချင် တဲ့သူတွေဟာပိုပြီး ပြုပြင် တက်လာအောင် ဆောင်ရွက်ရမှာ မလွယ်ဘူး။ စနစ်တကျဖြစ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် နားလည်သဘောပေါက်မှသာ လက်ရှိ လူနေမှုအဆင့်ထက်ပိုပြီး မြင့်မားလာမှာပါ။

ဘယ်အရာမျိုးမဆို ရရှိပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင် ပိုင်ဆိုင်ဖို့အတွက် ထိုက်သင့်တဲ့ တန်ရာတန်ကြေးကို ပေးမှရရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် စနစ်တကျ ဖြစ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအင်အတွက် ခွဲခွဲလှဲလှဲ အားထုတ်မှုဆိုတာတွေကို မိမိက လုပ်ဖို့တော့ လိုပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို လုပ်တဲ့အခါ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် သဘာဝတစ်ခုလို စွဲစွဲမြဲမြဲ အလိုအလျောက်ဖြစ်နေသလို ဖြစ်ရပါမယ်။

အရှင်းဆုံးနဲ့အလွယ်ကူဆုံး ဥပမာတစ်ခုနဲ့ ဖော်ပြရရင် လူတစ်ယောက်ဟာ ထမင်းစားတိုင်း ညာလက်ကို အသုံးပြုပြီး ဟင်းကို နှိပ် ခပ်တုံအခါကျတော့ ဘယ်လက်နဲ့ ကိုင်လေ့ရှိပါတယ်။ လမ်းလျှောက်တဲ့အခါ ကျန်တော့လည်း ဘယ်ခြေတစ်လှည့် ညာခြေတစ်လှည့် လှမ်းပြီး သွားလာကြ ပါတယ်။ ဒါဟာ သာမန်လူတစ်ယောက်ရဲ့ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်သဘာဝဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်သားကျလာတဲ့အခါကျတော့ အလေ့အကျင့် ဖြစ်သွားတော့တာပါပဲ။

အဲဒီလို လုပ်လေ့လုပ်ထအရ ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာ မိမိအတွက် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်း(အတ္တသဘောတစ်ခု) ပါလာပါတယ်။ အတ္တမပါဘဲ ဘယ်လိုဆောင်ရွက်မှုမျိုးမှ မအောင်မြင်နိုင်ပါဘူး။ အလွယ်ကူဆုံး သာမန် တစ်ခုနဲ့ ဖော်ပြရမယ်ဆိုရင် မြို့နဲ့အလှမ်းကွာပြီး အင်မတန်ခေဏပဲတဲ့ နယ်စွန့်နယ် ဖျားဒေသက ကလေးတွေဟာ စာပေသင်ကြားဖို့ အခက်အခဲရှိနေပါတယ်။ ဒါကို စေတနာထားပြီး ကူညီချင်တဲ့ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ သူ့ကိုယ်တိုင်က

အတတ်မှ၊ နောက်ပြီး သူတတ်ထားတဲ့စာကို ကလေးတွေကို နားလည်သဘော ပေါက်အောင် ရှင်းပြနိုင်မှသာ သူ့စေတနာဟာ အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိမှာပါ။

ဒါကြောင့် သူဟာ အနည်းဆုံး မူလတန်းကျောင်ဆရာဖြစ် အောင် ခံရတာ ကြိုးစားရပါလိမ့်မယ်။ 'ငါဆရာဖြစ်မှ' ဆိုတဲ့ ရည်မှန်းချက်က 'အတ္တ' ပါလာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်အတွက်ပဲ ကိုယ်ရှေ့တန်းတင် တဲ့ အတ္တနဲ့တော့ နှိုင်းယှဉ်လို့မရပါဘူး။ သူ့ရည်မှန်းချက်က ဝေးလံသီခေါင်တဲ့ အသက် ကလေးတွေကို စာသင်ပေးချင်နေတဲ့ ဆန္ဒ မဟုတ်လား။

အဲဒီလို အများအကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်မယ့် လူတစ်ယောက် တာပဲမှ အတ္တဆိုတာပါနေပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံရရှိ ဖို့အတွက် ယုံကြည်မှုအဖြစ် ဖော်ဆောင်တဲ့အခါမှာ အတ္တကို စွမ်းအင်တစ်ခု အဖြစ် ကျောထောက်နောက်ခံပြုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အတ္တကို သူ့နေရာနဲ့သူ အသုံးပြုတတ်ရင် အဝင်ခွင့်ကျ ဖြစ် လေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီ အတ္တကိုပဲ မှားယွင်းတဲ့နေရာမှာ အသုံးပြုခဲ့ရင် တော့ ထိန်းမှားဘက်ကို ရောက်သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မိမိချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အပေါင်းကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ဖို့အတွက် အတ္တကို အသုံးပြုတဲ့အခါမှာ မှန်ကန်တဲ့ ထိန်းသိမ်းမှုတစ်ခု အလိုလို ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီ ထိန်းသိမ်းလမ်းပြမှုဟာ စွမ်းရည်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီစွမ်းရည်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ဖို့အတွက် အလေ့အထတစ်ခုလို ဖြစ်နေအောင် လေ့ကျင့်ဖို့ လိုပါတယ်။ အဲဒီ အလေ့အကျင့်ကိုလုပ်ရိုး လုပ်စဉ် အလေ့အထတစ်ခုလို ဖြစ်နေအောင် ထိန်းသိမ်းဆောင်ရွက်နိုင် သူတွေဟာ ထမ္မာမှာ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုကို ပိုင်ဆိုင်နေကြသူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ထိန်းသိမ်းဆောင်ရွက်မှု နိယာမ အစဉ်အလာတစ်ရပ်ဟာ လူ့သမိုင်း အစကတည်းက ရှိနေခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်အတ္တနဲ့ပတ်သက် လို့ ထိန်းသိမ်း

ဘဲ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် နေထိုင်ခဲ့ကြတာဟာလည်း သမိုင်းဦးအစကတည်းက မျက်မှောက်ခေတ်ကာလအထိ ဖြစ်နေခဲ့ပါ။

ဒါပေမယ့် မမှန်ကန်တဲ့အတွက် မထိန်းသိမ်းဘဲ လွတ်ထား လိုက်ကြတဲ့ လူတွေဟာ ဆင်းရဲဒုက္ခနဲ့ နိဂုံးချုပ်ရပါတယ်။ ထိန်းသိမ်း နိုင်တဲ့စွမ်းအင်ဟာ အသုံးချတဲ့လူတွေဟာ တခြားလူတွေရဲ့ အထက်အဆင့်မှာ နေရာရနေကြပါတယ်။

လူသားတွေမှာ စွမ်းအားနှစ်ခု ရှိပါတယ်။ တစ်မျိုးကတော့ သာမန်အားဖြင့် မြင်တွေ့နိုင်တဲ့ စွမ်းအားနဲ့၊ နောက်တစ်မျိုးက မမြင်နိုင်တဲ့ အတွင်းစိတ်စွမ်းအား ဖြစ်ပါတယ်။

အလွယ်ဆုံး ဥပမာတစ်ခုနဲ့ တင်ပြရရင် လူသားတစ်ယောက် ဟာ သာမန်အခြေအနေမှာ ပုံမှန်သွားလာ လှုပ်ရှားနေကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တောထဲမှာ ကျားလိုက်လို့ အသက်လုပြေးရတဲ့အခါမျိုးမှာ အတွင်းစိတ်စွမ်းအင်ကို အပြည့်အဝ အသုံးချပါတယ်။ အဲဒီ ကျားလိုက်လို့ ပြေးရတဲ့ အချိန်အဟုန်က အိုလံပစ်တာတိုချွန်ပိယံကတောင် မပိုနိုင်လောက်အောင် လျင်မြန်လွန်းလှပါတယ်။

တစ်ခါတစ်လေ ရပ်ကွက်မှာ မီးလောင်တော့ ကိုယ့်အိမ်နားကို မီးရောက်ခါနီးလို့ အင်မတန်လေးတဲ့ သံသေတ္တာကြီးကို ထမ်းပြီး လှေကားထစ်တွေပေါ်က ဆင်းပြေးသွားတဲ့သူဟာ မီးအန္တရာယ်ကင်း ရှင်သွားတဲ့အချိန်မှာ စောစောက အလွယ်တကူသယ်ချခဲ့တဲ့ သေတ္တာကြီးကို မ.ဖို့မပြောနဲ့ ရွေ့လျားအောင်တောင် မတတ်နိုင်တော့တဲ့ အဖြစ်မျိုး ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီ ကျားလိုက်လို့ ပြေးတဲ့အခါမျိုး မီးလောင်လို့ သေတ္တာ သယ်ရတာ အချိန်မျိုးမှာ အဲဒီလူတွေဟာ သူပိုင်အသက်အတွက် သူပိုင်ပစ္စည်းအတွက် မမြင်ရတဲ့အတွက် အတွင်းစိတ်စွမ်းအင်ကို ထုတ်ယူအသုံးချသွားကြတာပါ။

ဒါကြောင့် သင့်အနေနဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့အတွက် မမြင်ရတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်ကို ထုတ်ယူအသုံးချနိုင်မယ့် အလေ့အထတစ်ခုကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ဖြစ်နေအောင် ဆောင်ရွက်ရပါလိမ့်မယ်။

အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှု ဖြစ်စဉ်ကိုလည်း နားလည်ဖို့ လိုပါ တယ်။ အဲဒီလို နားလည်ဖို့အတွက် အတ္တရဲ့ သဘောသဘာဝ အစစ်အမှန်ကို သိမှတ်ရပါ။ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှု ဖြစ်စဉ်ဟာ သင့်ကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ အထောက်အကူ ဖြစ်စေပါလိမ့်မယ်။ အသိဉာဏ်ပေါင်း စပ်မှုနဲ့ ပတ်သက်ဆက်နွယ်နေသူတွေဟာ သင်နဲ့ စိတ်သဘောထားချင်းထပ်တူထပ်မျှ ဖြစ်နေမှသာ သင့်ရည်မှန်းချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုနဲ့ ပတ်သက်ဆက်နွယ်နေတဲ့လူတိုင်း ဟာ သင် အကောင်အထည်ဖော်နေတဲ့ ရည်မှန်းချက်ကို လုံးလုံးလျားလျား ယုံကြည်စိတ်ချနေသူတွေ ဖြစ်ရပါမယ်။ သင့်အနေနဲ့ အောင်မြင်တဲ့တစ်ချိန်မှာ သူတို့ကို အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေဖို့ ဖန်တီးနိုင်စွမ်း ရှိရမယ်။ အဲဒီလိုမှ မအောင်မြင်ဘဲ သင့်ဆောင်ရွက်မှုဟာ လမ်းခုလတ်မှာ ရပ်တန့်သွားခဲ့ရင်တော့ သင့်အပေါ်မှာ သူတို့ရဲ့ ယုံကြည်တိုးစားမှုတွေဟာ ပျောက်ပျက်သွားမှာ သေချာနေပါတယ်။ ဒီအချက်ကို သင့်အဖို့ ကြိုတင်ပြီး နားလည်ထားရပါမယ်။

အောင်မြင်မှုအတွတ်အထိပ်ကို ရောက်ရှိနေသူတွေရဲ့ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ကို ပြောပြကြရာမှာ အတ္တကို သူတို့ဖြစ်စေချင်တဲ့ ပုံသဏ္ဌာန် ဖန်တီးပြီး အဲဒီဖန်တီးချက်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ထိန်းသိမ်းနိုင်ကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် လူသားတိုင်းဟာ ကိုယ့်အတ္တတို့ စိတ်ကြိုက် ဖန်တီးလို့ရတယ်ဆိုတဲ့အချက်ဟာ ခိုင်မာနေပါတယ်။

မိမိသဘောကူ ဖန်တီးပြီးတဲ့အခါ ကျတော့မှ စနစ်တကျဖြစ် လေ့ရှိတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်နဲ့ တာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်မှု ဖြစ်သွားမှာ အမှန်ပါ။ သတိထားရမှာက အတ္တကို လိုအပ်သလို ထိန်းသိမ်းနိုင်ဖို့ပါ။ တကယ်လို့ မထိန်းသိမ်းနိုင်ရင်တော့ အတ္တက သင့်ရည်မှန်းချက်ကို ပျက်စီးစေမှာ သေချာပါတယ်။ သင်နဲ့အတူ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုမှာ ပါဝင်မယ့် လူတွေဟာ သင်နဲ့ အဆင့်ယာဝရ လိုက်လျောညီထွေ အဆင်ပြေမယ့်လူများ ဖြစ်နေရပါမယ်။

သင်အပါအဝင် အဲဒီ အဖွဲ့တစ်ခုလုံးအတွက် ဦးတည်ချက် မှန်မှန်ကန်ကန်နဲ့ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်နိုင်မယ့် အစီအစဉ်ကို သင် ဦးဆောင်ပြီး စုပေါင်းပါဝင် အားလုံးအကြံပြုရေးဆွဲနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလို ရေးဆွဲရာမှာ လိုအပ်ချက်တစ်ခုခု ဖြစ်ခဲ့ရင်လည်း ဦးတည်ချက် သွေဖည်မသွားစေဘဲ ပြည့်စုံက်ပြင်ဆင်နိုင်ပါတယ်။

ဥပမာ တစ်ခုတင်ပြရရင် အိမ်တစ်အိမ်ထဲမှာ မိန်းမသား တစ်ယောက် နဲ့ လူမမယ်ကလေးတစ်ဦး ရှိနေတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ပြစ်မှုကြီး ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ ရာဇဝတ်သားတစ်ကောင်က အဲဒီအိမ်ထဲမှာရောက်နေပြီး မိန်းမသားနဲ့ ကလေး ငယ်ကို အချိန်မရွေး အန္တရာယ်ပေးနိုင်တဲ့ အနေအထားမှာ ဖြစ်နေပါတယ်။

ပြစ်မှုကျူးလွန်သူရောက်နေတဲ့ အိမ်ဟာကုန်းမြင့်ကလေး တစ်ခုပေါ်မှာ တည်ဆောက်ထားတဲ့အတွက် အိမ်ရဲ့ပတ်ပတ်လည် တစ်ခုလုံး မြင်ကွင်းရှင်းနေတယ်။ ဒါကြောင့်အိမ်ထဲမှာ ရောက်ရှိနေတဲ့ လူဆိုးက အသံစီးရနေပါတယ်။ သူ့မှာလည်း ကျည်အပြည့်နဲ့ အော်တိုမစ်တစ် သေနတ် တစ်လက် ရှိနေတယ်။ သင်ဟာ အက်စ်ဘီဘီအိုင်စုံထောက်ဌာနရဲ့ စေလွှတ်ချက် အရ အိမ်ထဲမှာတန့်ဆာခံဖြစ်နေတဲ့အမျိုးသမီးနဲ့ကလေးငယ်ကို လုံးဝ အန္တရာယ် မဖြစ်စေဘဲ၊ အဲဒီလူဆိုးကို မိမိရရ ဖမ်းနိုင်ဖို့ ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲက ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ အဲဒါဟာ ရည်မှန်းချက် ဒါမဟုတ်ဦးတည်ချက် အတိုင်း အကျပါပဲ။

သင်နဲ့အတူထည့်ပေးလိုက်တဲ့ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေဟာ လူဆိုးရဲ့ သေနတ်ကျည်ဆန် မထိရောက်နိုင်တဲ့ အကွာအဝေးကနေ တဖြည်းဖြည်းချင်း အိမ်ရှိနေတဲ့ တောင်ကုန်းပတ်လည်မှာနေရာယူဖို့ ချဉ်းကပ်လာကြပြီ။ သင် အစီအစဉ်က ဘာလဲ။ အိမ်ပြတင်းပေါက်ထဲကို ဓာတ်ငွေ့ကျည် ပစ်ထည့်လိုက် ဖို့နဲ့၊ ဓာတ်ငွေ့တွေ အိမ်ထဲမှာပျံ့နှံ့ အသွားမှာ ကွန်မန်ဒိုတွေက အတင်းဝင် ရောက်စီးနှင်းပြီး လူဆိုးကို အမီအရဖမ်းဖို့ စီစဉ်ထားတယ်ဆိုပါတော့။ ဒါပေမယ့်

အဲဒီအစဉ်ကို ပြန်လည်ပြင်ဆင်ရေးဆွဲရတော့မယ်။ ဘာကြောင့်လည်း ချင်တော့ ဓာတ်ငွေ့ကျည်ကထွက်တဲ့ ဓာတ်ငွေ့အဆိပ်အခိုးအငွေ့ဟာ အသက်နှစ်နှစ်တောင် မပြည့်သေးတဲ့ ကလေးငယ်အတွက် အသက်အန္တရာယ် ပေးနိုင်တယ်။ ဒါဆိုရင် သားအမိနှစ်ယောက်စလုံးအတွက် လုံးဝ အန္တရာယ် မရှိစေဘဲ လူဆိုးကို မိမိရရ ဖမ်းဆီးနိုင်ဖို့ဆိုတဲ့ ဦးတည် ချက်ပျောက်သွား တာမယ်။

ဒါကြောင့် အဲဒီ ပဓာနကျတဲ့ ဦးတည်ချက် မပျောက်ပျက်အောင် ပြောင်းအစီအစဉ်တစ်ခု ထပ်မံပြည့်စုံက် ပြင်ဆင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ လူဆိုးကြား ထုတ်အောင် Transhaileနဲ့ အော်ပြောပြီး အပေးအယူတစ်ခု လုပ်ရတော့ မယ်။ သားအမိကို အိမ်ထဲမှာပဲ ထားခဲ့ ပြီး ထွက်လာရင် လူဆိုးလွတ်လွတ် လွတ်ကျွတ် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်နိုင်ဖို့အတွက် ကားတစ်စီး၊ (လိုအပ်ရင် လူအပါအဝင်) အသင့်စီစဉ်ပေးမယ်။ ပြေးလမ်းကိုလည်း ဖွင့်ထားပေးမယ်လို့ ပြောထား ဆင်ရလိမ့်မယ်။ နောက်တော့မှ ရဟတ်ယာဉ်နဲ့ လူဆိုးနောက်ကို ခြေထိရမယ်။

အဲဒီ အပေးအယူကိုမှ လက်မခံရင် သင်တို့ကရေရှည်အစီအစဉ် ကိုမှန်မှန်ထွက်မလာမချင်း လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ တစ်နေရာက စိတ်ရှည်ရှည် စောင့် ခြင်းနေမယ်ဆိုတဲ့ အစီအစဉ်၊ ဒါမှမဟုတ် ဒါထက်ပို ကောင်းမယ့် အစီအစဉ် တစ်ခုခုကို ပြောင်းလဲရေးဆွဲကြတဲ့ သဘောမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါက မူခင်းဆိုင်ရာ အချိန်တစ်ခုပါ။

ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမျိုးမှာ (မူခင်းဖြစ်ရပ်ထဲက လူဆိုးက မောင်းပြန်သေနတ်တစ်လက်နဲ့ ရင်ဆိုင်သလို) သင့်ပတ်ဝန်းကျင် ကိုယ်တော်ကိုယ်ဖက်တွေထဲမှာ သင့်ကို အပြစ်တင်ဆန့်ကျင်တဲ့ လူတွေလည်း အပါအဝင်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလို လူစားတွေကို လုံးဝမဆက်ဆံပါနဲ့။

ဒါကို သင့်အနေနဲ့ လုံးဝအမှန်မထားဘဲ မိမိသွားရမယ့်ဦးတည် ချက်
လမ်းကြောင်းအတိုင်း မျက်ခြည်မပြတ်အောင် ဆက်လျှောက်ဖို့ အရေးကြီးပါ
တယ်။ တကယ်လို့ သင့်စိတ်ဓာတ် ပျက်ပြားသွားရင်တော့ ဆုံးရှုံးမှုကလွဲ
ဘယ်လိုမှအဖတ်ဆယ်လို့ ရမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် သင့်ဦးတည်ချက်
မှန်မှန်ကန်ကန်ဆက်သွားဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်က သင့်အနေနဲ့ တစ်ချိန်တစ်ခါက ဆုံးရှုံးမှု
မှားယွင်းမှုကို တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ ဆုံးရှုံးမှု
မှားယွင်းမှုတွေကို လုံးဝပယ်ချောက်လိုက်ပါ။ အဲဒါတွေကို တသသဖြစ်နေသ
ဘာအကျိုးမှ ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ပါဘူး။

ဒါကြောင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုအပေါင်းကို ရရှိအောင်ကြိုးစားနေ
အချိန်ကာလမှာ လွန်ခဲ့တဲ့အမှားတွေကို လုံးဝဖယ်ထုတ်ထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
မဖြစ်ပေါ်သေးတဲ့ မျှော်မှန်းချက်ကို ရရှိတော့မယ်ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်
လူသားတွေ ဆက်လက်ရှင်သန်နေကြတာပါ။ စနစ်တကျဖြစ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအ
ဟာ အကုန်ပြုအတွက် ရဲတိုက်ကြီးမမာထားပြီး တည်ဆောက်ဖို့ဆိုရင် ဘက်
ပေါင်းစပ်ပြီးတော့ တည်တံ့ခိုင်မာအောင် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ပါတယ်။

ဟင်နရီဂျိဗ်ဟာ သူ့လုပ်ငန်းထဲမှာ ဂိုဏ်းသမ္မတလုပ်သားတွေရဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေ
အကျင့် စရိုက်တွေ အားလုံးကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မှတ်တမ်းတင်ထားပါတယ်။
တကယ်လို့ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာကိစ္စတွေမှာ အပြုသဘောမဆောင်ဘဲ အပူ
သဘောမျိုးဖန်တီးတဲ့ လုပ်သားတွေကို ပြတ်ပြတ်သားသား ဖယ်ရှားပေး
ရှိပါတယ်။

အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုအတွက် ပတ်သက်ဆက်သွယ်နေသူတွေ
မှန်သမျှကို ပြောပြလည်လည် ဖန်တီးဆက်ဆံနိုင်သူကတော့ အင်ဒရူးကာ
ဂျီပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့လုပ်ငန်းထဲမှာရှိကြတဲ့ လုပ်သားတွေ၊ တစ်နည်းအားဖြင့်

အင်္ဂလိပ်တိုင်းဖက်တွေ အားလုံးကို သူ့အပေါ်မှာ ယုံကြည်ကိုးစားမှု၊ လေးစားချစ်
ခင်မှုတွေ ဖြစ်ပေါ်နေအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းရှိသူတစ်ယောက်ပါ။

ဒါကြောင့်လည်း အင်ဒရူးကာနေဂျီ ဦးစီးဆောင်ရွက်တဲ့အချိန်
အထိအတောအတွင်း သူနဲ့ပတ်သက်သမျှ သိမ်ဏီလုပ်ငန်းတွေမှာ လုပ်သား
ပြုသရာဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးပါဘူး။ အဲဒီ အချက်ကို အင်ဒရူးကာနေဂျီက
အထိလူပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း စက်ရုံလုပ်သား ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့အတွက် စက်ရုံ
လုပ်သားတွေရဲ့ စိတ်နေသဘောထားကို စာနာစိတ်နဲ့ သိနေလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အတ္တစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ခြင်း

လူတစ်ယောက်ဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို ရရှိဖို့ ဆောင်ရွက်ရမှာ သူ့ရဲ့စိတ်၊ သူ လုပ်ဆောင်ရမယ့် ရည်မှန်းချက်သဘောတရားနဲ့ သူ ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်ရမယ့် လူတွေရဲ့စိတ်သဘောထားစတဲ့ အချက်တွေကို ရှေ့ပြင်မှာ ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ ဆက်လက် ဖော်ပြ မှာကတော့ သူ အလုပ်လုပ်တဲ့ရုံးခန်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ မွမ်းမံဆောင် ရွက်ရမယ့် အချက်အလက်တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ရုံးခန်းဟာသူ့အတွက် လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ကိစ္စတွေကိုတွေးတော ကြဆင်ခြင်း၊ စီမံခန့်ခွဲခြင်း၊ ရေးမှတ်ခြင်းဆိုတာတွေကို လုပ်ရပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ရုံးခန်းစားပွဲပေါ်က စာအုပ်၊ စာရွက်စာတမ်းတွေ၊ ဖောင်တိုနဲ့၊ ကလောင်တံ၊ ဆာလပ်ပင်၊ မင်ဆိုး၊ ခဲတံ၊ မင်နီပ်... စသည်ဖြင့် ရုံးသုံးပစ္စည်းတွေ ဖရှိနေရုံနဲ့ နေရင်၊ ဒါမှမဟုတ် အဆီအငေါ့မတည့်၊ ဖြစ်ကတတ်ဆန်းထားခဲ့မိရင် လူက အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ နေလို့ရ ပေမယ့်လည်း အတွင်းစိတ် ထက်သန်တူးချွန်မှုဟာ အဲဒီ ပစ်စလက်ခတ် အနေအထားတွေကြောင့် မှေးမှိန်သွားတတ်ပါတယ်။

တစ်ခါက သန်းကြွယ်သူဌေးကြီးဓာတ်ယောက်ဟာ အင်မတန် ချမ်းသာကြွယ်ဝ အောင်မြင်နေတယ်။ သူနေတဲ့အိမ်ကို မဂ္ဂဇင်းပင်တိုင် ဆောင်းပါးရှင် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က အဲဒီသူဌေးကြီးဆီကိုသွားပြီး

အာသာရည်လက်တွေ့ညစ်ပမ်းချား

အိပ်တုန်းလုပ်ပါတယ်။ သူဌေးကြီးက ဆောင်းပါးရှင်ကို သူ့စံ အိမ်ထဲက ခန်းတွေကို တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း လိုက်ပြတယ်။

အခန်းတစ်ခန်းနဲ့တစ်ခန်း နံရံမှာသုတ်ထားတဲ့ ဆေးရောင်ချင်း အညွှန်းကြပါဘူး။ ထမင်းစားခန်းမှာ အဝါဖျော့ဖျော့အရောင်၊ ဧည့်ခန်း မှာ ပြာသာဒ်အရောင်၊ မီးဖိုခန်းမှာ အဖြူရောင်၊ စတုရန်းမှာ ခရမ်း ရောင်၊ သူဌေးကြီး အရေးစာဖတ်တဲ့အခန်းမှာ မိုးပြာရောင် စသည်ဖြင့် တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီ အရောင်တွေကို ဆောင်းပါးရှင်က စပ်စုတဲ့အခါ မှာ အခန်းကိုအသုံးချမှုအလိုက် အရောင်သုတ်ထားတာဖြစ်ကြောင်း သူဌေးကြီးက ရှင်းပြပါတယ်။

စာရေးစာဖတ်ခန်းမှာ စိတ်ကူးဉာဏ်ထက်မြက်အောင် နက်ရှိုင်းတဲ့ အတွေးအခေါ်ပမာဏ မြင့်မားအောင် မိုးပြာရောင်သုတ်ထားကြောင်း၊ ထမင်းစား ခန်းမှာ ဝါဖျော့ဖျော့အရောင်သုတ်ထားခြင်းကြောင့် အစာစားရတာ ပိုပြီးမြိန်ရှက် ကြောင်း စသည်ဖြင့် တစ်ချင်းတစ်ချင်း ဆေးရောင်ရဲ့ အားပေးကူညီမှုကြောင့် စိတ်ရှိုင်းဆိုင်ရာတည်ငြိမ်မှု၊ တက်ကြွမှုနဲ့ စိတ်ချမ်းမြေ့မှုတွေအကြောင်း ပြောပြ တယ်။

တစ်ခါက ဘဏ္ဍကလင်တံတားကြီးကိုခြယ်သထားတဲ့ ဆေးရောင် ကြောင့် မကြာခဏ ကားရောလူပါမြစ်ထဲကျပြီး သေကြတဲ့အတွက် မူလ အရောင်ကို ပြောင်းလဲလိုက်တော့မှ အဲဒီဖြစ်ရပ်တွေ နောက်ထပ် မဖြစ်လာတော့ကြောင်း သူဌေးကြီးက ဗဟုတ ကြွယ်ဝစွာ ရှင်းပြလိုက်တယ်။

ဒါနဲ့ နောင်ဆုံးကျတော့ မဂ္ဂဇင်းပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်က သူဌေးကြီး အိမ်ထဲက ထွက်လာခဲ့တယ်။ သူဌေးကြီးက ဆောင်းပါးရှင် အမျိုးသမီးကို အိမ်ရှေ့အထိ လိုက်ပို့ခဲ့တယ်။ အိမ်ရှေ့တံခါးပေါက် ကနေ ကားရပ်ရန်နေရာ အထိ လမ်းဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ စိမ်းမြနေတဲ့ မြက်ခင်းပြင်ကြီးနဲ့ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဒီတော့ ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်က...

‘အဲဒီ မြက်ခင်းပြင်တွေနေရာမှာ လှပမွှေးဖွံ့တဲ့ ပန်းခင်းက လေးစိုက်ထားရင် မကောင်းဘူးလား’ လို့ အကြံပြုမေးခွန်း ထုတ်လိုက်တယ်။ သူဌေးကြီးက ဦးခေါင်းကို ညင်သာစွာ ခါပြတယ်။

‘မတူဘူးဆရာမ...ပန်းစိုက်ထားရင် ပန်းရဲ့အရောင်အသွေး အသွင်သဏ္ဌာန်နဲ့ ချိုမွှေးတဲ့ ရနံ့တွေဟာ လူကို စိတ်ပျော်ရွှင်စေတယ်။ တစ်ခါတရံ စိတ်ညစ်ညူးစေတယ်။ အဲဒါ ကျုပ်ကိုယ်တွေ့ပါ။ ပင်ကိုစိတ်က ပျော်ရွှင်နေရင် ပန်းခင်းက အဲဒီပျော်ရွှင်မှုကို ဂိုဏ်း ပျော်ရွှင်အောင် ဖန်တီးလေ့ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် ပင်ကိုယ်စိတ်က အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ညစ်ညူးနေရင် အဲဒီပန်းခင်းက တစ်ဆတိုးပြီး စိတ်ကို ညစ်ညူးစေတယ်။ တကယ်တော့ ဒေါသဖြစ်နေတဲ့ အိုက်အတာန်မှာ အဲဒီပန်းခင်းကိုတွေ့လိုက်ရရင် ပန်းပင်တွေက အမြဲတကဆွဲနှုတ်ပြီး ချောမွတ်ချင်စိတ်တောင် ဖြစ်စေတယ်။ မယုံမရှိနဲ့ အဲဒါ အမှန်အကန်ပဲ’

‘ဒါဆိုရင် သူဌေးကြီးရဲ့မျက်ခင်းက ဘယ်လိုများ စိတ်ကို လှုံ့ဆော်ပါသလဲ’

ဆောင်းပါးရှင် အမျိုးသမီးက ထပ်မေးတယ်။

‘မြက်ခင်းက စိတ်ကို ဘယ်လို လှုံ့ဆော်မှုမှ မပေးပါဘူး’

‘ဒါဖြင့် အကျိုးအမြတ်မရှိတဲ့ သက်သက်မယ့်စိုက်ထားတာ ပေါ့နော် ဟုတ်လား သူဌေးကြီး’

အမျိုးသမီးရဲ့ မေးခွန်းကြောင့် သူဌေးကြီးက ပြုံးပြီးဖြေတယ်။

‘မြက်ခင်းတွေဟာ စိတ်ကို လှုံ့ဆော်မှု မပေးဘူးလို့သာ ကျုပ်ပြောခဲ့ပါတယ်။ အကျိုးသက်ရောက်မှု မရှိဘူးလို့ မပြောခဲ့ပါဘူး’

သူဌေးကြီးရဲ့စကားကြောင့် အမျိုးသမီး တွေ့ခနဲဖြစ်သွားတယ်။

‘ဒါဖြင့်’

အမျိုးသမီးရဲ့ စကားမဆုံးခင် သူဌေးကြီးက လက်ဝါးကာပြီး အားလိုက်တယ်။

‘ကျုပ်ပြောတာ မဆုံးသေးပါဘူး ဆရာမ...ကျုပ်စကားဆုံးမှ ထပ်မေးစရာရှိရင် မေးနိုင်ပါတယ်’ လို့ပြောတော့ ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင် အမျိုးသမီးက သူဌေးကြီးပြောမယ့်စကားကို အာရုံစိုက်ပြီး နားထောင်လိုက်တယ်။ သူဌေးကြီးက ဆက်ပြောတယ်။

‘ကျုပ်တို့ နေ့စဉ်အလှူ ပြောခိုက် လူသွားလမ်းကလေးပေါ်က အသွားအပြန်သွားနေကြတယ်။ မြက်ခင်းကို ကျုပ်ကအာရုံစိုက်စရာ အကြောင်းမရှိသလို၊ မြက်ခင်းကလည်း သူ့ဟာသူ စိမ်းမြနေတာပါပဲ။ လူနဲ့မြက်ခင်း အပြန်အလှန် အနှောင့်အယှက်မပေးတမ်းနေခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် မြက်ခင်းနှစ်ခင်းရဲ့ အထယ်က လူသွားလမ်းကလေးအတိုင်း ဖြတ်လျှောက်သွားစဉ်မှာ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ ရှိနေတဲ့ မြက်ခင်းရဲ့ စိမ်းမြတဲ့အရောင်ဟာ အစဉ်သဖြင့် ချက်လုံးထဲကို နူးညံ့တဲ့အရောင် ကလေးတစ်ခု မသိမသာ ထင်ဟပ်သွားလေ့ရှိတယ်။ အဲဒီလိုမျိုး စိမ်းမြတဲ့အရောင်ထင်ဟပ်တာက အထင်ဟပ်ခံရတဲ့ လူတို့ မသိစေရလောက်အောင် ညင်သာတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ စိမ်းမြနေတဲ့ အရောင်ကလေးကြောင့် ကျုပ်ရဲ့စိတ်ဘဝမှာ စွန်းထင်းပေကျံနေတဲ့ အရာတွေ အားလုံးကို ဆေးကြောပစ်လိုက်သလို ကြည်လင်သန့်စင်သွားပါတယ်။ အဲဒါက မြက်ခင်းရဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုပါပဲ။ ဒါကို ကျုပ် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မသိစိတ်က မသားရတာပါ’

ဖြစ်ရပ်ကတော့ ဒါပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကြီးပွားတိုးတက် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝချင်စိတ်ရှိတဲ့ လူအနေနဲ့ သင့်ရုံးခန်းကိုခြယ်ထားတဲ့ ဆေးရောင်၊ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ နံရံကပ်ပန်းချီ၊ ဓာတ်ပုံစတဲ့ မွမ်းမံမှုတွေဟာလည်း ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှုအပေါင်းကို ရရှိနိုင်ဆိုင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ပုံနဲ့ ဒါမှမဟုတ် သင့်လျော်သော ဆိုင်ရာမှာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးစိတ်ဖြစ်ပေါ်စေမယ့် အကြောင်းတရားတွေပါဝင် ထက်သက်နေတဲ့ အဆင်အပြင်တွေပဲ ဖြစ်သင့်ပါတယ်။

အဲလိုချိုး ပြင်ဆင်မွမ်းမံထားတဲ့ရုံးခန်းထဲမှာ သင်ရောက်ရှိ နေချိန် အတောအတွင်း စနစ်တကျ ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်ဟာ သင့်ဆီကို ချဉ်းကပ်နေတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မသိစိတ်ရဲ့ သယ်ဆောင်မှုအဖြစ် သင့်စိတ် ဘဝမှာ တွယ်ငြိလိုက်ပါနေပါလိမ့်မယ်။ ဒါဆိုရင် သင်ဟာ အဲဒီ စိတ်စွမ်းအင် နဲ့အတူ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအပေါင်းရရှိရေးအတွက် တွန်းအားတစ်ခုကို ရရှိနိုင် ပါပြီ။ အဲဒါဟာ သင့်ရဲ့ အကျိုးပြုအတ္တအတွက် အမွှမ်းတင်ခြင်း ဖြစ်နေပါတယ်။

ပညာရှင်တစ်ဦးက မိန့်ကြားဖူးပါတယ်။

‘အကြင်သူသည် ထိုအလုပ်ကို လုပ်သည့်အခါတိုင်း အောင်မြင်မှုကို ရရှိနေပါတယ်။ ထိုအလုပ်ကို မလုပ်သည့်အခါတိုင်း ဆုံးရှုံးမှုနှင့်သာ ရင်ဆိုင် ရတတ်ပါတယ်။ သို့စဉ်လျက် ထိုအလုပ်ကို လုပ်ရန် မေ့လျော့နေလေ့ ရှိတယ်။ ထိုအလုပ်ကား မိမိကိုယ်မိမိ အမှန်အတိုင်း (အရှိကိုအရှိအတိုင်း)ဝေဖန်ရေးဖြစ် ပါတယ်။ မိမိကိုယ်မိမိဝေဖန်ရေး မလုပ်သောကာလတွင် အကျိုးစီးပွားပျက်စီး စေနိုင်သော အတ္တကဝင်ရောက်စိုးစိုး ချယ်လှယ်ထားပါတယ်’...တဲ့။

ဒါကြောင့် အတ္တဟာ နိုင်နိုင်နင်းနင်း မထိန်းချုပ်နိုင်ရင် ဒုက္ခပေး တတ်ပါတယ်။ ‘ငါ သိပ်တော်တာပဲ၊ ငါလုပ်တာ ဟုတ်နေပြီ၊ ငါ့ကို ဘယ်သူမှ မယှဉ်နိုင်ဘူးဟေ့...’ ဆိုတဲ့ အတ္တဝါဒီတွေဟာ သူ့ကိုသူ အမွှမ်းတင်ရင်းက၊ သူထက် သာသူတွေကိုပါ ‘ငါထက်သာ တာ မရှိစေရ’ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ် ဆိုးဆိုးဝါးဝါးတွေ ဝင်လာတတ် ပါတယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်ရပ်မျိုးဟာ နာဇီအာဏာရှင် ဟစ်တလာကို ဆိုးဝါးတဲ့ နိဂုံးချုပ်နဲ့ ဇာတ်သိမ်းစေခဲ့ပါတယ်။

ဟစ်တလာရဲ့ တပ်တွေဟာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် အစပိုင်းက နိုင်ငံ တစ်ခုပြီးတစ်ခု၊ နယ်မြေတစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆက်တိုက်သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို တိုက်ခိုက်တိုင်း အောင်နိုင်လာတဲ့အခါမှာ ဟစ်တလာအနေနဲ့ သူ့စိမ်းနိုး မှုကြောင့်ဆိုတဲ့ အတ္တဝင်လာတယ်။ တကယ်တော့ နာဇီတပ်တွေနဲ့အတူ ဦးဆောင်ပါဝင် တိုက်ခိုက်နေကြတာက ရွမ်းမဲလ်တို့လို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတွေပါ။

ရွမ်းမဲလ်ရဲ့ စစ်ဗျူဟာကြောင့် အိုင်ဂလာတာကို ဟစ်တလာက မလိုမုန်းထား စိတ်ဝင်လာတယ်။ သူထက် ပိုပြီး ရွမ်းမဲလ်က အောင်မြင်ကျော်ကကြားနေတဲ့ အတွက် ဟစ်တလာက ရွမ်းမဲလ်ကို(လက်ရှိ အောင်ပွဲတွေရနေတဲ့ စစ်မျက်နှာ အနေ) တခြား စစ်မျက်နှာကို ပို့လိုက်တယ်။ မကျွမ်းကျင်တဲ့ နယ်မြေဒေသကို ချောက်သွားတဲ့ ရွမ်းမဲလ်ဟာ အရေးနိမ့်သွားရတော့တာပါပဲ။ ဒါ့ကို ဟစ်တလာ ထဲ သဘောကျသွားတယ်။ ‘မင်းအခု ဘာတတ် နိုင်သေးသလဲ ရွမ်းမဲလ်ရယ်’ ဆို ကျိတ်ပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်သွားတယ်။ တကယ်တော့ ရွမ်းမဲလ်အရေး နိမ့်တာဟာ နာဇီတပ်တွေ အရေးနိမ့်သွားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ နာဇီတပ်တွေ နိမ့်နိမ့်အရေးနိမ့်ရတာဟာ ဟစ်တလာရဲ့ ကျဆုံးခန်းပါပဲ။ ဒါကြောင့် အတ္တကြီး အလွန်တဲ့ ဟစ်တလာကို တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တဲ့ အတ္တက နောက်ဆုံး သူတို့သူတို့ရင်သွားရလောက်အောင် ဖျက်ဆီးလိုက်တော့တာပါပဲ။

ဒါကြောင့် ‘ငါလုပ်တာ မှန်မှန်ပါ့မလား၊ ဘယ်နေရာမှာ အချော် မှုမလိမ့်’ ဆိုတဲ့ ပြန်လှန်သုံးသပ် စေဖန်ချက်မှာတောင်မှ ‘ငါလုပ်တာ’ဆိုတဲ့ အတ္တပါလာတတ်ပါတယ်။ ‘ငါ’ဆိုတဲ့ စကားလုံးကြောင့် စေဖန်ရာမှာ တစ်စွတ် နှိမ့်စိတ်နဲ့ မှန်တယ်လို့ မိမိလိုရာ ဆွဲ တွေးတဲ့ အခြေအနေမျိုး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိ ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မှန်တန်တဲ့ စေဖန်သုံးသပ်ချက် ဖြစ်အောင် အရှိကိုအရှိအတိုင်း မြင်ကြည့် လင်စေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တိကျတဲ့ ရည်မှန်းချက်၊ စွဲလွဲလန့် ဆိုတဲ့ သူ ယုံကြည်မှုအတ္တကို ထိန်းချုပ်နိုင်မှုတွေဟာ ဟင်နရီဖို့ဒ်ရဲ့ အရည် အချင်းတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သူဟာ ခြေသလုံးအိမ်ထိုင် အခြေအနေမှ ဖြစ်ကနေမော်တော်ကားထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းရှင်၊ နောက်တော့ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှု အပေါင်းကို ပိုင်ဆိုင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့တာပါ။

သူ့ရဲ့အတ္တဟာ တခြား မက်စဖက်တာတို့ ရက်စလွန်စတဲ့ အလား၊ အတ္တအကြွင်း၊ လူသုံးပစ္စည်း ထုတ်လုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းရှင်နဲ့ သဘောသဘာဝချင်း အညီနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဖို့ဒ်ရဲ့ ငှက်ခွေမှာ ဘယ်လို အလှအပ မွမ်းမံပြင်ဆင်မှု

မျိုးကိုမှ မတွေ့ရပါ။ တကယ်တော့ ဖို့ဒ်ဟာ အကြီးအကျယ် အောင်မြင်ဖြူရောင်သားတွေအတွက်ပါ အကျိုးဖြစ်ထွန်းခဲ့ပါ တယ်။ အဲဒီအကြောင်းနဲ့ပတ် ထွန်းနေတဲ့ စက်မှုလုပ်ငန်းရှင် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်အထိကို ဘယ်လိုပြင်ဆင် ဆိုတာကို မသိရသေးဘူး။ ခမ်းနားလေအောင် ဖန်တီးစရာမလိုတော့ပါဘူး။ သူ့ရဲ့ ပင်ကိုအရပ်ရပ် အသွေးဟာ သူနဲ့တစ်ထပ်တည်း တစ်သားတည်းရှိနေတဲ့အတွက် သူ့ကိုယ်သူ့ကို ဖို့ဒ်က ကျေကျေနပ်နပ် ခံယူခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ်တော့သူ နဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ငြီးငြိမ်းနေတဲ့ အရာတစ်ခုကိုတွေ့လိုက်ရသလို အလိုလိုနေရတဲ့ သူ့ဩဇာသက်ရောက်မှုကို ခံကြရပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဖို့ဒ်ကို သူ့အတ္တထိန်းသိမ်းနိုင်တဲ့ စွမ်းအားကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ နေသူတစ်ဦးလို့ သတ်မှတ်နိုင်ပါတယ်။ သူဟာ စက်မှုပညာမှာ ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်တယ်။ နိုင်ငံရဲ့ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လုပ်ငန်းအတွက် သူ့စက်မှုလုပ်ငန်းကို အကျိုးပြုနိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါတင်မကသေးဘူး၊ အဲဒီသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်းကို အလုပ်လုပ်နေကြတဲ့ လုပ်သားတွေ၊ ဝန်ထမ်းတွေအတွက်ကိုလည်း (တစ်နည်း မဟုတ်၊ တစ်နည်းနဲ့) အလုပ်ပေးထားရာ ရောက်နေပါတယ်။ အဲဒီလုပ်သားတွေ ဝန်ထမ်းတွေဟာ ဖို့ဒ်နဲ့တိုက်ရိုက်(ဒါမှမဟုတ်) သွယ်ဝိုက်ပြီးပတ်သက် နေကြ သူတွေပါ။ ဒါကြောင့် အဲဒီလူတွေ သန်းပေါင်းများစွာကို အလုပ်ပေးနိုင်ခဲ့တဲ့ အတွက် ဖို့ဒ်ဟာ သူ့ကိုသူ့ကျေနပ်နေခြင်းဟာ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်တဲ့ ဖြစ်ရ တစ်ခုပါ။

ဒါကြောင့် ကောင်းမွန်တဲ့ အကျိုးပြု အတ္တစိတ်ပါပဲ။ ငါ့ကြောင့် သူတို့အစာစားနေရတာ။ ငါ့ကြောင့် သူတို့ အိုးနဲ့အိမ်နဲ့နေကြရတာ။ နိုင်ငံရဲ့ ငါ့လို စက်မှုစီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးမပေါ်ထွန်းခဲ့ရင် သူတို့အားလုံး ခြေသလှ အိမ်တိုင်ဘာဝနဲ့ ငတ်တစ်လှည့်၊ ပြတ်တစ်လှည့် နေရလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ အတ္တစိတ် အတွေးမျိုး တစ်ခါမျှ မဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးတာ သေချာပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဖို့ဒ်ဟာ သူ့အတ္တကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့လို့ သူ့လုပ်ငန်း အကြီးအကျယ် အောင်မြင်ခဲ့ရုံသာမက အဲဒီအတ္တကြောင့် ကျန်တဲ့ ဝန်ထမ်းတွေ

လုပ်သားတွေအတွက်ပါ အကျိုးဖြစ်ထွန်းခဲ့ပါ တယ်။ အဲဒီအကြောင်းနဲ့ပတ် ထွန်းနေတဲ့ စက်မှုလုပ်ငန်းရှင် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်အထိကို ဘယ်လိုပြင်ဆင် ဆိုတာကို မသိရသေးဘူး။ ခမ်းနားလေအောင် ဖန်တီးစရာမလိုတော့ပါဘူး။ သူ့ရဲ့ ပင်ကိုအရပ်ရပ် အသွေးဟာ သူနဲ့တစ်ထပ်တည်း တစ်သားတည်းရှိနေတဲ့အတွက် သူ့ကိုယ်သူ့ကို ဖို့ဒ်က ကျေကျေနပ်နပ် ခံယူခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တကယ်တော့သူ နဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ငြီးငြိမ်းနေတဲ့ အရာတစ်ခုကိုတွေ့လိုက်ရသလို အလိုလိုနေရတဲ့ သူ့ဩဇာသက်ရောက်မှုကို ခံကြရပါတယ်။

ကမ္ဘာတော် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေထဲမှာ အင်ဒရူး ကာနေဂျီ ဟာ ပထမဆုံးပဲ။ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်းပါဝင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှု နည်းလမ်းချင်း မတူကြပါ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကွဲပြားခြားနားနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာကြောင့် ထိန်းသိမ်းနိုင်ခြင်း၊ အကျိုးပြုခြင်းစခြင်းတို့မှာ အတူတူပါပဲ။ ဟင်နရီဖို့ဒ် ဟာ အင်ဒရူးထက်ပို၍ လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေဟာ သဘာဝဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ လောကီလောကီ သဘောပေါက်ကြသူများသာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီး အင်ဒရူးဟာ ပေါက်မှုကို အကျိုးဖြစ်ထွန်းအောင် ဆောင်ရွက်တတ်ကြတယ်။ ဖို့ဒ်ဟာ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုနဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုတွေ ကို အသုံးပြုလေ့ရှိလည် သဘောပေါက်သူ တစ်ယောက်လည်းဖြစ်ပါ တယ်။

ဒါကြောင့် သူဟာ ဟာရေးဖိုင်းယားစတုံး အပါအဝင် တခြား စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် စိတ်ဆွေများနှင့်အတူ အေးချမ်းပြီး စိတ်အနှောင့် အယှက်ကင်းတဲ့ နေရာဒေသတွေကို အခါအားလျော်စွာ စုပေါင်း နေထိုင်လေ့ရှိပါတယ်။

အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့အတူ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ ဆွေးနွေးရတဲ့အတွက် ဖို့ဒ်ဟာ အကြံဉာဏ်တွေဟာ ဖို့ဒ်အတွက် သိသိသာသာ အကျိုးဖြစ်ထွန်းခဲ့ပါ တယ်။ သူတို့ရဲ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးဟာလည်း ပိုမိုခိုင်မြဲလာပါတယ်။ သူတို့ဟာ တစ်နည်းအားဖြင့် အတ္တကို လွှမ်းမိုးနိုင် ခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပဲဖြစ်ပါတယ်။ အတ္တကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့ရင် အဲဒီလို စိတ်ဆွေတွေနဲ့ အလွန်လွယ်လျာ လိုက်

ပေါင်းသင်းလို့ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သာမန်အပေါင်းအသင်း အဆင့်မှာ ဖြစ်နေမှာပါ။

အတ္တကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ဖို့နဲ့ မိနစ်နဲ့အမျှ အတ္တကို မိမိလိုအဆန္ဒအတိုင်း စေခိုင်းနိုင်သူတွေ အထဲမှာ ဟင်နရီဖို့ဒ်ဟာ ထိပ်ဆုံးက ရှေးယူထားသူဖြစ်တယ်လို့ နပိုလီယံဟေးလ်က ပီပီပြင်ပြင် တင်ပြ ရေးသားပါတယ်။ ဒါဟာ အကြောင်းမဲ့သက်သက် ချီးမွမ်းခန်း ဖွင့်တာမျိုးမဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်တော့ နပိုလီယံဟေးလ်က ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှုအလုံးစုံ ပိုင်ဆိုင်စေ နည်းလမ်းအတွက် ရေးသား ဖြေဆို အင်ဒရူးကာနေဂျီက စေခိုင်းလိုက်ခြင်း ခံရသူပါ။ အဲဒီ အချိန်ကစပြီး နပိုလီယံဟေးလ်အနေနဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝစေ နည်းလမ်းတွေကို ကမ္ဘာကျော်ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ တွေ့ဆုံပြီး အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အတွေ့အကြုံ ချမ်းသာကြွယ်ဝစေတဲ့ နည်းလမ်းတွေကို စူးစမ်းမေးမြန်း လေ့လာ ဆည်းပူးနေသူပြီး ရေးသားပြုစုခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ရဲ့ ပြုချက်ဟာ သင့်အတွက် အဲဒီလို ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတွေရဲ့ နည်းလမ်း တွေဟာ သူတို့လိုပဲ ဆောင်ရွက်ရင် အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမှာ သေချာပါတယ်။ နပိုလီယံဟေးလ်ရဲ့ ရေးသားဖော်ပြချက်အရ ဟင်နရီဖို့ဒ်ဆို လူကြီးဟာ သူ့အတ္တကို ကမ္ဘာ့အဝန်း အသုံးချခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ အသုံးချမှု အတွက် သူကမ္ဘာ့ဇာတိက ထုတ်လုပ်တဲ့ကားတွေကို သိန်းနဲ့ ချီပြီး ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးကို တင်ပို့ရောင်းချဖို့ စီစဉ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလို ထုတ်လုပ်ရောင်းချမယ့် အစီအစဉ်မှာ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးတွေ၊ လုပ်သားတွေ၊ ဝန်ထမ်းတွေထောင်နဲ့သောင်းနဲ့ချီပြီး လုပ်နိုင်မှ ဖြစ်မယ်ဆို အချက်ကိုလည်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားခဲ့ပါ တယ်။

အဲဒီ ကြီးကျယ်တဲ့ လုပ်ငန်းပမာဏအတွက် အရင်းအနှီး ငွေကြေး ပမာဏဟာလည်း သိပ်ကို များပြားနေမှာ သေချာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဖို့ဒ်က အစကတည်းက မှုတစ်ခု ချမှတ်ထားပါတယ်။ အဲဒါက စီးပွားရေးဆိုင်ရာ

ဥပဒေပါပဲ။ အဲဒီ မူဝါဒကတော့ သူ့လုပ်ငန်းထဲကို ပြင်ပကလူတွေ ပါဝင် ဆက်သက်လို့ မရပါဘူး။

နောက်တော့ သူ့လုပ်သားတွေကို ထိုက်သင့်တဲ့ တန်ရာတန်ကြေး ထုတ်ပိုပြီး လုပ်အားခ တိုးမြှင့်ပေးလိုက်တယ်။ လုပ်ငန်းဝန်းကျင်ကိုလည်း သာသနာသန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေအောင် ဖန်တီးပေးတယ်။ ဒါဟာ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာမှာ ဖို့ဒ် စိတ်ချမ်းသာစေနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဖို့ဒ်ရဲ့ လုပ်ငန်းမှာ လုပ်သားတွေရဲ့ ငွေပေါင်းဆောင်ရွက်မှု ပိုမိုအဆင် ပြေလာတယ်။ အဲဒီလို ပိုမို အဆင်ပြေနိုင်ဖို့ အတွက် အမြင်မကြည်လင် တဲ့ အပြုသဘောမဆောင်တဲ့ လုပ်သားတချို့ကို ထည်း လုပ်ငန်းထဲက နေရာရွှေ့ပြောင်းတာမျိုး၊ ထုတ်ပယ်ပစ်တာမျိုးတွေ လုပ်ခဲ့ရပါသေးတယ်။

အဲဒါကတော့ ဖို့ဒ်အနေနဲ့ သူ့အတ္တကို ထိန်းသိမ်းတဲ့ အရည် အချင်းတစ်ခုလို့ ပြောရပါလိမ့်မယ်။ လုပ်သားတွေကို အခွင့်အရေးတွေ ပေး တယ်။ လုပ်အားခတွေ တိုးမြှင့်ပေးတယ်။ ဒါဟာ သူ့အတ္တအကျိုးစီးပွား အတွက် အသုံးပြုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ အတ္တအကျိုးစီးပွား အတွက်နဲ့ပဲ လုပ်ငန်းခွင်မှာ အကန့်မပြတ် လုပ်သားတွေကို ရွှေ့ပြောင်းထုတ်ပယ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါဟာ အတ္တကို အလွယ်တကူ ထိန်းသိမ်းခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ ထိန်းသိမ်းမှုကို လူတိုင်း အလွယ်တကူ သဘောပေါက်နိုင်ပါတယ်။ အတုခိုးပြီး လိုက်လုပ်ဖို့ရာ မခဲယဉ်းပါဘူး။ ဖို့ဒ်အောင်မြင်တဲ့အချိန်မှာ သူ့လိုပဲ ခော်တော်ကားထုတ်လုပ်သူတွေ အလျှိုလျှိုပေါ်လာတယ်။

ဒါပေမယ့်ရေရှည်မတည်တဲ့ကြံပါဘူး။ နှစ်ပိုင်းလပိုင်းအတွင်း မှာပဲ ဆုံးရှုံး ရပ်တန့်သွားကြပါတယ်။ ဖို့ဒ်ကို ယှဉ်ဖြိုင်တဲ့ ကားထုတ်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေ ဘာကြောင့် ဆုံးရှုံးရပ်တန့်သွားရသလဲဆိုရင် အတ္တထိန်း သိမ်းတဲ့ သဘောသဘာဝတွေကို သဘောမပေါက် လို့ပါပဲ။ အဲဒီလို ရပ်တန့် သွားရတဲ့ လူတွေထဲမှာ ဖို့ဒ်ထက် အရင်းအနှီးများပြားသူတွေ၊ ဖို့ဒ်ထက်

ပညာအရည်အချင်းသာသူတွေ ပါဝင်နေကြတယ်။ တချို့ဆိုရင် ဖွဲ့ခံထက် အရည်အချင်းပိုပြီးထက်မြက်တဲ့ လူတွေတောင် ပါပါသေးတယ်။ ဖွဲ့ခံရဲ့ ပြိုင်ဘက်တွေထဲမှာ တစ်ယောက်ကတော့ ဖွဲ့ခံနီးပါး ရောက်ရှိခဲ့ပါသေးတယ်။ အဲဒီလူဟာ ဖွဲ့ခံရဲ့အောင်မြင်မှုကို ဖြတ်ကျော်နိုင်တဲ့ အလားအလာကောင်းလည်း ရှိနေတယ်။ သူ့ အောင်မြင်မှု အရှိန်အဟုန်ဟာ အင်မတန် မြန်ဆန်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလူဟာ ဖွဲ့ခံထက် ၂ပစ်ရပ်လည်း နည်းတယ်။ ပညာ တတ် အရည်အချင်းရှိသူ ဖြစ်ရုံမက ရောင်းချရေးဆိုင်းရာအတတ်ဝညာ ကိုလည်း ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်နေပါတယ်။ အဲဒီလူဟာ တစ်ချိန်က ကားအရောင်းတာဝန်နဲ့ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ တခြား စက်မှုလုပ်ငန်းတွေမှာ သူ့လုပ်ဆောင်ချက်တွေဟာ အောင်မြင်နေတယ်။

ဒါကြောင့် သူဟာ ငွေကြေးအရင်းအနှီးကို ဘယ်သူ့ဆီကမဆို အချိန်မရွေး လိုချင်သလောက် ယူသုံးနိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုးရှိတယ်။ ဒါကြောင့် တစ်ချိန်ချိန်မှာ အဲဒီလူဟာ ဖွဲ့ခံကိုကျော်ဖြတ်တော့မယ်လို့ တစ်ခြား စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်တွေက တစ်ပေးနေကြပါပြီ။

အဲဒီလူရဲ့ဆန္ဒပြင်းထန်တဲ့ အတ္တကြောင့် ရည်မှန်းချက်နဲ့စွမ်း အင်ဟာ အဆမတန် မြင့်မားနေတယ်။ သူဟာ အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ ထိပ်ဆုံး မော်တော် ကားထုတ်လုပ်ရောင်းချသူ ဖြစ်ဖို့ သိပ်ကိုနိုးကပ်လာပါပြီ။

ဒါပေမယ့် သူဟာ မမျှော်လင့်တဲ့ မော်တော်ကားထုတ်လုပ်မှု နယ် မြေကနေ လုံးလုံးလျားလျား ပျောက်ကွယ်သွားရပါတယ်။ အဲဒီ ဖြစ်ရပ်ကို သုံးသပ်ကြည့်တဲ့အခါမှာ အလွန်တရာအဖိုးတန်တဲ့ လက်တွေ့ သင်ခန်းစာတစ်ခု ရရှိနိုင်ပါတယ်လို့ နုပိုလီယံဟေးလ်ရဲ့ စာအုပ်ထဲမှာ ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီ သင်ခန်းစာကတော့...

အရှိန်အဟုန်နဲ့ အောင်မြင်မှုဟာ တစ်မိမိတိုးတက်လာတာနဲ့ လုံးဝ မတူပါဘူး။ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် လှေကားတစ်ထစ်ချင်း မြင့်လာတာနဲ့

တူပါတဲ့။ အဲဒီ အောင်မြင်မှု အရှိန်အဟုန်ဟာ ဦးနှောက်ထဲကို ရုတ်တရက် ဖြတ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အတ္တဟာ ဖြစ်သင့်တာထက်ပိုပြီး အဆင်မပြေဘူး။ ကြီးထွားခဲ့လို့ ပွင့်ထွက်သွားတဲ့ သဘောမျိုးဖြစ်ပါတယ်။

ရှင်းရှင်းပြောရရင် ဘဝင်မြင့်ပြီး အောက်ခြေလွှတ်လောက်အောင် အောင်မြင်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ အတ္တကို ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါ။ အဲဒီလို မထိန်းနိုင် မသိမ်းနိုင်ရင် ရူးသွပ်တဲ့အထိ ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။

ဟင်နရီဖိုဒ်ကတော့ သူ့အောင်မြင်မှုအတွက် သိမ်သိမ်ရွံ့ရွံ့ အပုံးချ လှူခဲ့တယ်။ အတ္တကိုကိုင်တွယ်ရာမှာလည်း ညင်သာတယ်။ အတ္တကို သူ့ ခြံနံရံသလို နိုင်နိုင်နင်းနင်း ဝံ့သွင်းခဲ့တယ်။

အဲဒီအချက်က ဟင်နရီဖိုဒ်ကို ဆက်လက်ရှေ့ရှည် တည်တံ့နိုင် ခြင်း ဖြစ်စေနိုင်ခဲ့တယ်။ ဟင်နရီဖိုဒ်ရဲ့ ပြိုင်ဘက်ကျဆုံးသွားတာ ဟာ အတ္တကို မထိန်းနိုင်မသိမ်းနိုင်လို့ပါပဲ။

တကယ်တော့ အောင်မြင်ခြင်းနဲ့ ကျဆုံးခြင်းဟာ ပြဒါးတိုင်တစ်ခုရဲ့ အစွန်းတစ်ဖက်ဆီမှာတည်ရှိတဲ့ အပွန်းအေး ဆန်ကျပ်ဖက် အတိုင်း ဖြစ်တည် လေတယ်။ အဲဒီ အစွန်းတစ်ဖက်ဆီမှာ တည်ရှိနေတဲ့ အစွန်းတရားနှစ်ခုကို အတူတကွ သဟဇာတဖြစ်လေအောင် ထိန်း သိမ်းကိုင်တွယ်မှုဟာ အကျိုးဖြစ် ရှည်မှာပါ။ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုဆိုတာကတော့ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုအပေါင်းကို ဖြိုခွဲဆိုင်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေဟာ လုပ်ငန်းတစ်ခုခု အကောင် အထည်ဖော်ရာမှာ ဖြစ်စေ၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အပြန်အလှန် အမြတ် ထုတ်ဖို့ ဖြစ်စေပါတီပွဲတွေ ကျင်းပလေ့ရှိပါတယ်။ နယူးယောက်မြို့ရဲ့ ကြယ်ငါး ခွင့်အဆင့်ရှိတဲ့ ဟိုတယ်ကြီးတွေမှာ ခမ်းခမ်းနားနား ကျင်းပကြတာပါ။

အဲဒီလို ပါတီပွဲကြီးတွေမှာ ဟင်နရီဖိုဒ်ကိုလည်း မမေ့မလျော ဖိတ်ကြ ခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဟင်နရီဖိုဒ်က ဘယ်တော့မှ တက်ရောက် လျှော့လှူပါဘူး။

စီးပွားရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်းရှင်တွေရဲ့ အကြောင်းတွေကို ဦးစားပေးဖော်ပြကြတဲ့ စာနယ်ဇင်းတွေ ရှိပါတယ်။

အဲဒီ စာနယ်ဇင်းတွေမှာ ဖို့ဒ် ပါတီတက်လာတဲ့ သတင်း ဓာတ်ဘယ်တော့မှ မတွေ့ရပါဘူး။ သူဟာ စီးပွားရေးသမားအချင်း ချင်း လေးစားရတဲ့ အဆင့်ရောက်နေပေမယ့် အမြဲတမ်း တည်တည်ငြိမ် ငြိမ်ပြန်လည် ဆက်ဆံဆက် ရှိပါတယ်။ ဘယ်တော့မှ မာန်မာနကြီးတဲ့ အသွင်သဏ္ဌာန် မတွေ့ရပါဘူး။

ဒါကြောင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ဓာနတွေ ပြည့်လွှမ်းနေတဲ့ သူနဲ့ခေတ်ပြိုင် လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေဟာ အိုမင်းရင့်ရော်လာကြ တဲ့အချိန်မှာ ဖို့ဒ်ဟာ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းဆဲ သွက်သွက်လက်လက် လှုပ်ရှားနိုင်ဆဲပဲ ဖြစ်ပေါ်တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ရာ စိတ်နှုတ်အားရာ ပြည့်ဝနေပါတယ်။ ဒါဟာ သူ့အတွက် သူဖြစ်စေချင်သလို မိနစ်ပိုင်းနဲ့အမျှ ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့လို့ပါပဲ။

သူနဲ့ စီးပွားပြိုင်ဘက် စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေ အတော်များများဟာ ဖို့ဒ်နဲ့ နှိုင်းယှဉ်လိုက်ရင် ဒုတိယအဆင့်မှာပဲ ရှိနေကြပါတယ်။ ဖို့ဒ်ရဲ့ လွှမ်းမိုးမှုဟာ စက်မှုခေတ်တစ်ခေတ်မှာ အမှန်တကယ် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကို သူနဲ့ခေတ်ပြိုင် လုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေအားလုံး လက်ခံခဲ့ကြပါတယ်။ ဖို့ဒ်ကို အရမ်းလေးစားတဲ့ လုပ်ငန်းရှင်တချို့ဟာ ဖို့ဒ်လုပ်နည်းကိုနည်းအတိုင်း အတုခိုးကြပါတယ်။ တစ်သေမသိမ်း တူညီအောင် ဆောင်ရွက်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဖို့ဒ်လိုဖြစ်မလာတာဟာ အချက်တစ်ချက်ကြောင့်ပါပဲ။ အဲဒီအချက်ကတော့ အတ္တကိုအချိန် နဲ့အမျှ ထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်း မရှိလို့ပါပဲ။

အတ္တကို ထိန်းသိမ်းတဲ့ အချက်ဟာ အရမ်းခက်ခဲနေသလားလို့ စဉ်းစားစရာဖြစ်နေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မလွယ်တာတော့ သေချာပါတယ်။ မလွယ်တာကို လွယ်ကူအောင် လုပ်လို့ရပါတယ်။ စိတ်အာရုံကို ထိန်းသိမ်းရယ်၊ နောက်ပြီး မိမိကိုယ်ကို အစဉ်သဖြင့် စေဖန်သုံးသပ်ဖို့ရယ်၊ လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့ ဒါလောက်ပါပဲ။ တခြား စက်မှုအရင်းရှင်အတော်များများဟာ

လုပ်ငန်းအောင်မြင်လာတာနဲ့အမျှ အတ္တကို အလေးအနက် ထိန်းသိမ်းဖို့ နည်းလမ်းတွေကိုလောကြတယ်။ အတ္တမာနတွေ တက်လာကြတယ်။

'ငါမှငါ...ငါ တယ်ဟုတ်ပါလား' ဆိုတဲ့ မိမိလုပ်ရပ်တွေ အတိုင်း အာသာတစ်ခုအထိ အောင်မြင်ချိန်မှာ စည်းကမ်းတွေ ထိန်းသိမ်းမှုတွေ လွတ်လာကြတယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ကျန်းမန်း ဟာ ထပ်ဆင့်ဖြစ်ပေါ်လာတာတာပါပဲ။ အဲဒီလို မလွတ်အောင် ထိန်းသိမ်းဖို့ပါပဲ။ ဒါကြောင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအပေါင်းကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေသူဟာ အချိန်အခါမရွေး မိမိအတ္တကို ထိန်းသိမ်းချုပ်ကိုင်ထားဖို့နဲ့ မိမိဖြစ်စေချင်သလို အတ္တကိုခိုင်းနိုင်ဖို့ပါပဲ။

ဟင်နရီဖို့ဒ်ရဲ့ ငယ်စဉ်ဘဝကို လူတိုင်းလိုလို သိထားကြပါတယ်။ အင်းရဲ့ချိုင့်နွမ်းပါးတဲ့ဘဝက စခဲ့တာပါ။ ပညာအရည်အချင်းကလည်း အထက်တန်းပညာအဆင့်အထိ သင်ယူခဲ့ဖူးသူလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ငွေကြေးအရင်းအနှီးဆိုတာ မူးလို့တောင် ရှုစရာမရှိခဲ့ပါဘူး။ မိသားစုရဲ့အချိန်အခါကအစ ဆုံးဝ မရှိတဲ့ သူလိုလူတစ်ယောက်ဟာ စက်မှုအရင်းရှင်လောကမှာ အချိန်အခါအကြီးဆုံး အအောင်မြင်ဆုံး ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအပေါင်းကို ပိုင်ဆိုင်ထားတယ်။ ဒါကို လူတိုင်းက အံ့အားသင့်နေကြပါတယ်။ တကယ်တော့ သူ့မှာ တိကျခိုင်မာတဲ့ ရည်မှန်းချက်၊ အနစ်နာခံပြီး ဆောင်ရွက်နိုင်တာရယ်၊ နောက်ပြီး အသိ ဉာဏ်ပေါင်းစပ်ခြင်းလည်း ရှိတယ်။ အဲဒီအချက်တွေနဲ့ ပြည့်စုံနေတဲ့ ဖို့ဒ်ဟာ စီးပွားရေးလောကကြီးတစ်ခုလုံးကို တစ်ခေတ်မှာ လွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့တာ အံ့ဩစရာမဟုတ်ပါဘူး။

ဟင်နရီဖို့ဒ်နဲ့ ဖတ်သက်လို့ နေ့နေစပ်စပ် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ စူးစမ်းလေ့လာပြီး ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့တဲ့ နဂိုလီယံ ဟေးလ်ရဲ့ စာပြချက်တွေဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝချင်တဲ့ လူတွေအတွက် အခဲမတန် သိသင့်သိထိုက်တဲ့ အချက်အလက်တွေဖြစ်ပါတယ်။ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုပ်

ကို ပိုင်ဆိုင်နေကြတဲ့ ကမ္ဘာကျော် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တိုင်းက အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုဆိုတဲ့ သဘောတရားနဲ့ တစ်ယောက်မှ မကင်းကြပါဘူး။

အဲဒီ...အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုဆိုတဲ့ သဘောတရားတို့ လုံလောက်လျှင် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု လုပ်ဆောင်တဲ့နေရာမှာ ထူးထူးကဲကဲအောင်မြင်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

အများအားဖြင့် တခြား ချမ်းသာကြွယ်ဝနေကြသူ လုပ်ငန်းရှင်တွေဟာ သူတို့ရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ၊ လုပ်ငန်းရှင်အချင်းချင်း တွေ၊ သူတို့ စီးပွားရေးအကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ လစဉ်(လိုအပ်ရင်)အ ပတ်စဉ် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီး အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုကရရှိလာတဲ့ အကြောင်းတရားတွေနဲ့ အကျိုးဖြစ်ထွန်းအောင် ဆောင်ရွက်လေ့ရှိပါတယ်။

မစ္စတာဖို့ဒ်ကတော့ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုကို ဖန်တီးရာမှာ သူ့အနီးကပ်ဆုံးနေရာမှာ ရှိနေတဲ့ မစ္စကီရို အကြံဉာဏ်ကို ရယူလေ့ ရှိပါတယ်။ ဒါဟာ တခြားလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေမတူတဲ့ အချက်တစ်ချက်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

တခြားစီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေဟာ လုပ်ငန်းနဲ့အိမ်ထောင်ရေးကို ဘယ်တော့မှ ရောနှောလေ့မရှိပါဘူး။ အထူးသဖြင့် သူတို့ရဲ့ ဇနီးတွေကို သူတို့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းထဲမှာ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခွင့်မပြုဘဲ ဇနီးပေးမယ့် အကြံဉာဏ်ကိုလည်း လက်ခံလေ့မရှိကြပါဘူး။ သူတို့ရဲ့ ဇနီးအတွက် ဆယ်စာရင်း လုံလောက်အောင်ပဲ ဖွင့်ပေးထားလေ့ ရှိတယ်။ Joint Account သဘောမျိုး ပူးတွဲငွေစာရင်းဖွင့်ထားပါတယ်။ တကယ်လို့ သူပေးထားတဲ့ အတိုင်းအတာနဲ့ သုံးဖို့ မလုံလောက်ရင် (ခိုင်မာတဲ့အကြောင်းပြချက်အပေါ် မူတည်ပြီး) အပိုထပ်ဆောင်ပြီး သုံးခွင့်ပြုပါတယ်။ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကို ကဏ္ဍတစ်ခုစီ သီးသီးသန့်သန့် ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားကြပါတယ်။

ဖို့ဒ်ကတော့ သူနဲ့ သူ့ဇနီးသည်ဟာ လင်မယားအဖြစ်နဲ့တစ်ယောက်တည်းတိုင်ပင်ဖော်တိုင်ဖက် အဖြစ်နဲ့လည်း နေရာပေးထားပါတယ်။ တစ်ခါတလေ

သူ့လုပ်ငန်းမှာ တွေ့ကြုံရတဲ့ အခက်အခဲတချို့ကိုတောင်မှ သူ့ဇနီးမစွက်ဖက်ဖို့ကို ခြေပြလေ့ရှိတယ်။ အထူးသဖြင့် သူ့ဇနီးနဲ့ သူနဲ့တွေ့ဆုံရတဲ့အချိန်ဟာ မနက်အိပ်ရာထအပြီး လုပ်ငန်းခွင်ကိုမသွားခင်အချိန်ထိ တစ်ချိန်၊ လုပ်ငန်းခွင်ကပြန်လာတဲ့အခါ အနားယူအပန်းဖြေ၊ ညစာစားပြီး အိပ်ရာမဝင်မီတစ်ချိန်၊ ရုတ်တရက်နစ်ချိန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ နစ်ချိန်မှာ ဒုတိယအချိန်ဖြစ်တဲ့ ညစာစားအပြီးမှာ သူတို့ ဇနီးမောင်နှံအတွက် လောလောဆယ် ဘာတာဝန်မှ မရှိကြတော့ပါဘူး။

အဲဒီ အချိန်မှာ သူတို့လင်မယားနှစ်ဦးဟာ ဆေးအေးဆေးဆေး တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် အနောင်အယုက်ကင်းမှုစွာ တိုင်ပင်ဆွေးနွေး အကြံဉာဏ် နှီးနှေးလှယ်မှု ပြုလုပ်ကြပါတယ်။

ဖို့ဒ်ရဲ့ဇနီးဟာ ပညာရေးထူးချွန်သူဖြစ်ပါတယ်။ အတွေးအခေါ်ဉာဏ်ရည်အဆင့်မြင့်သူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တစ်ခါတလေ ဖို့ဒ်အတွက် လိပ်ခဲတည်းလည်းဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ကိစ္စတွေကို မစ္စကီရိုဒ်က အကြံပေးပြောရှင်းနိုင်ပါတယ်။ ဒါဟာ ဖို့ဒ်ဟာ ပါးနပ်လိမ္မာစွာနဲ့ သူ့ဇနီးကို အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုအတွက် နေရာပေးထား ပြီး ဇနီးရဲ့အကြံဉာဏ်ကို သူ့အတွက် (တစ်နည်းအားဖြင့်) မှီခိုလုပ်ငန်းခွင်အတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းလာအောင် ဆောင်ရွက်လိုက်တာပဲ ဖြစ် ပါတယ်။

သူ့ဇနီးမစွက်ဖက်ဖို့ဟာ ဘာကြောင့် ဟင်နရီဖို့ဒ်ကို အကြံပေးနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်နေရသလဲဆိုတဲ့ အချက်ကို နှိုင်းယှဉ်ပေးလျက် လွယ်လွယ်ကူကူ ထောက်ပြနိုင်ပါတယ်။ ဖို့ဒ်ဟာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်နေသူတစ်ယောက်ဖြစ်နေတယ်။

နောက်ပြီး အဲဒီ လုပ်ငန်းဟာ အဆမတန် ကြီးကျယ်နေပါတယ်။

နိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးသာမက နိုင်ငံတကာအဆင့်အထိ ကျယ်ပြန့်နေပါတယ်။ အဲဒီလို လူစားရဲ့ ဦးနှောက်ထဲမှာ လုပ်ငန်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အချက်အလက်တွေအားလုံး ပြည့်သိပ်နေအောင် ထည့်ထားရပါတယ်။ ဖွဲ့ခံတို့ ခေတ်မှာ ကွန်ပျူတာမပေါ်သေးပါဘူး။ ဒါကြောင့် ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်တဲ့ မမျှော်လင့်ထားတဲ့ နေရာအစိတ်အပိုင်းကလေး တစ်ခုက ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ပြဿနာအတွက် ဘယ်လိုဖြေရှင်းမလဲဆိုတဲ့အဖြေကို ဖွဲ့ခံဦးနှောက်ထဲမှာ လောလောဆယ် ထည့်မထားနိုင်သေးပါဘူး။

မစွက်ဖို့ဒ်ကတော့ သူ့ရဲ့စိတ်အိမ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ စိမ့်ခန့်ခွဲရေး ကာဝန် ဝတ္တရားတွေကို နေ့တစ်နေ့ရဲ့ မနက်ပိုင်းတည်းက ဆောင်ရွက်ပြီးစီးသွားပါပြီ။ ချက်ပြုတ်ရေးကိစ္စကို ချက်ပြုတ်သူသို့ ထပ်ဆင့်တာဝန်ခွဲပေးထားတယ်။ လျှော်ပွပ်ရေးကိစ္စကို အဝတ်လျှော်သူကို စေခိုင်းပြီးပြီ။

အိမ်တွင်းသန့်ရှင်းရေး၊ အိမ်ပြင်ဘက်မှာ ရှိတဲ့ ခြံဝင်းသန့်ရှင်းရေး၊ ပန်းဥယျာဉ်စိုက်ခင်းအတွက်စတဲ့ လုပ်ငန်းတွေအတွက်လည်း အသီးသီး တာဝန်ခွဲပေးပြီး ဖြစ်တယ်။ ဖွဲ့ခံရဲ့အိမ်မှာ သူတာဝန်နဲ့ သူ ခွဲဝေစေခိုင်းထားတဲ့ အိမ်ဖော်နှစ်ယောက်လည်း ရှိပါတယ်။ အဲဒီ အိမ်ဖော်တွေဟာ သူတာဝန်နဲ့သူ အထွက်စေ့စေ့ လုပ်နိုင်ကြသူချည်းပါပဲ။

ဒါကြောင့် မစွက်ဖို့ဒ်ဟာ မနက်စာစားပြီးချိန်ကစပြီး သူမရဲ့ ဦးခေါင်း ထဲမှာ ဘာကိုမှ ထည့်ထားစရာ မရှိပါဘူး။ ဦးနှောက်ထဲမှာ ရှင်းနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် မစွက်ဖို့ဒ်အတွက် ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ဖြစ်လာ တဲ့ ပြဿနာအသေး အများလေး တစ်ခုနှစ်ခုလောက်ကို ဦးနှောက်ထဲထည့်ပြီး လွယ်လွယ်ကူကူ ဖြေရှင်းနိုင်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဟာ...ဖွဲ့ခံအတွက် အထူးအသုံးဝင်တဲ့ ဇနီးဖြစ်နေပါတယ်။ တစ်နှည်းပြောရရင် သူမနီးဆီကရလာတဲ့ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုကြောင့် အဆင် ဖြေနေပါတယ်။ အဲဒီလို ဖုန်မှန်ကန်ကန် အကူအညီပေးလေ့ရှိတဲ့ မစွက်ဖို့ဒ်ရဲ့

အထက်ရောက်မှုဟာ ဖွဲ့ခံအပေါ်မှာ အထိုက် အလျောက် လွှမ်းမိုးနေပါတယ်။ အဲဒီ လွှမ်းမိုးမှုဟာ ချုပ်ကိုင်မှုမဟုတ်ပါဘူး။ ဖွဲ့ခံအတွက် အကျိုးဖြစ် ရှိတာပဲ။ တစ်နှည်းအားဖြင့် ပြောရမည်ဆိုလျှင် ဖွဲ့ခံမှာ မစွက်ဖို့ဒ်ဆိုတဲ့ အာရုံစိုက်ရုံ အောင်မြင်မှုတွေဟာ အခုလိုဆယ်စုနှစ်ပေါင်းများစွာ တည်တံ့ ခက်ခဲပါလိမ့်မယ်။ ဖွဲ့ခံအင်ပါယာဟာလည်း ဒီလောက် ကြီးကျယ်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဖွဲ့ခံဟာ အကြီးအကျယ် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု ဖြစ်ထွန်းခဲ့သူ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်လျှောက်လုံး နှစ်ပေါင်း ၁၀၀နဲ့အတွင်းမှာ အမှားအယွင်းမဖြစ်ခဲ့ဖူးဘူးလို့ အတိအကျပြောလို့ မရပါဘူး။ အဲဒီအထဲမှာ လူသားတစ် ယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် အမှားကျူးလွန်ခဲ့ပါသေးတယ်။ အမှား တွေထဲမှာ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် အကြီးအကျယ်ပြဿနာတက်ခဲ့ဖူးပါ သေး။ မှားယွင်းတဲ့ သင်္ခါငြိမ်ချမှုကြောင့်လို့ ဖွဲ့ခံကဝန်ခံခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်ကစပြီး တတ်နိုင်သမျှ အမှားနည်းအောင်၊ အထိန်း အဲဒီနည်းပါးတဲ့ အမှားဟာ (ပြန်လည်ပြုပြင်လို့ရတဲ့) အသေးအမွှာ အမှားများသာ ဖြစ်အောင်၊ သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းချုပ် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ အမှားဟာ အတ္တထိန်းချုပ်မှု လွန်ကဲခြင်းကြောင့်ဖြစ်ရတယ်လို့ ယူဆစရာ မကြောင်းရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တဲ့ လူတိုင်း အတိအကျမှာက မိမိအတွက် မထိန်းချုပ်ဘဲလွှတ်ထားခဲ့ရင် အတ္တလန့်ကဲပြီး ခြေအောင်မြင်မှုကို စောစောစီးစီး ပျက်စီးသွားစေနိုင်ပါတယ်။ အတ္တကို ထိန်းချုပ်မှုလွန်ကဲသွားရင်လည်း ဘောင်ခတ်ထားတဲ့ အတ္တနဲ့အတူ မိမိပါ ဘောင်ခတ်ခံရမယ့် အခြေအနေမျိုး ဖြစ်ပေါ် နိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီလိုမျိုး ဖြစ်ပေါ်ရအောင် အတ္တကိုထိန်းသိမ်းချုပ်ကိုင်တဲ့အခါ မိမိလည်း ထိန်းချုပ်မခံ အောင် သတိထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အတ္တကို မိမိဖြစ်စေချင်တဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်ကို ချုပ်ကိုင်နိုင်ပါတယ်။ ပုံဖော်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီဖန်တီးချက်ဟာ မိမိကိုဖြစ်

၈၈။ မိမိနုလုပ်ဟောကိုင်ပက်တွေကို ဖြစ်စေ ထိခိုက်နစ်နာဆုံးရှုံးစေတဲ့ အပြစ်မျိုး မဖြစ်ရအောင် သတိပြုဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဟင်နရီဖို့ဒ်ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဟာ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှု အမရှိမဖြစ် လိုအပ်နေတဲ့အကြောင်းကို ရှေ့ပြောင်းမှာပြောပြပါပြီ။ အဲဒီအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သင့်အတွက် ပိုပြီး အကျိုးဖြစ်ထွန်းအောင် တင်ပြပါမယ်။

လူသားဟာ တစ်ဦးတည်း ဖြစ်ပေါ်လာတာမဟုတ်ကြောင်း၊ အကူယူချဲ့ပြောဖို့ မလိုပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မိသားစုနဲ့ဖြစ်စေ၊ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ဖြစ်စေ တစ်မျိုးမျိုးနဲ့ ပတ်သက်ဆက်နွယ်နေကြပါတယ်။ အဲဒီလို ပတ်သက်ဆက်နွယ်နေတဲ့အတွက် သင့်ရဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံဖြစ်ဖို့ ဆောင်ရွက်ရမှာ အဲဒီ အိမ်ထောင်ရေးဟာ အရေးပါတဲ့အပိုင်းကဏ္ဍတစ်ခု ဖြစ်နေပါတယ်။

စီးပွားရေးဆိုင်ရာကိစ္စ၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာဖြစ်စဉ်နဲ့ ရုပ်ဝတ္ထု ဖွဲ့စည်းတွေဟာ လူတိုင်းအတွက် အရေးကြီးနေတာပါ။

အဲဒီ ကိစ္စဖြစ်စဉ်၊ ဖွဲ့စည်းမှုတွေ အားလုံးပါဝင်နေတာကတော့ အိမ်ထောင်ရေးပါပဲ။

ဟင်နရီဖို့ဒ်လိုမျိုး ကမ္ဘာကျော် စီးပွားရေးလောကရဲ့ အောင်မြင်ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံရရှိထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ အသိဉာဏ်ပေါ်စပ်မှုအတွက် ပထမဦးဆုံး စတင်အခြေခံတာဟာ သူ့အိမ်ထောင်ရေးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတွေကို ပြီးခဲ့တဲ့စာမျက်နှာမှာ ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။

သူ့လို ကြီးကျယ်တဲ့ လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်ဟာ အသိဉာဏ်ပေါ်စပ်မှု အတွက် ဇနီးမစွက်ဖို့ဒ်တစ်ပါး အခြေခံပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဖို့ဒ်လိုပဲ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု အလုံးစုံကို လက်ဝရရှိနိုင်ဖို့ ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာ စိတ်စွမ်းအင် ဖြစ်ပေါ်လာစေဖို့အတွက် သူ့အိမ်ထောင်ရေးကနေ စတင်ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

‘လင်နဲ့မယား လျှာနဲ့သွား’ လို့ စကားပုံတစ်ခုက ဆိုထားပါတယ်။ အဲဒီပွယ်က မကြာခဏ ထိမိ၊ တိုက်မိ၊ ကိုက်မိကြပါတယ်။ ရန်ဖြစ်ပူးဘူး။ စကားမများပူးဘူးဆိုတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဆိုတာ မရှိပါဘူးလို့ ပြောကြတယ်။

အလုံးစုံ ပြည့်စုံနေတဲ့ ဘုရင်နဲ့ မိဖုရား၊ အိမ်ရှေ့စံနဲ့တော်ဝင် ဇင်သမီးတို့တောင် တကျက်ကျက်ဖြစ်ကြတယ်။ လမ်းခွဲကြတယ် ဆိုတာတွေဟာ တကယ်တော့ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းသာ ပြည့်စုံနေကြပြီး စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာပေါင်းစပ်မှု ချို့ယွင်းနေတာက အဓိကပါ။

လင်နဲ့မယား တစ်ဦးတည်း ယုယကြင်နာမှု၊ မြတ်နိုးလှေ့ လာမှု၊ အပြန်အလှန် စာနာထောက်ထားမှုတွေ ရှိနေဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒီ အချက်တော့သာ ပြည့်စုံနေတယ်ဆိုရင် လင်ယောက်ျားရဲ့ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝဖို့ရည်မှန်းချက်ဟာ အမြန်ဆုံး အောင်မြင်နိုင်မှာသေချာပါတယ်။

ဒါကြောင့် အောင်မြင်မှုရည်မှန်းချက် ကြီးကြီးထားပြီး ဆောင်ရွက်နေတဲ့ လင်ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ သူ့ဇနီးမယားနဲ့ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေရင်အောင်မြင်မှု ကြိုးပမ်းရာမှာ ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့နဲ့ အဆင်မပြေ ခြင်းနာပါ။ ဒါဟာ အရေးပါတဲ့အချက်တစ်ခု ဖြစ်နေပါတယ်။ အကောင်းဆုံးကတော့ ချို့ငဲ့နွမ်းပါးနေတဲ့ ဘဝကနေ ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ အခြေအနေတို့ ရောက်ဖို့အတွက် လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ပြေလည်နေရပါမယ်။

ဇနီးမယားကို မိမိကြိုက်တဲ့ ပုံစံမျိုးဖြစ်အောင် ဖန်တီးနိုင်သူ ဟာ လင်ယောက်ျားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမျိုးနည်းတူ လင်ယောက်ျားကို ဆွဲဆောင် နည်းရုံးနိုင်သူဟာလည်း ဇနီးမယားပဲ ဖြစ်နေပါတယ်။

လင်နဲ့မယားဟာ မိသားစုတစ်ခုစီက ပေါက်ဖွားကြတဲ့သူစိမ်း တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ သူစိမ်းအချင်းချင်း ချစ်မြတ်နိုးမှု အရင်းခံပြီး

အတွက်ပင် ပေါင်သင်းနေထိုင်ကြတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် အရင်းနှီးဆုံးသူစိမ်းတွေ ပါပဲ။ မိဘ၊ ဆွေမျိုးသားချင်း၊ အရင်းအချာတွေ ထက်တောင် ရင်းနှီးချစ်ခင်စုံမက ကြပါတယ်။

ဒါကြောင့် အဲဒီအကြောင်းရင်းကို ပြန်ကြည့်မယ်ဆိုရင် ငယ်စဉ်ကလေးဘဝကတည်းက သံယောဇဉ်ကြီးစွာနဲ့ အတူနေခဲ့ကြတဲ့ အလိုက် အဝန်းတစ်ခုလုံးထဲကနေ လင်မယားအချစ် တစ်ခုတည်းနဲ့ ခွဲခွာလာခဲ့ကြတယ်။ ဘယ်လို ဆွေမျိုးသားချင်း အပေါင်းအသင်းတွေရဲ့ ဆက်ဆံပေါင်းသင်းမှုချင်းနဲ့ မတူတဲ့ အရင်းနှီးဆုံးဘဝနဲ့ အေးအတူပူအမျှ နေလာကြတယ်။

နောက်ပြီး စိတ်ဓာတ်လုံဆော်ဆော်ခင်းမှုတွေထဲမှာ ချစ်ချင်း မေတ္တာဟာ ပဓာနအကျဉ်းဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီချစ်ခြင်းမေတ္တာကို အသုံးပြုပြီး လင်ယောက်ျား ဖြစ်သူကို သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်မှု အပြည့်အဝ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလိုမှ မဟုတ်ဘဲ ဇနီးမယား ဖြစ်သူဟာ တစ်ချိန်လုံးလိုလို လင်ယောက်ျားကို တပူပူတဆူဆူ လုပ်နေရင်၊ အကြောင်းမဲ့သက်သက် သဝန်ကြောင်နေရင်၊ အပြစ်မရှိ အပြစ်ရှာတာတွေကို ပြုလုပ်နေရင် လင်ယောက်ျားဟာ သူ့ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ဖို့ မပြောနဲ့၊ အဲဒီ ရည်မှန်းချက်တို့တောင် စိတ်ဝင်စားတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါဟာ ဇနီးမယားရဲ့ ကြိုးမားတဲ့ အန္တရာယ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ လင်ယောက်ျားဟာ သူ့အမိန့်လွှဲနဲ့ အခါကျရင် ပွင့်ထွက်ပေါက်ကွဲ လာပါလိမ့်မယ်။ အချစ် စနစ်တို့ အိမ်ထောင်ရေးဟာ အမှန်နဲ့ နှိပ်စက်သွားမှာ သေချာ ပါတယ်။

ရေပိုင်းမှာ မော်ပြဲတဲ့ ဖိုဒ်ရဲ့စနစ် မစွက်ဖိုဒ်ရဲ့ ပြုမှုဆောင်ရွက် ချက်ကို ပြန်ကြည့်မယ်ဆိုရင် သာမန်လင်မယားဟာ သူတို့လောက် မချစ်သော တုံ့အတွက် အိမ်ဖော်တွေကို ဝေယျာဝံစွတွေ မခိုင်းနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် လင်မယားနှစ်ဦး အေးအေးချမ်းချမ်း ဆိုတိုင်ပင်ကောင်း တိုင်ပင်ဆိုတဲ့စကားလို

ဖြစ်သော လွတ်လွတ်လပ်လပ် အမှတ် အယူကကင်းရှင်းစွာ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးဖို့ တစ်ချိန်ရှိအောင် လုပ်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ သတ်မှတ်ချက်ဟာ တစ်ခုချင်းဖြစ်ချင်ဖြစ်၊ ဒါမှမဟုတ် အခြေအရာ နှစ်ခုချင်းဖြစ်ဖြစ် လိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အတတ်နိုင်ဆုံး လင်ယောက်ျားတစ်ယောက် အဆင်ပြေထားမှ ဖြစ်ပါမယ်။ ဒါမှသာ တိုင်ပင် ဆွေးနွေးဖို့ အကောင်းဆုံးအချိန် ဖြစ်နေမှာပါ။

တကယ်တော့ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံးဟာ အများအားဖြင့် သူဘဝက ကူးပြောင်းခဲ့ကြတာပါ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မချစ်မ ချစ်သက်တဲ လင်မယားဖြစ်တာ ရှားပါတယ်။ ချစ်သူဘဝမှာ မိန်းမပျိုရော၊ ထောက်ပံ့ပျိုပါ နှစ်ယောက်စလုံး မိမိကိုယ်ကို အလှပဆုံး အသားအရောင် အဆင်အတိုင်းဆင်ယင် ထုံးစံလွှာကြတယ်။ ဆွေးနွေးကြည့်ကြည့်နဲ့ ခြယ်နှုန်း အတတ်ကြတယ်။ အမှတ်အယူကကင်းပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေရာတစ်နေရာ ရှိချယ်လေ့ရှိကြတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ခေါ်ခေါ်သုံးစွဲတာက အစ အချိန်သာဆုံး၊ အသာယာဆုံးတွေ ဖြစ်နေပါတယ်။ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြင်နာယုယ နှစ်ယောက်တို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ခွဲမက်စေခဲ့ကြတယ်။

အဲဒီအချက်တွေကြောင့် အိမ်ထောင်သည်ဘဝကို ရောက်ခဲ့ကြတာပါ။ တကယ်လို့ (လက်ရှိဘဝထက် ပိုမိုမြင့်မားဖို့) ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု အလုံးစုံကို ရည်မှန်းချက်ထားပြီး ဆောင်ရွက်ဖို့ ဆွေးနွေးချိန်မှာလည်း ချစ်သူ အဝကလို လိုက်လိုက်လျောလျော ဆောင်ရွက်သင့်ပါတယ်။

‘ငယ်ကအချစ် အနှစ်တစ်ရာ မမှေ့သာ၊ ငယ်တပေါင်း အနှစ်တစ်သောင်း မမှေ့ကောင်း’ ဆိုတဲ့စကားဟာ စကားအဖြစ် သက်သက် ဆောင်စားထားတာ မဟုတ်ပါဘူး။

အိမ်ထောင်သည်ဘဝ ရောက်နေတဲ့ လင်မယားအတွက် ချစ်ချမ်းမေတ္တာနဲ့ လွမ်းခြံထားမယ်ဆိုရင် အချိန်အခါမရွေး၊ အသက်အရွယ်မရွေး၊ ပြန်လည်လုံ့ဆော်နိုင်စွမ်းရှိတာ သေချာပါတယ်။

အဲဒီလို့ဆော်မှုဟာ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံးအတွက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းဖို့နေ့ဥစ္စာကြွယ်ချမ်းသာမှုအတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်နှစ်ယောက်စလုံး စိတ်ဝင်စားရမယ်၊ စိတ်အားထက်သန်ကြရမယ် အကြောင်းတရားဖြစ်နေပါတယ်။

ဆွေးနွေးဖို့ အသင့်တော်ဆုံးအချိန်ဟာ ညစာစားသောက်ပြီး ဘာတာဝန်မှ မရှိတော့တဲ့ အချိန်မျိုးဟာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

အဲဒီအချိန်မှာ ဘာတာဝန်မှ မရှိကြတော့ဘူး မဟုတ်လား။ ညစာစားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ဆိုရင် အိပ်ရာဝင်ချိန်ပဲ ရှိတော့တယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်ရောလူပါ အားလပ်ပြီး သာယာနေတဲ့ အချိန်ဖြစ်ပါတယ်။

ညစာ မစားခင်ကဆိုရင် ညစာစားဖို့ တာဝန်တစ်ခုကျန်နေပါတယ်။ အထူးသဖြင့် စားသောက်နေကြတဲ့အချိန်မှာ စားသောက်တဲ့ ကိစ္စကလွဲလို့ တခြားစိတ်ဝင်စားစရာ ဘာမှ မရှိသင့်ပါဘူး။ တကယ် လို့ စိတ်လွှဲပြားစရာ အကြောင်းမျိုးပြောဆိုမိရင် စိတ်အာရုံက စားသောက်တဲ့နေရာက အာရုံပြောင်းသွားတယ်။ ဒါဆိုရင် အစာချေစနစ်ကို ပျက်ယွင်းစေပါတယ်။

ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ပါရဂူကြီးတွေရဲ့ စူးစမ်းလေ့လာချက်အရ လူတစ်ယောက်ဟာ အစားအစာကို ပါးစပ်ထဲထည့်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် လျှာက အရသာခံကြည့်လိုက်တယ်။ အဲဒီလူ ဘာစားနေတယ်ဆိုတာကို လျှာက သိလိုက်တယ်။ သိသိချင်း ဦးနှောက်ကို သတင်းပို့ တယ်။ ဒီလူ စားနေတာ အသားလို့ သိလိုက်တဲ့ ဦးနှောက်အသိအာရုံက တစ်ဆင့် အစာအိမ်ကို လှမ်းပြီး အကြောင်းကြားတယ်။ အစာအိမ်ရဲ့ အတွင်းနံရံမှာ အဖုအကျိတ်ကလေးတွေ ရှိတယ်။

လျှာက အသားကို စားနေချိန်မှာ အစာအိမ်နံရံမှာရှိနေတဲ့အဖု အကျိတ်တွေထဲက လူစားနေတဲ့အသားကို ကြေညက်ဖို့အတွက် လုံလောက်တဲ့ အစာချေအရည် (အက်ဆစ်အပျော့စားကို) သင့်လျော်လုံလောက်တဲ့ အတိုင်း အစာ တစ်ခုအထိ ထုတ်ထားလိုက်တယ်။ အစာအိမ်ထဲရောက်လာတဲ့ အစာဟာ အသားကို အဲဒီအစာချေအရည် နဲ့ ရောနှောသမပြီး အစာအိမ်နံရံမှာ ကြေညက်တဲ့အထိ ပွတ်ချေတယ်။

ကစီနှစ်လို ဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ အဆွေးအဖြစ်အသားအဖြစ် သက်ဆိုင်ရာဆို လုပ်ဆောင်ပေးဖို့ ပိုလိုက်တယ်။ လိုအပ်တာထက် ပိုလှုံ့နေတာတွေဟာ အဖြစ် သို့မဟုတ် ဝမ်းအဖြစ် သွားရာလမ်း ကြောင်းကို ခွန်ပစ်လိုက်တော့တာ ပဲ။

တကယ်လို့ လူစားနေတာ ဟင်းရွက်သီးနှံဖြစ်နေရင်တော့ လျှာက အကြောင်းကြားတာကို ဦးနှောက်ကသိတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ဟင်းသီးဟင်းရွက် အချို့လို အစာအိမ်ကို ဆက်လက်သတင်းပို့တယ်။ အဲဒီအခါမှာ အစာအိမ်ဟာ အသားအတွက်ထုတ်လုပ်တဲ့ အစာခြေအရည်ထက် ပျော့ပြီး ဟင်းသီးဟင်းရွက် အတွက်ရုံလောက်ပဲ ထုတ်ထားတယ်။ အစာခြေစနစ်ကို ဆောင်ရွက်နေချိန်မှာ လျှာဟာ တစ်ခုလုံးရော၊ ဦးနှောက်ထဲမှာပါ တစ်ခြားအလုပ်တွေကို (မလုပ်မဖြစ်) ကိစ္စက လွဲလို့ အားလုံးရပ်ထားတယ်။ ဒါကြောင့် စားသောက်နေတဲ့အချိန်မှာ စိတ်ဝင်စားစရာ စိတ်လွှဲပြားရမယ့် အကြောင်းအရာတွေ ကို အဖု ဆွေးနွေးသင့်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ အစာခြေစနစ်ကို အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားမှာ စိုးလို့ပါပဲ။

အဲဒီလို ဖြစ်သွားရင် သတ်မှတ်ထားတဲ့အတိုင်း အစာခြေ အရည် ထုတ်လုပ်မှုဟာ ပုံမှန်ထက်လျော့နည်းသွားပြီး အစာမစကြ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး အစာအိမ်လမ်းကြောင်းဆိုင်ရာ ပါရဂူကြီးတွေက အစာစားချိန်မှာ စိတ်အာရုံဟာ အစားစားတဲ့ အထဲကိုသာ ရောက်သင့်တယ်လို့

ညွှန်ကြားထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ညစာစားပြီး အိပ်ယာမဝင်ခင်အချိန်မှာ လင်နဲ့မယား စိတ်အေး ချမ်းသာစွာနဲ့ ဘဝတိုးတက် အောင်မြင်ရေးကို ဆောင်ရွက်သင့်ပါတယ်။

အဲဒီလို ဆွေးနွေးဖို့ကိစ္စကို မဆောင်ရွက်ခင် ချမ်းသာကြွယ်ဝ အလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်ရရှိရေးအတွက် ဆောင်ရွက်မယ့် လင်ယောက်ျား သူဇနီးသည်ဟာ ဘယ်လိုအမျိုးအစားလဲဆိုတာကို ပထမဆုံးသိရှိရ ဖြစ်ပါတယ်။ လင်ယောက်ျားအပေါ်မှာ အနိုင်ရချင်တဲ့ ပုံစံမျိုး မဖြစ်သင့်ပါဘူး။ ဇနီးသည်တစ်ယောက် ရှိရမယ့် စိတ်နေသဘောထားဟာ အင်မတန် အရေးကြီး ပါတယ်။ အဲဒီလိုမျိုး စိတ်သဘောထားမရှိရင် ရှိအောင်ဖြစ်အောင်လုပ် ကြိုတင်သတိပြုရပါမယ်။

လင်ကို ညီစာပေးတဲ့ အနေအထားမျိုး မဖြစ်သင့်ပါဘူး။ ဇနီးမဟုတ် ဟာ စီးပွားရေးကိစ္စဆွေးနွေးရာမှာ လင်ယောက်ျားကို အပြဿနာမျိုး ဖျောင်း ဆွဲဆောင် သိမ်းသွင်းတတ်မှသာ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှာပါ။

ဒါကြောင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက်ထားတဲ့လင်မယားဟာ ပြေပြေလည်လည် ဆွေးနွေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆွေးနွေးရမယ့် ဇနီးဟာ မိမိမယားကဲ့ရဲ့ အလုပ်ကို စိတ်ဝင်စားဖို့က ပထမ အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ လင်ယောက်ျားရဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးကို ပြည့်စုံ စုံစုံမဟုတ်သည့်တိုင်အောင် လုပ်ငန်းရဲ့သဘောတရားလောက်ကိုတော့ အကြံ ပျင်းသိထားဖို့ ကြိုးစားသင့်ပါတယ်။

ဒီလိုမှ သိမထားရင် လင်နဲ့မယားဆွေးနွေးမှုဟာ အရာရောက် မဟုတ်ပါဘူး။ လင်ဘာတွေလုပ်နေမှန်း မသိ၊ လင်ရဲ့အလုပ်ကိုလည်း စိတ်ဝင် စား၊ လုပ်ငန်းသဘောတရားကိုလည်း နားမလည်ဘဲ လင်ရှာရသမျှတွေ ထိုင်ဖြန်းတတ်တဲ့ မိန်းမစား၊ လင်ရှာလာတဲ့ငွေကို အတိုင်းအတာကာလတိုင်း အထိ ခြီးခြီး၊ စိစစ်မသုံးစွဲဘဲ အချိန်အခါမရွေး လင်ဆီမှာ လက်ဖြန့်တောင်

ထားမျိုး၊ လင်ကငွေကို ဖောဖောသိသိထုတ်ပေးရင် ကျေးကျေနပ်နပ်ကြီး ချယ်ပြီးတော့ လက်ခံလေ့ရှိပြီး တောင်းသလောက်မပေးနိုင်ရင် စူစူအောင် အာင့် ချက်နှာကြီး ပုပ်သိုးနေတဲ့ မိန်းမပျိုးတွေဖြစ်နေရင် စီးပွားရေးအတွက် ဆွေးနွေးလို့ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒါကြောင့်မို့ ဇနီးမယား တစ်ယောက်ဟာ ကိုယ့်ယောက်ျားရဲ့ လုပ်ငန်းကိုစိတ်ဝင်စားပါ။ လုပ်ငန်းမှာဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ ယောက်ျားရဲ့ အောင်မြင်မှု၊ ကျွမ်းကျင်မှု၊ စိတ်အလိုမကျ ဖြစ်ခဲ့ရမှုတွေကို စာနာစိတ်နဲ့ စိတ်ပါဝင်စားစွာ အထောင်ပါ။ ပြေလည်မယ့်နည်းလမ်းကို စိတ်အေး အေးထားပြီး ကူညီအဖြေ ဖြေပေးပါ။ လင်ယောက်ျားဟာ အလုပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး မကျေနပ်လို့ စိတ်လိုက် မဖြစ်ပါပေါက်ကွဲပွင့်ထွက်တော့မယ့် အခြေအနေမျိုးဖြစ်နေပြီဆိုရင်လည်း အောင်မြင်သောသဘာဝနဲ့ တည်ငြိမ်လာအောင် ဖန်တီးပေးပါ။ စိတ်အာရုံကို သိမ်မွေ့နေ အောင် အရပ်ကြီးစား၊ လိုင်းပြောင်တူသောအမျိုး စိတ်အပြောင်ပေးပါ။ တစ်ခါတလေ ယောလောဆယ် အခြေအနေမှာ ကြီးကျယ်တဲ့ ပြဿနာလို့ ယူဆရပေမယ့် နှစ်ပိုင်းအတွင်းမှာ အပြောင်းအလဲကြောင့် ပြဿနာအသေးအမွှားအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားတတ်ပါတယ်။ ဒါက ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းမှုအပေါ်မှာ မူတည်နေ တယ်။ အဲဒီလို ဖြေရှင်းနိုင်တဲ့ လင်ယောက်ျားမျိုးဖြစ်အောင် မယားက ချဉ်းချနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလို နှစ်သိမ့်ဖျောင်းဖျူး မပေးဘဲ အတိုအထောင် ချဉ်းချပ်ပေးလိုက်ရင်တော့ လင်ယောက်ျား အတွက် ဆိုက်ကွဲသော ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။

‘ကျွန်မတို့ကတော့ လင်အလုပ်ကို ဝင်စေ့ဝင်ပါဘူး။ သူရှာပေး တဲ့ နေရာနဲ့ သုံးတာပဲ ရှိပါတယ်။ ပေးနေကျ ဝင်ငွေထက် လျော့လာ ရင်တော့ နှစ်ဦးစွယ်ဘူး ပြဿနာရှာလိုက်တာပဲ။ ဘယ် မယားပေါ့ ပေးခဲ့လို့လဲ ဆိုတဲ့ စကားမျိုးနဲ့ပေါ့ဗျာ။ ဒါဆို ကိုယ်တော်ချော ကြံ ဖန်ပြီး မပြည့် ပြည့်အောင် ပြုပြင် ပြုတ်ပေးရတော့တာပဲ’ ဆိုတဲ့ စကားမျိုးကို ဂုဏ်ယူငါးသဘောမျိုး။

မြန်ရေရှက်ရေနေ့ လူတောထဲချဲ့ ပြောနေတတ်တဲ့ မိန်းမမျိုးကို သင်ကိုယ်တိုင် မကြာခဏ တွေ့ဖူးမြင် ဖူးကြားဖူးခဲ့မှာပါ။

ဒါပေမယ့် အဲဒီ မိန်းမဟာလင်ယောက်ျားကို ဘဝအဆင့် အတန် မြင့်အောင် ကူညီဖို့ထက်ချောက်ထဲကျအောင် တွန်းချမယ့် မိန်းမစားမျိုး ဖြစ်နေတာကို သူမကိုယ် သူမသိပုံမရပါဘူး။

လင်နဲ့မယား စိတ်ချင်း၊ရပ်ချင်းပေါင်းစပ်ရာမှာ အကြောင်း မအကြောင်းရှာပြီး နားပူနားဆာလုပ်တာတွေ၊ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အနိုင်ရချင်တာတွေဟာ မူလက ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တဲ့ ချစ်ချင်းမေတ္တာကို မုန်းတီးမှုအဖြစ် ပြောင်းလဲနေတာနဲ့ အတူတူပါပဲ။

ဒါကြောင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အပေါင်းကို ရယူပိုင်ဆိုင်နိုင်ဖို့အတွက် ကျယ်ပြန့်တဲ့ ရည်မှန်းချက်ဖန်တီးမယ့် ဇနီးမောင်နှံဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အချစ်မေတ္တာနဲ့ ကြင်နာယုယမှု၊ အပြန်အလှန် ဖြတ်နိုးလေးစားမှုစတဲ့ အချစ် အလက်တွေနဲ့ ပြည့်စုံရမှာဖြစ်ပါတယ်။

Home Sweet Home လို့ စာတန်းလေးတွေ ချိတ်ထားတဲ့ အိမ်တချို့ကို သင်သတိထားမိပါလိမ့်မယ်။ လင်ယောက်ျားဟာ တစ်နေ့ပတ်လုံး လုပ်ငန်းခွင်မှာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ နှစ်မြှုပ်ပြီး မင်ပန်းကြီး လုပ်ကိုင်အားထုတ် ကြိုးပမ်းခဲ့ရသူ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ဖိစီးမှုဒဏ်၊ ခန္ဓာကိုယ် အသုံးချဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့အတွက် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှု ဒဏ်တွေကို ခံစားလာရတယ်။

သူ့အိမ်ရာကို ပြန်ရောက်လာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အဲဒီပင်ပန်း နွမ်းနယ်မှုအားလုံး ပြေပျောက်ပြီး သာယာလန်းဆန်းမှု ဖြစ်ရအောင် ဆိုရရင် ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ အဲဒီစာတန်းလေးကို ချိတ်ဆွဲထားတာပါ။ တကယ်တမ်းဖြစ် မှာက အဲဒီ စာတန်းရဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကို လက်တွေ့ ကျကျအကောင်အထည် ဖော်နိုင်ဖို့က အရေးကြီးပါတယ်။ အိမ်ထဲကိုဝင်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် စိတ်သာ လန်းဆန်းစရာ၊ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်တဲ့မွမ်းမံမှု၊ ရုပ်ဝတ္ထုသာမက ကြည်ကြည်

လင်လင်အပြုံးနဲ့ ကြိုဆိုလက် ကမ်းနေတဲ့ ဇနီးမယားကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီ ကြိုဆိုတဲ့အပြုံး ဟာ လင်ယောက်ျားအတွက် ရင်ထဲအသည်းနှလုံးထဲမှာ ချစ်ရာ ကိုယ်ပါ လိုက်လိုက်လှလှ ဖြစ်စေရပါမယ်။

အဲဒီလို သာယာချမ်းမြေ့တဲ့ အိမ်ထောင်ရေးပျော်ရွှင်မှုကို ဇနီး သည်က နှိပ်စားနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလို အိမ်ထောင်ရှင်မနဲ့ နေရတဲ့လင် ယောက်ျားဟာ အထင်လိုလုပ်ငန်း မျှော်မှန်းချက်မဆို အောင်မြင်မှုသာရဖို့ ကို ဆောင်းနိုင်မှာ မဟုတ်ချေပါတယ်။

မယားအမျိုးမျိုး အစားစားကို မြန်မာမှုနယ်ပယ်မှာ ရှေးအစဉ် အလာထဲကတည်းက သတ်မှတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ သခင်နဲ့တူသောမယား၊ ကျွန်ုပ်တူသောမယား၊ အဆွေခင်ပွန်းနဲ့တူသောမယား၊ ရန်သူနဲ့တူသော မယား၊ နှိပ်သူနဲ့တူသောမယား၊ အမိနဲ့တူသောမယား၊ နှမနဲ့တူသောမယားစတဲ့ မယားတစ်ယောက်ချင်းရဲ့ စရိုက်လက္ခဏာတွေပေါ်မှာမူတည်ပြီး ခွဲခြား သတ်မှတ်ထားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုမယားအမျိုးအစားမှာ ပါဝင်နေ ထာဝဖြစ်ဖြစ်၊ မိန်းမတိုင်းမှာ မိခင်စိတ်ရှိနေတတ်ကြပါတယ်။ အဲဒီ မိခင်စိတ်ရှိ ချစ်ချင်း အနည်းနဲ့အများတော့ ကွာခြားပါလိမ့်မယ်။ မိခင်စိတ်ဆိုတာ ဟာ သားသမီးအတွက် စွန့်လွှတ် အနစ်နာခံခြင်း၊ ရင်အုပ်မကွာထိန်းသိမ်းပြုစု စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ မကောင်းမှု ဖြစ်ပေါ်လာမယ့်ကိစ္စကို တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်း၊ ထောင်းမှုပြုလုပ်ဖို့ ညွှန်ကြားခြင်းစတဲ့ လုပ်ရပ်တွေပါပဲ။

အဲလိုမျိုး မိခင်စိတ်ရှိတဲ့ မယားကို မိခင်နှင့်စရိုက်လက္ခဏာချင်း တူတယ်လို့ သတ်မှတ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမျိုးဖြစ်အောင် ဇနီးမယား တွေဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု အလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့အတွက် ရည်မှန်းချက်ထားပြီး ဆောင်ရွက်တဲ့ လင်ယောက်ျားအဖို့ အဲလိုမျိုး ဇနီးမယားဟာ ကြီးမားတဲ့ အထောက်အကူ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ရှင်းရှင်းပြောရရင်တော့ မိမိလင်ယောက်ျားဟာ အောင်မြင်ထင်ရှားနေတဲ့ လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်အဖြစ် ချမ်းသာကြွယ်ဝလာခဲ့ရင် အဲဒီ အကဲသက်ရောက်မှုကို အနီးကပ်ဆုံးမှာရှိနေတဲ့ ဇနီးမယားကအရင်ဆုံး ခံစားစိတ်ရရှိဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဲလိုမျိုးစိတ်ချင်ရင် မိမိလင်ယောက်ျားကို အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်ရောက်တဲ့အထိ မိခင်စိတ်နဲ့ သာယာနှစ်လိုဖွယ်ရာ တွန်းပို့ပေးလိုပါတယ်။

လင်နဲ့မယား အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုကို ရရှိနိုင်ဖို့အတွက် ရည်မှန်းချက်ကြီးကြီးမားမားထားရှိတဲ့ အိမ်ထောင်ရှင် လင်ယောက်ျားအနေနဲ့ကလည်း မိမိ မယားကိုမိမိဖြစ်စေချင်တဲ့ အသွင်သဏ္ဌာန်နဲ့ စိတ်နေသဘောထားမျိုး ရရှိဖို့အတွက် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို အခြေခံပြီး ယုယကြင်နာစွာ စည်းရုံးရှာဖွေဖြစ်ပါတယ်။

လင်နဲ့မယားတိုင်း ပြဿနာတစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်စမြဲဆို ပေမယ့်လင်နဲ့မယား အချင်းချင်း ချစ်မေတ္တာစိတ်နဲ့ လွမ်းမြဲထားခဲ့ရင် ကြီးမားတဲ့ ပြဿနာဟာ သေးငယ်သွားပါလိမ့်မယ်။ သေးမွှားတဲ့ ပြဿနာဆိုရင်လည်း လုံးဝ ပျောက်သွားပါလိမ့်မယ်။

အဲဒါဆိုရင် မိမိ ဖြစ်စေချင်တဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်တွေဟာ ရှော့ရှော့ ရှုနိုင်ဖြစ်ဖို့သေချာနေပါပြီ။ အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုကဏ္ဍရဲ့ အနီးကပ် ဆုံးဖြစ်တဲ့လင်မယားဆက်ဆံရေးပြေပြစ်မှုကို အခြေခံပြီး ဖော်ပြပြီး ပါပြီ။ ဇနီးမယားဆိုတဲ့နေရာမှာ တကယ်လိုသော ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်ရဖို့အတွက် ရည်မှန်းချက်ထားပြီး ဆောင်ရွက်သူက ဇနီးမယားမရှိသူ ဖြစ်နေခဲ့ရလည်း မိမိနှင့်အတူနေထိုင်ကြတဲ့ မိသားစု (မိဘ၊ ညီအစ်ကို၊ မောင်နှမတွေ) ပြေပြေလည်လည် ဆက်ဆံနိုင်ဖို့ လိုပါတယ်။

ဒါဆိုရင် အဲဒီမိသားစုရဲ့ အဆင်ပြေမှုဟာ မိမိရဲ့ရည်မှန်းချက်တွေအောင်မြင်ရာမှာ အောင်မြင်မှုအတွက် ကြီးမားလှတဲ့အထောက်အကူတစ်ရပ်ဖြစ်နေမှာပါ။

ဒါကြောင့် ဇနီးမယားရှိသူဖြစ်ဖြစ်၊ မိသားစုနှင့်အတူ နေသူပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အနီးကပ်ဆုံးနေရာမှာ ရှိနေကြသူတွေကို အသိဉာဏ် ပေါင်းစပ်မှုသဘောထားအဖြစ် စည်းရုံးရှာဖွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ယုံကြည်မှု စွမ်းအင်နဲ့ ပတ်သက်လို့ ရှေ့ပိုင်းမှာ အလျဉ်းသင့်သလို အခြေပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ ပိုမိုပြီး ပြည့်ပြည့်စုံစုံ တင်ပြစရာအကြောင်းရှိပါတယ်။ စနစ်တကျ ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး တင်ပြရမှာဖြစ်ပါတယ်။

စနစ်တကျဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့စွမ်းအင် ဆိုတာ ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင် ကြတဲ့ ကြွေငှက်ကြီးအတွင်းမှာ အစစ်အမှန် ဖြစ်တည်နေပါတယ်။ အဲဒီအချက်ကို အသိဉာဏ်ရှင်တွေက အခိုင်အမာ ထုတ်ဖော်ပြီးပါပြီ။

နေ့စကြွေငှက်တစ်ခုထဲမှာ ဖြစ်တည်နေကြတဲ့ ဂြိုဟ်တွေ၊ နက္ခတ်အရာတွေအားလုံးဟာ စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ ပရမ်းပတာဖြစ်နေကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သဘာဝရဲ့ အစီအစဉ်နဲ့ စနစ်တကျဖြစ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအင်အရ သူ့နေရာနဲ့သူ၊ လူတိုင်းကြောင်းပေါ်မှာ အချိန်မှန်မှန်ပုံမှန်အရှိန်နှုန်းထားအလိုက် နေကိုဗဟိုပြုပြီး လှည့်လာနေကြတာပါ။

ဒါတွေဟာ အကြီးမားဆုံး ဂြိုဟ်ကအစ၊ အသေးငယ်ဆုံး ပရိုတွန်၊ အောက်ထွန်အထိ စနစ်တကျ ဖြစ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအင်ရဲ့ ဆောင်ရွက်မှုတွေကြောင့် ဖြစ်နေကြတာပါ။

အဲဒီ စွမ်းအင်ဟာ သက်ရှိ၊ သက်မဲ့ရုပ်ဒြပ်အားလုံးတို့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ်သဘောတရားတွေမှာလည်း ပါဝင် ပတ်သက်ဆက်သွယ်နေကြပါတယ်။ အဲဒီ စွမ်းအင်ဟာ အင်မတန် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းနေပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့အတွက် မျှော်မှန်းဆောင်ရွက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အဲဒီ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ စနစ်တကျဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအင် အကြောင်းကို ရေရှေ့လည်လည် နားလည်သဘောပေါက်သိထားမှ ဖြစ်မှာပါ။

ဒါမှသာ သူဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒကို ချောချောမွေ့မွေ့ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီစွမ်းအင်ကို အသုံးပြုရမယ့် လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ရည်မှန်းချက် အတွေးအခေါ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အချက်တွေကို ကျေညက်အောင် သိရှိထားဖို့ လိုပါတယ်။

စနစ်တကျ ဖြစ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအင်ကိုရရှိဖို့အတွက် သိရှိမှုလည်ရမယ့် အချက်ဟာ စုစုပေါင်း (၁၂) ချက်ပဲ ရှိပါတယ်။ အဲဒီ အချက်တွေကို လေ့လာသုံးသပ်ပြီး မိမိလိုအပ်ချက်အားနည်းချက်တွေကို ဖြည့်ဆည်းပေါင်းစပ်လိုက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် အစစအရာအရာ အဆင်ပြေသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်... ဆက်လက်ဖော်ပြမယ့် အချက် (၁၇) ချက်ကိုတော့ သဘောပေါက်တဲ့အထိ မှတ်သားတဲ့အခါမှာ အဲဒီအချက်တွေနဲ့ စနစ်တကျ ဖြစ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအင်ရဲ့ ပတ်သက်ဆက်နွှယ်မှုကို တွေ့ရှိရပါလိမ့်မယ်။

ဒါမှသာ မိမိရည်မှန်းချက်ကို ဖော်ဆောင်ရာမှာ တွေ့ကြုံရမယ့် ပြဿနာမှန်သမျှတွေကို ဖြေရှင်းနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီအချက်တွေကို သင့်အနေအလေးမှုမိစေဖို့အတွက် အစီအစဉ်အလိုက် ထပ်မံ အထူးပြု ဖော်ပြပေးထားပါမိမ့် ဖြစ်ပါတယ်။

စနစ်တကျ ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအင်

စနစ်တကျ ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့ စွမ်းအင်ကို ရရှိဖို့အတွက်သိရှိ နားလည်ရမယ့် အချက်(၁၇)ချက်ကတော့ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါတယ်။

(၁) သတ်မှတ်အတိုင်းသဘာဝတရားကျော်လွန်သောအောင်မြင်တဲ့အကျိုးရှိခြင်း

အဲဒီအလေ့အထကို ဆောင်ရွက်နိုင်သူဟာ ရည်မှန်းချက်ကို လုပ်မြန်စွာ အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်သူ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ သာမန်လုပ်သားတွေဟာ အလုပ်ချိန် အတိအကျပဲ လုပ်အားပေးကြတယ်။ ဒီနေ့ ပစ္စည်းဘယ်နှစ်ခု ထုတ်လုပ်ရမယ့်စံနှုန်းပေးထားရင်လည်း သတ်မှတ်တဲ့ အရေအတွက်အထိပဲ လုပ်လေ့ရှိတယ်။ သာမန်အထက်(ဒါမဟုတ်)ထူးချွန်အဆင့် ရှိသူတွေမှာသာ အလုပ်ချိန်မတိုင်မီ (ဝီရိယကောင်းစွာ) ကြိုတင်ရှာက်နှင့်ခြင်း၊ အလုပ်ချိန် ပြီးဆုံးသော်လည်း ဆက်လက်လုပ်ဆောင်လေ့ရှိခြင်း၊ ဒါဟာ အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်တဲ့ အစဉ်အလာကောင်းဖြစ်လို့ အရေးကြီးပါတယ်။

(၂) ရည်ရွယ်ချက်ရှိကျင့်ခြင်း

ဖော်ပြခဲ့တဲ့ သတ်မှတ်ချက်အတိုင်းအတာထက် ကျော်လွန်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်တဲ့ အလေ့အထရှိသူဟာ ရည်ရွယ်ချက်လည်း

တိကျမှန်ကန်ပြီဆိုရင် ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်ဖို့ လုံလောက်သောချာနေပါပြီ။

(၃) ကျွမ်းကျင်စွာစီစဉ်ပေးခြင်း

ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို ရရှိပိုင်ဆိုင်နိုင်တဲ့ သဘောတရားကို ကျေးကျွန်ုပ်တို့ သေချာဆည်းပူးပြီးသူဟာ ဘယ်အဆင့်ပြီးရင် ဘာဖြစ်တယ်၊ ဘယ်အခြေရောက်ဖို့ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကျွမ်းကျင်စွာ စီစဉ်ပြီး ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်သူဖြစ်သလို အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုမှာ ပါဝင်ပတ်သက်ဆက်သွယ်နေသူတွေကိုလည်း မှန်မှန်ကန်ကန် စည်းရုံးညွှန်ကြားနိုင်ပါတယ်။

(၄) ယုံကြည်မှုအားချခြင်း

မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှု အပြည့်အဝရှိနေသူတစ်ယောက် အတွက် စိုးရွံ့စိတ်နဲ့ သံသယ၊ မရေရာမှု အတွေ့တွေကို လုံးဝဖယ်ရှားပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကြီးကျယ်တဲ့ ဆန္ဒကို အကောင်အထည်ဖော်နေတဲ့သူဟာ မိမိကိုယ်မိမိ အပြည့်အဝယုံကြည်မှုရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။ မိမိလုပ်ရမည့်အလုပ်ကိုကျွမ်းကျင်စွာ လေ့လာသဘောပေါက် ထားတဲ့သူဟာ ယုံကြည်မှုအပြည့်အဝရှိနေမှာ သေချာပါတယ်။ အဲဒီ ယုံကြည်မှုကို အသုံးပြုပြီး၊ မိမိကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက်မှာဖြစ်စေ၊ သူတစ်ပါးကို ညွှန်ကြားရာမှာဖြစ်စေ ရာနှုန်းပြည့်အောင်မြင်မှာပါ။

(၅) နှစ်သက်ဖွယ်ဥပမာပေးခြင်း

အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ်မှုအတွက် ဦးဆောင်မယ့်သူဟာ နှစ်သက်ဖွယ်ရာ ဥပမာရရှိနေရင် အများဆုံးဆက်ဆံမှုမှာ အလွယ်တကူ ပြေငြိမ်နိုင်ပါတယ်။ ဥပမာရုံ နှစ်သက်ဖွယ် မရှိသူကတော့ သူ့ရဲ့အရည်အသွေးကို ပြသပြီးမှ စည်းရုံးရမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် အခက်အခဲ ရှည်နည်းပါးပါး

ရှိပါတယ်။ အကောင်းဆုံးကတော့ နှစ်သက်ဖွယ် ဥပမာရုံနဲ့ ဝင်ကိုယ် အရည်အသွေးရှိနေတဲ့သူဟာအောင်မြင်မှုကို အမြန်ဆုံးရရှိ ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါတယ်။ ဥပမာရုံသားနားဖို့ဆိုတာဟာ မှီသီ ဖတ်သီနဲ့ ဖရိုဖရဲ ဝတ်စားနေထိုင်ခြင်းထက် သပ်သပ်ရပ်ရပ်၊ သန့်သန့်ပြန့်ပြန့် နေတတ်ရင်လည်း အလိုလို ဥပမာရုံကို သားနားစေနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်ဖို့အတွက် မိမိကိုယ်ကို သူများ လေးစားအောင် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်စားနေထိုင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အားလုံးသိသောအရာများအားလုံးသိသောအရာများ

စီးပွားရေးလောကကြီး တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်နိုင် တဲ့အဆင့်အထိ ရောက်ရှိနေသူတွေတော့မှ တစ်ချို့က (တစ်ကြိမ်ထက်အနည်း) အမှားအယွင်းပြုမိလို့ ဆုံးရှုံးမှုဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီဆုံးရှုံးမှုကို အကျိုးမဲ့ တသသဖြစ်မနေဘဲ အဲဒီအချက်ကို အတွေ့အကြုံအဖြစ် အသိပညာ ယူကြပါတယ်။ အဲလိုအဖြစ်မျိုး နောက်ထပ် တစ်ကြိမ်မဖြစ်ပွားအောင် သတိထားဆောင်ရွက်ကြပါတယ်။ သင်လည်း အဲဒီအချက်ကို အလေ့အကျင့်တစ်ခုလို ဖြစ်နေအောင် စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်သားမိအောင် သတိထားဆောင်ရွက်ရင် သင်ဖြစ်ချင်တဲ့အောင်မြင်မှုတွေ ရလာမှာပါ။

ဝန်တီးတစ်ယောက်အဖြစ်

အဲဒီအချက်ဟာ ကျွမ်းကျင်မှုအပေါ်မှာ မူတည်နေပါတယ်။ မိမိ ဖန်တီးဆောင်ရွက်ချက်ကိုဖြစ်ဖြစ်၊ အခြားသူရဲ့ဖန်တီး ဆောင်ရွက်ချက်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါကို ဘယ်လိုဆောင်ရွက်ရင် အလားအလာရှိ ကောင်းလာနိုင်မယ်ဆိုတဲ့ ကြိုတင်တွက်ဆမှုအမြင်ကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အတွေ့အကြုံနဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုအပေါ် မူတည်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် အကြောင်းတရား တွေကို ထွေးလောကြဆခြင်း

ဖြစ်ပါတယ်။ အတွေ့အကြုံနဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုဆိုတာ နှစ်ရှည်လမ္မာ ဆည်းပူးမှ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဆန္ဒဖြင်းဖြူနဲ့ အာရုံစူးစိုက် အပေါ်မှာသာ မှီတည်နေပါတယ်။ နှစ်များစွာ ဒီအလုပ်တစ်ခုတည်းကို ဝတ်ကျေဝတ်ကုန်လုပ်လျှင် သာမန်လုပ်သားတစ်ယောက်က နေသွားရင် သေတဲ့အချိန်ကာလအထိ တိုးတက်အောင်မြင်မှု မရနိုင်ပါဘူး။ ရက်ပိုင်းလပိုင်းအတွင်း အာရုံစူးစိုက်မှုနှင့် ဖြစ်ချက် အရာကို ဖြစ်အောင်လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ဆန္ဒဖြင်းပြ တဲ့သူဟာ အင်မတန် တိုတောင်းတဲ့ အချိန်ကာလတစ်ခု အတွင်းမှာ ဖန်တီးနိုင်စွမ်း တဲ့အမြင်ကို ရရှိလာနိုင်ပါတယ်။

(၈) **ကိုယ်ပိုင်တီထွင်တတ်သောသူ**

ဒီအချက်ဟာလည်း ဖန်တီးတတ်တဲ့အမြင်နဲ့ ပတ်သက်ဆက်စပ် နေပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ အရင်းခံအကြောင်း တရား အတွေ့အကြုံနဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုအပေါ်မှာ မှီတည်နေလို့ပါ။ ဥပမာ တစ်ခုကို အနီးစပ်ဆုံး ထင်သာမြင်သာအောင် ဖော်ပြရမယ်ဆိုရင် မိမိရှေ့မှာ အမှန်တကယ်ရှိနေတဲ့ ပစ္စည်းကိုအခြေခံပြီး ကြံစည် တီထွင်မှုတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ မိမိရှေ့မှာ ရှိနေတဲ့ ကံကြေလက်ဖက်ရည်ပန်းကန်နှင့် သစ်သားတုံးတစ်တုံး၊ ဒါတွေ အဲဒီ အရာဝတ္ထုနှစ်ခုကို ပေါင်းစပ်ပြီး တကယ်မရှိတဲ့အရာတစ်ခုကို ကိုယ်ပိုင်တီထွင်ဉာဏ်ရှိတဲ့သူက “သစ်သားလက်ဖက် ပန်းကန်အဖြစ်” စိတ်ကူးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီစိတ်ကူးကို အထောက်အထားပေးလိုက်တဲ့အခါမှာ သစ်သား လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ကို ထုတ်လုပ်မှု လုပ်ငန်းတစ်ခု ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်သွားပါတယ်။

(၉) **တိကျစွာတည်ဆောက်တွေးခေါ်**

သို့ကျောင်းသားကအစ ကျောင်းတိုက်အထိ သူတို့အတွက် အတွေးအခေါ်ဆိုတာ ရှိကြစေမပါ။ ဒါပေမယ့် အတွေးအခေါ်မှန်တာ နဲ့ မှားတာတော့ ကွဲပြားခြားနားနေပါလိမ့်မယ်။ မှန်ကန်တဲ့အတွေး အခေါ်ပဲ ဖြစ်ပါစေ၊ တိကျတဲ့သဘောတရားမပါရင် စိတ်ကူးယဉ် အခြေအနေမှာပဲ လမ်းစပျောက်သွားနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တွေးခေါ်တာခြင်း တဲ့ပေမယ့် အဲဒီအတွေးအခေါ်ဟာ မှန်ကန်ရမယ်၊ တိကျ ရမယ်။ ဒါဆိုရင် မှန်ကန်တိကျတဲ့အတွေးအခေါ်ကို အခြေခံ ပြီး ဆောင်ရွက်တဲ့လုပ်ငန်းမှန်သမျှဟာ မိမိအတွက်ရော သုံးစွဲ သူတွေအတွက်ပါ အကျိုးသက်ရောက်မှု ဖြစ်နေမှာပါ။ ဒါကြောင့် သင့်အနေနဲ့ ရည်မှန်းချက် ကြီးကြီးမားမား အောင်မြင်ဖို့ ကြိုးစား နေသူဖြစ်တဲ့အတွက် တိကျမှန်ကန်တဲ့ အတွေးအခေါ်ဖြစ်စေပြီး လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ဖို့ အားထုတ်ပါ။ အားလုံး အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မယ်။

(၁၀) **မိမိတို့ကိုယ်တိုင်စဉ်းစားကြည့်ခြင်း**

လူသားရာခိုင်နှုန်း အတော်များများက လွတ်လွတ်လပ်လပ် လှုပ်ရှားသွားလာ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ချင်ကြတယ်။ စည်းကမ်းနဲ့ ဘောင်ခတ်တာကို မကြိုက်ကြဘူး။ မတတ်သာလို့ စည်းကမ်း ဘောင်ထဲမှာ နေရရင်တောင်မှ ဘောင်ကလွတ်တာနဲ့ စိတ်ကို လွတ်ပေးလိုက်ကြတာပါ။ နေရာတိုင်းမှာ စည်းကမ်းနဲ့ ဘောင်ခတ် ထားတာတွေ မရေမတွက်နိုင်အောင် (သူ့နေရာနဲ့သူ)ရှိနေကြပါ တယ်။ အဲဒီစည်းကမ်းတွေကို လစ်ရင်လစ်သလို ချိုးဖောက်လေ့ရှိ တာက လူတွေပါ။ ကားစီးရင် ဆေးလိပ်မသောက်ရ၊ လက်အပြင် မထုတ်ရ၊ သတ်မှတ်ခိုင်းနှုန်းထက် မကျော်လွန်ရဆိုတဲ့ စည်းကမ်း

တွေ ကို ထုတ်ထားတဲ့အခါမှာ စည်းကမ်းချက်အတိုင်း လိုက်နာခြင်းရှိမရှိ စစ်ဆေးဖို့ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်နေသူရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီစစ်ဆေးရေးယူမယ့် လူတွေအလစ်မှာ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်ကြပါတယ်။ မိမိကိုယ်မိမိ စည်းကမ်းမလိုက်မှာတာဝန် မိမိကိုယ်တိုင် သိနေပါတယ်။ တခြားလူ ကန့်သတ်ထားတဲ့စည်းကမ်းမဟုတ်ပါဘူး။ လွယ်လွယ်ကူကူပြောရရင် မိမိကိုယ်မိမိ ထိန်းသိမ်းခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုး စည်းကမ်းစနစ်တကျရှိနေသူဟာ ဘယ်ဆန္ဒကိုမဆို အောင်မြင်စွာ ဖော်ဆောင်နိုင်သူဖြစ်ပါတယ်။

(၁၁) **ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရာတွင်နှုတ်ခြင်း**

လုပ်ငန်းကြိုးတစ်ခု ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာ ကြိုးပမ်းအား ထုတ်မှ မပါဝင်ဘဲနဲ့ အလွယ်တကူ မဆောင်မြင်နိုင်ပါဘူး။ ကြိုးပမ်းအားထုတ်တဲ့အခါမှာ စူးစူးစိုက်စိုက် အာရုံစိုက်ပြီး လုပ်မှ ထိထိရောက်ရောက်ဖြစ်မှာပါ။ ထင်သာမြင်သာ ဥပမာတစ်ခု ဖော်ပြရမယ်ဆိုရင် ဝါဂွမ်းစတစ်ခုကို နေရောင်အောက်မှာ မှန်ဘီလူးနဲ့ လောင်ကျွမ်းစေတဲ့ ဖြစ်ရပ်နဲ့ ထပ်တူထပ်မျှပါပဲ။ ဝါဂွမ်းစနဲ့ နေရောင်ခြည်ရဲ့ကြားမှာ မှန်ဘီလူး ကို ခံထားလိုက်ရင် မှန်ဘီလူးကို ဖြတ်သန်းဝင်ရောက်လာတဲ့ နေရောင်ခြည်တာ စူးရှတဲ့ဆုံချက်တစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီပျံ့လေးကို စုစည်းလိုက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ဝါဂွမ်းစလေးကို မီးရွှဲလောင်သွားတော့တာပါပဲ။ ဒီဖြစ်ရပ်ကို လူတိုင်းသိကြပြီးဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီနည်းလမ်းအစီစဉ်ရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်တဲ့သူဟာ မိမိလုပ်တဲ့အလုပ်ကလွဲပြီး တခြား ဘယ်အကြောင်းအရာကိုမှ စိတ်မပျံ့လွင့်စေရပါဘူး။ အဲလိုနဲ့ စူးစိုက်အားထုတ်လိုက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ဂွမ်းစကလေးမှာ

မီးထရောက်လာ သလို မိမိလုပ်ငန်းဟာလည်း ချက်ချင်းလက်ငင်း အကျိုး သက်ရောက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အာရုံစူးစိုက်မှု အင်အားများလာလေလေ အောင်မြင်မှု ဖြစ်ပေါ်လာလေပါပဲ။ ဒီအချက်ကို သဘောပေါက်ကြမှာ သေချာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လွယ်လွယ်ကူကူ သိနေတဲ့ ဥပဒေသကို အလေး အနက် တန်ဖိုးထားတတ်ကြလို့သာ အကျိုးရှိသူ နည်းပါး နေကြတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အပေါင်းကို ပိုင်ဆိုင်ရရှိနိုင်ဖို့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်တဲ့သူဟာ တခြားသာမန်လူတွေထက် ပိုပြီးအာရုံစူးစိုက်ရပါမယ်။ ဒါမှ တခြားလူတွေရဲ့ အထက်ကို ရောက်ရှိနိုင်မှာ မလွဲပါဘူး။

ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်း

“တစ်ယောက်အားဖြင့်ဆောင်သော် မရလျှင် အများအားဖြင့် စုပေါင်းဆောင်ရွက်သော် ရ၏” ဆိုတဲ့စကားအတိုင်းပါပဲ။ မိမိနဲ့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ကြတဲ့ လူတွေအဖော်မှာ မိမိက စေတနာထားပါ။ မိမိကိုလည်း သူတို့ကအပြန်အလှန် စေတနာထားပါစေ။ ဒီအခြေခံသဘောတရားနဲ့ သမဝါယမစနစ်ဟာ မူအားဖြင့် တူနေပါတယ်။ အပြန်အလှန် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သူအချင်းချင်း တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မှန်မှန်ကန်ကန် ဆောင်ရွက်ကြရင် မလွဲမသွေ အောင်မြင်မယ့် သဘောတရားဖြစ်နေပါတယ်။ အဲဒီလို ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု မှန်ကန်တဲ့အတွက် အောင်မြင်မှုရရှိ သွားပြန်တော့လည်း နောက်ထပ် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ဖို့ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါတယ်။ ဒီသဘောတရားကို အသုံးတည့်ခဲ့ကြတဲ့လူတွေဟာ နေရာဒေသ၊ ဌာနအထွေထွေမှာ နောက်ထပ်ဆက်လက် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကြတဲ့အတွက် အောင်မြင်မှုရရှိပြီး အကျိုးဖြစ်ထွန်းနေပါတယ်။

(၁၃) **ကုန်းမာရခိုက်အားထပ်သြဉ်း**

ဒီအချက်ဟာလည်း အောင်မြင်မှုကို ထူးထူးခြားခြား ရနိုင် တဲ့သဘော တရားတစ်ခုပါ။ စိတ်မပါဘဲနဲ့ လုပ်တာထက် စိတ်အားထက်သန်စွာ လုပ်ကိုင်တဲ့အတွက် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ထပ်တူထပ်မျှ ပါလာ တယ်။ မိမိက စံပြနမူနာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ပြုမူလိုက်တာထဲ မြင်လိုက်ရတဲ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေက အလိုလိုနေရင်း စိတ်ပါသ ကြတယ်။ မိမိလုပ်တာကို ကြည့်ပြီး သူတို့လည်း စိတ်အားထက် သန်စွာ လိုက်လုပ်ကြလေ့ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကြီးပွားချမ်းသာမှုပဲ ဆန္ဒ ရှိသူတိုင်း အရာရာမှာ အလေးအနက်ထားပြီး အလွန်တစ နှစ်စိတ်အားထက်သန်စွာ ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဆိုရင် ကျန်တဲ့လူတွေထဲမှာ ရေသာခို အချောင်လိုက်ချင် သူတွေတောင် သူတို့ကိုယ်သူတို့ သိမ်ငယ်သွားမှာကို ခိုးရိမ် စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာ တယ်။ ဒါကြောင့် မိမိနဲ့ ထပ်တူထပ်မျှ စိတ်အားထက်သန်စွာ တက်ညီလက်ညီလိုက်လုပ်ရတဲ့အဖြစ် မျိုးတွေ အများကြီးရှိခဲ့ တယ်။ အဲဒီဖြစ်ရပ်ကြောင့် လက်တွေ့စည်းရုံးလုပ်ကိုင်မှုမှ အရှိန်အဟုန်နဲ့ အောင်မြင်လာတာကိုတွေ့ရပါတယ်။

(၁၄) **ကျန်းမာသန့်ရှင်းသောအလေ့အထမြှင့်**

ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအပေါင်းကို ပိုင်ဆိုင်နေကြတဲ့လူတိုင်းဟာ သူတို့ အောင်မြင်နေတဲ့စီးပွားရေးကို ဆက်လက်ပိုင်ဆိုင်နေကြတဲ့အတွက် ရုပ်ခန္ဓာကျန်းမာသန့်ရှင်းရေးကို အထူးဂရုပြုကြပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အသက်အရွယ် အိုစင်းလာစေမယ့် ကျန်းမာရေး ယိုယွင်းမလာစေ အောင် ခေတ်မီအစွမ်းထက်တဲ့ ဆေးဝါးတွေကို မှီဝဲပြီး ကျေ ထောက်နောက်ခံဖန်တီးထားကြပါတယ်။ လူရွယ်လူလတ်ပိုင်းတွေ လူငယ် ခြေတက်တွေကတော့ လေ့ကျင့်ခန်းအတွက် ကျန်းမာ

စွမ်း ရေး အကူပစ္စည်းတွေနဲ့ နေ့စဉ်အချိန်တစ်ချိန် သတ်မှတ်လုပ် ကိုင်ကြပါတယ်။ လမ်းလျှောက်ခြင်း၊ ရေကူးခြင်း၊ ဓါတ်ရိုက်ခြင်း စတဲ့လေ့ကျင့်ခန်းတွေဟာ ကျန်းမာရေး အထောက် အကူလုပ်ရပ် တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ အစားအသောက်၊ အနေအထိုင်ကိုလည်း မဆင်ခြင်လို့ မဖြစ်ပါဘူး။ ကျန်းမာရေး ကောင်းမှသာ လုပ်ငန်းကို အားကြီးမာန်တက် စိတ်ထက်သန်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်မှာပါ။ ဒါကို လူတိုင်း သိနေကြပါတယ်။ သိထားရုံလောက်နဲ့တော့ အလိုလိုနေရင်း ကျန်းမာလာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကျန်းမာရေးကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ် ကျ ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။ အကြောင်းအားလျော်စွာ စကား အဖြစ်သုံးတဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခု တင်ပြပါမယ်။

အဲဒီစကားကို သင်ကိုယ်တိုင် ကြားဖူးရင်လည်း ကြားဖူးခဲ့ ပြီးဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ “သူဌေးသား ဝိတ်မသလို မလုပ်နဲ့” တဲ့။ “သူဌေးသားကဝိတ်ကို ဘယ်လိုမလို့တုန်း” ... လို့ စပ်စုလိုက် တော့မှ တင်စားတဲ့ဥပမာကို သိလိုက်ရပါ တယ်။ ပိန်လိုနေတဲ့သူဌေး သားကို ကျန်းမာသန်စွမ်းလာ အောင်လို့ ဖခင်သူဌေးကြီးက ဝိတ်မ ခိုင်းသတဲ့။ ဒါပေမယ့် ပင်ပန်းတဲ့အလုပ်ဆို လေတောင်မှ မရွံ့ချင် တဲ့သူဌေးသား ဟာ အလေးမတဲ့အခန်းထဲကို အိမ်ကအလုပ် သမားနဲ့အတူ ဝင်သွားပြီး အတွင်းကနေ မင်းတပ်ထိုးပြီး ဝိတ်လိုက် တယ်။ နောက်ပြီး အလုပ်သမားကို သူ့ကိုယ်စား ဝိတ်မခိုင်းတော့ တာပါပဲ။ အလုပ်သမား ဝိတ်မတဲ့အသံတွေ တရောင်ရောင် တကွင် ဂျင် ကြားနေရတော့ ဖခင်သူဌေးကြီး ကျေနပ်နေတာပေါ့။ သူဌေးသားကတော့ အလေးမအခန်းထဲမှာ တရေး တမောအိပ်စက် နေတာပဲ။ အချိန်ကာလတွေဟာ တစ်ပတ် ပြီးတစ်ပတ်၊ တစ်လပြီး တစ်လ ကုန်ဆုံးသွားတယ်။ သူဌေးသားဟာ ပြန်ခိုင်းမလာတဲ့အပြင်

အလေးမတဲ့အခန်းထဲမှာ အိပ်ရလွန်းလို့ မျက်နှာကြီး ပွစိပွယော
ဖြစ်လာတယ်။ သူ့ကိုယ်စား ဝိတ်မပေးတဲ့ အိမ်အလုပ်သမားက
ကျန်းမာသန်စွမ်းလာတယ်။ အဲဒီအကြောင်းကို သူ့ဌေးကြီး
နောက်တော့မှ သိရသတဲ့။ ဒါကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းဖို့ အတွက်
တခြားလူကို ခိုင်းလို့မရဘူး။ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လေ့ကျင့်လုပ်တဲ့
မှသာ မိမိရဲ့ကျန်းမာရေး ကြံ့ခိုင်လာမှာပါ။

ခန္ဓာကိုယ် ကျန်းမာသန်စွမ်းနေတာဟာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ သန်စွမ်း
ကိုလည်း အထောက်အကူပြုနေပါတယ်။ လူရဲ့ခန္ဓာကိုယ်
စိတ်နှလုံးက ဒွန်တွဲနေတယ် မဟုတ်လား။ မြန်မာမှုနယ်ပယ်
စိတ်ထောင်းလို့ ကိုယ်ခြေ၊ စိတ်ပျိုမှ ကိုယ်နုဆိုတဲ့ စကားပုံ
ရှိနေကြပါတယ်။ အဲဒီစကားပုံ တွေဟာ စိတ်နှလုံးပတ်သက်နေ
ကို အလေးအနက် ဖော်ပြထားတာပါ။

(၁၅) **အချိန်နှင့်ငွေစိုက်ပျိုးထွက်ချက်ခြင်း**

အများအားဖြင့် ပေါ့ပေါ့နေသူတွေဟာ အချိန်ကို မလေးစား ကြ
ဘူး။ ငွေကိုလည်း ဝင်ငွေနဲ့ထွက်ငွေကို မှုတအောင် ခန့်မှန်းသုံးစွဲ
မလုပ်ကြပါဘူး။ ဒါကြောင့် အဲလိုမျိုး ထွက်ချက်ပြီး ဇယားကို
အောင် မလုပ်ကြတဲ့အတွက် သုံးငွေက များနေပြီး ဝင်ငွေနဲ့အ
အစားခြင်း မညီမျှတော့ဘဲ ကြွေးပတ်လည်ဝိုင်းကြတဲ့အဖြစ်မျိုး
ကြုံကြိုက်ကြရ ပါတယ်။

ဒါဟာ တစ်ယောက်ချင်းအတွက် ဖော်ပြလိုက်တာပါ။ လုပ်ငန်း
တစ်ခု အောင်မြင်ဖို့ကျတော့ ဒါထက် အဆပေါင်းများစွာ ကြီးကျယ်
နေပါတယ်။ သတ်မှတ်တဲ့အချိန် ကာလအတွင်း ပြီးစီးရမယ့်လုပ်ငန်း
တွေ မပြီးစီးလို့ အကျိုးစီးပွားဆုတ်ယုတ်သွားတာတွေ ငွေ
ငွေထွက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ရသုံးငွေခန့်မှန်းထွက်ချက်တာတွေ

မကိုက်ညီလို့ ပြဿနာ ဖြစ်ရတဲ့ဖြစ်ရပ်တွေ မကြာခဏ ပေါ်ပေါက်
ခဲ့ရဖူးပါတယ်။ အဲဒီဖြစ်ရပ်တွေကို အတွေ့အကြုံ သင်ခန်းစာယူပြီး
နောက်ဆောင်အလားတူဖြစ်ရပ်မျိုး မဖြစ်ရအောင် နည်းလမ်းတွေ
ရှာကြပြီး အကာအကွယ်ယူခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် အောင်မြင်တဲ့
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးဖြစ်ဖို့အတွက် ဖော်ပြခဲ့တဲ့အချက်တွေကို
အလေးအနက်ထားပြီး ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အခုဆိုရင်
သင့်အတွက် ရှောင်ရန်၊ဆောင်ရန်အချက်(၁၅)ချက်ကို တိတိကျကျ
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိနေပါပြီ။ ကျန်တဲ့နှစ်ချက်ကိုပါ ဆက်လက်ဖတ်ရှုပြီး
လိုက်နာဆောင်ရွက်ရင် သင်ဖြစ်ချင်တဲ့ဘဝကိုရောက်တော့မှာ
သေချာနေပါပြီ။

အဆုံးအဖြတ်ချက်

ဆုံးဖြတ်ချက်ဆိုတဲ့စကားလုံးကို “ရွှေရောင်” လို့ ပြည့်စွက် ပေါင်းစပ်
အမှမ်းတင်ထားပါတယ်။ ဒါဟာ သာမန်ထက် ပိုပြီး အဆင့်အမြင့်
ဆုံးဖြစ်နေလို့ပါပဲ။ တစ်မျိုးပြောရရင် မွန်မြတ်တဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်လို့
သတ်မှတ်မယ်ဆိုရင်လည်း ရပါတယ်။ အဲဒီဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ်မှာ
အလေးအနက် စိတ်ချပြီး ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာလည်း ယုံကြည်မှု
အပြည့်အဝ ရှိနေမှ ဖြစ်မှာပါ။ နောက်ပြီး အကျိုးဖြစ်ထွန်းအောင်
လည်း ညွှန်ကြားလို့နေပါတယ်။ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို လူမှုဆက်ဆံရေးနဲ့
ပတ်သက်သမျှ စွဲစွဲမြဲမြဲ လိုက်နာရမှာပါ။ ဆုံးဖြတ်ချက် အတိုင်း
လိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုခဲ့ရင် ဆိုးကျိုးတရားတွေ ဖြစ်ပေါ်လာ
ပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ရွှေရောင်ဆုံးဖြတ် ချက်ကို အမြဲတမ်း
လိုက်နာဆောင်ရွက်သူများအတွက် အကျိုးကျေးဇူးတွေကို နှစ်စား
စံစားရမှာ အမှန်ပါပဲ။

(၁၇) ခြေဝဋ်သိုင်းရာသေ့မင်းတို့

စကြဝဠာဆိုင်ရာ အရာခပ်သိမ်းရဲ့ တည်ရှိမှုဟာ သူနေရာနဲ့သူ စနစ်တကျ တည်ရှိနေပါတယ်။ အဲဒီတည်ရှိမှုဟာလည်း မပြောင်းမလဲ မပျောက်မပျက် ထာဝရတည်ရှိမှုမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ထို့နည်းတူ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အချက်(၁၆)ချက်စလုံးဟာ သူနေရာနဲ့သူစနစ်တကျ မပြောင်းမလဲ တည်ရှိနေရာဖြစ်ပါတယ်။ ဖော်ပြပါ(၁၆)ချက်စလုံးပေါင်းစပ်စုစည်းမှု ဖြစ်တည်မှုအားလုံးဟာ ဒီအခန်းကဏ္ဍမှာ အချုပ်အနှောင်လုံး စုပေါင်းလိုက်တဲ့အတွက် ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု အလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်ရေး အမြဲတမ်းသတိပြုမိနေရအောင် အဲဒီဆန္ဒကို မနေမလျော့ အဆင့်ထာဝရ ဦးနှောက်ထဲမှာ စွဲမြဲစိမ့်ဝင်အောင် ဖန်တီးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ရှေ့က ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အချက်(၁၆)ချက်ကို မလွဲမသွေသိရှိပြီး ရှင်းရှင်းလင်းလင်း နားလည်နေရာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လက်တွေ့ကျင့်သုံးတဲ့အလေ့အကျင့်ရှိမှသာ မိမိအတွက် ပင်ကိုယ်စွမ်းအား ဖြစ်မှာပါ။ ပင်ကိုယ်အစွမ်းအစနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ဥပမာတစ်ခုပဲ ဖော်ပြရမယ်ဆိုရင် ...

ဟိမဝန္တာတောင်ပေါ်မှာ နေထိုင်တရားကျင့်နေကြတဲ့ လားမားဘုန်းတော်ကြီးတွေဟာ သုံးနှစ်ကို နှစ်ကြိမ်လောက် လူနေနေတဲ့ကျေးရွာတွေကို ခရီးသွားကြတယ်။ ရွာတွေကို ရောက်အနည်းဆုံး (၁၀)ရက် (၁၅)ရက်လောက် တောတောင်၊ လျှို့ဝှက်စိန်စမ်းတွေကို ခက်ခက်ခဲခဲ ဖြတ်ကျော်သွားရပါတယ်။ လားမားဘုန်းတော်ကြီးတွေဟာ ကျေးရွာမှာနေထိုင်ကြတဲ့ ရွာသူရွာသားအား ဆီက ဆန်ဆား၊ အဝတ်အထည် ... စတဲ့ အရာတွေ အလှူခံကြပါတယ်။ အလှူခံလို့ရလာတဲ့ပစ္စည်းတွေကို သယ်ဆောင်

ပြီး အလာ ခရီးအတိုင်း ပြန်ကြွတ်အခါမှာ လူပြတ်တဲ့တောတောင်ထဲမှာ လူဆိုးဓားပြတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြရတယ်။ အဲဒီလူဆိုးဓားပြ တွေဟာ လားမားဘုန်းတော်ကြီးတွေ အလှူခံလို့ ရလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို လက်နက်အားကိုးနဲ့ တိုက်ခိုက်လုယူဖို့ တမင် စောင့်နေကြတာပါ။ လားမားဘုန်းတော်ကြီးတွေ အလှူခံလာသမျှ ဆန်ဆားနဲ့ အဝတ်အထည်တွေအားလုံးကို ယူသွားကြတော့တာပါပဲ။ အဲဒီလူဆိုးဓားပြတွေကို လားမားဘုန်းတော်ကြီးတွေက ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ဖို့အတွက်ကျတော့ သတ်မှတ်စည်းကမ်းချက်အရ လက်နက်ကိုင်ဆောင်ခွင့် မရှိပါဘူး။ ကျောက်ခဲတို့ တုတ်တို့ကိုတောင်မှ လက်နက်အဖြစ် အသုံးပြုခွင့်မရပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိနေတဲ့ ခြေလက်ဦးခေါင်း ... စတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတွေနဲ့တော့ မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ခွင့်ရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့် လားမားဘုန်းတော်ကြီးတွေဟာ တိရစ္ဆာန်တွေငှက်တွေအချင်းချင်း တိုက်ခိုက်ကြတာကို လေ့လာကြတယ်။ အဲဒီငှက်တွေ၊ တိရစ္ဆာန်တွေဟာ သူတို့ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေနဲ့ တိုက်ခိုက်ကြတယ်။ ငှက်တွေက ခွတ်သီးနဲ့ခြေထောက်ကို အသုံးပြုပြီး တိုက်ခိုက်ကြတယ်။ ကျားတွေ၊ ကျားသစ်တွေ၊ ခြင်္သေ့တွေကတော့ လက်ဖျံတွေ လက်သည်းတွေ၊ ပါးစပ်တွေနဲ့ တိုက်ခိုက်ကျတော့ တချို့ တိရစ္ဆာန်တွေထဲမှာ ဦးခေါင်းပိုင်းနဲ့ တိုက်ခိုက်ကြတာမျိုး လည်း တွေ့ရပါတယ်။

အဲဒီ တိုက်ခိုက်မှု နည်းစနစ်တွေကို လေ့လာပြီး လားမားဘုန်းတော်ကြီးတွေဟာ ပင်ကိုယ်လေ့ကျင့်ထားတဲ့ သမားပစ္စည်းအင်တွေကို ထက်မြက်အောင် ကြိုးစားကြတယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်အာရုံစုစည်းမှု စွမ်းအားကိုရှိလာတယ်။ စုစည်းမှု ပွမ်းအားအရ

ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာ ရှိရှိသမျှ စွမ်းအားတွေကို ရင်ညွန့်အလယ်ဗဟိုကို ပို့ထားလိုက်တယ်။

အဲဒီအလေ့အကျင့် ခိုင်မြဲလာတဲ့အခါ တိရစ္ဆာန်တွေ ငှက်တွေ တိုက်ခိုက်ပုံမျိုး လေ့ကျင့်တိုက်ခိုက်ကြတယ်။ အဲဒီလို တိုက်ခိုက်ရာမှာ လက်သီး၊ လက်ဆစ်၊ လက်ဖျံ၊ တံတောင်ဆစ်တို့နဲ့ တိုက်ခိုက်ရင်း ပထမရင်ညွန့်မှာ စိတ်အာရုံစုစည်းမှုစွမ်းအင်တွေ ပို့လိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် လားမားဘုန်းတော်ကြီးတွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းနဲ့ တိုက်ခိုက်တဲ့အခါမှာ စိတ်အာရုံစုစည်းမှုစွမ်းအင်နဲ့အတူ ထွင်းဟောက်မှုစွမ်းရည်ကိုပါ ပေါင်းထည့်လိုက်တယ်။ လူဆိုးတွေကို ပြန်လည်ခုခံကာကွယ်တဲ့အနေနဲ့ တိုက်ခိုက်တဲ့အခါ မှာလည်း လူဆိုးရဲ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ အားနည်းချက်အရှိဆုံးနေရာတွေကို ရှေးချယ်တိုက်ခိုက်လိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် လားမားဘုန်းတော်ကြီးတွေဟာ သူတို့ အလျှံခံလိုရလာတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို လှယ်ကံတိုက်ခိုက်လေ့ရှိတဲ့ လူဆိုးတွေကို တိုက်ကွက်တစ်ချက်တည်းနဲ့ (တစ်ချက် ကောင်းစနစ်)အသုံးပြုပြီး ပွဲသိမ်းလိုက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ လူဆိုးတစ်ယောက်ကို တစ်ချက်တည်းနဲ့ ကိစ္စဖြတ်လိုက်တာပါပဲ။ အဲဒီဖြစ်ရပ်ကို ရှေ့ပိုင်းက ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်တဲ့ အချက် (၁၆)ချက်နဲ့ ပြန်လည်နှိုင်းယှဉ်ကြည့်မယ်ဆိုရင် ... အချက်(၁၆)ချက်ဟာ လားမားဘုန်းတော်ကြီးတွေအနေနဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေ ငှက်တွေ အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်တာကို သိနေအောင် စူးစမ်းလေ့လာထားတဲ့သဘောမျိုးနဲ့ တူပါတယ်။

တိုက်ခိုက်နည်းကို သိရှိပြီးတဲ့ဘုန်းတော်ကြီးတွေဟာ စိတ်အာရုံအစွမ်းကို ခန္ဓာကိုယ်ရှိ ဗဟိုချက်မရင်ညွန့် တစ်နေရာမှာ စုစည်းထားလိုက်ပြီး လူဆိုးတွေနဲ့ တိုက်ခိုက်ရာမှာ အသုံးပြုရမယ့် ခန္ဓာကိုယ်

ချမ်းသာစေမည့်လက်တွေ့နည်းလမ်းများ

အစိတ်အပိုင်း (လက်ချောင်း၊ လက်ဆစ်၊ လက်ဖျံ၊ တံတောင်ဆစ်) တွေဆီကို စိတ်အာရုံ စုစည်းမှုစွမ်းအား အပြည့်အဝကို လျှပ်တစ်ပြက် ပို့လွှတ်လိုက် ပါတယ်။

အဲဒီနည်းအတိုင်း ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအပေါင်းနဲ့ ပြည့်စုံစွာ အချက်အလက်တွေ သဘောတရားတွေကို မိမိရဲ့ဦးနှောက်ထဲမှာ အသင့်စုစည်းပြီးသား ဖြစ်နေသူဟာ မိမိရည်မှန်းချက် အတိုင်း အောင်မြင်ဖို့ ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာ စုစည်းပြီးသား စိတ်အာရုံကို အားကြီးမာန်တက် စွမ်းအင်အပြည့်အဝနဲ့ အသုံးချလိုက်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို ရရှိပိုင်ဆိုင်စေတဲ့နည်းလမ်း ကို အားသွန်ခွန်ခိုက်ဆောင်ရွက်နေတဲ့လူတွေဟာ ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင် မရောက်ခင်မှာ (တစ်နည်းအားဖြင့်) ပန်းတိုင်ကို ရောက်ခါနီး အချိန်မှာ အမှောင့်အယှက် ပယောဂတွေ ဝင်လာလေ့ရှိပါတယ်။ အောင်မြင်ခါနီးလေ တွေ့ရလေလေဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ သင် သတိထားရမယ့် အကြောင်းတရားတွေဟာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ သောက၊ မာနနဲ့ တဏှာတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

လောဘဆိုတာ မိမိရဲ့ဆောင်ရွက်မှုကြောင့် ထိုက်သင့်တဲ့ အမှန်အကန် အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုကို ခံစားခံစားရတာထက်ပိုပြီး ခံစား ခံစားချင်တဲ့ (မတော်မတရား) ရလဒ်ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုက်သင့်တာ ထက်ပိုပြီး ရချင်တာဟာ လောဘသက်ရောက်မှုပါပဲ။ အဲဒီသက်ရောင် မှတိုင်းဟာ တန်ပြန်ခံစားမှုရှိနေပါတယ်။

ဒါကြောင့် မတော်လောဘကြောင့် ရရှိတဲ့ ခံစားခံစားမှုကို မိမိက ဓလွှမသွေ ပြန်လည်ပေးဆပ်ရပါမယ်။ အဲဒါဟာ မကောင်းကျိုး ဖြစ်ထွန်းခြင်းပါပဲ။

အုတ်နံရံ ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ် မြင့်မြင့်မားမားပေါ် တက်နေတဲ့ပက်ကျိုကို သင်တွေ့ဖူးကောင်း တွေ့ဖူးပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ ပက်ကျို ဟာ

နှစ်ပေအမြင့်ကို ရောက်ပြီးတိုင်း တစ်ပေအောက်ကို ပြန်လည် လျှော့ကျလေ့ရှိပါတယ်။ တစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ ရှေးရှေးရုရှပြု အမြင့်ကို ရောက်သွားလေ့ မရှိပါဘူး။ ဒါကြောင့် လောဘာနဲ့ယှဉ်ပြီး ရှိတဲ့ အင်အားဖြစ်ထွန်းမှုဟာ ပြန်လည်ပေးဆပ်ရမယ် (လျှော့ကျမှုကြောင့်) ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှာ သေချာပါတယ်။ အဲလိုမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အခါကျ ရင် မိမိရလောတာကြောင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးရတယ်ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မတွေးကြပါဘူး။ သူကုန်သုံးနေတဲ့ (တစ်နည်းအားဖြင့်) အကောင်အထည်ဖော်နေတဲ့ သဘောတရားဟာ မှားမှားမှားမှားနေပြီလားလို့ သံသယဝင်သွားတယ်။

တကယ်တော့ အဲဒီသံသယကြောင့် စိတ်ဓာတ်ကျလာတာကို တစ်ဆက်တည်း ခံစားလာရမှာ မလွဲပါဘူး။ ဒါဆိုရင် သူသွားနေတဲ့ ရည်မှန်းချက်လမ်းကြောင်း ပျောက်သွားဖို့ပဲ ရှိပါတော့တယ်။ အဲဒါဟာ လောဘကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နိုင်တဲ့ ဆုံးရှုံးမှုပါပဲ။

ဒေါသနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းတရားကို ရှင်းလင်းအောင် တင်ပြပါမယ်။ ဒေါသဟာ ဘယ်ခေတ်ဘယ်အခါကပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကောင်းကျိုးမပြုပါဘူး။ ဆိုးကျိုးကိုသာ အမြဲတမ်း ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်။ ဒေါသဟာ လူ့ရဲ့ဓူဝကိုယ်နဲ့ စိတ်စွမ်းအင်ကို လေးကျွမ်းစေပါတယ်။ အဲဒီလောင်ကျွမ်းမှုတိုင်းဟာ ပြာအဖြစ် ရောက်ရှိသွားနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိမိရဲ့ရည်မှန်းချက်ဟာ အတွတ်အထိပ်မရောက်ရရှိထားတဲ့ အောင်မြင်မှုတစ်ခုလုံး လမ်းခုလတ်မှာ ပျက်စီးဆုံးရှုံးပြီး ပြာကျသွားတဲ့အဖြစ်မျိုးဟာ ဒေါသ ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်တဲ့ ဆုံးရှုံးမှုပါပဲ။ ဒေါသနဲ့ပတ်သက်လို့ ဒေါသ ပြောပျက်စေတဲ့နည်း အမျိုးမျိုးကို စိတ်ကူးဆိုင်ရာ ပညာရှင်တွေက အတွေ့အကြုံအပေါ် ကိုယ်တွေ့ဖော်ပြခဲ့ကြတာတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီနည်းလမ်းတွေထဲက တစ်ချက်ကတော့ အလွယ်ကူဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်လို့ သင်ဒေါသဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ မိမိကိုယ်မိမိ သိလိုက်တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ဒေါသကြောင့် အမှားတစ်ခုခု ကျူးလွန်မိတော့မှာ သေချာနေပါတယ်။ ဒေါသကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ပြုလုပ်ချက်ဟာ ဘယ်တော့မှ အမှန်တရား ကောင်းကျိုး မဖြစ်နိုင်တာ ရာခိုင်နှုန်း ပြည့် သေချာနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒေါသဖြစ်ဖြစ်ချင်း တခြားဘာမှ မလုပ်မိအောင် တစ်ကနေ တစ်ရာအထိ သင့်စိတ်ထဲမှာ ရေတွက်လိုက် ပါ။ ဒါဆိုရင် ဒေါသရဲ့အရှိန်အဟုန် လျော့နည်းသွားပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ဒေါသနဲ့ပြုလုပ်မယ့် အမှားအယွင်းတွေဟာလည်း လျော့နည်းသွားလိမ့်မယ်။ တစ်ကနေ တစ်ရာအထိ ရေတွက်ပြီးချိန်လောက်ဆိုရင် သင့်ဒေါသ လုံးဝ ပျောက်ပျက်သွားကောင်း ပျောက်ပျက်နိုင် ပါလိမ့်မယ်။ ဒေါသပြောပျက်ချိန်မှာ ဆင်ခြင်တုံတရားက မဝံ့မရဲ ဝင်လာလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီဆင်ခြင်တုံတရားဟာ သင့်ရဲ့ဒေါသစိတ်ကို အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ထိန်းပေးနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါသအလျောက် ငါလုပ်လိုက်မိရင် ဘယ်လိုပြန် ခံရမှာပဲဆိုတဲ့ အမြစ်မြစ် စိတ် ပေါ်လာတာနဲ့ သင့်ကျူးလွန်တော့မယ့် ကိစ္စကို လုပ်ဖြစ်တော့ မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

တကယ်လို့ တစ်ကနေ တစ်ရာအထိ ရေတွက်လို့မှ သင့် ဒေါသ မပပျောက်သေးရင် တခြားလူတွေ အနှောင့်အယှက်မပေးနိုင်တဲ့ နေရာမျိုး (ဥပမာ ... သင့်အိမ်ခန်းထဲမှာ၊ ဒါမှမဟုတ် ဘုရားခန်းမှာ) ထိုင်ပြီး နောက်ထပ် ငါးရာအထိ ဒါမှမဟုတ် တစ်ထောင်အထိ ရေတွက်လိုက်ပါ။ ဒါဆိုရင် လုံးဝဒေါသပြေသွားတဲ့အတွက် ဒေါသ ကြောင့် သင်ပြုမိမယ့် အမှားကိုလည်း လုံးဝပြုမိမှာ မဟုတ်တော့ ပါဘူး။

ဒေါသကြောင့် ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ခဲ့ကြတဲ့ဖြစ်ရပ်တွေဟာ နိုင်ငံတကာမှာ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ဖြစ်ပွားနေကြပါတယ်။ တစ်ယောက်ချင်း ဖြစ်ပေါ်တဲ့ဒေါသဟာ သူနဲ့ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို အကျိုးပျက် စီးဆဲမှာ

၁၄၆

စွမ်းကုန်အားဖြင့်သာမဟုတ်လက်တွေ့နည်းလမ်းများ

..... ၁၄၇

မလွဲပါဘူး။ လူမျိုးအလိုက်၊ နိုင်ငံအလိုက် ဖြစ်ပွားတဲ့ ဒေါသမီးတွေကြောင့် အဲဒီလူမျိုးတွေ နိုင်ငံတွေမှာ စစ်မက်ဖြစ်ပွားကြပါတယ်။

လူတွေ ထောင်ပေါင်းများစွာ အသက်အန္တရာယ်ဖြစ်ကြရ တယ်။ မြို့ရွာအိုးအိမ် စည်းစိမ်တွေ ပျက်စီးဆုံးရှုံးကြရတယ်။

အဲဒီအထဲမှာမှ အပြစ်မဲ့တဲ့ ကလေးသူငယ်တွေနဲ့ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ အများအပြားဟာလည်း အသက်ကို စတေးကြရတာဟာ ကြေကွဲစရာ ဖြစ်ရပ်တွေပါပဲ။

ဒါကြောင့် ဒေါသဟာ နည်းရင်နည်းသလို၊ များရင်များ သလို အနည်းအများအလိုက် ဒုက္ခပေးတာချည်းပါပဲ။ အဲဒီဖြစ်ရပ် တွေကို ဆင်ခြင်တဲ့ တရားနဲ့ ထိန်းသိမ်းနိုင်ရင် သင့်မျှော်မှန်းချက် အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်းကို မူချပြန်လည်ရောက်ရှိသွားပါလိမ့်မယ်။

သောကဆိုတဲ့ဖြစ်ရပ်ဟာ လူတိုင်းအတွက် ခံစားကြုံတွေ့ရ မှာ မလွဲပါဘူး။ သောကကို အမြင့်ဆုံး လူတန်းစားကနေ အနိမ့်ဆုံး လူတန်းစား အထိ မလွဲမသွေ ခံစားဖူးကြမှာပါ။ သောကမခံစားဖူးတဲ့ လူရယ်လို့ လုံးဝ ရှိမှာမဟုတ်ပါဘူး။ မြန်မာ့နယ်ပယ်က အရေးအသားမှာတော့ “သောကဆိုတဲ့ စာရင်းချည်းသက်သက် ရေးသား ဖော်ပြရမှာ” မပြည့်စုံပါဘူး။ ဦး၍ ပြည့်စုံအောင် အဓိပ္ပာယ်လည်း ဖွင့်ဆိုပြီးသား ဖြစ်သွားအောင် နောက်ထပ် စာလုံးတစ်လုံး ထပ်ဖြည့် လိုက်တဲ့အခါမှာ ပိုပြီး ပေါ်လွင်သွားပါတယ်။ “သောကမီး” ဆိုတဲ့ စကားဟာ အမှန်တရားဖြစ်ပါတယ်။

အေးချမ်းတဲ့ သောကဆိုတာ လုံးဝ ရှိကို မရှိပါဘူး။ သောက လို့ ဆိုလိုက်ကတည်းက အပူဓာတ်ပါလာပြီ။ ဒါဟာလည်း “မီး” လို့ အပူမျိုးနဲ့ လောင်မြိုက်နေရမှာမူချပါပဲ။ သောကကြောင့် ဖြစ်ပေါ်တဲ့ခံစားမှုဟာ သင့်ရင်ထဲမှာ တဖြည့်ဖြည့် လောင်ကျွမ်းနေစေမှာ သေချာပါတယ်။ သောကနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို လူ့အတော်များများသိနေကြမှာပါ။ ဒါပေမယ့် အလျဉ်းသင့်

အလို ဖော်ပြပါရစေ။ အဲဒီဖြစ်ရပ်ဟာ သောကကို ထင်ဟပ်တဲ့နေရာမှာ လေးနက်နေတဲ့ အတွက် အဲဒီအကြောင်းတွေကို ဆီလျော်တဲ့ဥပမာတစ်ခုအဖြစ် ဖော်ပြ လိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ သောကဟာ လူတန်းစားမရွေး၊ လူမျိုးမရွေး၊ အဆင့်အတန်းအလွှာမရွေး ဖြစ်လေ့ရှိပါတယ်။

သောကဆိုတာ

တစ်ခါက အညာဒေသက ရွာကြီးတစ်ရွာမှာ ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီး တစ်ပါးရှိသတဲ့။ သူဟာ စာတတ်ပေတတ် သီလသမာဓိနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့အတွက် ရွာထိပ်က ကျောင်းကြီးမှာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးဖြစ်နေပါတယ်။

ရွာမှာ ကျင်းပလေ့ရှိတဲ့အလှူမင်္ဂလာပွဲတွေ၊ ရဟန်းခံရှင်ပြုပွဲတွေ၊ သာဓကနေပေးမကျန် အဲဒီဆရာတော်ကြီးကိုပဲ ယဉ်ကြတယ်။ ဆရာတော်ကြီး ကလည်း စေတနာအပြည့်အဝထားပြီး ဆောင်ရွက်ပေးတယ်။ ဟောကြားပေး တယ်။ တကယ်လို့ ရွာမှာအရေး(အသုဘ)ဖြစ်တဲ့အခါတိုင်း ဆရာတော် ကိုယ်တိုင်ကြပြီး သောကမီးလောင်မြိုက်ခြင်းခံနေကြရတဲ့မိသားစုကို တရားဇောတိုက်ကျွေးပြီး သက်သာငြိမ်းချမ်းစေပါတယ်။ ဆရာတော်ပြောလေ့ပြောထ ရှိတဲ့စကားက တော့

“အေး ... လူရယ်လို့ ဖြစ်လာကြရင် အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းမှ မလွှဲမရှောင်သာ တွေ့ကြရစမြဲဘဲ မဟုတ်လား။ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး တောင်မှ အဲဒီအဖြစ်နဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတယ်ကွယ်။ ဒါကြောင့် အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းဆိုတာဝက လွတ်မြောက်ရအောင် သူတော်ကောင်း မှန်သမျှ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားကို အားထုတ်ကြပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်

ချင်သားလည်းလက်တွေ့သုံးပယ်ချား

ကြောင်းတရားဆိုတာကလည်း သိနေရုံနဲ့ မပြီးဘူး။ ကိုယ်တိုင်ကုန်ကြံအားထုတ် အလုပ် စခန်းဝင်ကြမှ ကိုယ်တိုင်ရောက်ကြမှာပါ။”

လို့ အစချီပြီးတော့ မအိုခင်၊ မနာခင်၊ မသေခင် လုပ်သင့် လုပ်ထိုက် တဲ့ တရားဘာဝနာကို ဆက်လက်ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တရားမှာ ပရိသတ်ဟာ ထိုက်သင့်တဲ့အတိုင်းအတာတစ်ခုထိ သောကမီးတွေ ငြိမ်းအေးခဲ့ ကြရပါတယ်။

တစ်နေ့ကျတော့ ဒကာကြီးတစ်ယောက်ဟာ ဆရာတော်ရဲ့ ကျောင်းကို ရောက်လာတယ်။ သူ့အိမ်မှာ အသုဘတစ်လပြည့်အထိမ်းအမှတ် ဆွမ်းကျွေးမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ဆရာတော်ကို လာပင့်တာပါ။

ဒကာကြီးက ကျောင်းရှေ့လှေကားတစ်ခုမှာ ထိုင်နေတဲ့ ကိုရင်လေး တစ်ပါးကို ဆရာတော်ရှိမရှိ မေးမြန်းစုံစမ်းသေးတယ်။ ကိုရင်လေးဟာ မျက်နှာ ညှိုးညှိုးငယ်ငယ်နဲ့ ခေါင်းညိတ်ပြသတဲ့။ ဒါနဲ့ ဒကာကြီးက စိတ်ထင်သွားတာ ပေါ့။ ဆရာတော်များ ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့လားဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ ကျောင်းတိုက်ထဲ ဝင်သွားတာပေါ့ နော်။

ကျောင်းတိုက်ထဲက ဘုရားခန်းရှေ့မှာ မျက်ရည်တွေကျပြီး ရှိနေ တဲ့ ဆရာတော်ကို တွေ့လိုက်ရတော့ ဒကာကြီးက စိတ်မကောင်းဖြစ်သွား တယ်။ ဒါကြောင့် ဒကာကြီးကပျာပျာသလဲနဲ့

“ဘာများဖြစ်လို့လဲ ... ဘာများအကူအညီပေးရမလဲ”

လို့ မေးမြန်းလျှောက်ထားတယ်။ ဆရာတော်ကြီးလက်ထဲမှာကိုင် ထားတဲ့စာရွက်ကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီးမှ ...

“ဒါကတော့ ဆရာတော်ရယ် ... လူဆိုတာ သေမျိုးတွေချည်းပါပဲ မဟုတ်လား။ လူရယ်လို့ ဖြစ်လာကြရင် အိုရမယ်၊ နာရမယ်၊ သေရမယ် ...”

လို့နဲ့သိပ္ပံချောင်းဖျတ်စကားမဆုံးခင် ဆရာတော်ကြီးက ဒေါနဲမာန်နဲ့

“တော်အမ်း ဒကာ ... ကျုပ် အဲဒါတွေ သိပြီးသား ဆက်ပြောစရာ မလိုဘူး”

လို့ ကြိမ်းသတဲ့။ ဒါပေမယ့် ဒကာကြီးကမရပ်ဘဲ ဆက် လျှောက်သေးသတဲ့။

“တပည့်တော်အမေဆုံးတုန်းကလည်း အရှင်ဘုရားကိုယ်တို့ အဲလိုမျိုး တရားချခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား”

“အေး ... အဲဒီတုန်းက ဒကာကြီးရဲ့အမေသေတာ ကျုပ်တရားချခဲ့ပေမယ့် အခု ကျုပ်မိခင်ဆုံးတာကျတော့ ကျုပ်ဘယ်လိုမှ ဖြေရတာမရတော့ပါလားကွယ်”

လို့ ပြောပြီး မျက်ရည်တွေ စီးကျလာတယ်။

ဖြစ်ရပ်ကတော့ ဒါပါပဲ။ သောကဆိုတာ တခြားလူတွေ ဖြစ်နေတဲ့ အခါမှာ မိမိကိုယ်တိုင်ခံစားရမိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် မိမိကိုယ်တိုင် ခံစားရတဲ့အခါကျတော့မှ သတိလက်လွတ်ဖြစ်လေ့ရှိတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို သတိမမေ့ဖို့ တင်ပြတာပါ။ အဲဒီသောကဆိုတဲ့စီး၊ ဒေါသဆိုတဲ့စီးတွေကို လုံးလုံးလျားလျား မဖြစ်ပေါ်အောင် တားဆီးနိုင်ဖို့ အင်မတန်ခက်ခဲပါတယ်။

ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် မိမိနဲ့ပတ်သက် ဆက်သွယ်နေတဲ့ သံယောဇဉ်တစ်ခုရဲ့ အတိုင်းအတာအရ သောကစီးလောင်မြိုက်တာကို အတိုက်အလျှောက် ခံစားရမှာ အမှန်ပါပဲ။ အဲဒီ ဒေါသတွေ၊ သောကတွေ ဖြစ်လာရင် အပြီးအပြတ်ဖြစ်သွားအောင် အမြဲစိကနေဖယ်ရှားလိုက်တဲ့ အလေ့အထတစ်ခု အကြောင်း ဖော်ပြပါရစေ။

အဲဒီလို ဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့သူက ကမ္ဘာကျော်စာရေးဆရာကြီး မတ်စ်တို့နီး ဖြစ်ပါတယ်။

သူဟာ ငယ်စဉ်ကတည်းက သောကနဲ့ ကြီးပြင်းခဲ့ရတယ်။ လူလား ကြောက်လာချိန်ကျတော့လည်း တခြားလူအပေါ်မှာပဲဖြစ်စေ၊ သူ့ကိုယ်သူဖြစ်စေ အကျေနပ်နဲ့ ဒေါသတွေဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိခဲ့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆင်ခြင်တဲ့ အရာနဲ့ အဲဒီဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ဒေါသတွေ၊ သောကတွေကို ဘယ်လိုဖယ်ရှားနိုင် အောင် လေ့ကျင့်ဆောင်ရွက်သလဲဆိုတဲ့အချက်ဟာ မှတ်သားလောက်ပါတယ်။ ဆက်တွေ့လေ့ကျင့် ဆောင်ရွက်လိုလည်း ဖြစ်နိုင်စရာအကြောင်းရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် စာရေးဆရာကြီးမတ်စ်တို့နီးရဲ့ ဒေါသနဲ့သောကဖြေရှင်းချက်နည်းကို ဆင်ခြင်လိုက်ပါတယ်။

ဆရာကြီးမတ်စ်တို့နီးနေတဲ့အိမ်ဟာ ပင်လယ်ကမ်းခြေနဲ့ နှစ်ဖာလှံ ယောက် အကွာအဝေးမှာတည်ရှိပါတယ်။ သူဟာ လူဖြောင့်စိတ်တို အမျိုးအစားဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ခေတ်က တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်မကျေနပ်ရင် စိန်ခေါ်ပြီး လူရှင်းတဲ့တစ်နေရာကို ချိန်းလေ့ရှိပါတယ်။ ချိန်းဆိုခဲ့ရတဲ့လူကရော ချိန်းဆိုတဲ့လူပါ တခြားဂုဏ်သရေရှိ အမျိုးသားသက်သေတစ်ယောက်စီ ခေါ်နိုင် ခဲ့လို့ပါတယ်။ အဲဒီအမျိုးသားသက်သေနှစ်ယောက်က သေနတ်နှစ်လက်စလုံးကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုကြပြီး သေနတ်တစ်လက်စီမှာ ကျည်ဆံတစ်တောင့်စီ ထည့်ပေး ကြပါတယ်။ အဲဒီ သေနတ်တစ်လက်စီ၊ ကျည်တစ်တောင့်စီ ထိုးပြီးတဲ့အခါမှာ စိန်ခေါ်တဲ့လူနဲ့ စိန်ခေါ်တာကို လက်ခံခဲ့တဲ့သူဟာ သေနတ်ကိုယ်စီကိုိုင်ပြီး ကျောချင်းကပ် ရပ်တည်နေရယူကြပါတယ်။ သက်သေအဖြစ် လိုက်ပါလာတဲ့ အမျိုးသားတစ်ယောက်က အချက်ပေးလိုက်တဲ့အခါမှာ သေနတ်ချင်း ယှဉ်ပြိုင် ဖန်ခတ်ကြမယ့် လူနှစ်ယောက်ဟာ မျက်နှာမူရာ ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်ဆီကို ဆယ်လှမ်းတိတိ ခြေလှမ်းမှန်မှန် လျှောက်သွားကြရပါတယ်။ ဆယ်လှမ်းပြည့် တဲ့အခါကျတော့ရပ်ပြီး တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မျက်နှာမူလိုက်ကြပါ တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ စိတ်ကြိုက်ပစ်လိုရပါတယ်။

သေ့နတ်ကျွမ်းကျင်သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သေ့နတ်ပစ်ကျွမ်းကျင်သူ ပဲဖြစ်ဖြစ် လူပုံအလယ်မှာ စိန်ခေါ်တာကိုလက်ခံခဲ့ကြတာချည်းဖြစ်ပါတယ်။ လက်မခံရင်တော့ တစ်သက်တာလုံးလိုလို သူသိက္ခာကျတော့မှာ သေချာနေပါပြီ။ ဒါကြောင့် ဆရာကြီးမတ်စံတို့နားက သူသက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ သူက စိန်ခေါ်တာနှစ်ကြိမ်၊ သူ့ကိုသူများက စိန်ခေါ်တာတစ်ကြိမ်၊ စုစုပေါင်း သုံးကြိမ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။

ပထမနေ့ ဒုတိယအကြိမ်မှာ သူနဲ့ယှဉ်ပြိုင်ပစ်ခတ်တဲ့လူတွေဟာ သေ့နတ်ပစ်ကျွမ်းကျင်ကြတာကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ အကြီးအကျယ် စိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့အတွက်ကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ သေလောက်တဲ့နေရာကို မထိခဲ့တာရယ်၊ လွှဲချော်ခဲ့ကြတာရယ် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒဏ်ရာလောက်ပဲ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

တတိယနေ့နောက်ဆုံးအကြိမ်မှာတော့ ဆရာကြီးမတ်စံတို့နား ကိုယ်တိုင်စိန်ခေါ်ခဲ့တာပါ။ ပါတီပွဲ တစ်ပွဲမှာ အငြင်းအခုံဖြစ်နေရာက တစ်ဆင့် မတ်စံတို့နားရဲ့ မျက်နှာကို အရက်ခွက်နဲ့ လှမ်းပက်တာခံလိုက်ရတယ်။ ဒီတော့ မတ်စံတို့နားက အရက်ခွက်နဲ့ပက်လိုက်သူရဲ့ မျက်နှာကို လက်အိတ်ရှည်နဲ့ ဖြတ်ရိုက်ပြီး သေ့နတ်ချင်းယှဉ်ပစ်ဖို့ စိန်ခေါ်လိုက်တာပါ။

ချိန်းဆိုထားတဲ့ အချိန်မတိုင်မီ တစ်မှာရီလောက်အလိုမှာ မတ်စံတို့နားနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ပစ်ခတ်ရမယ့် အမျိုးသားရဲ့ဇနီးနဲ့သမီးက မတ်စံတို့နားဆီတို ရောက်လာကြတယ်။ ငိုကြွေးချက်မနဲ့ တောင်းပန်ကြတယ်။ အဲဒီအမျိုးသားရဲ့ သမီးလေးဟာ ပျိုဖော်ဝင်စ အရွယ်ပဲရှိသေးတယ်။ အဲဒီမိန်းကလေးဟာ မတ်စံတို့နားရဲ့ ခြေထောက်ကိုပက်ပြီး သူ့အဖေနဲ့ သေ့နတ်ချင်းယှဉ်ပြိုင်ကြမယ့် ချိန်းဆိုချက်ကို ပယ်ဖျက်ဖို့ အသားခံရှာပါတယ်။ မိန်းကလေးရဲ့ မိခင်ကလည်း သူမရဲ့ယောက်ျားဟာ စွာတတ်ပေမယ့် သတ္တိမရှိကြောင်း၊ သေ့နတ်ကို ကိုင်ရုံ

အာ ကိုင်တတ်ပြီး တကယ်တမ်းကျတော့ ဘာကိုမှ ထိမှန်အောင်မပစ်ဖူး ကြောင်း ရှင်းပြတယ်။

ဒီတော့ မတ်စံတို့နားက....

‘အခုလို သေ့နတ်ချင်း ယှဉ်ပြိုင်ပစ်ခတ်ဖို့ ဖြစ်လာရတာက မင်းယောက်ျားကစခဲ့တာပါ။ တကယ်လို့သာ သူငါ့ကို လူပုံအလယ်မှာ အရက်ခွက်နဲ့ မျက်နှာကိုပက်ပြီး အရက်မခွဲရင် ဒီကိစ္စဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် မင်းတို့သားအစ်ကို ငါ ငဲ့ညှာတဲ့အနေနဲ့ လိုက်လျောမယ်။ မင်းတို့အခု ချွတ်ချင်း အိမ်ပြန်သွားပြီး မင်းယောက်ျား ကိုယ်တိုင် သူမှားပါတယ်လို့ ငါ့ကို လာတောင်းပန်ရိုင်းလိုက်၊ ဒါဆိုရင် ငါခွင့်လွှတ်မယ်။ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲကို ငါမသွား တော့ဘူး’ လို့ ကတိပေးတယ်။

အဲဒီ စကားကို ကြားရတဲ့ သားအစ်ယော့ မတ်စံတို့နားကို...

‘သဘောထားကြီးပါပေတယ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’ လို့... ပြောပြီး အကြိမ်ကြိမ် ဦးညွှတ်ကြတယ်။ မတ်စံတို့နားက...

‘က... ဖြန်မြန်သွားပြောကြ၊ အခုဆိုရင် ချိန်းဆိုထားတဲ့ အချိန် ရောက်ဖို့(၄၅)မိနစ်ပဲ လိုတော့တယ်။ အချိန်စေ့လို့မှ သူ့ကိုယ်တိုင်လာပြီး မတောင်းပန်ရင်တော့ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲမှာပဲ တွေ့ရတော့မှာပဲ၊ အဲဒီ အချိန်ရောက်ရင် ယှဉ်ပြိုင်ပစ်ဖို့ကလွဲလို့ တခြားဘာမှ ရွေးချယ်စရာမရှိတော့ဘူး’ လို့ မတ်စံတို့နား က နောက်ဆုံးစကားနဲ့ သတိပေးလိုက်တယ်။

သူစောင့်နေပေမယ့် အဲဒီ အမျိုးသားကတောင်းပန်ဖို့ ရောက် မလာပါဘူး။ ချိန်းဆိုတဲ့နေရာကို ချိန်းဆိုတဲ့အချိန်အတိအကျရောက်လာတယ်။ သတ်မှတ်စည်းကမ်းအတိုင်း ယှဉ်ပြိုင်ပစ်ခတ်တဲ့နေရာမှာ ကံအားလျော်စွာ မတ်စံတို့နားပဲ အနိုင်ရသွားပါတယ်။ သူနဲ့ ယှဉ်ပြိုင် ပစ်ခတ်တဲ့ အမျိုးသားက တော့ အကြီးအကျယ်ဒဏ်ရာရသွားပြီး တစ်သက်တာ လူစဉ်မစီတဲ့ အဖြစ်မျိုး ဖြစ်သွားရတော့တာပါပဲ။

အဲဒီ ဖြစ်ရပ်ကြောင့် မတ်စ်တို့နားဟာ အကြီးအကျယ်နောင်တ ရသွားပါတယ်။

ဒေါသဟာ သူ့ကိုရော တခြားလူကိုပါ ကောင်းကျိုးမပေး နိုင်ကြောင်း အစဉ်တစိုက် ဆိုးကျိုးကိုသာ ပေးလေ့ရှိကြောင်း သဘော ပေါက်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် အတတ်နိုင်ဆုံး ဆင်ခြင်ဖို့ ထိန်းသိမ်းဖို့ သန့်ရှင်းချထားလိုက်တယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး သူဟာ လူစည်ကားတဲ့ ပါတီပွဲတွေ ညစာ စားပွဲတွေကို လုံးဝမသွားတော့ဘဲ ရှောင်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့အနေနဲ့ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ဒေါသတွေ၊ သောကတွေဖြစ်လာရင် အဲဒီ ဒေါသနဲ့ သောကကို ကျောက်စရစ်ခဲလေးတွေနဲ့ ရေတွက်တယ်။

ကျောက်စရစ်ခဲလေးတွေနဲ့ ရေတွက်ပုံက ဒီလိုပါ...

ထမင်းချက် ကပ္ပလီမကြီးနီရာကြောင့် အသားတွေသိုးသွားလို့ ဖြစ်ပေါ်ရတဲ့ ဒေါသကို ကျောက်စရစ်ခဲတစ်လုံးအဖြစ်သတ်မှတ် လိုက်တယ်။ ဒရိုင်ဘာမောရစ်ဟာ ကားကို မဆင်မခြင်ဘဲ လမ်းကြမ်းမှာ အရှိန်မောင်းခဲ့လို့ ကာဆီးပေါက်သွားတယ်။ အဲဒီ ဒေါသကိုလည်း နောက်ထပ် ကျောက်စရစ်ခဲ တစ်လုံးအဖြစ် သတ်မှတ်လိုက် တယ်။ သူရစရာရှိတဲ့ငွေကို ကိုယ်စားလှယ်က အချိန်မီ လာမမို့လို့ ပေးစရာရှိတဲ့အကြွေးတွေ မပေးနိုင်ရင် ပြဿနာတက် တော့မှာပဲဆိုတာကို တွေ့ပြီး ပူးဖန်နေရတဲ့ သောကကိုလည်း တတိယကျောက်စရစ်ခဲ အဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်တယ်။

ဒါဆိုရင် ဒီနေ့အတွက် သူ့မှာဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ဒေါသနှစ်ခုနဲ့ သောက တစ်ခုကို ကျောက်စရစ်ခဲတွေအဖြစ် ပြောင်းလဲလိုက်တဲ့အတွက် စုစုပေါင်း ကျောက်စရစ်ခဲသုံးလုံးဖြစ်နေပါပြီ။ အဲဒီကျောက်စရစ်ခဲသုံး လုံးကို မတ်စ်တို့နား က လက်ဖဝါးထဲမှာ သေသေချာချာ ဆုပ်ကိုင်ပြီး ညနေဆည်းဆာအချိန်မှာ သူတစ်ယောက်တည်း ပင်လယ်ကမ်းစပ်ကို အရောက်သွားတယ်။ သူ့အိမ်နဲ့ ပင်လယ်ကမ်းစပ်ဟာ နှစ်စာလှဲပဲဝေးပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခြေလှောင်လျှောက်

သွားတယ်။ ပင်လယ်ကမ်းစပ် ရောက်မတ်စ်တို့နားဟာ သူ့လက်ဖဝါးကို ဖြန့်လိုက်တယ်။ ပင်လယ်ပြင်ကို မျက်နှာမူပြီး လက်ထဲက ကျောက်စရစ်ခဲ တစ်လုံးကို အသာယူလိုက်တယ်။ “နီရာအတွက် ဖြစ်ရတဲ့ဒေါသ သွားလေဦး ဆော့... ပင်လယ်ထဲကို” ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ မတ်စ်တို့နားဟာ ကျောက်စရစ်ခဲလေး တို့ ပင်လယ်ထဲ လွှင့်ပစ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဒရိုင်ဘာမောရစ် အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ ဒေါသကို အသွင်ပြောင်းထားတဲ့ ကျောက်စရစ်ခဲလေးကို ဆက်ကိုင် လိုက်ပြန်တယ်။ “မောရစ်အတွက်ဖြစ်ရတဲ့ ဒေါသ... မင်းလည်း ပင်လယ်ထဲကို သွားပေးဦးတော့” ... မတ်စ်တို့နားဟာ ပင်လယ်ထဲကို လွှင့်ပစ်လိုက်ပြန်တယ်။ နောက်ဆုံး ကျန်တဲ့ တတိယမြောက် ကျောက်စရစ်ခဲဟာ ကိုယ်စားလှယ်ဆီက ရစရာရှိတဲ့ ငွေမရောက်လာလို့ ပေးရမယ့် ကြွေးအတွက် ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ သောကကို ပြောင်းလဲထားတာပါ။ သူက ကျောက်စရစ်ခဲကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားရာကနေ ပင်လယ်ထဲကို အဝေးဆုံးရောက်အောင် အားရပါးရ ထွင့်ပစ်လိုက်ရင်းနဲ့ “ကြွေးရှင်တွေပေးဖို့ ငွေမရသေးလို့ ဖြစ်နေရတဲ့ သောက ရယ်... မင်း...ဟောဒီ ပင်လယ်ထဲမှာပဲ နေခဲ့ပေတော့” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

အဲဒီကျောက်စရစ်ခဲ သုံးလုံးစလုံး ပင်လယ်ပြင်အောက် ခုံးခုံးမြုပ် နေချိန်မှာပဲ မတ်စ်တို့နားရဲ့ ဦးနှောက်ထဲက ဒေါသတွေ၊ သောကတွေဟာ ကျောက်စရစ်ခဲအဖြစ် ပင်လယ်ထဲမှာ၊ နှစ်မြုပ်သွားလို့ ဘာသောက၊ ဘယ်လို ဒေါသမျိုးမှ သူ့ဦးနှောက်ထဲမှာ ရင်ထဲမှာ လုံးဝ မကျန်တော့ပါဘူး။ ဒီတော့မှ မတ်စ်တို့နားဟာ စိတ်လက်ပေါ့ပါးစွာနဲ့ သူ့အိမ်ကို သူပြန်သွားတော့တာပါပဲ။

ဒါဟာ သိပ်နိယဉ်းတဲ့ အလေ့အထတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အရေးကြီး တဲ့အချက်က မိမိမှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ဒေါသတွေ၊ သောကတွေကို တစ်ခုချင်း ကျောက်စရစ်ခဲလေးထဲထည့်တဲ့အခါမှာ စိတ်ရောက်ယ်ပါတယ်လို့ သွင်း နိုင်ဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို ထည့်သွင်းလိုက်တဲ့အချိန်မှာ မိမိရဲ့ဒေါသတွေ၊ သောက

တွေဟာ ကျောက်စရစ်ခဲလေးထဲကို လျှောက်သွားပြီး မိမိဦးနှောက်ထဲ ရင်ထဲ
လုံးဝ ဘာမှမကျန်တော့တဲ့ အခြေအနေမျိုးဖြစ်ဖို့ လိုပါတယ်။

ဒါမှသာ ကျောက်စရစ်ခဲအတွဲ ပင်လယ်ထဲကို ကျရောက် နစ်နွှဲ
ပျောက်ကွယ်သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်လို့ ပင်လယ်နဲ့ နီးနီးမှားမှား
မနေကြတဲ့လူတွေကတော့ နီးရရကေန၊ ရေအိုင် တစ်ခုခုမှာပဲ အဲဒီနည်းလမ်း
အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီနည်းလမ်းကို အသုံးပြုပြီး ဒေါသနဲ့သောက ဖြေပျောက် သူ
ကတော့ အတော်များများဟာ အတိုင်းအတာအဆင့်တစ်ခုထိ ဒေါသတစ်ခု
ဖြေပျောက်နိုင်ကြောင်း ထောက်ခံကြပါတယ်။

အဲဒီနည်းလမ်းထက်ပိုပြီး အောင်မြင်တဲ့နည်းလမ်းကတော့ အာရှ
လမ်းစဉ်ပါပဲ။ အသက်ရှူသွင်းတဲ့အချိန်၊ လေကို ပြန်ထုတ်တဲ့အချိန်တွေ
ဝင်လေထွက်လေထိတွေ့နေတဲ့ နှုတ်သီးဖျားကို အပြည့်အဝအာရုံစိုက်ပြီး ဓားကြ
နေတဲ့ သမာဓိတည်ဆောက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်အာရုံဟာ အဲဒီနှုတ်သီးဖျားကို လုံးလုံးလျားလျား အာရုံ စိုက်ထား
နိုင်အောင် လေ့ကျင့်ရမှာပါ။ ဒါဆိုရင် တခြားဘာကိုမှ အာရုံမပျံ့လွင့်အောင်
ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းရှိလာပြီဆိုရင် ဘယ်လိုလောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟနဲ့ တကွ
စိတ်အာရုံထဲကို ဝင်မလာနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် အာရှပါနုလမ်းစဉ်ဟာ
အရာခပ်သိမ်းအေးငြိမ်းစေတဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုကို ရရှိစေနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလမ်းစဉ် တစ်ခုတည်းကိုပဲ နေ့စဉ် အချိန်တစ်ချိန် သတ်မှတ်ပြီး
ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ သောက၊ မာန ... စတဲ့အင်္ဂါအာရုံ
တစ်စတစ်စ ဆုံးရှုံးပြီး လုံးဝပျောက်ကွယ် သွားမှာ အမှန်ပါ။

“အဲဒီအလေ့အထကို ဘယ်လောက်ကြာကြာလုပ်မှ ဆုံးကျိုး လေ
ပျောက်ကွယ်သွားမှာလဲ” လို့ ... မေးလာရင်တော့ အဖြေက သင့်အပေါ်မှာ
မူတည်နေပါတယ်။ သင်သာ စိတ်အားထက်သန်စွာနဲ့ မဖြစ်မနေ ကြိုးစား

ထုတ်လျှင် နာရီပိုင်း၊ ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ အကျိုးရှိလာတာကို သင်ကိုယ်တိုင်
သိရှိလာမှာပါ။

အမေရိကန်နိုင်ငံက အကျဉ်းထောင်တွေထဲမှာ ထည့်ထားရတဲ့
အင်မတန်မှ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှတဲ့လူသတ်သမားကြီးတွေ တောင်မှ
အာရှပါနုကြောင့် စိတ်သဘောထား နူးညံ့သိမ်မွေ့လာကြတယ်ဆိုတာကို
သက်ဆိုင်ရာ ထောင်အာဏာပိုင်တွေက အလေးအနက် ထောက်ခံကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် သင့်မျှော်မှန်းချက်ဖြစ်တဲ့ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုကို အလုံးစုံ
ရရှိရန် သက်ဆိုင်ပါမလားလို့ဆိုရင် လုံးဝသက်ဆိုင်ပါတယ်။ သင့်မျှော်မှန်း
ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်နေတဲ့ လုပ်ငန်းဟာလည်း ပိုပြီး ထက်မြက်ထူးချွန်လာ
နိုင်ပါတယ်။

အခုဆိုရင် နာအာအာကာသ သိပ္ပံစခန်းမှာရှိတဲ့ သိပ္ပံပညာရှင်
ကြီးတွေကိုယ်တိုင် အသက်ရှူသွင်းရှူထုတ်တဲ့ အာရုံစူးစိုက်မှု လုပ်ငန်းစဉ်
ကြောင့် သူတို့ တီထွင်ဆောင်ရွက်နေတဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်ကို ပိုမိုထိရောက် လွယ်ကူ
ချောမွေ့စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရုံမက အရင်တုန်းကပညာရှင်အချင်းချင်းနဲ့
တခြားလူတွေကို ဆက်ဆံရာမှာ မာနကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့ ပဋိပက္ခစိတ်
တွေပါ ချုပ်ငြိမ်းသွားပြီး အားလုံးနဲ့အဆင်ပြေပြေဆက်ဆံနိုင်ပါတယ်လို့ ထုတ်
ဖော်ခန့်နေကြပါပြီ။ နောင်ဆိုရင် အဲဒီသိပ္ပံပညာရှင်တွေ ရက်သတ္တပတ်ဖြစ်စေ၊
နှစ်ပတ်ဖြစ်စေ၊ ခွင့်ယူပြီး အာရှပါနုလုပ်ငန်းစဉ်လေ့ကျင့်တဲ့စခန်းမှာ သွားရောက်
လို့ စနစ်တကျ လေ့ကျင့်တော့မှာပါ။ အရင်ကလေ့ကျင့်ခဲ့တဲ့ သူတို့
ဓမ္မိတ်ဆွေတွေက သူတို့ရဲ့စိတ်ကို အောင်နိုင်လာခဲ့တဲ့ အတွေ့အကြုံ တွေကို
အချင်းချင်း သတင်းစာ၊ကြာတာတွေကြောင့် သူတို့ကိုယ်တိုင် စူးစမ်းလေ့လာစမ်း
သပ် ဆောင်ရွက်ကြည့်တဲ့အခါမှာ အကျိုးသက် ရောက်မှုတွေကို သိရှိလာကြရာ
က အခုလို အချိန်ယူပြီး တရားစခန်းမှာ သွားရောက်လေ့ကျင့်ချင်တဲ့စိတ်တွေ
ဖြစ်ပေါ်လာတာပါ။

ဒါကြောင့် အာကာသသိပ္ပံပညာရှင်ကြီးတွေတောင်မှ သူ့ရဲ့အာကာသသိပ္ပံဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းတွေ တီထွင်ဆောင်ရွက်ရာမှာ အာကာသယာဉ်တွေဟာ အနောင်အယုဂ်မဖြစ်တဲ့အပြင် အာရှစူးစိုက် ဆောင်ရွက်မှုလုပ်ငန်းတွေမှာ ပိုမိုတိုးတက် အောင်မြင်လာပါတယ်ဆိုရင် သင့်ရဲ့မျှော်မှန်းချက်ဖြစ်ကြယ်ဝချမ်းသာမှုအပေါင်း ပြည့်စုံစေရေးကို ပိုပြီး အထောက်အကူဖြစ်အမှန်တကယ်ဖြစ်နေပါပြီ။

ဆိုးကျိုးဖြစ်စေနိုင်တဲ့ အကြောင်းထရားတွေ လုံးဝပျောက် စေနိုင်တယ်။ ဆိုးကျိုးတွေ ဖြစ်ပေါ်နိုင်စေတဲ့ အကြောင်းထရားတွေ ပပျောက်တဲ့အတွက် မကောင်းကျိုးဟာ မဖြစ်တော့ပါဘူး။

ကောင်းမွန်တဲ့ရည်မှန်းချက်တွေ အောင်မြင်လာမှာပါ။

သင် သဘောပေါက်နိုင်မယ့် အလွယ်ကူဆုံး အကြောင်း အရာတစ်ခုကို ဖော်ပြရမယ်ဆိုရင် မကောင်းကျိုးနယ်ပယ် ကျယ်ပြန့်လာတာနဲ့ အကောင်းကျိုးဖြစ်ထွန်းမယ့် နယ်ပယ်ဟာ ကျဉ်းမြောင်းသွားရသလို၊ ကောင်းကျိုးဖြစ်ထွန်းတဲ့ နယ်ပယ် ကျယ်ပြန့်လာတဲ့အခါ မှာလည်း မကောင်းကျိုးနယ်ပယ်ဟာ ကျဉ်းမြောင်းသွားလေ့ရှိပါတယ်။ အလေ့အကျင့်ဆိုတာ နေ့စဉ်နှင့်အညီ ထပ်ကာတလဲလဲ ဆောင်ရွက်တဲ့ အခါမှာ အလေ့အထတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ အဲဒီ အလေ့အထကို မလုပ်ရမနေနိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုး ရောက်လာတာမျိုးမှာ သင့်ဦးနှောက်ထဲ၊ အသည်းနှလုံးထဲ၊ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိ သွေးကြောတွေထဲကို စွဲမြဲမိမိခိုင်သွားလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီလို ကောင်းမွန်အလေ့အထ စွဲမြဲလာတဲ့အခါမှာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မှန်သမျှ ခံစားစားနေရသောသူဖြစ်ပါပြီ။

ပြီးခဲ့တဲ့ စာမျက်နှာတွေထဲမှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့အတိုင်း တိကျ ခိုင်မာရည်မှန်းချက်ရှိတဲ့ သင်ဟာ အနစ်နာခံဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့ အလေ့အထစွဲမြဲမြဲ လုပ်ဆောင်တာတို့ပြီး အသိဉာဏ်ပေါင်းစပ် ခြင်းကိုလည်း ပိုင်ပိုင်နိုင်

ဆောင်ရွက်နိုင်ပြီဆိုရင် စနစ်တကျဖြစ်ပေါ် လေ့ရှိတဲ့စွမ်းအင်ဟာ သင့်အတွက် အောက်ရှိလာတော့မှာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီစွမ်းအင်ဟာ သင့်ရည်မှန်းချက်ကို ဆောင်အထည်ဆောင် ကောင်းကျိုးဖြည့် ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် သင့်မှာရှိနေပြီးသားဖြစ်တဲ့ ပြင်းထန်တဲ့ဆန္ဒဟာ သင့်လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာမှာ အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမယ့် အကြံအစည်၊ စိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေ ပေါ်လာတော့မယ်။ အဲဒီစိတ်ကူးတွေကို အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေတဲ့ လုပ်ရပ်အဖြစ် ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်စေမှာ အမှန်ပါပဲ။

အဲဒီနိယာမဟာ နေ့စဉ်ကြေငြာတစ်ခုအတွင်းမှာ အရာအားလုံး ဖန်တက်သူ သူနေရာနှင့်သူ အောင်မြင်ကျဖြစ်တည်ပြီး သူလမ်းကြောင်း အတိုင်း သွားသွားလာနေကြပါတယ်။ အဲဒီအတိုင်းပါပဲ။ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အချက် (၁၆)ချက်စလုံးဟာ ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ဖြစ်ပေါ်နေပါတယ်ဆိုတာကို အချက်(၁၇)ချက်နဲ့ ရှင်းလင်းဖော်ပြလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အနောက်တိုင်းက လူတွေဟာ တစ်နေ့ကို လေးကြိမ်အစား အစာ နှစ်စားတဲ့အလေ့အထ ရှိကြတယ်။ အရှေ့တိုင်းကတော့ အများအားဖြင့် အမင်းနှစ်နှစ်စားလေ့ရှိတယ်။ သူ့နိုင်ငံနဲ့သူ၊ သူ့အလေ့အထနဲ့သူ စားသောက် တွေတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကတော့ မိမိနိုင်ငံနဲ့ မိမိအလေ့အထကို အလွယ်ကူဆုံး စာမာနဖော်ပြတာပါ။

အဲဒီအတိုင်းပဲ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ (၁၆)ချက်ကိုပြန်ကြည့်ရင် အကျိုးစေတဲ့ အချက်တွေကိုပဲ တွေ့ရှိရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအချက်တွေ အားလုံးပြည့် အောင် ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာ မိမိရဲ့ကိုယ်ပိုင်နည်းလမ်းကို စနစ်တကျ အလေ့အထဖြစ်အောင် လေ့ကျင့်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒါမှသာ အလိုအလျောက်ဖြစ်နေတဲ့ အလေ့အထဖြစ်လာမှာပါ။ အဲဒီလို လုပ်လေ့လုပ်ထ စွဲမြဲမြဲ ဖြစ်လာတဲ့အခါ ကျွန်တော်တို့စွမ်းအင်တစ်ရပ်ဖြစ်လာပြီး ရည်မှန်းချက်ရှိရှိ အထောက်အကူဖြစ်လာမှာ

ဆရာတော်၏။ ဒါကြောင့် နေ့စဉ်၊ နေ့တိုင်း ထမင်းနှစ်ခပ်စားလေ့ရှိတဲ့ အရှေ့တိုင်းသားတွေဟာ အချိန်ကျတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် သူ့အစားအိမ်ထဲထဲ အလိုအလျောက် သတိပေးတယ်။

ဒါဟာ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ကို ဖော်ပြတာပဲ။

ဒီလိုပါပဲ။ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု အလုံးစုံကို လက်ဝယ်ပိုင်ဆိုင် ရရှိ ဆန္ဒပြင်းပြနေတာဟာ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းနှင့် အလား သဏ္ဍာန် တူနေပါတယ်။ အဲဒီဆာလောင်ခြင်းကို ဖြေပျောက်ဖို့အတွက် ရည်မှန်းချက် ပန်းတိုင်ကို မဖြစ်မနေ ဆောင်ရွက်ရပါတော့မယ်။

အဲဒီဆောင်ရွက်မှုတွေဟာ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ဖြေပျောက်မှု ထမင်းစားတဲ့သဘောမျိုးပါပဲ။ ထမင်းစားတဲ့အခါမှာ ထမင်းကို လက်က အလိုအလျောက်ယူခြင်း၊ ပါးစပ်ထဲကို ထည့်ဝါးခြင်း၊ မျိုချခြင်းတွေကို လုပ်လေ့ ပါတယ်။

အဲဒီအချက်က အလေ့အကျင့်တစ်ခုကို နေ့စဉ်ရက်ဆက် အစဉ်မပြတ် လုပ်လေ့လုပ်ထရှိတဲ့အတွက် သူ့အရှိန်နဲ့သူ ဖြစ်နေတာပါ။

ဒါကြောင့် ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို ရောက်ဖို့အတွက်အလေ့ အထ ခွဲမြဲနေတဲ့လူဟာ သူ့အလေ့အထနဲ့သူ လုပ်သွားနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလိုမျိုး အလေ့အထဖြစ်လာတဲ့အထိ အလေ့အကျင့်လုပ် နေတဲ့လူ မှသာ သူ့အရှိန်အဟုန်နဲ့သူ ဆောင်မြင်မှု သရဖူကိုဆောင်းနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

ဖော်ပြခဲ့တဲ့အချက်တွေဟာ စနစ်တကျ လုပ်လေ့လုပ်ထရှိတဲ့ အဖြစ် မျိုးရောက်အောင် ညွှန်ပြထားတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီအချက်တွေဟာ နားလည်သဘောပေါက်တဲ့အထိ ထပ်တလဲလဲ လေ့လာပြီး ကိုယ်တိုင်ကိုယ်တိုင် အသုံးပြုရမှာပါ။

အဲဒီအချက်တွေပါဝင်နေတဲ့ သဘောတရားတွေကို အကောင် အထည်ဖော်တဲ့အခါမှာ အောင်မြင်တဲ့အထိ မလျော့တမ်းလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ ခွံ့ရှိရမှာ

ပါတယ်။ လှေအသင်းနှစ်သင်း ပြိုင်ပွဲဝင် တဲ့အခါ လှေတစ်စင်းနဲ့တစ်စင်း ပြိုင်အဆိုင် လှော်ခတ်ကြတယ်။ လှေတစ်စင်းက တစ်လျှားလောက် တောင့်ဖြစ်ပြီးချိန်မှာ ပန်းတိုင်နဲ့လည်း သိပ်မဝေးတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ရှေ့ကို ဆောက်နှင့်နေတဲ့ လှေကလှေလှော်သမားတွေဟာ အားကျိုးမာန်တက် လှော်ခတ် နေတဲ့ အရှိန်ကို နည်းနည်းလောက်လျှော့လိုက်တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ နောက်က ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့လှေက တစ်ဟုန်ထိုး ခြတ်ကျော်သွားတဲ့အတွက် ပန်းတိုင်ကို ရောက်သွားတော့တာပါပဲ။ အဲဒီဖြစ်ရပ် ထဲ ဇွဲလုံနဲ့ ဝီရိယရဲ့ အားထုတ်မှုတို့ကြောင့် ပန်းတိုင်ကို အရှိန်အဟုန်နဲ့ ဆောက်ရှိသွားတာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဇွဲလုံနဲ့ ဝီရိယကို ဘယ်နည်းနဲ့မဆို ခွဲစွဲမပြုဆောင်ရွက်တဲ့သူတွေဟာ အရာရာမှာ အောင်မြင်တဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း မှောင်ကြီးတွေ အဖြစ်နဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်နေကြတာ ဖြစ်ပါ တယ်။ မိမိ ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်စေချင်သလို ဖြစ်နိုင်တဲ့ဘဝကို ရောက်ရှိနိုင်တဲ့ အသုံးပြုနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းတွေ၊ လက်တွေ့သဘောတရားတွေတို့ပါ အလေ့ အထဖြစ် လာအောင် ဒီနေ့စပြီးဆောင်ရွက်စေချင်ပါတယ်။

“ကျွန်တော့်သားဟာ ကျွန်တော်ရှာဖွေခဲ့တဲ့ စည်းစိမ်ပေါ်မှာ အဆင်သင့်နေနိုင်သူဖြစ်တဲ့အတွက် လိုတရမင်းသားလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေတယ်။...

ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ထက်ပိုပြီး အကောင်းဆုံးစား၊ အကောင်းဆုံး နေနိုင်တယ်” လို့

ဖို့ဒ် ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။

သူ့စကားဟာ မှန်သင့်သလောက်မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဖို့ဒ် တိုယ်တိုင်လည်း တစ်ချိန်က ဆင်းရဲမွဲတေပြီး ခြေသလုံးအိမ်တိုင်သားဝမှာ ချီချီငဲ့ငဲ့ နေခဲ့ရတာတော့ ဟုတ်ပါတယ်။

သူ့ကို စာရေးသူ နဂိုလီယံဟေးလ်က ကိုယ်တိုင်သွားတွေ့ချိန် မတိုင်မီကတည်းက ဖို့ဒ်ဟာ လိုတရဘုရင်ကြီး ဖြစ်နေပါပြီ။

ဒါဟာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဖို့ဒ်ဟာ အတ္တကိုလိုအပ်သလို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းရှိနေတယ်။ နောက်ပြီး အဲဒီအတ္တကို သူကြိုက်သလို ပုံဖော်နိုင် ပါပြီ။ ဒါဟာဖို့ဒ်ရဲ့ အရည်အသွေးပါပဲ။ အဲလိုမျိုး ထက်မြက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်အဖြစ် တခြားသူနဲ့ ခေတ်ပြိုင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများက အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြပါတယ်။ တကယ်တော့ အဲဒီလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေဟာလည်း ချမ်းသာကြွယ်ဝနေကြသူတွေ ဖြစ်ပါ တယ်။

ဒါပေမယ့် အတ္တကို ထိန်းချုပ်တဲ့အခါမှာ ဖို့ဒ်ကို မမီပါဘူး။

ဒါကြောင့် ဖို့ဒ်ဟာ သူတို့ထက်သာတယ်လို့ အလေးအနက် အသိအမှတ်ပြုနေကြရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေကြေးချမ်းသာတာချင်း တူပေမယ့် သူတို့ဟာ ဖို့ဒ်လောက် အရှိန်အဝါ ဩဇာ မရှိကြပါဘူး။ သူတို့ အတိုင်းအတာနဲ့ သူတို့ အောင်မြင်နေကြပါတယ်။ ဖို့ဒ်နဲ့ယှဉ်လိုက် တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူတို့ဟာ နံပါတ်နှစ် နေရာကို အလိုလိုရောက်သွား ကြပါတယ်။ နံပါတ်တစ်နေရာဟာ အစဉ်သဖြင့် ဖို့ဒ်ရဲ့နေရာပဲ ဖြစ်နေ ပါတယ်။ ဒါကို ဖွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလျှော့တဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် ကြီးတွေက ဝန်ခံခဲ့ကြတာပါ။ ဖို့ဒ်ဟာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ချမ်းသာနေ သူ ဖြစ်တယ်လို့ နဂိုလီယံဟေးလ်က ညွှန်းဆိုရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါ တယ်။

ဒါကြောင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာတဲ့အချိန်ကတည်းက အဲလို မျိုး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာနေတာဟာ အခြေခံအကြောင်းရင်း တစ်ချက်ပဲ ရှိပါတယ်။ အဲဒါကတော့ အတ္တကို မှန်မှန်ကန်ကန်နဲ့ လိုအပ်သလို အသုံးပြုနိုင် လို့ပါပဲ။

သူ့ရဲ့ အတွေးအခေါ်တွေ၊ အမြင်အမြင်တွေ၊ သဘောတရား တွေနဲ့ အတ္တကိုဖွံ့ဖြိုးအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝ အလုံးစုံကို ရရှိခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

သူ့လို ဖြစ်ချင်ရင် သူလုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ ကိုယ်တွေ့နည်းလမ်း တွေ၊ သဘောတရားတွေကို သင်လည်း ဖတ်ရှုသိရှိ သဘောပေါက်နေ ပါပြီ။ တကယ်လို့ ကျေးကျွန်ညက်ညက် မဖြစ်သေးဘူးဆိုရင်လည်း အကြိမ်ကြိမ် ပြန်ဖတ်ပါ။ နောက်ပြီး အဲဒီ နည်းလမ်းတွေအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါ။

ဒါဆိုရင် သင်လည်း သူ့လိုပဲ မုချအောင်မြင်ရတော့မှာပါ။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၁၀၀)က ပြီး မျက်မှောက်ခေတ်ကာလအထိ အောင်မြင်တိုးတက်ခဲ့ ကြတဲ့ လူတွေဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု ရရှိခဲ့စား ခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီ လူတွေ ကိုယ်တွေ့ကျင့်သုံးပြီး အကျိုးဖြစ်ထွန်းခဲ့တဲ့ နည်းလမ်းတွေဟာလည်း ဒီစာအုပ်ကတော့ သင့်လက်ထဲ ထဲ ရောက်ရှိနေပါပြီ။ ဒီစာအုပ် က သဘောတရားတွေကိုလည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖော်ပြထားပါတယ်။ စာတတ်မြောက်တဲ့လူတိုင်း နားလည် သဘောပေါက်အောင် လွယ်လွယ်ကူကူ ရေးသားဖော်ပြထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ပြန်လည်ဖတ်ရှုလိုက်တာနဲ့ အလွယ်တကူ လုပ်ငန်းစလို့ ရနိုင်ပါပြီ။

ပြီးခဲ့တဲ့ စာမျက်နှာတွေထဲက အတ္တနဲ့ပတ်သက်လို့ အနှစ်ချုပ် ကို တင်ပြရမယ်ဆိုရင် မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှုခိုင်မြဲနေသမျှ အတ္တကို ထိန်းချုပ်နိုင်တယ်။ ကြိုက်သလို ပုံဖော်နိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိမိ ကိုယ်မိမိ စိတ်ချလက်ချ ယုံကြည်ထားဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါမှသာ အကျိုးသက်ရောက်မှု မြန်ဆန်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ယုံကြည်မှုနဲ့အတူ ပြင်ပြတ်ဆွဲနဲ့ အကောင်အထည်ဖော်ရာမှာ တွေ့ဝေမှုတွေ၊ မပြတ်သားမှုတွေ၊ ဖြစ်မှဖြစ်ပါ့မလားဆိုတဲ့ သံသယတွေနဲ့

ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက် မချနိုင်ခဲ့ရင် အကျိုး ဖြစ်ထွန်းလာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သင်ဖြစ်ချင်တာကို ဖြစ်အောင်လုပ်ရ မယ့် နည်းလမ်းတွေကို ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ အဲဒီ နည်းလမ်းတွေအတိုင်းဆောင်ရွက်ရင် အောင်မြင်မှုအပြည့်အဝ ရရှိနိုင်ပါတယ်။

ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအပေါင်းနဲ့ ပြည့်စုံနေတဲ့ ဘုံမိမာန်ကြီးဟာ ယခု သင်လျှောက်လှမ်းတော့မယ့် လမ်းမကြီးရဲ့ ထိပ်တည့်တည့်မှာ တည်ရှိနေပါတယ်။

အဲဒီ ဘုံမိမာန်မှာလည်း သင်အရင်ရောက်နိုင်ပြီး ချမ်းသာ ကြွယ်ဝမှုအပေါင်းကို ရရှိခံစားနေကြသူတွေ ရှိနေပါတယ်။

သင်ရောက်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူတို့က လှိုက်လှိုက် လှဲလှဲ ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုလက်ကမ်းနေကြမှာပါ။

ဒါပေမယ့်...

လမ်းခရီးအစမှာ ခြေတစ်လှမ်းမှမလှမ်းသေးဘဲ ရောက်မှ ရောက်ပါ့မလားဆိုတဲ့ သံသယစိတ်ကြောင့် ယုံကြည်မှုနည်းပါးနေရင်တော့ အဲဒီ ဘုံမိမာန်ကြီးကို သင်ရောက်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ခရီးရောက်မှီတော့က သွားမဖြစ်မှာပါ။ ခြေတစ်လှမ်းမှ မလှမ်းသေးဘဲ တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ်နဲ့ တံ့ဆိုင်းနေရင်တော့ မူလနေရာမှာ ပဲ ဆင်းရဲချိုင့်နွမ်းပါးစွာနဲ့ အောက်ကျနောက်ကျနေရတော့မှာပါ။

တစ်ချိန်က အဲလိုမျိုး ဘဝနဲ့ လူတကာထက် အောက်ကျ နောက်ကျနေခဲ့ရတဲ့ လူတွေထဲမှာ ဖို့ဒါ၊ အင်ဒရူးကာနေဂျီလည်း ပါဝင်နေခဲ့ကြဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလူတွေဟာ သူတို့သွားရမယ့်လမ်းကြောင်းကို သူတို့ဘာသာ ရှာဖွေခတ်ထွင် ရှင်းလင်းခဲ့ကြရပါတယ်။

ချမ်းသာစေမည့်လက်တွေ့ညှင်းလှမ်းချက်

နောက်တော့မှ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ လမ်းကြောင်းအတိုင်း ယုံကြည်မှုအပြည့်အဝနဲ့ လျှောက်လှမ်းခဲ့ကြတာပါ။ ဒါကြောင့် သူတို့ဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်ခြင်းဆိုတဲ့ ဘုံမိမာန်ကြီး ပေါ်မှာ ခံစားခံစားနေနိုင်ကြတာပါ။

အခုဆိုရင် သင့်အနေနဲ့ သူတို့ ရှာဖွေခတ်ထွင်ရှင်းလင်းပြီးသား လမ်းကြောင်းက အဆင်သင့်ဖြစ်ပေါ်နေပါပြီ။ သင်ကိုယ်တိုင် ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းစရာ မလိုတော့ပါဘူး။

သူတို့ရဲ့ ကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံ၊ နည်းလမ်းမှန်တွေ၊ သဘောတရားအစစ်တွေကို ဒီစာအုပ်ထဲမှာ ဖတ်ရှုရင်းနဲ့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကျွေးကျည်ကပ်ညက် သဘောပေါက်နေပါပြီ။

ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အချက်(၁၆)ချက်ကိုလည်း ထပ်ဆင့်ရှင်းပြတဲ့ နောက်တစ်ချက် တည်ပေါင်းပြီး (၁၇)ချက်စလုံးကို သင်သိနေပါပြီ။

တစ်ချိန်က ဖို့ဒါတို့လို လမ်းကြောင်းရှာဖွေခဲ့ရတဲ့ လူတွေဟာ သင့်ထက်ပိုပြီး ဒုက္ခတွေခံခဲ့ကြရပါတယ်။ သူတို့အတွက် အခုလို နည်းလမ်း သဘောတရားတွေကို ဘယ်သူမှ ရှေးသားဖော်ပြပြီးသား မရှိခဲ့ကြပါဘူး။ အောက်ခြေအနှိမ်ဆုံးအဆင့်မှာ လူသားတစ်ယောက် ဖြစ်ရုံလောက်နဲ့ နွေးပွားခဲ့ရတာပါ။ အထက်တန်းပညာတောင်မှ သင်ကြားနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေး မရရှိခဲ့ကြပါဘူး။ ငွေကြေးအရင်းအနှီးလည်း တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှမရှိ၊ အရှိန်အဝါ၊ ဩဇာရှိတဲ့ သူလည်းမဟုတ်ဘဲနဲ့ စီးပွားရေးလောကရဲ့ ထိပ်ဆုံးတစ်နေရာကို ရောက်လာတာဟာ အံ့သြစရာပါပဲ။

ဒါပေမယ့် အဲဒီလို ထိုင်ပြီး အံ့သြနေရုံနဲ့ မပြီးသေးပါဘူး။

သူတို့ရဲ့ ကိုယ်တွေ့တွေနဲ့ ထုတ်ဖော်ပြောပြခဲ့တဲ့ အချက်(၁၇)ချက်ကို သူတို့ကိုယ်တိုင် ယုံကြည်မှုစွမ်းအင်နဲ့ ပေါင်းစပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါတယ်။

ချမ်းသာခြင်းသည် သင့်ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မှီသည်

ဖို့ဒ်တို့ ဆင်းရဲမွဲတေနေတဲ့ဘဝက လွန်လူးရုန်းကန်နေချိန်မှာ ဘယ်သူကမှ သူတို့ သဘောတရားအနှစ်ချုပ်(၁၇)ချက်ကို လာမပေးကြပါဘူး။ သူဟာသူ စူးစမ်းလေ့လာရုန်းကန်ဆောင်ရွက်ရင်းနဲ့ ကိုယ် တွေ့ဖော်ထုတ်ခဲ့ရတာပါ။ အဲဒီ အချက်တွေကို တစ်ချက်ချင်း လက်တွေ့လုပ်ကြည့်ရာက ဆောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့တာပါ။

အခုဆိုရင် သင့်အနေနဲ့ သူတို့ကိုယ်တွေ့ နည်းလမ်း(၁၇)ချက် စလုံးကို အလွယ်တကူ သိရှိနေပါပြီ။ အဲဒီ(၁၇)ချက်ကို မှန်မှန်ကန်ကန် အကောင်အထည်ဖော်ပြီးဆောင်ရွက်လိုက်တာနဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို သင်လည်း ပိုင်ဆိုင်တော့မှာပါ။

တကယ်တော့ ဆင်းရဲတယ် ချမ်းသာတယ်ဆိုတာဟာ ကံကြမ္မာကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ မိမိနဲ့ဆိုင်တဲ့ နက္ခတ်တွေ၊ အချိန်အခါ တွေကြောင့်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဖို့ဒ်လို လူစား၊ အင်ဒရူးကာနေဂျီ လို လူစား၊ ဂူးလ်ဆေါ့သ်လို လူစားတွေဟာ စီးပွားရေးလောကရဲ့ ထိပ်ဆုံးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေ ဖြစ်လာတာဟာ ယတြာနဲ့ဓာတ်ရှိက်ဓာတ်ဆင်တော့ကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ရဲ့စွမ်းရည်ကို သူတို့ကိုယ်တိုင် ဖန်တီးရင်းနဲ့ ဖြစ်လာကြတာပါ။ အနောက်နိုင်ငံ

ချမ်းသာစေမည့်လက်တွေ့နည်းလမ်းများ

သားတွေက(၁၃) ဂဏန်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး အယူသည်းကြပါတယ်။ (၁၃)ရက်နေ့ဟာ ကောင်းကျိုးမပေးဘူးလို့ အစွဲအလမ်းကြီးကြပါတယ်။ အဲဒီ အကြောင်းအရာနဲ့ပတ်သက်ပြီး နိုင်ငံတကာမှာ ကုန်ပဒေသာဆိုင်ကြီးတွေ အကြီးအကျယ် တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်ရောင်းချရာက စီးပွားရေးလောကရဲ့ အချမ်းသာဆုံး (၁၀)ယောက်ထဲမှာ တစ်ယောက်အပါအဝင်ဖြစ်နေတဲ့ မစ္စတာဂူးလ်ဆေါ့သ်က အားရပါးရရယ်ပြီး ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။

“အဲဒီ(၁၃)ဂဏန်းနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်လုံးဝ အလေး အနက် မထားမိခဲ့ပါဘူး။ အရေးတယူ မစဉ်းစားခဲ့ဖူးပါဘူး။ ကျွန်တော် သိတာတစ်ခုပဲ ရှိပါတယ်။ တကယ်လို့(၁၃)ရက်နေ့ဟာ ကံမကောင်း စေခဲ့ဖူးဆိုတဲ့ အယူအဆ၊ အစွဲအလမ်းနဲ့ ကျွန်တော့် ကုန်ပဒေသာဆိုင် ကြီးတွေ တစ်ရက်ပိတ်လိုက်ရင်တော့ အဲဒီ နေ့မှာ ရောင်းချလို့ရမယ့် ဝင်ငွေတွေ မဝင်ရဲတဲ့ ရှိမယ်။ တစ်ရက်စာဝင်ငွေဟာလည်း ဒေါ်လာ သန်းနဲ့ချီပြီး ရပါတယ်။ နောက်ပြီး (၁၃)ရက်နေ့မှာ ရောင်းလို့ရတဲ့ ဝင်ငွေဟာလည်း တခြားရက်တွေနဲ့ အတူတူပါပဲ။ ထူးထူးခြားခြား ပိုပြီးနည်းသွားတာ၊ ချားသွားတာ မဖြစ်ဖူးပါဘူး။”

ဖြစ်ရပ်ကတော့ ဒါပါပဲ။ အဲဒီ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို ပိုင်ဆိုင်နေကြတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေဟာ တစ်ချိန်ကဆိုရင် သင့်ထက် ပိုပြီး ဆိုးဆိုးဝါးဝါး အခြေအနေနဲ့ ဘဝကို အစပြုခဲ့ကြရတာပါ။ ဒါကြောင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းဟာ ကံကြမ္မာကြောင့်၊ ပညာအရည်အချင်းကြောင့်၊ ငွေကြေးအရင်းအနှီး မယူလုံမှုကြောင့်...စတဲ့ အခြေခံအကြောင်းတရားတွေကြောင့် လုံးဝမဟုတ်ပါဘူး။

ကိုယ်တိုင် အားထုတ်လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်မှုကသာ အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေပါတယ်လို့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေက အတိအလင်းဝန်ခံခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီလို အားထုတ်လုပ်ကိုင်ရာမှာ မိမိရဲ့စွမ်းအားကို အပြည့်သ ထုတ်လုံးဖို့ရယ်။

ဖော်ပြခဲ့တဲ့နည်းလမ်း(၁၇)ချက်နဲ့လည်း ကိုက်ညီမယ် ဆိုရင် အပြည့်အစုံအောင်မြင်မှာပါ။ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအလုံးစုံကိုရရှိ ပိုင်ဆိုင်နေကြတဲ့ အောင်မြင်ကျော်ကြားသူတွေ၊ စက်မှုလုပ်ငန်းရှင်တွေ၊ ပထမဆုံး တီထွင်ဖန်တီးဖော်ထုတ်တဲ့ သူတွေစတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးပြီး နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကြာအောင် အချက်အလက်တွေ စုဆောင်းရေးသားပြုစု ဖော်ထုတ်တင်ပြခဲ့သူဟာ နပိုလီယံဟေးလ် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝ လာစေတဲ့ နည်းလမ်းတွေ၊ သဘောတရားတွေ၊ အတွေ့အကြုံတွေကို သူတို့ဆီက မေးမြန်းဆွေးနွေးပြီး စာပေနဲ့ မှတ်တမ်းတင်ဖို့အတွက် နပိုလီယံဟေးလ်ကို တာဝန်ပေးသူက အင်ဒရူးကာနေဂျီ ဖြစ်ပါတယ်။

အင်ဒရူးကာနေဂျီဟာ သူကိုယ်တိုင် ချမ်းသာကြွယ်ဝအလုံးစုံ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့တဲ့အခါမှာ အောက်ကျနေဟန်က ၁၀နဲ့ ဆင်းရဲမွဲတေနေတဲ့ သူတွေကို သူ့လို ချမ်းသာကြွယ်ဝစေရအောင် နည်းလမ်းတွေ ပေးချင်တယ်။ ဒါတင်မက ဘူး။ သူ့ခေတ်နဲ့ခေတ်ပြိုင် ချမ်းသာကြွယ်ဝနေတဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတို့လို လူတွေဆီကလည်း ကိုယ်တွေ့ချမ်းသာကြွယ်ဝလာအောင် လုပ်ကိုင်ခဲ့တဲ့ နည်းလမ်းတွေ၊ သဘောတရားတွေကို စုပေါင်းပြီး စာအုပ်စာတမ်းအဖြစ် ထုတ်ဖော်တင်ပြစေချင်တဲ့ စေတနာနဲ့ နပိုလီယံ ဟေးလ်ကို တာဝန်ပေးခဲ့တာပါ။

နပိုလီယံဟေးလ်ဟာ သူ့တာဝန်ကိုသူ ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ သူရရှိခဲ့တဲ့ သဘောတရားတွေ၊ နည်းလမ်းတွေကိုဖော် ထုတ်ရေးသားခဲ့တဲ့အတွက် သူကိုယ်တိုင်လည်း ချမ်းသာကြွယ်ဝ သူတစ်ယောက်ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ နပိုလီယံဟေးလ် ရေးသားပြုစုခဲ့တဲ့ စာအုပ်စာတမ်းတွေကို ဖတ်ရှုလေ့လာပြီး ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြတဲ့အတွက် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအလုံးစုံကို ရရှိပိုင်ဆိုင်သွားတဲ့ လူတွေဟာလည်း ကမ္ဘာအနှံ့အပြားမှာ အလွန်တရားများပြားနေပါပြီ။

ဘာကြောင့်လည်းဆိုရင်တော့ နပိုလီယံဟေးလ်ရဲ့ စာအုပ်ကို နိုင်ငံတကာမှာ ဘာသာအမျိုးမျိုးနဲ့ ပြန်ဆိုရေးသား ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့တဲ့အတွက် ကမ္ဘာလူတန်းစားအမျိုးမျိုးအစားစားတွေ ဖတ်ရှုနိုင်ခဲ့ကြတယ်။ အားထုတ်လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့်... ချမ်းသာကြွယ်ဝသူတွေလည်း အနုမတုဂ်ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြပါတယ်။

တချို့နိုင်ငံတွေမှာဆိုရင် တစ်ကြိမ်ထုတ်ဝေဖြန့်ချိရုံ သာမကဘဲ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့ပါတယ်။ တချို့နိုင်ငံတွေမှာရှိကြတဲ့ စာရေးဆရာ ဘာသာပြန်ဆိုသူတွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြောင်းလဲပြန်ဆိုခဲ့ကြပါသေးတယ်။

နောက်တစ်ခု ထူးခြားချက်က(တစ်ခါတလေကျတော့) ချမ်းသာကြွယ်ဝ၊ အောင်မြင်ကျော်ကြားနေကြတဲ့ လူတွေဆီကရတဲ့ အတွေ့အကြုံ အချက်အလက်တွေဟာ (တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်)ထပ်တူထပ်မျှ တူညီနေတတ်ကြပါတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီစာအုပ်ထဲမှာ တစ်ခါတလေ အချက်အလက်တွေကို တစ်ကြိမ်ထက်ပိုပြီး ဖော်ပြထားပါတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်တဲ့အတွက် စာဖတ်သူအဖို့ ထပ်တလဲလဲ ဖတ်ရင်နဲ့ မှတ်သားပြီးသား ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။

ဒါဟာ အကျိုးသက်ရောက်မှုဖြစ်နေပါတယ်။

နပိုလီယံဟေးလ်ဟာ သူ့အလေးအနက် ဖော်ပြချင်တဲ့ အကြောင်းအရာကို စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှာတင် မှတ်စိန်နေအောင် ဖန်တီးခြင်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် စာဖတ်သူအနေနဲ့ အချက်အလက် တစ်ချက်နဲ့တစ်ချက်၊ သဘောတရား တစ်ခုနှင့်တစ်ခု၊ လျှာထိုးဆက်သ ဘောမျိုး ဖော်ပြထားခြင်းရဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုကို သဘောပေါက် နားလည်စေချင်ပါတယ်။

ဖော်ပြခဲ့ပြီးတဲ့ အချက်အလက်(၁၇)ချက်နဲ့ သဘောတရား တွေကို စာဖတ်သူတွေအနေနဲ့ ကြေညက်စွာသိရှိနားလည်သဘော ပေါက်နေရုံနဲ့ ပြီး

ပြည့်စုံသွားပြီလို့ မယူဆနိုင်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သင် သိရှိနားလည်သော သဘောပေါက်ထားတဲ့ အကြောင်းအရာတွေနဲ့ သင့်လုပ်ငန်းစပြီးဆောင်ရွက် ပြင်ဆင်လုပ်ကိုင် အကောင်အထည်ဖော်ရတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါမှသာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံဟာ သင့်လက်ထဲကို မလွဲမသွေ ရောက်လာမှာပဲ။

အရေးကြီးတဲ့အချက်ကို ဆက်ပြီးတင်ပြပါမယ်။ အဲဒီအချက်တစ်ခုက သင် ဖြစ်ချင်တဲ့ဘဝကို ရောက်ရှိနိုင်ဖို့အတွက် အရှိန်အဟုန်တစ်ခုအဖြစ် အသုံးဝင်တော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါတွေဟာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကြောင်းအရာ တစ်ရပ် ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ကိုအာရုံစူးစိုက်နည်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြီးခဲ့တဲ့ အပိုင်းတချို့မှာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။

အင်ဒရူးကနေဂျီနီ ပတ်သက်လို့ သူ့ရဲ့အရင်းနှီးဆုံး မိတ်ဆွေများက ...

“အင်ဒရူးမှာ တခြားလူတွေထက် ပိုပြီး ထူးခြားချက်တစ်ခု ရှိတယ်။ အဲဒါက သူ့စိတ်ကိုသူ နိုင်နိုင်နင်းနင်းနဲ့ စွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ အချက်ပဲ။ ဒါကြောင့် သူ့ရဲ့စိတ်စွမ်းအင်နဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေဟာ ဘယ်တော့မှ အမှားအယွင်း မရှိခဲ့ဖူးဘူး။ နောက်ပြီး သူ ဆုံးဖြတ်ပြီးသား အကြောင်းအရာကိုလည်း ဘယ်တော့မှ ပြန်မပြင်ဘူး။ ပြန်ပြင်စရာ မလိုအောင် တိတိမှန်ကန်နေတယ်လေ” လို့ ချီးကျူးစကား ပြောခဲ့ကြတယ်။

ဒါဟာ တကယ်တော့ အင်ဒရူးကနေဂျီအနေနဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို သူ ကြိုတင်လေ့လာထားတယ်။ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိရှိ နားလည်သော သဘောပေါက်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ချက်ချတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီဆုံးဖြတ်ချက်ကို တင်ပြလိုက်တဲ့အခါမှာ တချို့လူတွေဟာ အပေါ်ယံကိုရုပ်တွေးပြီး သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဝေဖန်ကြတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဒါပေမယ့် အင်ဒရူးက အစောကြီးကတည်းက သူ ချတော့ မဝဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး အစကအဆုံးအထိ လေ့လာပြီးသား ဖြစ်နေတာ

တယ်။ အမှားအယွင်း မရှိတဲ့ ပကတိအမှန်အကန် ဆုံးဖြတ် ချက်ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒါကြောင့် သူ မပြင်တာပါ။

လူသားတွေဟာ လူ့သမိုင်းတစ်လျှောက်လုံး ဆင်းရဲမွဲတေ ခြင်း၊ နာဂါဝေဒနာဖြစ်ပွားခြင်း၊ ဖိုးရိမ်သောကဖြစ်ရခြင်း၊ မသိနားမလည်စွာ ညှဉ်းပန်းခံရခြင်းဆိုတဲ့ အုတ်တံတိုင်းလေးဖက် ကာရံထားတဲ့အထဲမှာ နေနေခဲ့ကြရပါ တယ်။ သူတို့ဟာ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာဘဝနဲ့ပဲ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာဘဝ ရဲ့လွတ်မြောက်မှု ကို အပင်ယန်းခံပြီး ရှာဖွေနေကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီလို ရှာဖွေနေကြတဲ့လူတိုင်း မတွေ့ခဲ့ကြပါဘူး။ ဆီလျော်တဲ့ဥပမာတစ်ခု ဖော်ပြပါရစေ။

တစ်ခါက ပရော်ဖက်ဆာကြီးတစ်ယောက်ဟာ အင်မတန် သတိမေ့ စတ်ပါတယ်။ သူ့မှာ မိဘ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ မရှိကြတော့ပါဘူး။ တည်းခိုဆောင်တစ်ခုရဲ့ အခန်းကျဉ်းလေးတစ်ခန်းမှာ တစ်ယောက်တည်း ရှားရမ်းနေထိုင်ပါတယ်။ သူ့မှာ ချို့ယွင်းချက်တစ်ခုရှိတယ်။

အဲဒါ သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်းပါပဲ။

သူ့ပစ္စည်းတွေ၊ ကိုင်တွယ်နေကျ အရာဝတ္ထုတွေကို ဘယ်ထားလို့ ထားမှန်းမသိ၊ မေ့လျော့နေလို့ မကြာခဏ (အချိန်ကြာမြင့်စွာ)ပြန်လည် ရှာဖွေနေ ရတတ်ပါတယ်။

အဲဒီအကြောင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပရော်ဖက်ဆာကြီးက ရင်းနှီးတဲ့ စိတ်ဆွေတချို့ကို စကားစပ်မိလို့ ပြောပြပါတယ်။

“ကျုပ် ညဉ့်နက်မှ အိပ်ရာဝင်လေ့ရှိတာ ခင်ဗျားတို့ သိနေကြ ပါတယ်။ တစ်ခါတလေ ကျုပ်ဖတ်နေတဲ့ စာထဲ စိတ်ရောက်သွားပြီ ဆိုရင် အချိန်ကို သိပ်အလေးအနက် မထားမိဘူးဗျ။ အရမ်းအိပ်ချင် လို့ မျက်နှာတွေ လေးလာမှ စာအုပ်ဘေးချပြီး အိပ်ပစ်လိုက်တော့တာပဲ။ သန်းခေါင်ကျော်လို့ နာရီပြန်တစ်ချက်ထိုးပြီးမှ အိပ်ဖြစ်တာ များပါတယ်။ ခက်နေတာက

မနက်ဦးစက်မြည်သံကြောင့် ကျောင်းချိန်အစီ ထတဲ့အခါကျတော့ ကျုပ်အတွက် မရှိမဖြစ် ယူဆောင်သွားရမယ့် ပစ္စည်းတွေ၊ ဘယ်ထားလို့ ထားမိမှန်း မသိတော့ဘူး။ အိပ်ချင်မှူးတူး နဲ့ အိပ်ရာဝင်တာဆိုတော့ ကျုပ်ထားတဲ့နေရာကိုလည်း ကျုပ်ဟာကျုပ် မမှတ်မိတော့ဘူးပေါ့။ ဒါကြောင့် ထပ်ကာတလဲလဲ ပြန်ရှာနေတာနဲ့ ကျောင်းကို အချိန်မီမရောက်တာ များတယ်။”

ပရော်ဖက်ဆာကြီးရဲ့ စကားကို ကြားလိုက်ရတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ...

“ဒါဆိုရင် ကျွန်တော် အကြံတစ်ခု ပေးမယ်။ လုပ်ကြည့်ရင် အကျိုးရှိမှာပါ။ ခင်ဗျား အိပ်ရာဝင်တော့မယ်ဆိုရင် ဘယ်လောက်ပဲ အိပ်ချင်နေပါစေ ... ခဏလောက် ကျိတ်မှိတ် အောင့်အည်းသည်းနပ်ပါ။ ဘယ်ပစ္စည်း ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာကို စာရွက်တစ်ရွက်နဲ့ သေသေချာချာရေးမှတ်ပြီး၊ ခင်ဗျား အိပ်ရာသားက စားပွဲပေါ်မှာ တစ်ခုခုနဲ့ထား။ မနက်ဦးလင်းလို့ ဦးစက်မြည်သံ ထတဲ့အချိန်မှာ ခင်ဗျား လိုအပ်ပစ္စည်းလေးတွေကို စာရွက်ထဲမှာ ကြည့်ပြီး တစ်ခုချင်း ဆွဲယူလိုက်ရုံပဲပေါ့ဗျာ” လို့ အကြံပေးလိုက်တယ်။

ပရော်ဖက်ဆာကြီးကလည်း အဲဒီ အကြံအစည်ကိုသဘော ကျသွားတယ်။

“ဟုတ်ပြီဗျို့ ... ခင်ဗျားအကြံမဆိုးဘူး။ ဒီညကစပြီး ကျုပ်လက်တွေ့ စမ်းကြည့်မယ်” လို့ အားပါးစာရ ပြောလိုက်တယ်။

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ထပ်ပြီးနောက်တယ်။

“သတိလည်း ထားဦးနော်၊ တော်တော်ကြာ ခင်ဗျားပါ ပျောက်ဆုံးနေလိမ့်မယ်”

မိတ်ဆွေအချင်းချင်း ငယ်ပေါင်းကြီးဇော်တွေလို ရယ်ရယ် မောမော ရင်းရင်းနှီးနှီး ပြောဆိုလေ့ရှိကြတယ်။ တကယ်တော့ သူတို့ အသက်တွေဟာ မငယ်တော့ပါဘူး။ ငါးဆယ်ကျော် ခြောက်ဆယ်ထဲ ရောက်နေကြပါပြီ။

အဲဒီည ရောက်တော့ ပရော်ဖက်ဆာကြီးဟာ အိပ်ရာမဝင်ခင် စာရွက်တစ်ရွက်မှာ သူယူသွားရမယ့် ပစ္စည်းနဲ့ပစ္စည်းထားတဲ့နေရာကို အတိအကျ ရေးမှတ်လိုက်တာပေါ့။ အဲဒီလို ရေးနေချိန်မှာပဲ အိပ်ချင်စိတ်ကလည်း တားမနိုင် ဆီးမရ၊ မျက်တောင်တွေပါစင်းနေပြီးလေ။

ပရော်ဖက်ဆာကြီး ရေးတဲ့စာရင်းက ...

ကုတ်အင်္ကျီ၊ ရုပ်အင်္ကျီနဲ့ ဘောင်းဘီ၊ လည်စည်း-ဗီရိထဲမှာအဆင်သင့် ချိတ်နဲ့ချိတ်ထားတယ်။ လက်ပတ်နာရီ- ခေါင်းဆုံးအောက် မှာ ရှိတယ်။ ဖောင်တိန်-စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထားတယ်။ ဆေးတံ၊ ဆေးဘူး၊ ဂတ်စ်မီးခြစ်- စားပွဲညာဘက်အံဆွဲထဲမှာ ထည့်ထားတယ်။ ပိုက်ဆံအိတ်- စားပွဲဘယ်ဘက် အံဆွဲထဲမှာ ရှိတယ်။

အဲဒီစာရွက်ကို စားပွဲပေါ်မှာ ဖန်လုံးနဲ့ဖိထားပြီး အိပ်ရာ ပေါ်မှာ လဲလျောင်းရာက မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ နောက်လိုက်တဲ့ စကားကို ပြန်စဉ်းစားမိပြီး စာရွက်ပေါ်မှာ နောက်ဆုံးစာကြောင်း ထပ်ဖြည့်ရေးမှတ်လိုက်တယ်။

ပရော်ဖက်ဆာကြီး- အိပ်ရာပေါ်မှာ...ဆိုတဲ့ စာကြောင်းဖြစ်ပါတယ်။ နောက်တော့ သူအိပ်ရာပေါ်မှာ အိပ်မောကျသွားတော့တာပါပဲ။

မနက်ဦးလင်းလို့ ဦးစက်မြည်သံကြောင့် ပရော်ဖက်ဆာကြီး အိပ်ရာက နိုးလာတယ်။ ကမန်းကတန်း အိပ်ရာကထပြီး ရေးချိုးခန်းဝင် ရေးချိုးပြီး ပြန်ထွက်လာတယ်။ သူ ဝတ်ရမယ့်ဝတ်စုံနဲ့ လည်စည်းကို (စာရွက်ထဲမှာ ရေးထားတဲ့အတိုင်း) ဗီရိထဲမှာ ရှိတဲ့ ချိတ်ကဖြုတ်ပြီး ဝတ်ဆင်လိုက်တယ်။ စာရွက်ကို တစ်ခေါက် ထပ်ဖတ်တယ်။ ခေါင်းဆုံးအောက်က လက်ပတ်နာရီကို ဆွဲယူပြီး လက်မှာပတ်လိုက် တယ်။ စားပွဲပေါ်မှာရှိတဲ့ ဖောင်တိန်ကို လှမ်းယူပြီး အင်္ကျီအိတ်မှာ ချိတ်လိုက်တယ်။ နောက်တော့ စားပွဲညာဘက် အံဆွဲထဲပြီး အံဆွဲထဲက ဆေးတံ၊ ဆေးဘူးနဲ့ ဂတ်စ်မီးခြစ်ကို ထုတ်ယူလိုက်တယ်။ ရေးမှတ် ထားတဲ့စာရွက်ကို တစ်ခေါက်ပြန်ဖတ်ပြီးတော့ သူလိုက်ဆံအိတ်ကို

စားပွဲဘယ်ဘက် အံ့ဆွဲထဲက ထုတ်ယူတယ်။ သူဝတ်ထားတဲ့ ကုတ်အင်္ကျီ အတွင်းအိတ်ထဲ ထည့်လိုက်တယ်။

ဒါဆို အဆော်ဟန်ကျသွားပြီ။ သူမိတ်ဆွေပေးလိုက်တဲ့ အကြံဉာဏ်ဟာ အင်မတန်ကောင်းနေတယ်။ သူယူသွားမယ့်ပစ္စည်းတွေ မေ့ကျန်စရာ အကြောင်းမရှိတော့ဘူးဆိုပြီး သူပျော်သွားတယ်။

ဒါပေမယ့် သူရေးမှတ်ထားတဲ့စာရွက်ထဲမှာ နောက်ဆုံး စာကြောင်းတစ်ကြောင်း ကျန်သေးတယ်။ အဲဒီစာကြောင်းကို သူဖတ်လိုက်တယ်။

“ပရော်ဖက်ဆာကြီး - အိပ်ရာပေါ်မှာ ... ” ဆိုတဲ့စာကို ဖတ်ပြီး အိပ်ရာပေါ်ကို သူ လှမ်းကြည့်လိုက်တယ်။ သူ ရေးမှတ်ထားတဲ့အတိုင်းဆိုရင် ပရော်ဖက်ဆာကြီးကို အိပ်ရာပေါ်မှာတွေ့ရမှာပေါ့။ အခု အိပ်ရာပေါ်မှာ ပရော်ဖက်ဆာကြီးကို မတွေ့ရတဲ့အတွက် သူ ပျာသာခပ်သွားတာပါပဲ။ ပရော်ဖက်ဆာကြီးကို ဘယ်နေရာမှာသွားရှာရမလဲဆိုတာ ရုတ်တရက် စဉ်းစားလို့မရအောင် ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။

အဖြစ်ကတော့ ဒါပါပဲ။ ဒီဖြစ်ရပ်ဟာ ယုတ္တိရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို ရရှိနိုင်ဆိုင်စေမယ့် နည်းလမ်းတွေ ဆက်တိုက်ဖတ်နေရတဲ့ စာဖတ်သူအတွက် စိတ်တင်းကျပ်မှု ဝေဒနာတွေကို သက်သာရာသက်သာကြောင်းနဲ့ နည်းနည်းလောက် ပြုံးစေချင်လို့ ဖော်ပြလိုက်တာပါ။ အဲဒီလို မေ့တတ်တဲ့ပရော်ဖက်ဆာကြီးဟာ တစ်ခါက တကယ်ရှိခဲ့ဖူးတာ အမှန်ပါ။ သူ့ကိုယ်သူ ရှာမတွေ့ဘဲ ပျောက်ဆုံးနေတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို ခဏလောက် မေ့ထားကြပါ။

စောစောက ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အုတ်နံရံကောင် လေးဖက်ထဲမှာ ရောက်ရှိနေတဲ့ လူသားတွေအကြောင်းကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါမယ်။

ဆင်းရဲမွဲတေခြင်းဆိုတဲ့ အုတ်နံရံ၊
စိုးရိမ်သောကဖြစ်ရခြင်းဆိုတဲ့ အုတ်နံရံ၊

ရောဂါဝေဒနာဖြစ်ပွားခြင်းဆိုတဲ့ အုတ်နံရံ၊
မသိမှားမလည်စွာ ညည်းပန်းခံရခြင်းဆိုတဲ့ အုတ်နံရံ

စတဲ့ ... ဆောင်လေးဖက် ပိတ်လှောင်ခံထားရတဲ့လူသား တွေဟာ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာဘဝနဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာဘဝရဲ့ လွတ်မြောက်မှု ကို ရှာဖွေနေကြပေမယ့် လူတိုင်း မတွေ့ကြပါဘူး။ သူတို့ ရှာဖွေနေကြတဲ့နေရာမှာ မတွေ့ကြတာပါ။ နေရာမှားပြီး ရှာနေကြလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဟာ ဘာနဲ့တူသလဲဆိုတော့ စောစောက သတိမေ့တတ်တဲ့ ပရော်ဖက်ဆာကြီးကို အိပ်ရာပေါ်မှာ ရှာမတွေ့သလိုပါပဲ။ တကယ်တော့ ပရော်ဖက်ဆာကြီးဟာ အိပ်ရာပေါ်မှာမရှိဘဲ သူရှိတဲ့နေရာဟာ ကုတင်ဘေးမှာ ရပ်နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကုတင်ဘေးကို ရှာရင် တွေ့မှာပါ။ အဲဒီအတိုင်းပါပဲ။ လူသားတွေဟာ စိတ်နဲ့ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လွတ်လပ်မှုကို တခြားနေရာတွေမှာ လိုက်ရှာနေကြတော့ ဘယ်လိုလုပ် ပြီးတော့ တွေ့နိုင်ပါ့မလဲ။ တကယ်တော့ စိတ်ပိုင်းနဲ့ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လွတ်မြောက်မှုဟာ တခြားတစ်နေရာမှာ မရှိပါဘူး။ အဲဒီလူသားရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာပဲ ရှိနေပါတယ်။

ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု အလုံးစုံကို လူသားမှန်သမျှ (အထူးသဖြင့်) ဆင်းရဲမွဲတေတဲ့အထဲတွေကို ခံစားနေကြရသူတွေဟာ မက်မက်မောမော လိုချင်နေကြမှာ အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် သူတို့လိုချင်တာကို မရကြတာဟာ တကယ်တမ်းရှိတဲ့နေရာကို မသိကြလို့ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအရာဟာ သူတို့ရဲ့စိတ်အတွင်းမှာ အမှန်တကယ်ရှိနေပါတယ်။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဆောင်ရွက်မှုဆိုတာက စုစည်းထားတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်ရဲ့ လုပ်ဆောင်မှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီစိတ်စွမ်းအင်နဲ့ပတ်သက်လို့ လားမားဘုန်းတော်ကြီးတွေအကြောင်း၊ နာဆာအာကာသသိပ္ပံခန်းက သိပ္ပံပညာရှင်တချို့အကြောင်းတွေနဲ့ ရှေ့ပိုင်းမှာ ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။

စိတ်စွမ်းအင်ဟာ ကိုယ်တိုင်စနစ်တကျ တိကျသေချာမှုကို ဖော်ဆောင်ပါတယ်။ စိတ်ရုံပြဋ္ဌာန်းချက်အတိုင်း မိမိဖြစ်စေချင်တဲ့နေရာ ကို ဦးတည်တည်မတ်ထိန်းကျောင်းပေးလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ရောက်ရှိသွားနိုင် ပါတယ်။ တကယ်လို့ စိတ်စွမ်းအင်ဟာ မော်တော်ကားစက်နဲ့ နှိုင်းယှဉ်လို့ရရင် မိမိရောက်ချင်တဲ့နေရာကို ချောချောမောမော ရောက်နိုင်ဖို့အတွက် ကားရဲ့ စတီယာရင်ကို တည်မတ်အောင် ထိန်းသိမ်းပေးလိုက်သလိုပါပဲ။

ထိန်းသိမ်းမှု ကောင်းရင်ကောင်းသလို ခရီးလမ်းပေါ်မှာ ပြောင်းပြန် စွာ ရွေ့လျားနေမှာ အမှန်ပါ။

ဒါဆိုရင် လမ်းဘေးတိမ်းချောသွားတဲ့သဘောမျိုး၊ မအောင်မြင် ခြင်းဆိုတာ ရှိတော့မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မှန်မှန်ကန်ကန် တည်မတ်ထိန်းသိမ်းထားတဲ့ စိတ်စွမ်းအင်ဟာ ဦးတည်တဲ့ နေရာအထိ ပြောပြောမတ်မတ် သွားနေလို့ပါပဲ။ ဒါကြောင့် အောင်မြင်မှု အသွင်သဏ္ဌာန် ဖြစ်သွားမှာ အမှန်ပါ။ လမ်းကြောင်း ပြောမတ်မတ်အတွက် ထိန်းသိမ်းနေတာက စိတ်စွမ်းအင် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီစိတ်စွမ်းအင်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကိုင်တွယ်ထိန်း သိမ်းနေ တာကလည်း မိမိကိုယ်တိုင်ဖြစ်နေတဲ့အတွက် မိမိရောက်ရှိလိုတဲ့နေရာ ကို မလွဲမသွေရောက်သွားမှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သွားရမယ့် လမ်းကြောင်းက မှန်ကန်တိကျသလို၊ စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းနိုင်တာကလည်း သေချာတိကျနေပြီဆိုရင် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု အလုံးစုံကို လက်ဝယ်ရရှိတော့မှာ မလွဲပါဘူး။

စနစ်တကျဆောင်ရွက်မှု အရည်အချင်းရှိတဲ့သူဟာ မိမိကိုယ် မိမိ ယုံကြည်ချက်အပြည့်အဝနဲ့ စိတ်ကို ရည်မှန်းချက်အတွက် အာရုံ စူးစိုက်လိုက် တာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် အကျိုးသက်ရောက်မှု ဖြစ်ပေါ်လာမှာပါ။ အဲဒီစိတ်စွမ်းအင် ဟာ ခံစားမှုအတွေ့တွေကို အပြန်အလှန်ထိန်းသိမ်းပေးပါတယ်။ ဒါဆို တိကျ မှန်ကန်တဲ့ ဝေဖန်သုံးသပ်မှုတစ်ခု ဖြစ်လာတယ်။ နောက်ပြီး ပဓာနကျတဲ့

ရည်မှန်းချက်တွေကိုလည်း အောင်မြင်တဲ့အထိ ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းပေးမှာဖြစ် ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လူတစ်ယောက်ကို ခွဲလို့လရှိအောင် ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိပါ တယ်။ ခွဲလို့လနဲ့မဖြစ်မနေရည်မှန်းချက် ပြည့်ဝအောင်မြင်တဲ့အထိ လုပ်တာတတ် အလေ့အထကို ကိုယ်တိုင်စနစ်တကျလုပ်ဆောင်မှုက တွန်းပို့ပေးနိုင် စွမ်းရှိပါတယ်။ မိမိကိုယ်မိမိ ဝေဖန်ရေးနဲ့အရာရာကို လုပ်ကိုင်နေကျ အလေ့အထ ဖြစ်စဉ်ကို ဖန်တီးဖော်ထုတ်တာဟာလည်း စနစ်တကျ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်မှု စွမ်းအားပါပဲ။ နောက်ပြီးတော့ အကျိုးသက် ရောက်မှုအထိ ပို့ဆောင်ပေးတာက လည်း အဲဒီစွမ်းအင်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

စနစ်တကျ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်မှုဟာ ရည်မှန်းချက် မရောက်ခင် လမ်းဘေးချောထွက်သွားတတ်တဲ့စိတ်ကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ထိန်းသိမ်းပေးပါတယ်။ နောက်ပြီး မူလဦးတည်ချက်အတိုင်း ရည်မှန်း ချက်အရောက် တွန်းပို့ပါသေး တယ်။ ဒါတွေဟာ စနစ်တကျကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက်မှုရဲ့ ရလဒ်ပါပဲ။ ဒီစွမ်းအားဟာသိစိတ်ကို မဟာမိတ် ဖြစ်စေပြီး ပူးပေါင်းလမ်းပြတဲ့အခြေအနေမျိုး ဖြစ်စေပါတယ်။

ရှင်းရှင်းပြောရရင် မသိစိတ်ရဲ့လုပ်ဆောင်မှုဟာ အလေ့ အကျင့်လုပ် တာ များလာတော့ အလေ့အထဖြစ်သွားတယ်။ အလေ့အထဟာ မသိစိတ်က အလိုအလျောက် လုပ်စေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ထင်သာမြင်သာ ဥပမာတစ်ခုနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ဖော်ပြပါရစေ။

တစ်ခါက ကျေးရွာတစ်ရွာမှာ မောင်ဘတို့ မိသားစုနေထိုင် ကြပါ တယ်။ မောင်ဘဟာ သူ့မိသားစုကို တာဝန်ခွဲပေးထားပါတယ်။

မောင်ဘရဲ့ဇနီးဟာ ထမင်းဟင်းချက်၊ အဝတ်လျှော်စွပ်၊ အိပ်ရုံ ဝေယျာဝစ္စကို ဆောင်ရွက်ဖို့ တာဝန်ရှိတယ်။ သားကို ထင်းခွေးထင်းခွဲ တာဝန်ယူခိုင်းထားတယ်။ သမီးကြီးကို အိမ်မှာရှိတဲ့ သောက်ရေအိုးနဲ့ စဉ်ဆုံးတွေ

ကို နေ့စဉ်ရေခဲပြီး ဖြည့်ခိုင်းပါတယ်။ မောင်ဘကိုယ်တိုင်ကတော့ မနက်
ထမင်းကြမ်းစားပြီး ယာခင်းထဲသွားတယ်။

အဲဒီအလုပ်တွေကို တာဝန်ကိုယ်စီနဲ့နေ့စဉ်လုပ်နေတဲ့အခါမှာ
အလေ့အကျင့်ကနေ အလေ့အထတစ်ခု ဖြစ်လာပါတယ်။ အလေ့အထ
နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ရှင်းလင်းဖော်ပြချက်ကို ရှေ့ပိုင်းတစ်နေရာမှာ ထမင်း
စားတဲ့အကြောင်းနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။

အခုဖော်ပြနေတဲ့ဖြစ်ရပ်မှာ သမီးကြီးက အဓိကဇာတ်ကောင်အဖြစ်
ပါဝင်နေပါတယ်။ သမီးကြီးဟာ မနက်စောစော (အိမ်သူ အိမ်သားတွေ
အားလုံးထက် စောစောထပြီး) ရေတွင်းကရေငင်တယ်။ ပြီးတော့ ရေပုံးနှစ်ပုံး
နဲ့အတူ မီးဖိုခန်းထဲက စဉ့်အိုးတွေနဲ့ သောက်ရေ အိုးတွေကို ရေဖြည့်လေ့ရှိပါ
တယ်။

တစ်ခါတစ်ခါ အရုဏ်ကြက်မတွန်မီ နီးနေလို့ “စောပါ သေးတယ်”
ဆိုပြီး တစ်ရေးပြန်အိပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်လည်း ရှိပါတယ်။

အဲဒီလို တစ်ရေပြန်အိပ်လိုက်ရင် မိုးစင်စင်လင်းလို့ တစ်အိမ်သားလုံး
နီးနေကြပြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်နေတာ သိလိုက်ရတယ်။

ဒါနဲ့ သမီးကြီးက ရေအိုးတွေ ရေဖြည့်ရဦးမှာပါလားဆိုတဲ့ အသိစိတ်နဲ့
သွားကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ သောက်ရေအိုးတွေရော သုံးရေအိုးတွေပါ ရေဖြည့်
ပြီးသား ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ သမီးကြီးက “အမေ ရေဖြည့်သလား”
လို့ မေးတော့... “ပေါက်ပေါက်ရှာရှာ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ကိုယ်တောင် မအားရပါ
ဘူး” လို့ ဖြေသတဲ့။

မောင်လေးကလည်း တောထဲကို ထင်းရွေဖို့ သွားပြီ။ အဖေကလည်း
ယာတောထဲဆင်းသွားပြီ။ ဒါကြောင့် အဖေနဲ့မောင်လေး တစ်ယောက်ယောက်
က သူမကိုယ်စား ရေဖြည့်တာဖြစ်ရမယ်လို့ ထင်မိတယ်။ ညနေစောင်းလို့

မောင်ဘနဲ့သားငယ်အိမ်ပြန်ရောက်တော့ သမီးကြီးက “ရေဖြည့်တာ ဘယ်သူ
လဲ” လို့ မေးကြည့်တယ်။

အဖေ မောင်ဘကလည်း “မဟုတ်ဘူး” တဲ့။ “မနက်မိုး
လင်းလင်းချင်း သမီးအမေလုပ်ပေးတဲ့ ထမင်းကြော့အဖန်ရေသောက် ပြီးတော့
ယာတောထဲ ဆင်းသွားတာပဲ။ ရေဖြည့်ဖို့ စဉ်းတောင် မစဉ်းစားမိပါဘူး”

မောင်လေးကလည်း “အစ်မ ရေပုံးနှစ်ပုံးသွေဖို့ မပြောနဲ့ ရေတွင်းထဲက
ရေတောင် မငင်နိုင်ပါဘူးဗျာ။ အဖေနဲ့ ကျွန်တော် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် အိမ်က
ထွက်သွားကြတာပဲ” လို့ ဖြေတယ်။

ဒီတော့ သမီးကြီးက အစဉ်းစားရကျပ်သွားတယ်။ ဦးခေါင်း
ထက်က ဆံပင်တွေကို တဗျင်းဗျင်းကုတ်နေလိုက်တယ်။ နောက်
တစ်နေ့ကျတော့ သမီးကြီးဟာ အရုဏ်တက်ချိန်မှာ နီးပေမယ့် ဆက်ပြီး
အိပ်လိုက်တယ်။

အိပ်ရာကနီးတော့ စဉ့်အိုးထဲမှာကော၊ သောက်ရေအိုးထဲမှာပါ
ရေဖြည့်ပြီးသား။ အမေနဲ့အဖေတို့ မောင်လေးတို့ကိုလည်း မေးကြည့် တော့
သူတို့ရေဖြည့်စရာ အကြောင်းမရှိကြောင်း၊ အိမ်တစ်အိမ်လုံးမှာ ရှိနေကြတဲ့
မိသားဟု လေးယောက်စလုံး ကိုယ့်တာဝန်နဲ့ကိုယ် မအားလပ်ကြောင်း ပြန်ဖြေ
ကြတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်ရက်က နှစ်ရက်၊ နှစ်ရက်ကသုံးရက်၊ လေးရက်
ကြာလာပါတယ်။

သမီးကြီးအိပ်ရာက မထဘဲ အရုဏ်ကြက်တွန်ချိန် နီးပေမယ့်
မိုးလင်းတဲ့အထိ ဆက်အိပ်လိုက်တယ်။ သမီးကြီးဖြည့်ရမယ့် ရေအိုး တွေ
စဉ့်အိုးတွေဟာ ထုံးစံအတိုင်း ပြည့်နေတာကိုပဲ တွေ့ရတယ်။ မောင်ဘကိုအိမ်
ဟာ ရွာစွန်မှာရှိပြီး တခြားအိမ်တွေနဲ့လည်း အလှမ်း ဝေးတယ်။ ရေအိုးတွေကို
တခြားလူတွေ လာဖြည့်သွားစရာလည်း အကြောင်းမရှိပါဘူး။ ဒါကြောင့်

သမီးကြီးဟာ တိတ်တဆိတ် ရေလာဖြည့်တဲ့လူကို သူမကိုယ်တိုင် စောင့်မိမိ မယ့်ဆိုပြီး အိပ်ရာထဲက နားစွင့် နေတုန်း မေးခဲနဲ့ အိပ်ပျော်သွားတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ နောက်ဖေးရေကပြင် “ရန်း... ဒိုင်...” ရှိနေတဲ့ ရေပျံကလေးတစ်ကောင် သမီးကြီးက ကပျာကယာ မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက် တယ်။ နောက်ဖေးရေကပြင်မှာ ရေပျံနဲ့အတူ မြေကြီးပေါ်ကို ကျသွား တာကတော့ သမီးကြီးကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ရေပျံက ထွက်လာတဲ့ရေ တွေကလည်း တစ်ကိုယ်လုံး ရွှံ့စိုစိုလို့ပေါ့။

အဲဒီတော့မှ ငိုအားထက် ရယ်အားသန်အဖြစ်မျိုးနဲ့ ကြုံတွေ့ ရတော့တာပါပဲ။ ဖြစ်ပုံကတော့ ဒီလိုပါ။ သမီးကြီးဟာ ရေတွင်းထဲက ရေကိုင်ငံပြီး သောက်နေအံ့တော့ သုံးရေအံ့တော့ ဖြည့်လေ့ရှိတဲ့အလေ့ အကျင့်ကို အမြဲတမ်းလုပ်ရာက အလေ့အထတစ်ခုဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီအလေ့အထ စွဲမြဲသွားတော့ မသိစိတ်က ဆက်ပြီးဆောင်ရွက်သွားတယ်။ အဲလိုမျိုး မသိစိတ်က ဆောင်ရွက်တာကို သမီးကြီးကိုယ်တိုင် မသိလိုက်ဘူး။

အဲဒီလို ... ဖြစ်ရပ်မျိုးလိုပါပဲ။

တိတ်တကျကုန် ရည်မှန်းချက်အောင်မြင်ဖို့အတွက် အလေ့ အကျင့်လုပ် ဖန်များလာတော့ အလေ့အထတစ်ခုဖြစ်လာတယ်။ အဲဒီအလေ့အထဟာ မသိစိတ်ကနေ သူ့ဟာသူ အလိုအလျောက် ဆောင်ရွက်သွားတာမျိုးဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီဖြစ်ရပ်မှာ မသိစိတ် စိုးမိုးလုပ်ကိုင်နေတဲ့ အချက်ကို တစ်ခါတစ်ခါကျရင် သိစိတ်က ဆန့်ကျင်လေ့ရှိတယ်။ အဲဒါဟာ ထူးခြားတဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုပါပဲ။ လူတစ်ယောက်တည်းမှာ ရှိတဲ့သိစိတ်နဲ့ မသိစိတ် ပဋိပက္ခဖြစ်ရပ်မျိုး ဖြစ်လာတဲ့အခါကျတော့ စနစ်ကျတဲ့အလေ့အထ စွမ်းအင်ကနေ သိစိတ်နဲ့ မသိစိတ်ကို ပူးပေါင်းစေပြီး ရည်မှန်းချက်အတိုင်း ဆက်လျှောက်အောင် လမ်းညွှန်ပေးပါတယ်။

စနစ်တကျဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိတဲ့စွမ်းအင်ဟာ ယုံကြည်ချက်ကို အကောင် အထည်ဖော်တဲ့အချိန်မှာ အရင်ကလို ဆုံးရှုံးမှုများဖြစ်ဦးမှာ လားဆိုတဲ့ မဝံ့မရဲဖြစ် ဆဲတဲ့အခါမျိုးကျရင် အဲဒီ မဝံ့မရဲစိတ်ကို ပပျောက်သွားအောင် အဲဒီစွမ်းအင်ကပဲ အလှူပေးပေးပါတယ်။

ဒါကြောင့် စနစ်တကျ ဖြစ်လေ့ရှိတဲ့စွမ်းအင်ဟာ သံသယနဲ့ မရေရာ တဲ့အခြေအနေတွေကို ဖယ်ရှားလိုက်ပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုအလုံးစုံကို ရရှိရေးအတွက် အမြဲသတိပြုမိအောင်၊ နောက်တစ်ချက်က ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေး တို့လည်း အလေးထားဆောင်ရွက်အောင်အစဉ်သဖြင့် လှုံ့ဆော်ပေးပါတယ်။

မိမိကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ လုပ်ဆောင်တဲ့အခါမှာ အဲဒီစွမ်းအင် က ကူညီပါဝင်ဆောင်ရွက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လုပ်ဆောင်မှု အကြောင်းတရားကို သိနေသူဟာ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်မှုကို မလွဲမသွေ ပြောဆိုမတ်တဲ့လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဦးတည် သွားမှာဖြစ်ပါတယ်။

လူတစ်ယောက်မှာရှိနေတဲ့ သိစိတ်နဲ့ မသိစိတ်ကိုလည်း ပူးပေါင်းပြီး ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကိုသွားနေတဲ့ အရှိန်အဟုန်တွေဟာ ပိုပြီးမြန်ဆန်စေပါတယ်။

သိစိတ်နဲ့အာရုံစိုက်ပြီး အားကြီးမာန်တက် ဆောင်ရွက်နေတဲ့ နည်းထူ သိစိတ်ကို အနားပေးချိန်မှာ အလေ့အထအရ လုပ်ဆောင်မှု အသွင်သဏ္ဌာန်နဲ့ မသိစိတ်ကတစ်လှည့် ဝင်ရောက်ကူညီဆောင်ရွက်ပေးလေ့ရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့် သိစိတ်နဲ့မသိစိတ်တို့ရဲ့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု အခန်းကဏ္ဍဟာ အရေးပါတဲ့အချက်တစ်ခု ဖြစ်လာပါတယ်။

ရှင်းရှင်းပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ လူတစ်ယောက်ဟာ သာမန် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ခွန်အားနဲ့တစ်မျိုး၊ ငှပ်လျှိုးနေတဲ့ အတွင်းစိတ်စွမ်းရည် နဲ့တစ်မျိုး၊ နည်းလမ်းနှစ်မျိုးနဲ့ လုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့အတွက် အဆတိုးပြီး အကျိုး ဖြစ်ပွားစေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အနစ်ချပ်အနေနဲ့ဖော်ပြရရင် ကောင်းမြတ်စိတ်ဓာတ်နဲ့ စည်းကမ်း စနစ်ကို အလေးထားပြီး ဆောင်ရွက်ခြင်းဟာ စိတ်စွမ်းအင်အပြည့်အဝ ရရှိ ပါတယ်။ အဲဒီပြည့်ဝစိတ်စွမ်းအင်ကသာ ယုံကြည်မှု ပြင်းထန်စွာနဲ့ မိမိဖြစ်ချင် တဲ့ဆန္ဒကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်သွားမှာ သေချာနေပါတယ်။

စနစ်တကျ စည်းကမ်း၊ နည်းလမ်းနဲ့သာ ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင် ရည်မှန်းချက်အတိုင်း ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်ဖို့ ရာခိုင်နှုန်းပြည့် သေချာပါတယ်။ စိတ်ဟာ တချို့အကြောင်းအရာတွေမှာ အလိုအလျောက် စိတ်ပါလက်ပါ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်တတ်တယ်။ တစ်ခါ တစ်ရံကျပြန်တော့လည်း ငြိမ်နေတဲ့စိတ် ကို လှုပ်ရှားလာအောင် နှိုးပေးရပါတယ်။

ဥပမာ ... သင် စိတ်ပါဝင်စားတဲ့ ရသဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို (အချစ် စွန့်စားခန်း၊ ဟာသစသည်ဖြင့်) ဖတ်နေတဲ့အခါမျိုးမှာ အလိုအလျောက် စိတ်ပါလက်ပါ တစ်မျက်နှာပြီးတစ်မျက်နှာ လွယ်လွယ်ကူကူ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဖတ်စွဲသွားလေ့ရှိပါတယ်။

အခု သင့်လက်ထဲ ရောက်ရှိနေတဲ့ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်တဲ့အခါမှာ ရသစာပေကို ဖတ်သလိုမျိုး ရှေးရှေးရှုတ်ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သင်ဟာ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှု အလုံးစုံကို ရရှိနိုင်ဆိုင်ချင်တဲ့ သူ ဖြစ်နေတဲ့အတွက် ဒီစာအုပ်ထဲမှာ ဖော်ပြပါရှိတဲ့ နည်းလမ်းတွေ၊ သဘောတရားတွေကို သိမှ ဖြစ်မယ်ဆိုတဲ့ တွန်းအားနဲ့ စိတ်ကို နှိုးပြီး ဖတ်ရတာမျိုးကို ဆိုလိုတာပါ။

မိမိစိတ်ကို ဝေဖန်သုံးသပ်ဆင်ခြင်တိုင်းတာတဲ့အခါမှာ မှန်မှန် ကန်ကန်ဖြစ်စေမယ့် အကြောင်းတရား(၁၀)မျိုးရှိပါတယ်။

အဲဒီ(၁၀)မျိုးဟာ သီးခြားစီ ဖော်ပြမှာဖြစ်ပေမယ့် တစ်မျိုးနဲ့ တစ်မျိုး အမှီသဟဲ ပြုနေကြပါတယ်။

မိမိစိတ်ကို ဝေဖန်သုံးသပ်ခြင်း

မိမိစိတ်ကို ဝေဖန်သုံးသပ်ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဖော်ပြရမယ့် ဆိုရင် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။

(၁)

နှုတ်ရှိုင်းသောအသိဉာဏ်တည်

အဲဒီဉာဏ်ဟာ အတိုင်းအဆမရှိ ပကတိကျယ်ပြန့်နေပါတယ်။ မိမိကိုယ်မိမိ အံ့မှားအယွင်းမရှိရအောင် ဝေဖန်တာ သုံးသပ်ဆင်ခြင် တာ တိုင်းတာတဲ့နေရာတွေမှာ ပမာဏ အကျဆုံး အခြေခံအကြောင်း တရား ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအသိဉာဏ်ဟာ မိမိကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမျိုးမှာ ဆောင်ရွက်မှုအားလုံးကို တိကျတဲ့ရည်မှန်းချက်အဖြစ် ပေါင်းစပ် ပါဝင်ပြီး ဆောင်မြင်မှုမှန်းတိုင်ကို ရောက်အောင် လမ်းကြောင်းထိန်း သိမ်း တည့်မတ်ပေးပါတယ်။

(၂)

သိစိတ်နဲ့သိစိတ်

ရှေ့မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့အတိုင်း လူသားတိုင်းမှာ သိစိတ်နဲ့မသိစိတ်ရယ်လို့ နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိနေကြတယ်။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ မသိစိတ်ဟာ သိစိတ်ထက် ငါးဆပိုများပါတယ်။ ဒါကြောင့် မသိစိတ်ရဲ့

စွမ်းအင်ဟာ ငါးဆင့်ပြီး လုပ်ဆောင်နိုင်ပါတယ်။ မသိစိတ်ဟာ နက်ရှိုင်းတဲ့အသိဉာဏ်ဟာကို သိစိတ်နဲ့ပေါင်းစပ် ပေးနိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။ မသိစိတ်ဟာ သိစိတ်ကတဆင့် သုံးသပ်ဆင်ခြင်မှုကို ဆက်တိုက် ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်ပါတယ်။

မသိစိတ်ဟာ နက်ရှိုင်းတဲ့အသိဉာဏ်ကို အလိုအလျောက် ရရှိအောင် ဖန်တီးနိုင်တဲ့အတွက် ဆန္ဒဖော်ထုတ်ခြင်းနဲ့ ဆန္ဒပြည့်ဝမှု ဖြစ်ပေါ်ရာ ကြားခံနေရာတစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မိမိရဲ့ပစ္စာအကျ တဲ့ရည်မှန်းချက်အတွက် အောင်မြင်မှုရရှိဖို့ ဖန်တီးပေးရာမှာ ယထာဘူတနည်းလမ်းတွေကို မှန်မှန်ကန်ကန် အသုံးပြုပါ။ ဒါဆိုရင် မသိစိတ်ကို ထိန်းသိမ်း ညွှန်ကြားရာ ရောက်ပါတယ်။

မသိစိတ်ဟာ ဆင်ခြင်သုံးသပ် လုပ်ဆောင်မှု အားလုံးအတွက် တုံ့ပြန်မှုရှိပါတယ်။ သိစိတ်ကတော့ အဲဒီဆင်ခြင်သုံးသပ်ထားတာ တွေကို အဆုံးသတ်ပိုင်းအထိ ပြီးဆုံးအောင် ဆက်လုပ်ဆောင်ရွက်ပါ တယ်။

ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရာမှာ စိတ်အားထက်သန်မှု စွဲမြဲနေတဲ့အခါမှာ မသိစိတ်က မြန်မြန်ဆန်ဆန် တုံ့ပြန်ပါတယ်။ အဲဒီလို စွဲမြဲရခြင်းဟာ ထပ်ကာတလဲလဲ သုံးသပ်ဆင်ခြင်မှုကြောင့် ဖြစ်ရတာပါ။

(၃) စိတ်စွမ်းရည်

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဆောင်ရွက်မှုတွေထဲမှာ အရေးပါဆုံးက စိတ်ရဲ့ စွမ်းရည်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်စွမ်းရည်ဟာ သုံးသပ်ဆင်ခြင်တဲ့ အလေ့အထတွေကို ပိုပြီး အခြေအနေကောင်း အောင် ညှိနှိုင်းပြောင်းလဲပေးပါတယ်။ စိတ်အားထက်သန်မှုတွေကိုလည်း စိတ်စွမ်းရည်က ထိန်းသိမ်းပေးပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်စနစ်တကျ ရှိမှသာ စိတ်စွမ်းရည် ကို အကောင်းဘက်ကို တွန်းပို့ပေးနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်စွမ်း

(၄) အကျိုးအကြောင်းသုံးသပ်ဝေဖန်မှုလုပ်ဆောင်ချက်

အင်ကို ညွှန်ပြအကောင်ထည်ဖော်ဆောင်ခိုင်းရမှာက သိစိတ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် သုံးသပ်ဝေဖန်မှုဟာ သိစိတ်ကို ဆုံးဖြတ် ဝေဖန်ပေးပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်စနစ်တကျဖြစ်နေရင် သင့်ဆန္ဒမှန် သမျှကို မှန်ကန်စကောင်းမွန်ခြင်း ရှိမရှိ ဆုံးဖြတ် နိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် သုံးသပ်ဝေဖန်မှုဟာ သုံးသပ်ဆင်ခြင်မှု တိုင်းကို မှန်ကန်စေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လူတိုင်းဟာ အလိုမျိုး လုပ်လေ့လုပ်ထမရှိကြတဲ့အတွက် တိတိကျကျ မှန်မှန်ကန်ကန် မသုံးသပ်နိုင်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တိကျမှန်ကန်စွာ သုံးသပ်ဝေဖန်နိုင် သူဟာ လူတစ်သိန်းမှာ တစ်ယောက်လောက်ပဲ ရှိနေပါမယ်။ အများအားဖြင့် လူတွေကျင့်သုံးနေကြတဲ့ မိမိကိုယ်မိမိ ဝေဖန်မှုဟာ မမှန်ကန်ကြပါဘူး။ အဲဒီလို ... မမှန်မကန် ဖြစ်နေရ တာဟာ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ စည်းကမ်းစနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းမှု မရှိတာရယ် စိတ်စွမ်းအင်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် အသုံးမပြုတာရယ်၊ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ဝေဖန်တာမျိုး မလုပ်တာရယ် အဲဒီအချက်တွေ မပါဝင်တဲ့အတွက် မှားယွင်းနေကြတာပဲဖြစ်ပါ တယ်။

အများအားဖြင့် ဝေဖန်မှု ပြုလုပ်သူတိုင်းဟာ စိတ်တည်ငြိမ်စွာ သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ရပါမယ်။ ဒါပေမယ့် စိတ်လှုပ်ရှားပြီး ဆောင်ရွက် တဲ့ဝေဖန်မှုတွေ ဖြစ်နေကြတဲ့အတွက် မမှန်မကန် ဖြစ်နေကြတာပါ။ ဒါကြောင့် စိတ်ကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။

(၄) စိတ်လှုပ်ရှားခြင်း

စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းရဆင်ခြင်သုံးသပ်မှု အများအပြားကို သိစိတ်ရဲ့ကဏ္ဍမှာ ဖော်ထုတ်ပေးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စိတ် လှုပ်ရှားခြင်းဆိုတဲ့ ... ဆောင်ရွက်မှုမှာ ဟန်ဆောင်မှုတွေ ပါဝင်နေတတ်တဲ့အတွက် အပြည့်အဝ ယုံကြည်လို့မရပါဘူး။

ဒါကြောင့် စိတ်စွမ်းအင်ဦးဆောင်မှု၊ အကျိုးသင့်အကြောင်း သင့်ဝေဖန်မှုမပါဘဲ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းဟာ အန္တရာယ်ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲလိုမျိုး အပြည့်အဝယုံကြည်လို့ မရတာနဲ့တော့ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်း လွှဲလျှံလို့ မရပါဘူး။

တကယ်တမ်းပြောရမယ်ဆိုရင် တက်ကြွမှု၊ တီထွင်မှု၊ စိတ်ကူးကောင်းမွန်မှုတွေကို စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းကသာ ဖော် ထုတ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိမိကိုယ်တိုင် စနစ်တကျထိန်းသိမ်းနိုင်ရင် စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းဟာ လူတစ်ယောက်ချင်း အောင်မြင်မှုအတွက် အထူးအသုံးဝင်ပါတယ်။ နောက်ပြီးလူကို အရည်အချင်းတွေ ပြည့်ဝလာအောင် လုပ်ပေးနိုင်ပါသေးတယ်။

စိတ်စွမ်းအင်နဲ့ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ဝေဖန်မှုတွေဟာ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းကို လိုအပ်သလို လမ်းကြောင်းပေါ်အရောက် မှန်မှန်ကန်ကန် လမ်းညွှန်ဦးတည်ပေးလို့ ရပါတယ်။ ပြည့်ပြည့်ဝဝ ထိန်းသိမ်းနိုင်ရင် စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းဟာ တိတိ ကျကျ ဝေဖန်မှု ရရှိနိုင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် စိတ်စွမ်းအင်နဲ့ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ဝေဖန်မှု ပါမှသာ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းကြောင့် ဖြစ်လာတဲ့အကြောင်း အရာတွေကို ထင်မြင်ချက်၊ ဆုံးဖြတ်ချက် ချနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။

မိမိကိုယ်တိုင် စနစ်တကျရှိဖို့အတွက် အတွေးအခေါ်အမြော်အမြင်

ရှိရမယ်။ တိတိကျကျ သုံးသပ်ဝေဖန်နိုင်စွမ်းရှိရမယ်။ ဒါဆိုရင် စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ထိန်းသိမ်းနိုင် ပါပြီ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလို ထိန်းသိမ်းချုပ်ကိုင်တဲ့အခါမှာ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းကို ဖိစီးစီး နှိပ်ကွပ်ထားရင် ဘာမှ အကျိုး ဖြစ်ထွန်းလာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ မိမိရဲ့ရည်မှန်းချက်လမ်းကြောင်း သွေ့ညစ်သွားရအောင် ထိန်းသိမ်းဦး တည်ပေးဖို့သာ လိုအပ်တယ်။ ဒါမှသာ ချမ်းသာ ကြွယ်ဝတဲ့နယ်မြေ ကို တည်တည်မတ်မတ် အောင်မြင်စွာရောက်ရှိသွားမှာပါ။

အများအားဖြင့် လူတွေဟာ ဖိုမဆက်ဆံရေး၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့မှုတွေနဲ့ ပတ်သက်လာရင် အကြီးအကျယ် စိတ်လှုပ်ရှားတတ်ကြပါတယ်။ အဲဒီစိတ်လှုပ်ရှားခြင်းတွေဟာ ဖိုမဆက်ဆံရေးနဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေကို ဖန်တီးဖြစ်ပေါ်နိုင် စွမ်းရှိပါ တယ်။

တကယ်လို့သာ အဲဒီဖန်တီးနိုင်စွမ်းကို မိမိလိုအပ်တဲ့ဘက်မှာ ထိန်း သိမ်းပေးနိုင်မယ်ဆိုရင် တီထွင်အာရုံတွေ ရရှိလာမယ်။ ထူးခြားတဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုတွေ ရရှိလာမှာဖြစ်ပါတယ်။

(၆) စိတ်ကူးခြင်း

စိတ်ကူးလိုက်တဲ့အကြောင်းအရာကို တီထွင်မှုအာရုံတွေနဲ့ ပေါင်းစပ် ပြီး အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့ရင် ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ဖို့ရာ လက်တစ်ကမ်းပဲ လိုတော့မှာပါ။ အဲဒီစိတ်ကူးခြင်းကို စိတ်ကူး ရုံသက်သက်ပဲရှိနေပြီး လက်တွေ့ အကောင်အထည် ဖော်နိုင်ရင် တော့ ဘာမှ အကျိုးသက်ရောက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

အရေပိုင်းကဖော်ပြခဲ့တဲ့ သူဌေးရဲသမက်လို စိတ်ကူးယဉ် အမြင်မျိုးပဲ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။

(၈) အသိအမြင်ဖြစ်စဉ်တရား

အသိအမြင် ဖြစ်စဉ်တရားဟာ ရည်မှန်းချက်ကို သဘာဝတရား သဘောနဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ လူတွေလက်ခံကျင့်သုံးနေကြတဲ့ ကိုယ်ကျင့် တရားနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် အဆင်ပြေအောင် ညှိနှိုင်းပေးလေ့ရှိပါတယ်။ အခက်အခဲဖြစ်နေတဲ့ သုံးသပ်စေဖန်ရေးမှာလည်း အသိအမြင်ဖြစ်စဉ် တရားက ကူညီဖြေရှင်းပေးလေ့ရှိပါတယ်။

အသိအမြင် ဖြစ်စဉ်တရားကို မိမိကိုယ်တိုင် လက်ခံကျင့်သုံး နေရင် ကောင်းကျိုးရနေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အသိအမြင် ဖြစ်စဉ် တရားကို မိမိက လျစ်လျူရှုလိုက်ပြီဆိုရင်တော့ အဲဒီအသိ အမြင်ဖြစ်စဉ်တရားက မိမိကို ကျွမ်းကျင်စွာ မှောက်ခံဖြစ်သွားအောင် ဖန်တီးတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကောင်းကျိုးရရှိစေနိုင်ရန် မိမိက စည်းကမ်းရှိရှိ စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းရမှာဖြစ်ပါတယ်။

(၉) ဆဋ္ဌအာရုံ

ဆဋ္ဌအာရုံဟာ တခြားသူရဲ့စိတ်ကို သိရှိခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ သိရှိခြင်းအမြင်ကို ဆဋ္ဌအာရုံလို့ သတ်မှတ်သုံးစွဲနေကြပါတယ်။ အဲဒီအာရုံဟာ မသိစိတ်နဲ့ ပတ်သက်ဆက်နွှယ်နေတယ်လို့ ထင်မြင် နေကြောင်း၊ အဲဒီအာရုံကတစ်ဆင့် တိထွင်မှုအမြင်အာရုံကို ရရှိနိုင် တယ်လို့လည်း မှတ်ယူနေကြပါတယ်။ တကယ်တမ်းပြောရရင် အဲဒီဆဋ္ဌအာရုံဟာ စိတ်ပိုင်း ဆိုင်ရာ (မနောမယ) ပညာရှင်တွေ အတွက် တန်ဖိုးသတ်မှတ်လို့ မရနိုင်လောက်တဲ့ ရတနာတစ်ပါးလို့ အဆိုရှိပါတယ်။ သာမန်လူသားတွေအတွက် သိသင့်သိထိုက်တဲ့ အကြောင်းတရားတစ်ခုအဖြစ်နဲ့သာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာအကြောင်းအရာ ထဲမှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြထားတာပါ။

တကယ်တော့ ဆဋ္ဌအာရုံဟာ ဘဝပေါင်းများစွာ လေ့ကျင့် ပြုစုပျိုး ထောင်ခဲ့သူကလွဲရင် ဘယ်သူမှ တဝတစ်ခုနဲ့အစပြုလို့ ဖြစ်မြောက် နိုင်စွမ်းမရှိပါဘူး။ တကယ်လို့ သင့်အနေနဲ့ အဲဒီအာရုံကို ရနိုင်ဖို့ အတွက် ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင်တော့ သင့်ဘဝတစ်ခုသာ ကုန်ဆုံး သွားမယ်။ အဲဒီဆဋ္ဌအာရုံကို မရရှိနိုင်ပါဘူး။ ချွင်းချက်တစ်ခုအနေနဲ့ ဖော်ပြရရင်တော့ လွန်ခဲ့တဲ့ဘဝတွေတုန်းက သင်ဟာ ထူးထူးချွန်ချွန် ဆဋ္ဌအာရုံ ကို ရရှိဖို့ ကြိုးစားခဲ့သူဖြစ်ရင် ဒီဘဝမှာ ဆဋ္ဌအာရုံရနေတဲ့ ပါရမီတစ်ယောက်လို့ ဖော်ကြားနေသူတွေ ရှိနေကြပါတယ်။ အဲဒီလူ တွေဟာ သင့်ကို ကောင်းကျိုးပေးကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ အတွက် ကောင်းကျိုးကိုသာ သင့်ဆီက ပြန်ယူသွားကြမှာ သေချာ ပါတယ်။

(၉) မှတ်သိစိတ်

မှတ်သိစိတ်ဟာ အတွေ့အကြုံ၊ အဖြစ်အပျက်တွေ အာရုံငါးပါးက တဆင့်ခံစားမိတဲ့ဖြစ်ရပ်တွေ၊ အကြောင်းအရာတွေကို ဦးနှောက်က နေ လက်ခံသိမ်းဆည်းထားတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချက်ဟာ ရာနှုန်းပြည့်တော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက် လို့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပညာ ရှင်တွေဟာ အခုထက်တိုင် ဝိဝါဒ ကွဲပြားနေကြဆဲပါပဲ။ အဲဒီမှတ်သိစိတ်ဆိုတာ ရှိနေရင်လည်း မိမိရဲ့စည်းကမ်း စနစ်တကျ ဦးဆောင်မှု ရှိမှသာ အသုံးတည့်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

(၁၀) နှာခေါင်းစာအုပ်ချိုးချိုး

ဒီအာရုံငါးမျိုးနဲ့ အချက်(၈)နဲ့ (၉)လို့ပါပဲ။ အာရုံခံစားမှုတွေ ဖြစ်တဲ့ မျက်စိက အမြင်အာရုံကို ဖြစ်စေတယ်။ နှာခေါင်းကအနံ့အာရုံကို ရရှိတယ်။ နားက အကြားအာရုံကို ဖြစ်စေတယ်။ လျှာက အရသာ

ခံစားတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ကို ထိတွေ့ မှုကိုသိတယ်။ အဲဒီအာရုံတွေကို မိမိရည်မှန်းချက်အောင်မြင်မှုအတွက် အသုံးပြုတဲ့အခါမှာ အစီအကြား၊ အမြင်၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့အထိတွေ့ကို ရာနိုင်နှုန်းပြည့် ယုံကြည်စိတ်ချလို့ မရပါဘူး။ အဲဒီ အာရုံငါးပါးဟာ မမြင်ဘဲ မြင်အောင်၊ မကြားဘဲ ကြားယောင်ပြုပြီး သွေးဆောင်လှည့်စားပြီး ယောင်း တဲ့ သဘောသဘာဝတွေ ရှိနေကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိမိ ကိုယ်တိုင်စနစ်တကျ စည်းကမ်းရှိရှိ ဦးဆောင်ညွှန်ပြနိုင်မှသာ မိမိအတွက် အမှန်တကယ် အသုံးဝင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

မိမိကိုယ်တိုင် စနစ်တကျရှိမှုကို ပိုင်ခြင်းပြီး သုံးသပ်ဆင်ခြင် ရမယ့် ဖြစ်ရပ်အတွက် မှန်မှန်ကန်ကန် တိတိကျကျ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ဖို့ လိုပါတယ်။ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်ရာမှာ မှန်သလား၊ မမှန်ဘူးလား ဆိုတာကို ပထမဆုံး သိထားမှ ဖြစ်မှာပါ။

အကောင်းနဲ့အဆိုးမှာ တစ်ခါတရံ ဒွန်တွဲ လွန်ခဲ့တဲ့ဖြစ်ရပ်တွေ ရှိနေကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် အကောင်းကို ဘေးဖယ်ပြီး အဆိုးကို ရွေးချယ် လိုက်တဲ့ အဖြစ်မျိုးတွေ မဖြစ်ရအောင်ဆောင်ရွက်ဖို့ နည်းလမ်းအချို့ကို တင်ပြ ပါမယ်။ အလွယ်ကူဆုံး ဥပမာတစ်ခုကို ဖော်ပြပါရစေ။

အရက်သောက်တာ မကောင်းဘူး။ သေရည်သေရက်ဆိုတဲ့ စကားလုံးရဲ့အဓိပ္ပာယ်ကိုက သေစေတတ်တဲ့အရည်ဖြစ်တယ်လို့ တစ်ဖက် သတ်ပြောတာကို သုံးသပ်ကြည့်မယ်ဆိုရင် အရက်ဟာ မသောက်သင့်ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အရက်ကို ဆေးဝါးအဖြစ်သင့်တင့်ရှိမှီဝဲရင် အစာကြော့ တယ်။ အချမ်းလုံတယ်။ ကျန်းမာရေးအတွက် မရှိမဖြစ်လိုအပ်တယ်။ အများ အားဖြင့် တရုတ်တိုင်းရင်းဆေးတွေဟာ အရက်နဲ့ရောပြီး သောက်သုံးတဲ့အခါမှာ

ဆေးရဲ့အာနိသင် ပိုမိုထက်မြက်စေတဲ့ အကြောင်းတွေကလည်း အခိုင်အမာရှိနေ ကြပါတယ်။

ဒါကြောင့် အရက်သောက်သင့်တယ် ဒါမှမဟုတ် မသောက်သင့်ဘူး ဆိုတဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် အယူအဆနှစ်ခုအနက် တစ်ခုခုကို သင်ကိုယ်တိုင်ရွေး ချယ်ဖို့ လိုအပ်လာပါပြီ။

သောက်သင့်တယ်ဆိုတာ မှန်သလား။ မသောက်သင့်ဘူး ဆိုတာ မှန်သလားလို့ မေးရင် သင်ဘယ်လိုဖြေမလဲ။

အကြောင်းအရာဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ထပ်ကာတလဲလဲ ဆင်ခြင် သုံးသပ်မှု ဈာလာရင် စနစ်တကျ အလေ့အထ စွမ်းအင်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။ အဲဒီအလေ့အထဟာ မသိစိတ်ထဲကို အလိုအလျောက်ရောက်ရှိသွားတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ မသိစိတ်က အလေ့အထကို အဖြစ်နိုင်ဆုံးနည်းလမ်းနဲ့ ရည်မှန်းချက်အတိုင်း မရောက်ရောက်အောင် တွန်းပို့လိုက်တော့တာပါပဲ။

ဆင်ခြင်သုံးသပ်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့တီထွင်မှုဟာ ရုပ်ဒြပ်စုည်း တွေ ဖြစ်နေပါတယ်။ မိမိကိုယ်တိုင် စနစ်တကျရှိမှုကို အသုံးပြုပြီး ရည်မှန်းချက် ကို အကောင်အထည် ဖော်နိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလို အကောင်အထည်ဖော်တဲ့အခါမှာ ဆင်ခြင်သုံးသပ်မှုကို ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် ချုပ်ကိုင်ထားမှသာ လိုအပ်တဲ့ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ကို ရရှိမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါမှသာ ရည်မှန်းချက် ရုပ်ဒြပ်ဆိုင်ရာပစ္စည်းဖြစ်လာမှာပါ။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စွမ်းအင်ဟာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာ ဆဲလ် တွေအားလုံးကို ထိန်းချုပ်ထားတယ်။ အဲဒီလို ထိန်းချုပ်တဲ့အခါမှာ မသိစိတ် ရဲ့အကူအညီနဲ့ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ထိခိုက်မှုကြောင့် သာမန်အကူအညီ သည့်အစိတ်အပိုင်း၊ အနည်းအကျဉ်းပျက်စီးတဲ့ အစိတ်အပိုင်း စတဲ့ဖြစ်ရပ်တွေကို ဖြေပျောက်ပြုပြင်ရာမှာ သူ့ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းအလိုက် တာဝန်ယူဆောင် ရွက်စေပါတယ်။ ဆိုလိုတာက အဆုတ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ဆေးဝါးကို အဆုတ်ထိန်း ကျင် အစိတ်အပိုင်းက တာဝန်ယူရသလို နှလုံးကျောက်ကပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး

ဖြစ်ပေါ်တာတွေကို နှလုံးဆိုင်ရာ၊ ကျောက်ကပ်ဆိုင်ရာ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတွေက ပြုပြင်ဆောင်ရွက်ပါတယ်။

တကယ်လို့ ရောဂါပိုးတွေဝင်လာပြီဆိုရင်လည်း ကိုယ်တွင်းစွမ်းအားကို အစိတ်အပိုင်းလိုက်ဖန်တီးပြီး ရောဂါပိုးတွေကို ကာကွယ်နိုင်နင်းပါတယ်။ အလွယ်ကူဆုံးနဲ့ ထင်သာမြင်သာတဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ဥပမာ ပြရမယ်ဆိုရင် လက်ညှိုးကို ဆူးစူးလို့ အိမ်ဆူးဟာ အရေပြားကို ထွင်းဖောက်ပြီး အသားထဲကို စိုက်ဝင်သွားပါတယ်။ ဆူးကအဆုံးဝင်သွားတဲ့အတွက် ဆွဲနှုတ်ဖို့ရာ အစဉ်ဖောက်နေပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းဆိုင်ရာ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်မှုအရ ဆူးရဲ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ပြည်ဆွေဖြစ်သွားပါတယ်။ အဲဒီပြည်ဟာ မှည့်သွားလို့ အလိုအလျောက် ပေါက်သွားတဲ့အခါမှာ အသားထဲကို စူးဝင်နေတဲ့ဆူးဟာ ပြည်နဲ့အတူ အသားရဲ့အပြင်ဘက်ကို ရောက်သွားစေပါတယ်။

လူသားတစ်ယောက်ရဲ့အောင်မြင်မှုတွေ အားလုံးဟာလည်း အဲဒီအတိုင်းပါပဲ။ သူ့အပိုင်းနဲ့သူ၊ သူ့ကဏ္ဍနဲ့သူ တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ကြပါတယ်။ အကြံအစည်ကို စဉ်းစားတဲ့အစိတ်အပိုင်းက စဉ်းစား ကြစည်ပါတယ်။ ရည်မှန်းချက်တစ်ခု ဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်တဲ့အတိုင်းက အကောင်အထည် ဖော်တော့တာပါပဲ။ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်ရာမှာ စိတ်ရဲ့စွမ်းအင်က သူ့တာဝန်နဲ့သူ တွန်းအားပေးပါတယ်။

တကယ်တော့ မသိစိတ်နဲ့ သိစိတ်ရဲ့တစ်လှည့်စီ ဆောင်ရွက်မှုကို စိတ်စွမ်းအင်လို့ ခေါ်တွင်အသုံးပြုလိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ လူသားရဲ့ သီးသန့် ထိန်းချုပ်မှုအောက်မှာ သိစိတ်ရှိနေပါတယ်။ သိစိတ်ကိုလူက ထိန်းသိမ်းချုပ်ကိုင်ပါတယ်။ အဲဒီနည်းအတိုင်း အတိုင်းအဆမရှိ အသိဉာဏ်ရဲ့ ထိန်းသိမ်းချုပ်ကိုင်မှုအောက်မှာ မသိစိတ်ရှိနေပါတယ်။

နိဗ္ဗာန်ရယူရန်လက်တွေ့နည်းလမ်းများ

နောက်ပြီး မသိစိတ်ဟာ သိမှုကို ထိန်းသိမ်းချုပ်ကိုင်ထားတဲ့ အတိုင်းအဆမရှိ အသိဉာဏ်ကို သိစိတ်နဲ့ ဆက်သွယ်ပေးပါတယ်။ ဒါဟာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်မှုတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စောစောက တင်ပြခဲ့တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းဆိုင်ရာ ရှိနေတဲ့ ဆဲလ် တွေလို သူနဲ့ဆိုင်ရာ အစိတ်အပိုင်းအလိုက် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ကြ တဲ့သဘောအတိုင်းပါပဲ။

နေ့စကြာဝဠာအတွင်း ရှိနေကြတဲ့ ဗြဟ္မာတွေ၊ နက္ခတ်တာရာ တွေအားလုံးဟာ သူ့နေရာနဲ့သူ နေသားဝါကျ ဖြစ်တည် လည်ပတ်သွားလာနေကြပါတယ်။ ဗြဟ္မာတစ်ခုချင်း၊ နက္ခတ်တာရာတစ်ခုချင်း၊ သူ့အပိုင်းလိုက်သူ တာဝန်ယူနေကြသလိုပါပဲ။ ဒီကမ္ဘာကြီးမှာလည်း ခိုး၊ မြေ၊ နေ၊ လေ၊ တောတောင်၊ သစ်ပင်ပန်းမန်တွေဟာလည်း တစ်ခုချင်း အသီးသီး တာဝန်ယူဆောင်ရွက်နေကြပါတယ်။ နောက်ပြီး တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အမှီသဟာ ပြုနေကြပါတယ်။ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်ရာမှာ စွမ်းအင်ဆိုတာကလည်း သူ့အတိုင်းအတာနဲ့သူ ရှိနေကြပါတယ်။

အဲဒီ ဖြစ်တည်ဆောင်ရွက်ချက်အားလုံးကို စကြာဝဠာဆိုင်ရာ အတိုင်းအဆမရှိ အသိဉာဏ်နဲ့ ထိန်းချုပ်ထားတာပါ။ ဒါကြောင့်သာ အဲဒီ ရုပ်ဝတ္ထုတွေအားလုံးဟာ ကစဉ့်ကလျား ပျက်စီးမသွားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အတိုင်းအဆမရှိ အသိဉာဏ် ဟာ ဆင်ခြင်သုံးသပ်မှုစွမ်းအင် ထက် အဆပေါင်းများစွာ ကြီးမားတယ်လို့ ပညာရှင်တစ်ချို့က ထင်မြင် ယူဆကြပါတယ်။ စကြာဝဠာဟာစွမ်းအင်ကို လူသားရဲ့ ဦးနှောက်ထဲမှာ ထည့်သွင်းအသုံးပြုထားတယ်လို့လည်း သီဝရီအရ ကောက်ချက်ချ ပြောဆိုတာတွေလည်း ရှိပါတယ်။ အဲဒီ ဆင်ခြင်သုံး သပ်မှု တစ်ခုနဲ့တစ်ခု မညီညွတ်တဲ့အတွက် အများအားဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးသပ်မှုတိုင်း တိကျမှန်ကန်တယ်လို့ အခိုင်အမာဆုတ်ကိုင်လို့ မရပါဘူး။

ဒါကြောင့်...တိကျခိုင်မာတဲ့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်မှု ရရှိဖို့အတွက် အောက်ဖော်ပြပါ အစီအစဉ်တစ်ခုကို ရေးဆွဲထားပါတယ်။

ရှေးဦးစွာ ဆောင်ရွက်ရမှာက အချက်အလက်တွေကို ခုန့် လာတဲ့အခါမှာ အဲဒီအချက်အလက်တွေဟာ တစ်ဆင့်ကြားလာတဲ့ စကားလား၊ ဒါမှမဟုတ် ကောလဟာလလားဆိုတာ အရှိအတိုင်း စိစစ်ဖို့ လိုပါတယ်။ တချို့ ကောလဟာလတွေဆိုရင် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို အမှီပြုပြီး အမှန် တကယ်လိုလို ပုံဆောင်တာမျိုး ရှိနေပါတယ်။ အဲဒီလို ထင်မြင်ယူဆခဲ့ကြတဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ဖော်ပြဆဲအချက်တွေနဲ့ တိုက်ဆိုင်နေတဲ့အတွက် ကောလဟာလ နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ကိုယ်တွေ့အကြောင်းအရာတစ်ခုကို တင်ပြပါမယ်။

အချက်အလက်တွေချည်း ဖော်ပြတာဟာ တစ်ခါတစ်လေ စိတ်ထဲကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း စွဲဝင်ဖို့ မလွယ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုနဲ့ နှိုင်းယှဉ် တင်ပြခြင်းအားဖြင့် အသိဉာဏ်ထဲကို ပိုမို စိမ့်ဝင်စေနိုင်ပါတယ်။

တစ်ခါက တော်မီဆိုတဲ့ စာရေးဆရာတစ်ယောက်ဟာ ခမ်း နားထည်ဝါတဲ့ ဇီဝိဒ်သင်္ဘောကြီးတစ်စီးပေါ်မှာ ခရီးသည်အဖြစ်နဲ့လိုက် ပါလာ ခဲ့တယ်။ နေ့လည်စာ စားအပြီးမှာ သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်ကို တက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ ကုန်းပတ်ပေါ်မှာ ပက်လက်ကုလားထိုင်တွေ အတော်များများ ချထား ပေးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ ပက်လက်ကုလားထိုင်တွေပေါ်မှာ လူစုတက်နေ ထိုင်နေကြတဲ့အတွက် တော်မီထိုင်ဖို့ ကုလားထိုင် အလွတ်တစ်လုံးမှ မရှိတော့ ပါဘူး။

နေ့လည်နေ့ခင်း ဖြစ်တဲ့အတွက် ခရီးသည်တွေဟာ ပင်လယ် ရေပြင်ဘက်ကို မျက်နှာမူပြီး ပင်လယ်လေကို စိတ်အေးလက်အေးရှုရင်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စကားပြောနေကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် တော်မီအတွက် ပက်လက်ကုလားထိုင် အလွတ်တစ်လုံးမှာ ထိုင်ရဖို့ တော်တော်နဲ့မျှော်လင့်လို့ မရနိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုးဖြစ်နေပါတယ်။ သူ့လိုပဲ ထိုင်စရာနေရာမရှိလို့ ကုန်းပတ်

ရှေ့က ဝရန်တာလို သင်္ဘော လက်ရန်းမှာ ရပ်နေတဲ့ လူနှစ်ယောက်ကိုလည်း တွေ့ရပါသေးတယ်။

တကယ်တော့ အဲဒီပက်လက်ကုလားထိုင်တွေအားလုံးဟာ သင်္ဘော တစ်ဖက်က ချပေးထားတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဘယ်သူမဆို ဦးရာ လူထိုင်ခွင့်ရှိ ပါတယ်။ ထိုင်နေတဲ့လူ မထသမျှ ရပ်စောင့်နေရမယ့် သဘောမျိုး ဖြစ်နေပါတယ်။ တကယ်လို့ ပက်လက်ကုလားထိုင်တွေ ပေါ်မှာ ထိုင်နေကြတဲ့ လူတွေထဲက တစ်ယောက်ယောက်ထဲသွားတဲ့ နေရာလွတ်ကိုတော့ ဘယ်သူ စိမ့်ဝင်ဖြတ် ဝင်ထိုင်လို့ ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် တော်မီဟာ သင်္ဘောကုန်းပတ်လက်ရန်းကို မှီပြီး အတရပ်တယ်။ နောက်ပြီးပက်လက်ကုလားထိုင်တွေပေါ်က ထိုင်နေတဲ့ လူအချို့ ထလာအောင် တစ်ခုခုလုပ်ဖို့ အကြံထုတ်နေပါတယ်။ တော်မီက အတွေး အခေါ်ကောင်းတဲ့ စာရေးဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်နေတဲ့အတွက် လောလောဆယ် အကြံတစ်ခုပေါ်လာတယ်။

အဲဒီအကြံကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့အတွက် ပက်လက်ကုလား ထိုင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေကြတဲ့ လူတွေရှိရာကို ကျောခိုင်းလိုက်ပြီး မိုးကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်တယ်။

ပြာလဲ့လဲ့မိုးကောင်းကင်မှာ တိမ်ဝါဂွမ်းစိုင်းတွေဟာ အဆုပ်ဆုပ် အမြွှာမြွှာ ပြန့်ကျဲလွင့်ပါးနေကြတယ်။ အဲဒီ တိမ်သားတွေကို တလက်လက် တောက်ပနေတဲ့ နေရောင်ခြည်က ဖျန်းပက်ထားတယ်။

တော်မီက အဲဒီမိုးကောင်းကင်တစ်နေရာကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့် နေရာက လက်ညှိုးထိုးပြီး “ဟော...ဟိုမှာ...ဟိုမှာ...ဟိုဘက် ကိုရွာသွားပြီ ဟောဟော နောက်တစ်ခု ဒီဘက်ကိုရောက်လာပြန်ပြီ” လို့ အနီးအနားကလူတွေ ကြားလောက်ရုံ အာရုံစိုက်ပြီး ဆက်လက်ကြည့်ရှုနေတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ထိုင်နေကြတဲ့ လူတစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စ ထလာကြတယ်။ အဲဒီလူတွေလည်း တော်မီလိုပဲ မိုးကောင်းကင်ကို စိုက်ကြည့်ပြီး တစ်ခုခုထူးခြားတာ မြင်ရမလားလို့ ကြည့်နေကြတယ်။ ထလာတဲ့လူတစ်ယောက်က “ဟိုနာ...သေချာကြည့်...ပြောင်ပြောင် လက်လက် ကလေး တွေတယ်မဟုတ်လား” လို့ မိုးကောင်းကင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြတယ်။ “ဘယ်မှာလဲ...ဘယ်မှာလဲ၊ အဲဒါ ဖန်းကန်ပြား ပုံဖြစ်နိုင်တယ်။ သိပ်ဆေးလွန်းလို့ သာ သေးသေးမွှားမွှားလေး မြင်ရတာ” လို့ နောက်တစ်ယောက်က ထပ်ပြောတယ်။

နောက်တော့ ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေကြတဲ့ ခရီးသည် တွေ (၂၅,၃၀) ယောက်လောက် ထလာကြပြီး ကောင်းကင်ပြင် ကို စူးစိုက်ရှာနေ ကြည့်ရှုကြတာပါပဲ။ တော်မီဖြစ်စေချင်သလိုဖြစ် သွားပြီ။ ပက်လက်ကုလားထိုင် အရေအတွက် (၃၀)လောက်လွတ်နေပြီ။

တော်မီက နီးရပက်လက်ကုလားထိုင်မှာ ကျကျနနဝင်ထိုင် ပြီး ကျောမှီလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်စတစ်စနဲ့ တော်မီကလွဲရင် ကျန်တဲ့ ခရီးသည်တွေအားလုံးနီးပါးဟာ ပက်လက်ကုလားထိုင်တွေ ပေါ်က ထသွားကြပြီး သင်္ဘောကုန်းပတ်လက်ရန်းနားမှာ အုပ်လိုက် စုပြုံရပ်နေကြပြီး ကောင်းကင်ပြင်ကို မော့ကြည့်နေကြတယ်။ အဲဒီ လူအုပ်ထဲက အမျိုးသမီးတစ် ယောက်လည်း လက်ညှိုးတထိုးထိုးနဲ့...

“ဟော...ဟိုမှာ...သေချာကြည့်ရင်တွေ့လိမ့်မယ်၊ အရှေ့ဘက်ကို ရွေ့လျားနေတာ...လှစ်ခနဲ...လှစ်ခနဲ မြန်လိုက်တာ လွန်ရော၊ တွေ့တယ် မဟုတ်လား”တဲ့။ ကျန်တဲ့လူတွေကလည်း “တွေ့တယ်၊တွေ့ တယ်...အဲဒါ ဂြိုဟ်တုတော့ ဟုတ်မယ်မထင်ဘူး၊ တစ်ခြားကမ္ဘာကလာတဲ့ ယာဉ်စံ ဖြစ်ရမယ်”လို့ပြောတယ်။ နောက်တစ်ယောက်က “ခင်ဗျား...ပြောတာ သိပ်သေချာတာပဲ၊ အဲဒီဟာက ရိုးရိုးသတ္တုနဲ့ တည်ဆောက်ထားတာ

မဟုတ်ဘူးဗျ။ တကယ့်ကို ပြာလဲ့နေတာပဲ” လို့ မှတ်ချက်ချလိုက်တယ်။ ကျန်တဲ့ အမျိုးသားအမျိုးသမီးအချို့ ကလည်း “ဟုတ်တယ်...သိပ်ဟုတ် တာပဲ”ဆိုပြီး လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ထောက်ခံနေကြတယ်။

အဲဒီ အချိန်မှာ တော်မီဟာ ၈၀၀၀၀၀ဖြစ်သွားတယ်။ တကယ် တော့ ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံးလောက် လွတ်သွားစေချင်လို့ သူ့ကိုယ်တိုင် တမင်တကာ ကောလဟာလ ဖန်တီးလိုက်တာ၊ ဒါပေမယ့် အခုတော့ စောစော က ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေကြတဲ့လူတွေ အားလုံး မိုးကောင်းကင်ကို လက်ညှိုးတွေထိုးပြီး သူတို့အချင်းချင်း ညွှန်ပြပြောဆိုနေကြတယ်။ ကျန်တဲ့ လူတွေကလည်း အခိုင်အမာ ထောက်ခံနေကြတယ်။ “ဒါဆို သူစောစောက ရမ်းသန်းပြီး ညွှန်ပြခဲ့တာ တကယ့်ဖန်းကန်ပြားပုံတွေ အစစ်အမှန် ဖြစ်နေပြီ လား”ဆို တဲ့ အတွေ့နဲ့ ကျကျနနထိုင်နေရတာ ထပြီး သင်္ဘောကုန်းပတ်လက် ရန်းနားအထိ လျှောက်သွားတော့တာပါပဲ။

အဲဒါဟာ တကယ်တော့ သူလုပ်ကြံသတင်းလွှင့် ဖန်တီးခဲ့တဲ့ ကောလဟာလဟာ သူ့ကို ပြန်ပြီးလှည့်စားလိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ နေမွန်း တည့်နံနံ ဝန်းကျင်မှာ အပူရှိန်နဲ့ အလင်းရောင်ဟာ အမြင့်မားဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ မိုးကောင်းကင်ကို ခပ်ကြာကြာလေးစူးစိုက် ကြည့်ရင် အလိုအလျှောက် စုစည်းဆွဲငင်ဓာတ်နဲ့ ပေါင်းစပ်နေတဲ့ သတ္တုဗြူမြွန်းလေးတွေဟာ သေးငယ်ပေါ့ပါးတဲ့ အစိုင်အခဲကလေးတွေ ဖြစ်သွားကြပြီး မြင့်မားတဲ့ ကောင်းကင်ယံမှာ လေဟုန်စီးလွင့်ပျံနေလေ့ရှိ ပါတယ်။ အဲဒါလေးတွေကို အင်မတန်စူးရှတဲ့ နေရောင်ခြည်က တိုက်ရိုက် အလင်းရောင်ထိုးမိတဲ့ အခါမျိုးမှာ ပြာလဲ့လဲ့ရောက်ပြန်တွေနဲ့ တလက်လက်ဖြစ်ပေါ်နေတာပါ။

ဒါကို မိမိလိုရာဆွဲတွေးပြီး ဖန်းကန်ပြားပုံလို ပြောလို့ပြော၊ တခြားကမ္ဘာကလာတဲ့ ကမ္ဘာဆင်းယာဉ်လို့ သတ်မှတ်ကြတာလေ့ဖြစ် ကြောင်း

နာဆာအာကာသသိပ္ပံစခန်းက သိပ္ပံပညာရှင်တွေကိုယ်တိုင် ရှင်းလင်းတင်ပြကြပါတယ်။

ကောလာဟလ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကတော့ ဒါပါပဲ။

အဲဒီလိုမျိုး မိမိရရှိတဲ့အချက်ဟာ ကောလာဟလမဟုတ်ဘဲ၊ အမှန်ခံအကန်ဖြစ်ကြောင်း စိစစ်သိရှိရတဲ့အခါမှာ ပဓာနနဲ့ သာမညကို ခွဲခြားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ရှင်းရှင်းပြောရရင် အရေးကြီးတာနဲ့ အရေးမကြီးတာကို ခွဲခြားတဲ့အခါမှာ အဓိကရည်မှန်းချက် ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်တာဟာ ပဓာနကျပါတယ်။ အဲဒီ ရည်မှန်းချက်ကို ကူညီဖန်တီးပေးတဲ့ အချက်အလက်ဟာ သာမညဖြစ်ပါတယ်။

တိကျတဲ့ ရည်မှန်းချက်ပေါ်မှာ မူတည်ပြီး အားထုတ်ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာ အာရုံစူးစိုက်မှုနဲ့အတူ ပြင်းပြတဲ့ဆန္ဒနဲ့ ဖော်ထုတ်ရပါလိမ့်မယ်။

အာရုံစူးစိုက်မှုရှိမှသာ ရှေ့ပိုင်းကရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့ပြီးတဲ့...

စိတ်စွမ်းအင်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာမှာပါ။

ဒါမှသာ မိမိဖြစ်ချင်တဲ့ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုအပေါင်းကို ပိုင်ဆိုင်ရရှိဖို့အတွက် အရှိန်အဟုန်တစ်ခု ရရှိသွားပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီလို လမ်းကြောင်းမှန်မှန် သွားနေတဲ့အချိန်မှာ ယာယီအရေးရှိမ့်ခြင်းမျိုး၊ ဘေးကစေဖန်ဖြစ်တင်မှုမျိုးတွေ၊ တစ်ခါတစ်ရံ အပျက်စိတ်ဝင်အောင် ဖန်တီးတာမျိုးတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ကောင်း ရင်ဆိုင်ရဖွယ် ရှိတတ်ပါတယ်။

အဲဒီအခါမျိုးကျရင် ယုံကြည်ချက်နဲ့အတူ ဇွဲ၊ လုံ့လနှင့်ဦးတည်ချက်အတိုင်း ဆက်လက်ဆောင်ရွက်သွားရင် မကြာခိုကာလအတွင်းမှာ သင်တာ

ချင်းသာကြွယ်ဝမှုအလုံးစုံကို လက်ဝယ်ရရှိ ပိုင်ဆိုင်နိုင်သူ တစ်ယောက် အဖြစ် မလွဲမသွေရရှိစားနိုင်ပါပြီ။

ဖော်ပြခဲ့တဲ့နည်းလမ်းတွေ...

သဘောတရားတွေဟာ...

နုပိုလိယံဟေးလိကိုယ်တိုင် ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုအလုံးစုံကို ရရှိပိုင်ဆိုင်နေကြတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေနဲ့ တွေ့ဆုံပြီး၊ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေရဲ့ ကိုယ်တွေ့ အောင်မြင်ခဲ့တဲ့နည်းလမ်းတွေ၊ သဘောတရားတွေကို မချင်းမချန် အမှန်အတိုင်း ဖော်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဆရာကို ထပ်တလဲလဲ ဖတ်ရှုပြီး လိုက်နာဆောင်ရွက်ခဲ့ကြလို့ ချမ်းသာကြွယ်ဝနေကြတဲ့ နိုင်ငံတကာက လူတွေလို ဖြစ်ချင်ရင်တော့ သင့်အနေနဲ့ ဒီနေ့ကစပြီး လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါပြီ။

မိုးခြင်းကိုးကားစာအုပ်စာတမ်းများ

I	THE SECRET PATH?	PAUL BRUNTON
II	THINK AND GROW RICH	NEPOLEAN HILL
III	KEY TO SUCCESS	NEPOLEAN HILL
IV	AUTOSUGGESTION	J. LEWIS ORTON
V	MEMORY TIPS YOU'LL NEVER FORGET	PYLLIS SCHNEIDER
VI	TALES OF ADVENTURE AND IMAGINATION	H.A. TREBLE
VII	MAKE YOUR MAGIC MIND POWER WORK FOR YOU	LESLIE M. LECRON
VIII	HOW TO STOP WORRYING AND START LIVING	DALE CARNEGIE

BURMESE
CLASSIC
.com

စိတ်ကြိုက်စာပေမှ ထွက်ရှိပြီးစာအုပ်များ

၁။ စိုင်းကျော်သီဟ	သံသရာကြွေနှင့် ခြစ်ရပ်ဆန်းများ
၂။ စိုင်းကျော်သီဟ	စံအိမ်ကြီးထဲကဒေဝီကြီးနှင့်ခြစ်ရပ်ဆန်းများ
၃။ အိန်ဂျယ်(လ်)	ချစ်သူအတွက်နေ့စဉ်စာ
၄။ အိန်ဂျယ်(လ်)	ချစ်သူအတွက်မနက်ဖြန်
၅။ သီဟိုဠ်နွယ်+သတိုးနွယ်	ချစ်သူအတွက်ခံစားမှုအသေးစုံစာများ
၆။ စိတ်တတ်မြဲသန်း	တဝမ်းတရားတရားနှင့် ခြစ်ရပ်ဆန်းစာများ
၇။ စိတ်တတ်မြဲသန်း	ရုပ်ရယ်စောစော ဂန္ထဝင်ပုံပြင်များ
၈။ စိတ်တတ်မြဲသန်း	ဘီလူးလေးကောင်နှင့် လှေဇာတိများ
၉။ စိတ်တတ်မြဲသန်း	ကပ်လီဆန်သတ်ဟာသအစုံအတွဲများ
၁၀။ အောက်တိုဘာအောင်ကြီး	ဒေါ်မြကြည်၏ဒိုင်ယာရီ
၁၁။ ဘညီကြီး	ဝိညာဉ်ပဲလွမ်းခြင်း
၁၂။ ဒီဆူဇာ	လွတ်ပါဇာတ်
၁၃။ နွယ်ဝင်းဦး(မြန်မာစာ)	ဟာသသရုပ်ဆောင်များ၏ ဘဝပုံရိပ်နှင့်အတွေ့အပြင်များ
၁၄။ ဘညီကြီး	လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် မိန်းမငယ်
၁၅။ သတိုးနွယ်	သင်္ကာကြောင့်အခုထိ မအောင်မြင်သေးသလဲ... အောင်မြင်အောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ...?
၁၆။ သတိုးနွယ်	ကြယ်ငွေအသွယ်
၁၇။ မောင်ဆန္ဒ(လယ်ဝေး)	ငြိမ်းလေပြီးသော သင်္ဘော
၁၈။ မောင်ဆန္ဒ(လယ်ဝေး)	ကြီးပွားရေးအတွက် သော့ဆွယ်တင်ချက်

- ၁၉။ မောင်ဆန္ဒ(လယ်ဝေး) မြတ်နိုးရာ မိန်းမသား
 ၂၀။ မောင်ဆန္ဒ(လယ်ဝေး) ကြောက်ရာ မိန်းမသား
 ၂၁။ အချစ်ချို ချစ်သူမောင်အတွက်လွမ်းစွဲစာ
 ၂၂။ အချစ်ချို အချစ်အတွက် နှလုံးသားခံစားမှု စာစုများ
 ၂၃။ သုတေသီတုန်းပြိုင်သွေး သင်္ဘောအောင်မြင်ရေး လှေကားထပ်များ
 ၂၄။ မေသီဂီဝိုး နှစ်လအတွင်း ဟင်းလျာမထပ်အောင်ချက်နည်း
 ၂၅။ စွမ်းထက်အောင် ချမ်းသာစေမည့် လက်တွေ့နည်းလမ်းများ
 ၂၆။ လူအေး (တမာမြေ) ဂုဏ်အလိုက်ကျ အဝနေနည်း

အထက်ပါစာအုပ်များကို မြတ်ပန်းရုံစာပေတွင် မှာယူရရှိနိုင်ပါသည်။

မြတ်ပန်းရုံစာပေ

အမှတ်-၁၉၄၊ ၂၉-လမ်း(အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၉-၅၁၃၉၄၅၀၊ ၀၉-၅၁၅၅၇၄၃

မောင်ဆန္ဒ(လယ်ဝေး)

ပါရမီ ဆယ်ပါး

ဘဏ္ဍာ

အောင်မြင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ ဘာတွေ လုပ်ရမလဲ

စိတ်ကြိုက်စာပေမှ ဆက်လက်ထွက်လာပါမည်။